

**รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๒/๒๕๑๓ (วิสามัญ)
วันอังคารที่ ๒๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม**

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๒๑๒ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป ขอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๓ ในวาระที่ ๒ ที่ยังค้างอยู่ต่อไป ขอให้เลขาธิการ
รัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๘) เงินช่วยเหลือข้าราชการ
กรมการเมืองแก้ไข

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่
สังกัดพรรคอิสระธรรม และได้เข้านอนเมื่อเช้านี้ตี ๓ และตื่นตี ๕ ครั้ง และมาถึงสภาผู้แทน
เมื่อ ๗ โมงกับ ๑๐ นาที ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าได้เสนอขอตัดเงินช่วยเหลือข้าราชการ
ตั้งไว้ ๓๐๕ ล้านบาท ข้าพเจ้าขอตัดออกเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๒๐๐ ล้านบาท คงให้ไว้เพียง ๑๐๕
ล้านบาทเท่านั้น ทั้งนี้เหตุผลที่ข้าพเจ้าได้ขอเสนอดังนั้นก็มิได้อยู่ว่าบรรดาข้าราชการทั้งหลายได้รับ
อภิสิทธิ์ต่างๆ นานา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเข้ามาเป็นข้าราชการแล้ว ค่าเล่าเรียนบุตรหญิงชาย
รัฐบาลก็ต้องเสียให้ เวลาเจ็บป่วย รัฐบาลก็ต้องออกค่าหยูกค่าเยียวรักษายาพยาบาลให้ เวลาตายก็ได้
เงินก้อนอีกอย่างนี้เป็นต้น วันหยุดราชการก็เหมือนกัน วันไหนวันหยุดกรณีพิเศษ ไปเกิดห้องวันเสาร์หรือ
วันอาทิตย์เข้าอย่างนี้เป็นต้น กลับไปชดเชยใช้วันจันทร์อีก อย่างนี้เป็นการเอาเราเปรียบพวงชน
ชาวไทยซึ่งเป็นเจ้าของประเทศเป็นอย่างยิ่ง ทีนี้ข้าพเจ้ายังประหลาดใจรัฐบาลคณะพรรค
สหประชาไทย ทำไมท่านไม่เหลียวแลชาวนาท้วประเทศไทยบ้าง ๘๕ เปอร์เซนต์ ซึ่งเราเคารพ
นับถือว่าเขาเป็นกระดูกสันหลังของชาติ ผลิตพืชผลออกมาตั้งแต่เดิมเป็นสินค้าอันดับแรกที
้นำรายได้มาสู่ประเทศชาติเรา เดียวนี้ตกต่ำ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจก็ไร้ความ

สามารถ ออกไปเจรจาธุรกิจหลายประเทศ ชาวขายไม่ได้ เขาอ้างว่าคุณภาพไม่ดี นี่ท่านประธาน ที่เคารพ ชาวนาอาบเหือต่างน้ำ ทำงานหามรุ่งหามค่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งราษฎรจังหวัดภาคเหนือ เช่นอย่างจังหวัดลำพูนก็ดี หรือจังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้าก็ดีนั้นนับว่าเป็นบุญกุศลที่ท่านนา ได้ปีละ ๒ ครั้ง นี่เป็นบุญ รัฐบาลไม่ต้องไปสั่งสอนไปแนะนำว่าให้ทำอย่างไรอย่างนี้ตลอดจน ชลประทานราษฎร เหมือนฝ่าย ทางเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่เริ่มขึ้นก่อน นี่เป็นอย่างนี้ท่านประธาน แล้วทำไมรัฐบาลไม่เหลียวแลให้เงินไปช่วยเหลือชาวนาเพียง ๑๐๐ กว่าล้านบาท อย่างนี้เป็นต้น ตรงกันข้ามกับข้าราชการได้สิทธิพิเศษทุกอย่าง แม้แต่การโรงซึ่ง กินเงินเดือนของรัฐบาล หรือข้าราชการที่อาศัยอยู่ตามกระทรวง ทบวง กรม มีบ้านพักให้อยู่ ความจริงเจตนาของรัฐบาลจะให้มีความเรียบร้อยให้ลูกให้เมียเท่านั้นอยู่อาศัย นี่ดันไปเอาน้องเขยพี่เขย พ่อตาแม่ยายมาอยู่ด้วย ผลสุดท้ายทำให้รัฐเปลืองงบประมาณแผ่นดิน น้ำ ไฟ อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอยืนยันเสนอตัด ขอให้รัฐบาลเหลียวแล ดูชาวนาซึ่งเป็นกระดูกสันหลังของประเทศชาติเราบ้างอย่างนี้ จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง เพราะ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอยืนยันตัดงบประมาณช่วยข้าราชการทั้งหมดด้วยกัน ตัดออก ๒๐๐ ล้านบาท ให้ คงไว้เพียง ๑๐๕ ล้านบาทถ้วนเท่านั้น

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้า บุญเกิด หิรัญคำ ส.ส. ชัยภูมิ พรรคประชาธิปัตย์ ข้าพเจ้าได้ขอตัดเงินยอดนี้ทั้งหมด ๓๐๕ ล้านบาท เหตุที่ข้าพเจ้าตัดทั้งหมดนั้น ข้าพเจ้า มีเหตุผลที่ว่าไม่ได้กลัว ไม่ได้กลัวว่าข้าราชการทั่วประเทศไทยนี้จะตำหนิติเตียนว่าข้าพเจ้านั้นเป็นคนใจไม่ไ่ระงาก เพราะข้าพเจ้ามีเหตุผลว่า ทำไมเราจะต้องไปช่วยเหลือเฉพาะข้าราชการ เพราะเหตุว่าเดี๋ยวนี้ประชาชนพลเมืองของไทยนั้นกำลังประสบกับความทุกข์ยากเป็นอย่างยิ่ง ในบางท้องที่ ในบางแห่ง ในบางหมู่บ้าน ข้าพเจ้าเคยผ่านเข้าไปแล้วบางครอบครัว เวลาหาข้าว จะกินก็ไม่มี อาหารจะกินก็ไม่มี ตื่นเช้าขึ้นมาก็ต้องเอาข้าวเหนียวมาทาเกลือนิด ๆ หน่อย ๆ แล้วไปบึ่งไฟแล้วก็มากินกัน ตอนกลางวันก็ใช้ทำนองเดียวกัน เป็นอย่างนั้น มีความทุกข์ร้อนมาก ที่นี้เมื่อเรามามองถึงว่าข้าราชการซึ่งมีเงินเดือนแล้วก็มีค่าบริการต่าง ๆ รู้สึกว่าแตกต่างกันมาก ข้าราชการนั้นส่วนมากก็มีรายได้พอสมควร กินอยู่อย่างสบาย ที่นี้เมื่อเรามามองอีกแง่หนึ่งว่า ทำไมเราจึงจะตั้งไว้เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น เพราะว่าประชาชนก็เดือดร้อนกันอย่างมากมายเหลือเกิน ถ้าหากว่าเราจะเอาเงินนี้ไปตั้งเสีย สมมติว่าจะช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตรก็ เอาเงินนี้ไปตั้งที่กระทรวงศึกษาธิการ แล้วก็ช่วยกันทั้งหมด ประชาชนทั่วประเทศไทยนี้ให้

ได้เรียนหนังสือฟรีกันทั้งหมดจะไม่ดีกว่าหรือ หรือจะไปช่วยเหลือในด้านค่าหยูกายในเวลาเจ็บป่วย ก็มอบเงินนี้ไปให้กระทรวงสาธารณสุข ให้มีบริการแก่ประชาชนให้ฟรีได้ทั่วประเทศไทย เดียวนี้โรงพยาบาลไม่ใช่โรงพยาบาล บางแห่งกลายเป็นโรงพยาบาลสัตว์ไปก็มี เพราะว่าประชาชนก่อนที่จะได้ฉีดยา ก่อนที่จะได้รับการบำรุงรักษานั้น จะต้องจ่ายเงินไปซื้อหยูกยาเสียก่อนจึงจะได้มาฉีด มันเป็นอย่างนั้น อันนี้เหตุการณ์ในส่วนภูมิภาคนั้นเป็นเหตุการณ์ที่เตือนความรู้สึกให้พวกผู้แทนอย่างพวกข้าพเจ้านี้มีประชาชนมาบอก มาร้องอยู่เสมอว่า ขอให้แก้ไขในด้านโรงพยาบาลนี้บ้าง ให้พูดบ้าง เขาฝากมาด้วยเช่นนั้น ทีนี้ถ้าหากว่าเราจะไปช่วยเหลือเฉพาะข้าราชการ ส่วนประชาชนผู้ยากจนแล้วก็ได้ช่วยเหลือ ไม่มีบริการให้เลย อันนี้ถ้าหากว่าทางรัฐบาลนี้จะหาวิธีช่วย ช่วยให้ทุกคน คนที่เจ็บป่วยเข้าไปก็บริการฟรีเสียทั้งหมด โดยเอาเงินก้อนนี้ไปโยนไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขเสีย หรือจะช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตร ก็เอาเงินจำนวนนี้ไปให้กระทรวงศึกษาธิการเสีย ให้ได้เรียนฟรีกันหมดทุกคน และจะไม่ได้เกิดการแบ่งชั้นวรรณะอย่างที่เป็นอย่างที่เป็นอย่างมาแล้ว เท่าที่เป็นมาแล้วนั้นประชาชนเห็นว่าข้าราชการนั้นเป็นเจ้าของเป็นนาย และก็เกิดความรู้สึกอยู่เสมอว่าจะต้องส่งลูกส่งหลานเข้าไปเรียนให้เป็นผู้เป็นเจ้าของ นาย บางคนไปเรียนเกษตรกรรม ก็มานั่งเก้าอี้แทนที่จะไปทำฟาร์ม ทำอะไรก็ไม่มี บางคนไปเรียนทางช่างกลมา แทนที่จะมาตั้งโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ก็ไม่มี ก็มานั่งเก้าอี้กันทั้งนั้น เพราะเหตุว่าประชาชนชาวไทยนี้ส่วนมากเห็นว่าข้าราชการนี้เป็นเจ้าของเป็นนาย มีตำแหน่งใหญ่โตมีความสุข ดังนั้นจึงเป็นการดีให้ประชาชนของเราไปสนใจกับข้าราชการพร้อมที่จะส่งบุตรหลานของตัวเองเข้าไปเรียนให้ได้เป็นผู้เป็นเจ้าของเป็นความรู้สึกของประชาชนเป็นอย่างนั้น ทีนี้เงินจำนวนนี้ถ้าเราให้บริการฟรีไป ถึงแม้ว่ายอดจะเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าก็ไม่ว่าครับ ไม่ขอตัด ยังจะยอมให้เพิ่มขึ้นด้วย แต่นี่ไม่เป็นเช่นนั้น มันเกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูง แบ่งชั้นวรรณะกันขึ้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอเสนอความคิดเห็นอันนี้ให้เราพยายามตั้งงบประมาณให้เป็นสาธารณประโยชน์จริงๆ การที่จะไปช่วยเหลือบุคคลเพียงข้าราชการนั้น บางทีผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนนั้นอาจจะมีเงินทองเหลือเฟืออยู่แล้ว แล้วก็เอาเงินจำนวนนี้ไปช่วยเข้าไปอีก แต่บางคนที่ยากที่จนอยู่ แต่ไม่ประสบภาวะเช่นนั้น ก็ไม่ได้รับช่วยเหลือ เราจะพิจารณาว่าเงินก้อนนี้จะสร้างความเป็นธรรมให้แก่สังคมของเราเช่นนั้นหรือมันไม่เป็นธรรมเลย เพราะเหตุว่าคนที่ควรจะได้คนที่ควรจะช่วยเหลือก็ไม่ได้รับช่วยเหลือ คนที่มีเงินมีทองกำยกองอยู่แล้ว ก็จะได้รับความช่วยเหลือ ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นเช่นนั้น จึงได้ขอเสนอตัดมาทั้ง

๓๐๕ ล้านบาท ที่นี้ทางคณะกรรมการก็มาเพิ่มเข้าไปอีก ๕๘ ล้านบาท อันนี้เหตุผลที่การเพิ่มนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าการตั้งมา ตั้งมาได้ ๓๐๕ ล้านบาท จะบริการกันพอไหม สวัสดิการของข้าราชการเราจะช่วยเหลือเขาได้ไหม ที่นี้คณะกรรมการมีหลักการพิจารณาอย่างไร จะไปเพิ่มเข้าอีกถึง ๕๐ กว่าล้านบาท ตัวเลขอันนี้ได้มาจากไหน ข้าพเจ้าสงสัยมากเหลือเกิน ทำไมจึงว่าต้องมีการเพิ่มขึ้นอีกตั้งงบประมาณ ข้าพเจ้าเห็นว่านักวิชาการควรจะคำนวณมาถูกต้องแล้ว ที่นี้กลับไปเพิ่มอีกคล้ายๆ กับว่าจะเพิ่มเป็นการหาเสียงหรืออะไรทำนองนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ ถ้าเพิ่มเข้าไปแล้วเป็นผลดี จะเกิดผลดีนั้น ข้าพเจ้าไม่ว่าเลย เพิ่มเข้าไป ไปโยนให้ไปตั้งให้บริการเพื่อสาธารณะนั้น ข้าพเจ้าจะยกมือโมทนาสาธุ ที่นี้การที่ไปเพิ่มเข้ามาลอยๆ เช่นนั้นอาศัยตัวเลขอะไร ตั้งมาที่แรกอาศัยหลักการอะไร เหตุผลอะไร อันนี้ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลย แทนที่จะตัดกลับไปต่อ อันนี้ก็น่าสงสัยมาก ข้าพเจ้าขอเรียนถามเช่นนี้ก่อน

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : กระผมขุนทอง ภูผิวเดือน ส.ส. จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้ขอแปรญัตติตั้งงบประมาณยอดนี้ไว้ทั้งหมด ๓๐๕ ล้านบาท ก็ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ กระผมมีความสงสัย อยากจะให้ท่านคณะกรรมการมาชี้แจงด้วยการตั้งงบประมาณช่วยเหลือข้าราชการนี้ในยอด ๓๐๕ ล้านบาทนี้ เป็นการตั้งซ้อนกับกระทรวง ทบวงกรมอื่นหรือไม่ ทั้งนี้เพราะข้าราชการไทยนี้แยกอยู่ตามกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ แล้ว ก็อยากจะถามอีกว่าเงินช่วยเหลือยอดเงิน ๓๐๕ ล้านบาทนี้ ช่วยเหลือในกรณีใดบ้าง ถ้าหากว่าเป็นการช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตร หรือค่าเช่าบ้านก็มีอยู่ในยอดค่าตอบแทนแล้ว ซึ่งกระผมเปิดดูรายละเอียดก็มีปรากฏชัดเจน ที่นี้เงินยอดนี้ทำให้กระผมสงสัยหนักหนาว่า ถ้าหากจะช่วยเหลือข้าราชการจริง ข้าราชการก็สังกัดกระทรวงต่าง ๆ อยู่แล้ว ทำไมไม่แยกไปตั้งในกระทรวงซึ่งข้าราชการเหล่านั้นสังกัดอยู่ ทำไมถึงมาตั้งไว้ในงบกลางเช่นนี้ หรือว่าอาศัยพระราชบัญญัติงบประมาณงบกลางนี้ ในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ ให้โอนเงินงบกลางนี้ไปใช้จ่ายในที่ต่างๆ ได้ เพราะว่าถ้าหากว่าเมื่อสิ้นปีงบประมาณนี้เหลือจ่ายก็จะได้ออนไป แล้วก็หาทางเหม้มไว้ อันนี้เป็นเรื่องที่ทำให้กระผมชวนให้สงสัยอย่างมาก จึงขอเรียนเชิญท่านกรรมการโปรดได้มาชี้แจงว่าเป็นการตั้งซ้อนหรือไม่ และเงินยอดนี้ใช้จ่ายช่วยเหลือข้าราชการในกรณีใดบ้าง ขอขอบพระคุณครับ

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (กรรมการ) : กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมตามข้อสงสัยของท่านสมาชิก ดังต่อไปนี้

ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

ท่านสมาชิกท่านแรก ท่านกล่าวว่าไม่ได้เหลียวแลชวาณา มาเอาใจใส่แต่ข้าราชการ กระผมก็อยากจะทราบเรียนว่า ข้าราชการจำนวน ๒ แสนคนก็เป็นบุตรชวาณา กระผมประมาณว่าไม่ต่ำกว่า ๗๐ เปอร์เซนต์ และในการช่วยเหลือชวาณานั้นเราก็ได้มีงบช่วยเหลือชวาณาโดยเฉพาะ ไม่เพียงแต่ในหน้าที่ของกระทรวงเกษตร ไม่เพียงแต่ในหน้าที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ กระทรวงอื่น ๆ อีกหลายกระทรวง รวมทั้งคณะกรรมการส่งเสริมชวาณา ก็มีงบช่วยเหลือต่างหาก นอกจากนั้นคณะกรรมการก็ยังได้เพิ่มงบอีกงบหนึ่งในการจัดสรรที่ดินให้ชวาณา ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่ดินทำกินได้เข้าชื่อ ในอัตราที่ย่อมเยา เพื่อให้เขาได้มีโอกาสถือกรรมสิทธิ์เป็นผู้ถือครองที่ดินต่อไปในภายหน้า งบเหล่านี้ถ้าเราจะแยกแยะไปแล้ว เป็นงบเศรษฐกิจจากงบประมาณที่ตั้งไว้ ๒๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท ใช้ไปเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจเสียไม่น้อยกว่า ๓๐-๔๐ เปอร์เซนต์ พัฒนาการศึกษาและป้องกันประเทศชาติ เหล่านี้เป็นต้น สำหรับบงที่ช่วยเหลือบุตรข้าราชการนี้ก็มีระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีประจำปี ๒๕๑๑ กำหนดไว้ว่า ข้าราชการชั้นไหนจะได้รับการช่วยเหลืออย่างไร มิใช่ว่าจะช่วยข้าราชการที่มีรายได้สูง หากแต่ช่วยข้าราชการชั้นผู้น้อยที่มีอัตราเงินเดือนไม่เกิน ๑,๓๐๐ บาท หรือสำหรับค่าเล่าเรียนบุตรก็ไม่เกิน ๒,๗๕๐ บาท เพราะว่าเราได้มีการคำนวณแล้ว เท่าที่ตั้งไว้ในงบประมาณปีก่อน การช่วยเหลือข้าราชการที่เจ็บป่วยก็ดี ช่วยเหลือบุตรข้าราชการก็ดี งบที่ตั้งไว้ จากตัวเลขที่ประมาณนั้นไม่เป็นการเพียงพอ จึงได้ตั้งเพิ่มขึ้น เมื่อเราได้พิจารณาถึงการบริหารราชการบ้านเมือง เราจะมุ่งเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะไม่ได้ ข้าราชการเป็นฝ่ายบริการประชาชน ถ้าหากเราให้เขาได้มีฐานะ ความเป็นอยู่ สวัสดิการดีพอสมควร ท่านก็อาจจะไม่ได้พบ หรือไม่ได้เห็นข้าราชการมีการคอร์รัปชัน จะได้รับการบริการที่ดี ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ได้กล่าวตำหนิติเตียน การบริหารราชการของรัฐบาลตลอดเวลาว่าไม่ได้รับความสะดวกรจากข้าราชการ ข้าราชการเป็นเครื่องมือของรัฐบาล ถ้าหากข้าราชการได้มีการอยู่ดีกินดีสมควรแก่สภาพของการเป็นข้าราชการที่ดีแล้ว กระผมก็คิดว่าการบริหารราชการบ้านเมืองจะรุดหน้าไปมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเหตุนี้จึงได้ตั้งงบนี้ไว้เป็นงบสากลซึ่งโดยทั่วไปไม่เพียงแต่หน่วยราชการ บริษัทห้างร้านทั่วไป ๆ ไปเขาก็มีการให้การสวัสดิการและช่วยเหลืออย่างนี้ ทีนี้ท่านอาจจะสงสัยว่า ก็ประชาชนทั่วไปไม่ช่วย หรือกระผมก็ได้เรียนแล้วว่า บุตรประชาชนทั่วไป ในการศึกษาชั้นประถมก็ได้รับการศึกษาฟรี สำหรับชั้นมัธยมถ้ามีความสามารถก็สามารถที่จะสอบคัดเลือกหรือแข่งขันเพื่อรับทุนต่าง ๆ ของรัฐบาล หรือของ

กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ได้ แม้แต่หน่วยงานรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ก็มีเงินทุนงบนี้อันช่วยเหลือ บุตรชวาหนายู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงเข้าใจที่ท่านเอาใจใส่แก่ข้าราชการเกินไปนั้น ทำได้เป็นความจริงอย่างที่ท่านเข้าใจไม่ กลับรู้สึกว่าคุณาณะข้าราชการในส่วนภูมิภาค คือข้าราชการ ชั้นผู้น้อยตั้งแต่ชั้นตรีลงมาชักหน้าไม่ถึงหลังและมีบุตรกันคนละมาก ๆ เพราะอยู่ในชนบท ถ้าเราได้ช่วยบุตรของเขาให้มีการศึกษาดี มีสุขภาพอนามัยดี เราก็คงหวังไว้ว่าบุคคลเหล่านี้จะเป็นกำลังของชาติสืบไปในภายหน้า เจตนาที่แท้จริงของเราที่ไม่ต้องการให้เขาหาเบี้ยบำนาญ รายทาง หรือว่าใช้เวลาราชการไปในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อราชการเป็นส่วนใหญ่ จึงได้เพิ่ม งบประมาณต่าง ๆ ช่วยเหลือเพื่อป้องกันอย่างที่เราได้ทราบเรียน ขอท่านผู้มีเกียรติได้โปรดเข้าใจ อย่างที่กระผมเรียนนี้ด้วย

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : กระผมใคร่จะขออภิปรายสนับสนุนความเห็น ในข้อที่ว่า ควรจะตัดงบนี้ลงไป ด้วยเหตุผลว่า เราได้พิจารณากันมา ๒ วัน วันนี้เป็นวันที่สอง แล้วว่า งบประมาณที่เรียกว่า "งบกลาง" นี้ เป็นงบซึ่งขาดความแน่นอน แล้วก็เงินก้อนใหญ่ เป็นเงินก้อนใหญ่ เมื่อเทียบกับงบประมาณของกระทรวงต่าง ๆ แล้วหาโครงการอะไรที่แน่นอนที่เราจะสามารถวินิจฉัยหรือว่าตัดสินลงไปได้ทันทีไม่ได้ เราจึงต้องมาพูดกันมาก ต้อง เสียเวลา ซึ่งเราก็ต้องยอมคือเป็นการพูด พูดนี้ พูด เพราะว่าไม่มีความแน่นอน การตั้งงบกลาง ขึ้นมาเป็นการเผื่อ อย่างกระผมได้ตั้งข้อสังเกตเมื่อวานนี้ ที่นี้ในงบประมาณเราเผื่อไว้สองต่อ คือ กระทรวง ทบวง กรม ก็ตั้งของตัวมา เฉพาะกระทรวงก็เผื่อไว้แล้ว คือ งบประมาณการสูงกว่า ที่เป็นจริงไว้ ซึ่งเป็นธรรมดา มาแล้วยังมีงบกลางมาเผื่อไว้ทั้งหมดอีก เป็นการเผื่อ ๒ ชั้น เพราะฉะนั้นเราจะต้องพูดกันมาก ข้อสังเกตมีอยู่ว่า ในการพิจารณาเพิ่มหรือลดนี้ เมื่อวานนี้ เราพูดถึงเรื่องเงินสวัสดิการ เงินบำเหน็จบำนาญ ซึ่งทางกรมการได้เพิ่มเข้าไป ขอโทษ ได้ตัดออก ซึ่งเป็นจำนวนมาก ๖๘ ล้านบาท วันนี้ก็เป็นการเพิ่ม ก็เพิ่มขึ้นไปอีก ขอภัย เมื่อวานนี้ ๖๙ ล้านบาท ไม่ใช่ ๖๘ ล้านบาท วันนี้เพิ่ม ๕๘ ล้านบาท คือในการคำนวณจะเป็นเงิน บำเหน็จบำนาญที่ดี หรือเงินช่วยเหลือข้าราชการก็ดี กระผมอยากจะถามว่า ครั้งแรกนี้ผู้ที่เสนอ หรือการเตรียมงบประมาณนี้ ผู้เตรียมงบประมาณหรือเสนอมาครั้งแรกละก็เอาค้ำฐานอะไรในการคำนวณ ว่าจะต้องใช้จ่ายเท่านี้ และกรมการได้เอาค้ำฐานอะไรในการคำนวณว่า มาตัด หรือมาเพิ่มนี้ ซึ่งเป็นจำนวนเงินมากมายเหลือเกิน ถ้าพูดถึงว่าความคลาดเคลื่อนนี้ ในระหว่าง ขั้นตอนเตรียมการกับขั้นกรมการนี้ คลาดเคลื่อนมากเหลือเกิน คือเห็นต่างกันไปเป็น ๖๐-๗๐

ล้านบาทนี้ กระผมเข้าใจว่าฐานในการคำนวณ คือว่าสถิติข้อมูลต่าง ๆ จะต้องเป็นอันเท่า
 กรรมาธิการก็เพียงแต่ว่าเรียกพยานหลักฐานหรือข้อมูลอื่นมาดูประกอบเท่านั้นเอง ทำไมจึง
 เห็นว่าควรจะมีเพิ่มหรือลด ซึ่งใน ๒ รายการนี้เมื่อเปรียบเทียบกันดูแล้ว เป็นเรื่องที่แสดงความ
 ไม่แน่นอนอย่างยิ่งของการทำงานประมาณหรือการพิจารณานี้ พูดถึงเงินช่วยเหลือข้าราชการนี้
 กระผมไม่ได้พิจารณาหรือว่าอะไรนั้นสำหรับข้าราชการที่ได้รับสวัสดิการก็ดี ก็รู้สึกว่ามัน
 แต่การช่วยอย่างนี้ถูกไหม มันถูกหรือเปล่า หรือว่าเราควรจะมีโครงการอะไรขึ้นมาว่า เราจะ
 ทำให้เป็นโครงการถาวร แล้วก็โครงการซึ่งเราสามารถที่จะตรวจสอบได้ นี่เราจะให้ตัวเงิน
 นะครับ เราให้เงิน แล้วก็อย่างนี้ทุกปีไป และฟัง ๆ ดูความเดือดร้อนก็เพิ่มพูนขึ้นทุกปี ๆ ไม่
 ได้ลดลง อันนี้เป็นเรื่องซึ่งเราควรพิจารณากัน ที่นี้อยากจะพิจารณาต่อไปว่า การตั้งงบ
 ช่วยเหลือข้าราชการนี้ตามธรรมดาแล้วการขอตั้งที่แรกนี้ก็ น่าจะมากอยู่แล้ว เพราะไม่มีใคร
 เขาจะขอตั้งงบประมาณมา อย่างหน่วยงานต่าง ๆ ขอมมา อย่างสำนักงานประมงนี้ ไม่มีใคร
 เขาจะขอมาขาด สมมติว่าเดิมเขาขอตั้งมา ๓๐๕ ล้านบาท นี่กระผมเข้าใจว่านี่เขาก็เผื่อมาแล้ว
 ที่ออกมาเป็นรูปงบประมาณที่เสนอสมานนี้ น่าจะเป็นการเหลือเผื่ออยู่แล้ว กรรมาธิการอาศัย
 หลักอะไรจึงมาพิจารณาเป็นว่า ๓๐๕ ล้านบาท นี่ยังไม่พอ ยังขาดอีกตั้ง ๕๘ ล้านบาทถึงจะ
 พอ นี่เป็นเรื่องแปลก คืออันนี้น่าจะตัดลง ควรจะตัดลงด้วยซ้ำไป กลับมาเพิ่ม ที่นี้การเพิ่ม
 นี้เป็นเรื่องน่าสงสัย กรรมาธิการเอาอะไรมาเป็นหลักในการว่าควรจะเพิ่ม เพราะกรรมาธิการ
 เองไม่ได้เป็นเจ้าของเรื่องในขั้นต้น คือคนเขาเตรียมงบประมาณมา นี่กระผมเชื่อว่าเขาเผื่อ
 เห็นยาวแล้ว เผื่อเห็นยาวแล้ว เขาเผื่อสำรองแล้ว ที่นี้กรรมาธิการมาเพิ่มนี้เป็นเรื่องน่าสงสัย
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นกับฝ่ายที่ว่าควรจะตัด เพราะเดิมก็ควรจะตัดอยู่แล้ว อันนี้เป็น
 ข้อพิจารณาสำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายว่าเรื่องการช่วยเหลือนี้ทางกรรมาธิการ
 ก็พยายามจัดสรรให้ทุกฝ่าย อย่างชวนาทก็ได้ ๑๐๐ ล้านบาท ชวนาทกี่ล้านคนได้เงินช่วยเหลือ
 ๑๐๐ ล้านบาทนี้ นะครับ แล้วข้าราชการ ๔ แสนคนได้ ๓๐๐ กว่าล้านบาทมันเทียบกันไม่ได้
 เทียบกันไม่ได้ แล้วก็ที่ท่านอ้างว่าลูกชวนาทก็มีสิทธิเข้าโรงเรียนฟรี มีสิทธิอะไรต่ออะไร กระผม
 ว่าไม่ต้องอ้างดีกว่า เพราะว่าสิทธิธรรมดาสำคัญนี้ได้รับกันทั่วไปลูกข้าราชการก็ฟรีอยู่แล้ว
 เรื่องมันเท่ากันอยู่แล้วไม่ต้องมาพูด เราพูดเฉพาะแต่เรื่องที่มีมันแตกต่างกัน กระผมไม่ได้
 ตัดค้านว่าไม่ให้ช่วยเหลือข้าราชการนะครับ แต่อยากจะทำให้ช่วยเหลือในลักษณะที่มีโครงการ
 แน่แน่นอนที่เราจะตรวจสอบได้ เช่นว่าเรื่องบ้านพักอาศัยเราได้สร้างให้เขาอยู่ ครอบครัวเล็ก

ครอบครัวใหญ่ อะไรต่ออะไร ช่วยกันให้เป็นหลักเป็นฐาน เป็นล่ำเป็นสันยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่า แทนที่เราจะเอาเงินไปให้เขาเช่าที่พักอยู่ตามชอบใจ ซึ่งบางทีก็เช่าบางทีก็ไม่เช่า แล้วก็มาเบิกเอา แล้วก็ทำไม่มีโครงการสร้างให้เขาอยู่เป็นสัดส่วนแล้วก็เก็บไป อย่างในต่างประเทศ บางประเทศเขาทำไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของเงินเดือนก็เก็บไปหรือว่าเราได้เงินมา ๑๐๐ บาทควร จะจ่ายเป็นค่าที่พักไปเท่าไร ๑๐ บาทก็จ่ายไป ครอบครัวใหญ่ ครอบครัวเล็ก เงินเดือนมาก เงินเดือนน้อยไม่สำคัญ เพราะว่าเขาเกิดมาเป็นมนุษย์อยู่ในประเทศไทยนี้ก็ควรจะได้รับ การคุ้มครองหรือช่วยเหลือแบบนี้ ข้าราชการเงินเดือน ๕๐๐ บาทก็ช่าง เราให้ที่อยู่เขา บ้านหลวง ค่าเช่าเขามีเงิน ๕๐๐ บาทก็ให้เขาเช่า ๕๐ บาท เขามีครอบครัวใหญ่ก็ให้เขาอยู่ได้พอกพอใจ เพราะลูกเต้าเขาก็เป็นคนไทย ก็ควรจะได้รับ การสงเคราะห์ แต่คนที่มีเงินเดือน ๑๐,๐๐๐ บาทก็จ่ายไป ๑,๐๐๐ บาทก็ยุติธรรม ไม่จำเป็นต้องว่าครอบครัวใหญ่ ครอบครัวเล็ก นี่ถ้าเรา จะช่วยก็ช่วยกันให้ชัดเจนไป ก็ใช้ได้ แล้วก็เป็นการถาวร ไม่ต้องมาจ่ายกันแบบนี้คุ้มกันไม่ได้ อันนี้แหละกระผมจึงอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ว่า การตั้งงบประมาณนี้ โดยเฉพาะเงินช่วยเหลือ ข้าราชการนี้น่าจะลดลง กลับมาเพิ่มขึ้นอีก ขอท่านกรรมาธิการได้โปรดชี้แจงให้หายข้องใจ ที่เราพูดนี้ไม่ได้หวังอะไรมากมายนักหนา ต้องการแสวงหาความจริงและความถูกต้องนะ ครับ คือตามปกติไม่มีใครอยากจะพูด เสียเวลาเวลา เราอยากจะให้งบประมาณนั้นผ่านไปเร็ว ๆ เหมือน กัน แต่มันข้องใจไม่หาย ก็ขอได้กรุณาชี้แจงให้ฟังด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : กระผมได้แปรญัตติเกี่ยวกับเงินช่วยเหลือ ข้าราชการไว้ กระผมข้องใจเหลือเกินว่าท่านกรรมาธิการที่ได้มาชี้แจงก็ไม่ชัดเจน น่าจะได้ มีการชี้แจงให้ชัดเจนกว่าที่ได้ชี้แจงไปแล้ว ตามปกติอย่างที่ท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้ ชี้แจงกับสภาไปแล้วว่า งบช่วยเหลือข้าราชการนั้นควรจะไปตั้งอยู่ในกรมกองที่ข้าราชการ สังกัดอยู่ แต่ว่าเมื่อมาตั้งอยู่ในงบกลางนี้ก็ทำให้มีข้อข้องใจมากเหลือเกิน กระผมมีเรื่องที่จะ เรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและท่านประธานได้ทราบด้วยความเคารพว่า เงินที่ช่วยเหลือ ข้าราชการที่ตั้งไว้ และยังจะมาเพิ่มอีก ๕๘ ล้านบาท อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่า ไม่ทราบท่านเอาตัวเลขมาจากไหน ท่านเพิ่มขึ้นมาอีก ๕๘ ล้านบาท จาก ๓๐๕ ล้านบาท อันนี้ ก็เป็นประการที่ ๑ ที่ท่านกรรมาธิการไม่ได้ชี้แจงไว้โดยละเอียด สภาไม่ว่าท่านก็ต้องผ่าน งบประมาณนี้ไปได้ เพราะท่านมีเสียงข้างมาก แต่ว่าก่อนจะผ่านไป ก่อนที่จะให้สมาชิกที่ได้ มีโอกาสควบคุมรัฐบาลนี้ก็ควรที่จะชี้แจงให้ละเอียดไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไรเลย ท่านประธาน

กรรมการน่าจะออกมาชี้แจงให้ชัดเจนว่าเงินนี้ท่านจะเอาไปใช้อะไร ตามปกติข้าราชการที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ท่านมีรายได้ดี เงินเดือนมากกว่านายกรัฐมนตรียีก กระผมมีเหตุผลมีหลักฐานชัดเจน กระผมจะยกตัวอย่าง นายอำเภออำเภอหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาคนหนึ่งมีเงินเดือนไม่น้อยกว่าหมื่นบาท ท่านอาจจะตกใจว่าเงินเดือนนายอำเภออะไรตั้งหมื่นบาท ประธานสภาภิบาลก็ได้ไปแล้ว ๒,๐๐๐ บาท และยังมีเงินอะไรอีกเยอะแยะ นายอำเภอในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาคนหนึ่ง ๑๐,๐๐๐ บาท และยังไปได้เบี้ยบำนาญทางจากห้างร้านต่าง ๆ อีกมาก ไม่ต้องพูดถึง แต่ที่เป็นตัวเลขที่แน่นอนนี่เดือนละหมื่นบาท ถ้าส่วนภูมิภาคและเวลานี้ปลัดอำเภอต่าง ๆ ก็มีปลัด ๒ ปลัด ปลัดป้องกันกับปลัดฝ่ายพัฒนา ท่านก็ไปกินตามหน่วยงานต่าง ๆ เดียวนี้ตามตำบลต่าง ๆ เขาเรียกว่าเขตสุขาฯ ทั้งนั้นครับท่านก็จะได้ประโยชน์จากนี้ และท่านมาตั้งเงิน ๓๐๕ ล้านบาท และก็มาเพิ่มอีก ๕๘ ล้านบาทนี้ ท่านเอาหลักเกณฑ์อะไรมาตั้ง ขอให้ท่านได้ชี้แจงในสภานี้ให้มันชัดให้มันเจนหน่อยเถิดครับ อยากจะผ่านให้ท่านเหลือเกิน เพราะว่าผู้แทนราษฎรในที่เข้ามานี้ไม่ใช่เห็นใจข้าราชการเห็นใจ อยากจะช่วยเหลือข้าราชการ แต่ว่าเงินต่าง ๆ ที่ให้ท่านไปนี้ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ จังหวัดอุบลราชธานี ท่านได้อภิปรายไปเมื่อกี้ เงินช่วยเหลือมีอยู่แล้ว ค่าเช่าบ้าน ไม่ได้เช่า ท่านก็เบิกได้อยู่แล้ว ท่านทำหลักฐานเท็จมาเบิกอยู่แล้ว บุตรของท่านก็ต้องชำระค่าเล่าเรียนอยู่แล้ว อันนี้เป็นประการที่ ๒ เพราะฉะนั้นไหน ๆ จะผ่านให้กับท่านนี้ ขอให้ท่านประธานกรรมการได้ออกมาชี้แจงให้เข้าใจมากกว่านี้หน่อยเถิดครับ จะเป็นประโยชน์ต่อสภานี้มากเหลือเกินครับ เพราะสภานี้จะผ่านอะไรออกไปแต่ละครั้งนี่ก็ต้องพิจารณาไตร่ตรองอย่างละเอียดถี่ถ้วน

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : สำหรับบช่วยเหลือข้าราชการนี้ กรรมการได้เปลี่ยนแปลง เพิ่มขึ้นถึง ๕๘ ล้านบาท คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ก็ประมาณเกือบ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของบที่ตั้งไว้แต่เดิม เมื่อวานนี้ก็สงสัยมาทีหนึ่งแล้ว เรื่องงบประมาณเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตัดไปเสีย ๖๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท กรรมการชี้แจงว่าผู้เชี่ยวชาญได้มาชี้แจงให้เหตุผลว่าความจริงควรจะต้องจ่ายเพียงเท่านี้ เพราะฉะนั้นจึงตัดไปถึง ๖๔ ล้านบาท ผมก็สงสัยว่าผู้เชี่ยวชาญนี้ว่างบประมาณ ๒ ยอดนี้ตั้งขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการคลังเอง ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญอยู่แล้ว เป็นผู้คุมงบประมาณ ๒ รายนี้แล้ว และเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงทีเดียว แต่เมื่อมาชี้แจงต่อคณะกรรมการ กรรมการอ้างว่าผู้เชี่ยวชาญนี้แหละซึ่งอาจจะเป็นคนเดียวกันได้ให้เหตุผล ในที่สุดก็ต้องตัดงบประมาณบำเหน็จบำนาญไป ๖๔ ล้านบาท ผมสงสัยว่า

พอหรือเปล่างบนั้น เอละจะพอหรือไม่พอก็แล้วแต่ เวลาจะบอก ที่นี้มาถึงบนี้ เพิ่มอีก ๕๘ ล้านบาท ถ้าหากว่าผู้เชี่ยวชาญตั้งไว้แบบนี้ แล้วก็มาเปลี่ยนแปลงอย่างนี้ ก็แสดงว่าผู้ที่ตั้งงบประมาณนี้ก็มีความสามารถน้อยมากน้อยมากทีเดียว เพราะผิดไปถึงเกือบ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เอละเงินงบกลางประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท สามารถที่จะโอนไปจากรายการหนึ่งไปสู่รายการหนึ่งได้ ถ้าแม้ว่างบประมาณที่ตั้งไว้แต่เดิม ๓๐๐ กว่าล้านบาทนั้นไม่พอ ก็สามารถที่จะเอางบอื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนถึง ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาทไปเฉลี่ยหรือเอาไปทิ้งบที่ไม่พอนี้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนี้ งบช่วยเหลือราชการ แต่ถึงแม้จะเฉลี่ยไม่ได้ก็ยังมีทางทำได้โดยกฎหมายเงินคงคลัง คือว่าเงินไม่พอจ่ายในปีใด ถ้ามีความจำเป็นก็จ่ายไปก่อนได้ แล้วมาขออนุมัติต่อสภาในภายหลัง แต่ที่กรรมการได้เพิ่มขึ้นอีก ๕๘ ล้านบาท ทำให้ผมสงสัยว่าเงินจำนวนนี้อาจจะพอแล้ว แต่ว่าเพิ่มไว้สำหรับเพื่อที่จะเอาไปเฉลี่ยจ่ายในงบอื่น ๆ เช่น งบพัฒนาภาค เป็นต้น อย่างนี้ผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง ท่านประธานคงจะเห็นแล้วว่าว่างบประมาณปี ๒๕๑๓ นี้ได้ขาดดุลอยู่ถึง ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท ต้องกู้เงินอีกประมาณถึง ๕,๒๐๐ ล้านบาท จ่ายเงินคงคลังอีก ๒,๐๐๐ ล้านบาท คือว่า รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ไม่เป็นไร ในการลงทุนต้องกู้เป็นของธรรมดาแล้วก็กู้ที่ กู้เกือบ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ตามกฎหมายวิธีการงบประมาณให้อำนาจไว้ในปีก่อน ๆ ก็กู้เพียง ๑,๗๐๐ ล้านบาท ต่อมากลับเป็น ๓,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้ ๕,๒๐๐ ล้านบาท ก็เป็นเงินมากมายเหลือเกิน ผมก็สงสัยต่อไปว่า เขาไม่มีในคำชี้แจงของกรรมการว่ารายได้ที่ตั้งไว้ ๑๙,๐๐๐ ล้านบาทนั้น เก็บได้จริงหรือเปล่า ไม่มีรายงานของกรรมการ จริงอยู่บรายได้ นั้น ไม่ได้อยู่ในกฎหมายในตัวของพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ว่าเป็นแนวทางที่จะทำให้ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายที่ทำงานงบประมาณได้พิจารณาว่าสมควรหรือไม่ ที่ว่าเราจะจ่ายเพียงเท่านี้สมควรหรือไม่ เพราะว่าถ้าหากว่า รายได้เก็บได้ไม่พอตามที่ได้คิดว่าจะได้ ผลจะเกิดอะไรขึ้น ผลก็คือว่าไม่มีเงินจ่าย หรือกู้เงินมากขึ้น แต่จะกู้มากขึ้นก็ไม่ได้เพราะว่ากฎหมายกำหนดไว้ว่าให้กู้ได้เพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะฉะนั้นผมอยากจะถามกรรมการว่า ได้พิจารณาดูรายได้ที่ตั้งไว้บ้างหรือเปล่า เพราะว่าในรายงานไม่ปรากฏเลยว่ากรรมการได้พูดถึงเรื่องนี้ แล้วก็รายได้นี้เท่าที่ผมได้ฟังรายการหนึ่ง คือว่า กรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพากรบอกว่า รายได้ที่ตั้งไว้ในงบประมาณนี้สูงเกินไป ไม่สามารถจะเก็บได้แน่ ปีที่แล้วเก็บได้ต่ำกว่าที่ตั้งไว้ถึง ๑๐๐ ล้านบาท ในปีนี้ตั้งสูงขึ้นไปอีกเก็บไม่ได้ สมมติว่าเก็บไม่ได้ ๑๐๐ ล้านบาท รายได้ที่ตั้งไว้ ๑๙,๐๐๐ ล้านบาทมันก็ไม่ได้ ก็หายไป ๑๐๐ ล้านบาท แล้วรายการอื่น ๆ อีกเล่า อย่างค่า

พรีเมียมข้าวนี้ตั้งไว้ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาทนี้จะเก็บได้หรือเปล่า ผมสงสัย เพราะปีนี้ข้าวมีขายกันเกร่อไปหมด คนที่ซื้อข้าวกิน ประเทศที่ซื้อข้าวกินก็ทำข้าวได้มาก ก็ซื้อข้าวน้อยลง ประเทศที่ปลูกข้าวสำหรับขายอย่างอเมริกาเป็นต้น ก็ส่งข้าวมาขายแข่ง ซึ่งเราว่าเขาไม่ได้ ญี่ปุ่นก็ขาย ใครๆ ก็ขาย เพราะฉะนั้นเมื่อผู้ขายมีมาก ราคาข้าวต้องลดลงเป็นธรรมดา ทีนี้พรีเมียมข้าวเราตั้งไว้ตั้ง ๑,๐๐๐ ล้านบาทนี้ คือตันละ ๑,๐๐๐ บาทนี้ ผมสงสัยว่า จะต้องลด เวลานี้กระทรวงเศรษฐกิจก็ลดลงไปบ้างแล้ว โดยมีเงื่อนไขประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ผมว่าค่าพรีเมียมตั้งไว้ ๑,๐๐๐ ล้านบาททักแล้วจะเก็บไม่ได้เมื่อเก็บไม่ได้แบบนี้แล้ว แล้วรายได้ที่ตั้งไว้ ๑๙,๐๐๐ ล้านบาทนะ ผมว่าได้ไม่ถึงหรอก ๑๙,๐๐๐ ล้านบาท ผมอยากจะถามว่ารายได้รายจ่ายในปีที่สูญสิ้นลงคือปี ๒๕๑๒ นี้มีอย่างไรบ้าง ขอให้ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้เสนอให้สภานี้ทราบ เพราะว่าสิ้นปีนี่มาถึง ๓-๔ เดือนแล้ว ว่าที่เราเก็บได้กับรายจ่ายกับเงินกู้มันแตกต่างกันที่ตั้งไว้เพียงไรหรือไม่แล้วต้องไม่ลืมนำรายจ่ายทั้งหลาย มันค้างจ่ายอยู่อีกมากมายหลายร้อยล้านบาท รายจ่ายที่จ่ายข้ามปีงบประมาณนี้เมื่อมารวมกันเข้ากับรายจ่ายในปีนี้อีกตั้ง ๒๗,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ผมว่ามันจะต้องจ่ายตั้ง ๓๐,๐๐๐ บาท จะเอาเงินที่ไหนมาจ่าย เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าในการที่จะเพิ่มนี้ไม่ควรจะเพิ่ม เมื่อกรรมาธิการตัดรายจ่ายลงไป ได้ตั้ง ๓๔๓ ล้านบาท ทำไม่ไม่ตัดทิ้งไป จริงอยู่เงินเมื่อจ่ายไปแล้วต้องถึงประชาชน แต่เราต้องดูกระเป๋าของเราว่าเรามีพอหรือไม่ที่จะจ่าย ถ้าเรามีไม่พอแล้วกู้เงินก็ไม่ได้ แล้วจะทำอย่างไร ไม่มีจ่ายจะทำอย่างไร บอกว่าเงินคงคลังมีเงินคงคลังไม่มีความหมายอะไรมากนัก เป็นเงินที่เก็บรวบรวมไว้หรือเงินฝาก และถ้ามันหมดจะทำอย่างไร ผมจึงเป็นห่วงว่าการที่กรรมาธิการได้เพิ่มเงินยอดนี้ก็ดี หรือเงินยอดอื่นๆ ก็ดีนั้นไม่ควรเพิ่ม เพราะว่าผมเกรงว่ารายได้ที่ตั้งไว้นั้นไม่ได้เท่าที่ตั้งไว้แน่ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า ๕๘ ล้านบาทนี้ไม่ควรจะเพิ่ม ควรจะตัดออกไป

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ผมได้ขอแปรญัตติตัดเงินช่วยเหลือข้าราชการไว้มีเหตุผลความในใจบางประการ แต่เนื่องจากว่าการพิจารณาวาระที่ ๒ นั้นเป็นเรื่องของกรรมาธิการกับสมาชิก เมื่อกี้นี้ผมได้ยื่นทำกรรมาธิการทำหนังสือออกมาชี้แจงก็บังเกิดความไม่สบายใจก็จะกราบเรียนความไม่สบายใจต่อที่ประชุมนี้ว่า เรื่องของการที่เราอยู่ในโลกนี้นั้น โลกนี้ก็คือละคร เราก็เล่นละครกันอยู่ด้วยกันทั้งนั้นและสภานี้ก็เป็นละครเวทีหนึ่งแต่ไม่ใช่ละครแห่งความสำราญเป็นละครที่เล่นเพื่อความสุขของประชาชน เพราะฉะนั้นถ้าเราจะเล่นละครกัน

ผมว่าเป็นเรื่องดี จะเล่นได้ดีแค่ไหน ความสุขมีมากแค่ไหนนั้นนะ เป็นเรื่องความสามารถของพวกเรา แต่ถ้าเราจะมาเล่นลื่นกัน ผมว่าเล่นกี่ครั้ง ๆ ก็ไม่เกิดประโยชน์ ทำไมผมถึงว่าจะมาเล่นลื่นกัน เมื่อกี้ผมฟังท่านกรรมาธิการชี้แจงบางเรื่องว่าการช่วยเหลือข้าราชการนั้นข้าราชการส่วนมากก็เป็นลูกชานา ช่วยเหลือข้าราชการก็เหมือนกับช่วยชานาอยู่แล้ว อันนี้ผมฟังมาตั้งแต่เปิดสภาใหม่ ๆ แล้วว่าการช่วยเหลือชานาของรัฐบาลก็ดีของฝ่ายบริหารที่อ้างแต่ละครั้งว่าช่วยชานาว่าตัดถนนก็เป็นการช่วยชานาอะไรอย่างนี้เป็นต้น ผมอยากจะขอทราบเรียนว่า เรื่องนั้นนะเขารู้ดีว่าช่วยชานาหรือไม่ช่วยชานา เรามาพูดว่าอะไร ๆ ก็ช่วยชานานี้ ผมว่ามันจะเลอะกันไปใหญ่ ทำให้ชานานี้ ซึ่งมีความตรอมตรมตรอมใจอยู่แล้วนะกลับจะต้องตรอมใจมากขึ้นไปอีก ผมว่าอะไรที่ช่วยตรง ๆ ก็ว่ากันไปตรง ๆ เลย อะไรที่มันอ้อม ไม่ใช้ก็บอกว่าไม่ใช่ หรือว่าใช่ไม่ชัด ชานาก็ไม่ค่อยเข้าใจอยู่แล้วก็อย่าว่าใช่เข้า ให้เขาเกิดกำลังใจบ้างช่วยข้าราชการก็บอกว่าช่วยชานาโดยทางอ้อม อย่างนี้ผมว่าเป็นการเล่นลื่นมากกว่า เราเล่นละครให้มันเกิดประโยชน์ เกิดความสุขแหละครับดี ถ้าเล่นลื่นผมว่ามันไปไม่รอดแน่ เล่นกี่ครั้ง ๆ ไม่มีใครอยากฟังอยากดูหรอกครับ ที่นี้ผมจะหันมาถึงเรื่องการช่วยเหลือข้าราชการ ก็อยากจะตั้งอีกนิดนะครับว่า เรื่องคณะกรรมการนั้นเป็นเรื่องที่เราศึกษาว่า บริหารนี้ควรจะทำขนาดไหน อะไรต่ออะไร ไม่ใช่ว่าเราจะมาลืมหืมข้อเท็จจริงที่เราไปทราบมาจากหัวไร่ปลายนาตามชนบทเสียเงินช่วยเหลือข้าราชการที่ผมขอตัดนี้มิใช่ไม่ได้เห็นใจข้าราชการ แต่เพราะความเห็นใจข้าราชการจึงได้ตัด ทำไมผมจึงพูดอย่างนี้ คือเงินช่วยเหลือเท่าที่ผมทราบนั้นเป็นค่าเล่าเรียนบุตรก็ดี ค่ารักษาพยาบาลก็ดี เมื่อข้าราชการไปรักษาก็ได้ใบเสร็จมา ออกเงินไปก่อนแล้วจึงค่อยไปเบิก ที่นี้การที่ได้ใบเสร็จมานั้นเบิกก็เบิกไม่ค่อยจะได้ เงินที่ออกไปก่อนนั้นก็ต้องไปกู้ยืมเข้ามาในการสำรองจ่าย ในการเอาใบเสร็จออกมาแล้วไปเบิก กว่าที่ตั้งเบิกได้บางคนเสียดอกเบี้ยยดอกหอยไปก็ไม่ใช่น้อย นี่ก็ความยุ่งยากในการเบิกจ่าย คนไหนมีเส้นมีสายกับเจ้าหน้าที่การคลัง เขาเรียกตั้งฎีกาเบิกจ่ายทำเรื่องทำราวให้ก็ได้เร็วหน่อย คนไหนที่ไม่ค่อยรู้จักมักจี่เป็นข้าราชการผู้น้อยเง้งเง่างไม่ค่อยจะรู้เรื่องก็เบิกลำบาก ทำความขมขื่นใจได้ รับความช่วยเหลือก็เหมือนไม่ได้รับการช่วยเหลือ ผมว่าที่ผมตัดนี้มันไม่ยากให้ช่วยแบบนี้หรอกครับ ถ้าจะช่วยก็ส่งอุดหนุนไปตามโรงพยาบาลเลยว่าถ้าเป็นข้าราชการมีบัตรประจำตัว หรือมีหนังสือรับรองจากผู้บังคับบัญชาว่าเป็นข้าราชการถูกต้องตามกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือว่าข้าราชการตามรัฐวิสาหกิจที่เรารับรองว่าเราจะให้การช่วยเหลือก็ฟรีไปเลย นี่แหละ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

เป็นการช่วยเหลือที่ถูกเป้าหมาย ถูกวัตถุประสงค์ ถูกความต้องการของข้าราชการด้วย ผมก็อยากจะให้รัฐบาลนี้ทำงานได้รับเกียรตินิยมได้รับความเชื่อถือจากประชาชนแล้วก็ได้รับความเชื่อถือจากรัฐบาล เมื่อรัฐบาลมีความมั่นคง มีเสถียรภาพ ราษฎรก็นอนตาหลับมีความสุขไปด้วย สิ่งที่ผมหวังโยนนั้นไม่ใช่เกี่ยวกับคะแนนเสียงหรือการรับ เกี่ยวกับความผลสุกอย่างที่ผมเรียนให้ทราบนี้แหละ เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลก็ดี ท่านกรรมาธิการก็ดีซึ่งขณะนี้ก็มีหน้าที่พิจารณาเรื่องนี้โดยเฉพาะจะได้หาทางแก้ไข เพราะผมก็ทราบว่แต่ละท่านนั้นก็ล้วนแต่เป็นผู้ทรงภูมิปัญญาที่น่าที่จะใช้ภูมิปัญญาทั้ง ๓๕ หัวนี้แหละช่วยกันคิดว่า ความเห็นที่ว่าจะให้ข้าราชการรักษาพรีนั้นเป็นไปได้ไหม การถ่ายเงินจากกระเป๋าข้าราชการเข้ากระเป๋าชาวบ้านเล็กทำกันเสียที่หนึ่งเถอะมันยุ่งยาก ทั้ง ๆ ที่เงินก็กระเป๋าเจ้าของเดียวกันนั่นแหละ อย่างนี้เป็นต้น ผมก็อยากจะฝากให้ท่านกรรมาธิการนี้ลองช่วยคิดช่วยข้าราชการอย่างที่ผมได้กล่าวมานี้บ้าง แล้วก็อยากจะหวังดีเกี่ยวกับการเพิ่มเงินช่วยเหลือ ที่หวังดีนี้ก็เพราะรู้สึกประหลาดใจว่าการคำนวณเงินช่วยเหลือนี้เอาหลักอะไรมาคำนวณ คำนวณไว้ในขั้นแรกขั้นรับหลักการ ๓๐๕ ล้านบาท พอถึงขั้นแปรญัตติเพิ่มมา ๓๖๓ ล้านบาท อันนี้ก็เพิ่มไปถึง ๕๐ กว่าล้านบาท ถ้าบังเอิญเพิ่มมาอีกเป็นร้อย ๆ ล้านบาทละ อันนี้ใครจะรู้ว่าเงินจำนวนนี้มันเพิ่มไปเหมาะสมหรือไม่ประการใด หรือว่า ๓๕๐ ล้านบาทนี้เหมาะสมแล้ว เพราะผมชักไม่แน่ใจขึ้นทุกที ๆ ยิ่งประชุมก็ยิ่งงง อย่างเมื่อวานนี้บ่ที่แน่นอนสามารถคำนวณได้ อย่างเรื่องบำเหน็จบำนาญข้าราชการนี้เรามีบัญชีอายุเกษียณข้าราชการอยู่ทุกคนว่าใครจะปลดเกษียณเท่าไร ก็คนนี้เราสามารถจะคำนวณได้ว่าเงินที่จะต้องจ่ายเท่าไร แล้วเมื่อออกโดยกะทันหัน เพราะมีความไม่พอใจในการปฏิบัติราชการอีกประมาณสักเท่าไร เราก็คำนวณได้แน่นอน พอจริง ๆ เข้า กรรมาธิการ ชักใช้โล่เสียงเข้าเกิดไม่แน่นอน ทั้ง ๆ ที่ความที่มันควรจะแน่นอนได้ แล้วเรื่องเจ็บป่วยนี้แหละครับยังไม่แน่นอนใหญ่ นี่มาคำนวณอย่างนี้ทำให้ส่อให้เห็นได้ว่า เอาความไม่แน่นอนนี้ถือโอกาสคำนวณเอาเงินมาไว้ในก้อนนี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย เงินงบกลางนี้อันตรายมากนะครับถ้าจะว่าไปตามจริง สะดวกในการบริหารประเทศ แต่อันตรายในการใช้จ่ายเงิน เพราะว่าผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณก็ดี ในกฎหมายเก่านี้มีอำนาจยกย้ายถ่ายเท จัดสรรโอนได้ตามความเหมาะสม อันนี้แหละครับ เล่นตั้งซ่อนเอาไว้ ๗๕ ล้านบาท เราก็ก็นอนอยู่ชุด ๆ นี้ยังไม่ถึงก็จะไม่พูด นี่มาซ่อนเอาไว้ก็อีก ๕๐ กว่าล้านบาท ผมก็ยังไม่รู้ว่าซ่อนไว้ที่ไหนอีก ยิ่งพิจารณาต่อไปเราก็ได้เห็นเงื่อนงำแห่งการใช้เงินอันไม่สุจริตมากขึ้นทุกที ยิ่งพิจารณาเราก็ก็นิ่ง

จะผ่านร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ไปได้ยากเต็มที่ นี่ผมถึงเป็นทวงวิตกท้วงโยว่า นักวิชาการทั้งหลายที่ท่านอ้างว่าหลักวิชาการทุกวันนี้จะจรรโลงความเป็นอยู่ของประเทศนั้น ได้โปรดชี้แจงให้สมาชิกได้เข้าใจด้วยครับว่าวิชาคำนวณของท่านนั้นเอามาอย่างไร ผมขอขอบคุณครับ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : กระผมเกียรติ นาคะพงษ์ ส.ส. มหาสารคาม ไม่สังกัดพรรคการเมืองใด ขอสนับสนุนคำอภิปรายของท่าน ส.ส. แห่งอุบลราชธานี คุณบุญยืน วอทอง พร้อมกันนั้น ก็ขอสนับสนุนคำอภิปรายของ ส.ส. ระยอง คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ เพราะว่าจากการชี้แจงและซักถามของบรรดาสมาชิกที่แปรญัตติกิติ หรือไม่แปรญัตติกิติ ที่ถามท่านกรรมาธิการว่า เหตุไฉนเมื่อเจ้าหน้าที่ตั้งเงินที่จะช่วยเหลือข้าราชการไว้ถึง ๓๐๕ ล้านบาท แต่แล้วเหตุไฉนกรรมาธิการจึงไปเพิ่มอีก ๕๘ ล้านบาท คำข้อซักถามเหล่านี้แต่ละคนก็ได้ซักถามกันพอสมควร แต่ปรากฏว่า ฝ่ายกรรมาธิการก็ไม่ได้ตอบอะไรเป็นที่แน่ชัดว่า การคำนวณของเจ้าหน้าที่ที่จะให้เป็นการช่วยเหลือแก่ข้าราชการซึ่งเพิ่มขึ้นอีก ๕๘ ล้านบาทนั้น กับการที่กรรมาธิการตัดเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการทั่วประเทศออก ๖๔ ล้านบาทนั้น มันมีหลักเกณฑ์และมีการพิจารณาอย่างไรบ้าง สิ่งเหล่านี้เป็นข้อข้องใจซึ่งบรรดาสมาชิกผู้ขอแปรญัตติและไม่ขอแปรญัตติทั้งหลาย ได้ข้องใจอยู่ ก็ใครจะขอให้ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงให้เป็นที่เข้าใจ ไม่เช่นนั้นแล้ว ความสงสัยเหล่านี้ก็จะกลายเป็นว่า ในขณะที่เดียวกัน ที่กรรมาธิการตัดเงิน ๖๔ ล้านบาทจากเงินบำเหน็จบำนาญแล้วในขณะที่เดียวกัน ก็มาเพิ่มเงินให้แก่ข้าราชการในการช่วยเหลืออีก ๕๘ ล้านบาท ซึ่งสิ่งเหล่านี้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ที่จะคิดคำนวณ ต้องคำนวณ ได้ถูก ถ้าคำนวณไม่ได้ถูกหรือไม่ใกล้เคียง ผมก็คิดว่าข้าราชการผู้นั้น ก็ควรจะถูกล้างปลดไปได้แล้ว มันไม่ใกล้ความจริงเพราะนี่อะไร เวลาคำนวณช่วยเหลือข้าราชการบำนาญเกิดยอมบอกว่าให้ตัดได้ ๖๔ ล้านบาท แต่พอถึงข้าราชการปัจจุบันกลับบอกว่า เพิ่มให้อีก ๕๘ ล้านบาท ใช้หลักอะไรเป็นการคิดคำนวณ จะเอาใจข้าราชการจนเกินไปอย่างนั้นหรือ เพื่อให้ข้าราชการเหล่านั้นเป็นกระบอกเสียงของท่านหรืออย่างไร นั้นประการหนึ่ง ที่นี้ก็ความสงสัยอันนี้มันก็เกิดขึ้น อันหนึ่งตัด อันหนึ่งเพิ่ม สงสัยว่าอย่างไร ก็สงสัยว่าเอาเงินเหล่านี้แหละมาตั้งไว้ในงบกลาง เพื่อจะยกย้ายถ่ายเทเพื่อประโยชน์ของพวกท่านหรืออย่างไร ความเข้าใจ อันนี้ทุกคนสงสัยแน่ก็ขอได้โปรดชี้แจงให้เป็นที่เข้าใจ ยิ่งไปกว่านั้น ผมยังมีความข้องใจว่า คำว่า "ข้าราชการ" นี้ ทำไมนะคนที่ไม่ใช่ข้าราชการ แต่ได้มีส่วนรับผิดชอบต่อบ้านเมือง มีส่วนที่จะต้องช่วยเหลือและทำหน้าที่ในฐานะเป็นคนไทย เช่น ครูโรงเรียนราษฎร์อย่างนี้ ผมจะพูดเรื่องครูโรงเรียน

ราษฎรละที่นี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโปรดฟังนะครับ ที่แรกผมก็ตั้งใจว่า ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ได้เอาใจใส่ต่อโรงเรียนราษฎร ทางที่จะช่วยเหลือ สมาชิกฝ่าย ส.ป.ท. ท่านหนึ่ง คือ คุณญาติ ไทวดี ได้ทำบัญชีทางวามมาให้บรรดา ส.ส. ที่เป็นเจ้าของโรงเรียนราษฎรบ้าง มีความรู้หรือใกล้ชิดกับทางโรงเรียนราษฎรบ้าง ไปยื่นหนังสือขอเพิ่มจำนวนเงิน ให้แก่โรงเรียนราษฎร ที่เพิ่มไปนั้นก็ไม่ใช่เอาไปให้เจ้าของโรงเรียนราษฎร อย่าง ส.ส. บางคน กล่าวพาดพิงถึงผม ไม่ได้ไปเพิ่มให้แก่เจ้าของ แต่เพิ่มให้ครูโรงเรียนราษฎร กระทั่งผมเข้าไปแล้ว แต่ยังไม่ได้อีกโอกาสอภิปราย ส.ส. สกลนคร คุณสถาปน ศิริจันทร์ ได้อภิปรายได้ชี้แจง ตั้งแต่เมื่อวันแถลงนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องว่า ครูโรงเรียนราษฎรไม่ได้รับความเป็นธรรม เงินเดือนครูโรงเรียนราษฎร วุฒิ ปกศ. เบิกได้เพียง ๖๐๐ บาท แต่ในขณะที่เดียวกัน ครูโรงเรียนรัฐบาล ครูโรงเรียนประชาบาล ครูโรงเรียนเทศบาล ครูองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับ ๗๒๐ บาท ครู ปกศ. สูง โรงเรียนราษฎรเบิกได้หรือได้รับเพียง ๗๕๐ บาท แต่ฝ่ายองค์การฝ่ายรัฐบาลฝ่ายเทศบาล ๘๕๐ บาท ครู ป.ม. โรงเรียนราษฎรได้รับเพียง ๗๕๐ บาท แต่ทางฝ่ายองค์การฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายเทศบาล ๘๕๐ บาท นี่หรือความเป็นธรรมที่รัฐบาลนี้ให้ต่อครูโรงเรียนราษฎร ทั้ง ๆ ที่ครูโรงเรียนราษฎรก็คือครูที่ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนกุลบุตร และกุลธิดาเพื่อประโยชน์ของชาติประเทศ ในขณะที่ ครูโรงเรียนราษฎรมีจำนวนหลายหมื่นหลายแสนคน สถิติอยู่ที่เจ้าหน้าที่ และผมก็เชื่อว่าท่านรัฐมนตรีได้ทราบดี ความตั้งใจของครูโรงเรียนราษฎรทั่วประเทศก็ตั้งใจเมื่อว่างบประมาณนี้เสนอเข้ามา ก็เข้าใจว่ารัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะเป็นผู้แปรญัตติ ขอให้เพิ่มอัตราเงินเดือนของครูโรงเรียนราษฎรให้เท่ากับฝ่ายรัฐบาล หรือฝ่ายองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่แล้วปรากฏว่า รัฐบาลไม่ได้แปรญัตติ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้เอาใจใส่ต่อครูโรงเรียนราษฎรกับเงินที่กระทรวงศึกษาธิการได้ ๑๖ ล้านบาท โนนสร้างโรงเรียนพาณิชยการบางนา.....

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้ผมต้องขอประทานโทษ คือว่า เอาไว้ถึงวาระกระทรวงศึกษาธิการครับ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : เงินช่วยเหลือครับ เงินช่วยเหลือเหมือนกันครับ คือเดี๋ยวกระผมจะหันมาถึงกรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทน : ใช่ครับ แต่ที่ที่ คุณพูด เดี่ยวคุณเข้ามาเรื่องนี้เสีย เพราะว่ามันเป็นเงินงบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการครับ ยังไม่ถึงครับ นานไปครับ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : เอาละครับ นั่นตัวอย่างนี้ครับท่านประธานครับ เห็นใจผมบ้าง อย่าหักอย่าท้วงผมในขณะที่ผมอภิปราย เพราะฉะนั้นเสียงจะดังจนเกินไปครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณเกียรติครับ นี่ข้อนี้ข้อบังคับการประชุมเราอภิปรายกันในเรื่องเงินช่วยเหลือข้าราชการ คุณจะเปรียบเทียบตัวอย่างผมก็ให้ แต่ว่าไปไกลไปนิดหนึ่ง

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : เอ ถ้าผมไม่เปรียบเทียบอย่างนี้ โรงเรียนราษฎร์ ครูโรงเรียนราษฎร์จะได้รับส่วนหรือ

ประธานสภาผู้แทน : ให้ถึงวาระของกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเงินอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์ชี่ นี่เงินช่วยเหลือข้าราชการ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : กระทบจะวกเข้าทหกรรมาธิการ ชักตัวอย่างเรื่องโรงเรียนราษฎร์มาเสียก่อน ที่นี้กระทบจะวกมาว่าทำไมกรรมาธิการตั้ง ๓๕ ท่าน ซึ่งมีทั้งฝ่าย ส.ส. มีทั้งกรรมาธิการฝ่ายรัฐบาล ทำไมจึงคิดว่าควรที่จะเพิ่มการช่วยเหลือเฉพาะข้าราชการเข้าหรือยังครับที่นี้ เข้าหรือยังครับ ถ้าไม่เข้ากระทบจะไม่พูดต่อไปเลย

ประธานสภาผู้แทน : ผมฟังคุณไม่จบ ผมฟังอยู่

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : กระทบจึงขอเรียนต่อท่านประธานว่ากรรมาธิการทั้ง ๓๕ ท่านนั้นนะ ประกอบด้วยฝ่าย ส.ส. และฝ่ายรัฐบาล เหตุไฉนจึงเพิ่ม ๓๐๕ ล้านบาทตั้งมาวันนะ ก็ควรจะพอแล้ว และเหตุไฉนจึงมาเพิ่มอีก ๕๘ ล้านบาท ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ได้เหลือวแลครูโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งเป็นครูของรัฐบาลนี้เหมือนกัน เบิกจ่ายกินเงินเดือนของรัฐบาลเช่นเดียวกัน ทำไมไม่พิจารณา นี่ประการสำคัญ ที่กระทบขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเอาไว้ไปพิจารณา พร้อมทั้งที่กรรมาธิการก็ขอได้โปรดชี้แจงให้เข้าใจจะเป็นพระคุณอย่างสูงยิ่ง ขออีกนิดครับ ที่นี้นอกจากนั้น สิ่งต่างๆ ที่ท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งได้ชี้แจงว่า ที่ได้ช่วยเหลือข้าราชการให้อยู่ดีกินดีนั้น เพื่อป้องกันการคอร์รัปชันให้ข้าราชการได้อยู่ดีกินดี เมื่ออ้อมหมีพื้มันแล้ว การคอร์รัปชันไม่เกิด ท่านกล่าวมาอย่างนั้น กระทบและบรรดาสมาชิกอีกจำนวนไม่น้อยรู้สึกสงสัยเหลือเกินว่าท่านเอาหลักเกณฑ์อะไรมากล่าว เมื่อเพิ่มไปแล้วว่าข้าราชการเหล่านั้นจะไม่คอร์รัปชัน ถึงจะเพิ่มอย่างไร กระทบก็ยังเชื่อว่าการคอร์รัปชันก็ยังคงเกิด เว้นแต่ฝ่ายรัฐบาลจะได้ทำการปราบปรามคอร์รัปชันนั้นอย่างจริงจัง กระทบกล่าวเพียงแค่นี้

ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

๑๗

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : กระผมขอขอบคุณมาก ที่ท่านประธานได้ให้โอกาสในการที่กระผมจะกล่าวต่อไปนี้อาจจะมีการเข้าใจผิดถ้าหากว่าไม่ฟังให้ชัด คือกระผมอยากจะกล่าวถึงฐานะข้าราชการในเมืองไทยกับฐานะข้าราชการในต่างประเทศว่า ทางราชการเราได้ให้การบริการอย่างไรและควรจะแก้ไขอย่างไรบ้าง ทั้งนี้โดยกระผมอาศัยสิทธิ์ที่คณะกรรมการได้ถือโอกาสตัดสินงบประมาณส่วนหนึ่งแล้วเอาไปช่วยข้าราชการขึ้น ๕๘ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพในฐานะที่เรากำลังพูดกันอยู่นี้ กระผมอยากจะเปรียบเทียบความเป็นอยู่ของข้าราชการให้ท่านฟัง คือว่าเราอยู่ในเวลานี้อยู่ในคน ๒ ฐานะ ไม่ได้อยู่อย่างคนที่พระพุทธรูปเจ้าท่านพูด คือพระพุทธรูปเจ้าท่านพูดว่า คนจะอยู่ด้วยกันนั้นด้วย ๒ ลักษณะ คือ ๑. สีสัณ สวมฉนุตา คือคนที่ครองศีลร่วมกัน อันนี้ก็เรียกว่าข้าราชการนั้นเป็นผู้ครองศีลด้วยกัน แต่เป็นผู้ครองศีลนี้ถูกจำกัดฐานะอยู่ ๒ อย่าง คือข้าราชการผู้น้อยกับข้าราชการผู้ใหญ่ นะครับ ขอฟังไว้ก่อน กระผมอยากจะยกตัวอย่างง่าย ๆ คนที่อยู่ในสมานี่แหละครับ นายแกะ และจำ เขมอยู่สมามาตั้งแต่ ๓๗ ปีมาแล้ว มีเงินเดือนอยู่เพียง ๗๐๐ บาท แต่ท่านข้าราชการผู้ใหญ่ในสมานี่ขอโทษนะครับ ไม่ได้หมายถึงอย่างนั้น หมายถึงตัวคนนะครับ ท่านรับราชการมาเงินเดือนที่แรก ๓๐ บาทครับ เดียวนี้เกือบ ๘,๐๐๐ บาท เปลี่ยนแปลงฐานะอย่างไรถึงได้ก้าวขึ้นมาถึงขนาดนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านผู้กำชีวิตของประเทศ ท่านเคยคิดบ้างไหมว่า ฐานะอย่างนี้จะไม่เกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงด้วยประการใดหรือไม่ ท่านเคยคิดหรือเปล่า นี่มันดำดาราเราทุกวันนี้ โทรมแล้วโทรมอีก พลตำรวจในสภา แต่แล้วประธานสภานั่งรยยาวตั้ง ๓ วา เคยมีใครคิดถึงเขาไหม พันหักแล้วหักอีก ไม่มีบริการไปใส่ให้หอรอก แต่ต่างประเทศเขาถือว่า ถ้าการพยาบาลรักษาเกี่ยวกับพันเกี่ยวกับตาแล้ว เขาให้เปล่า อย่างประเทศใต้หวันเป็นต้น แต่แล้วเราก็ปล่อยให้คนที่ไปส่งหนังสือให้เราทุกวันนี้แหละเดินกระย่องกระแย่ง จะเอารถออกมาใช้แต่ละที่ที่ต้องไปขอเลขา มึงมันไปซิจักรยานนะ มันไปจนถึงบางกะปิ กลัวยน้ำไท ตายหากกลับมาเหงื่อโชก ๆ เลย นี่หรือคือฐานะของข้าราชการที่ท่านตัดเงิน ๕๘ ล้านบาทออกไปช่วย นี่เป็นตัวอย่างนะครับ ที่นี้ตามกรมกองต่าง ๆ นั้นมีอยู่คนจำพวกหนึ่งกำลังเป็นเทวดา แต่คนจำพวกหนึ่งในจำนวนข้าราชการนั้นกำลังถูกจำกัดในสิทธิในฐานะเป็นผู้้น้อย ท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย คนที่กำลังเป็นเทวดาและล้าหน้าท่านนั้น ท่านรู้จักหรือเปล่า ผู้ว่าราชการจังหวัด ใหญ่โตมากเวลานี้ ท่านรัฐมนตรีทวินี้ยังจะน้อยกว่า ถ้าหากว่าไปจังหวัด ทั้ง ๆ ที่เป็นอาจารย์ ผู้ว่าราชการนี้ แหม กระผมนี้เข้าหาผู้ว่าราชการเหมือนกับเข้าหาเทวดา โดยเฉพาะ

จังหวัดกาฬสินธุ์นะครับ คือว่ากระผมอยู่ใกล้กระผมก็พูดอย่างนั้น จังหวัดกาฬสินธุ์กระผม ยกตัวอย่าง ท่านคุมหลายอย่างนะครับ พตท. ท่านว่าเงินเดือนไปเท่าไรไม่รู้ เบี้ยเลี้ยงได้เท่าไรไม่รู้ บก.ปค.อะไรนี้ปราบปรามคอมมิวนิสต์ พัฒนาชุมชน เร่งรัดพัฒนาอะไรร้อยแปดเงินเดือนของผู้ว่าราชการจังหวัดเกือบไป ๔๐,๐๐๐ กว่าบาทในเดือนหนึ่ง และยังไปสวามิภักดิ์เงินองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีกเดือนละ ๓,๘๐๐ บาท ข้อเท็จจริงอันนี้กระผมเป็นสมาชิกสภาจังหวัด กระผมรู้ เบี้ยบำนาญทางยังมีอีก ทำอย่างไรเราจึงจะกำจัดคอร์รัปชันได้ มันเป็นข้อเท็จจริง อันหนึ่งว่าคนอึดก็ยังไม่ยอมอยู่นั่นเอง เพราะว่าคนเกิดขึ้นจากกิเลสและความโลภ วันแต่เราจะ มีมาตรการให้ผู้ใหญ่ไม่ปฏิบัติให้เด็กเห็นหรือข้าราชการผู้น้อยเห็น เมื่อผู้ใหญ่อยู่สูง ผู้น้อย อยู่ต่ำ ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงเกิดขึ้น ความอยากมันก็มี คอร์รัปชันก็ตามมา ๕๘ ล้านบาทนี้ เรา ไปเพิ่มข้าราชการเพื่อให้หายกระหายอย่างนั้นหรือ เปล่าเลย ศีลธรรมต่างหากมันจะทำให้ความ กระหายนั้นหมดไป ความมกน้อย ความสันโดษ ความพอดี ความที่รู้จักว่าตนมีอยู่เท่าไรใช้ เท่านั้นต่างหาก ท่านข้าราชการที่กำลังเป็นเทวดาที่กระผมกล่าวนั้น รถยนต์ก็มีนั่ง เบี้ยเลี้ยง ก็มีกิน บ้านก็มีอยู่ น้ำมันรถยนต์ก็ใช้ฟรี ป่วยมาเล็กๆ น้อยๆ ก็เบิกเงิน เงินเดือน พตท. เงินเดือน บก.ปค. เงินเดือนพัฒนาชุมชน เร่งรัดพัฒนาชุมชน ค่าพาหนะเดินทาง ยกเว้นภาษี นอกจากนั้นก็ยังมีการบินไปวิ่งเต็นท์ว่า ที่ดินราชพัสดุตรงนั้นผมจะให้เอาเสียนั้นสร้าง ผมเอามา ๔ แสนบาท เช่นอย่างที่ดินเรือนจำของจังหวัดกาฬสินธุ์ จะได้หรือเปล่ากระผมไม่ทราบแต่ ปรากฏว่าเจ๊กเอาไปสร้างเป็นเมืองหมดแล้ว เราจะหายใจต้องโผล่ขึ้นไปบนฟ้าเวลานี้ อย่าง จังหวัดขอนแก่น หน้าศาลากลางเรียบวุธ ใครมันกินกระผมไม่ทราบหรอก แต่ว่าเจ๊กได้ที่ดิน ของเมืองไทยไป นี่แหละท่านประธาน ท่านลองคิดดูซิว่าไปเพิ่มข้าราชการเอาเงินสดไปให้ ท่านกระทำวิธีการผิด ท่านควรจะมีการให้บริการอย่างอื่น นอกจากนั้นยังมีกรยกเว้นค่าเล่าเรียน ให้ไปอีก ค่าภาษีเงินได้ก็ไม่ได้เสียอีก แต่คนอีกพวกหนึ่งซึ่งไม่ใช่ข้าราชการคือพ่อกระผม แม่กระผม พี่น้องกระผม ตาสี ตาส่า ตามา ตามี แก่เป็นคนแบกภาระของประเทศหนักที่สุด เวลานี้ ท่านเคยคำนึงไหม เคยคำนึงถึงพวกนี้ไหม คำนึงแต่ปาก แต่วิธีการท่านไม่เคยนึกถึง เลย กระผมเสนอพระราชบัญญัติผู้มีบุตรมากเข้ามา ท่านประธานก็ทรงส่งไปเป็นพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินเอาเสียอีก ทั้งๆที่กระผมไม่ได้บอกให้จ่ายเงิน กระผมบอกให้ใช้วิธีการสงเคราะห์ ผู้มีบุตรมาก ท่านประธานไม่ได้ฟังหรอก พ่อข้าราชการพวกคุณแล้ว คุณไฟโรจน์ แหงมา ท่านเลขาก็แหงบ๊ีบ ท่านประธานก็แหงบ๊ีบ ส่งไปทานายก เยียบเลย ท่านนายกรัฐมนตรีกระผม

กับท่านนี้อยู่ในสภามาหลายครั้ง และความหลังเราคงไม่ลืม วันหนึ่งกระผมจะบอกให้ท่านได้
ระลึกถึงว่า คนที่ท่านเกลียดคนนี้เคยช่วยท่านไว้ไม่ให้ออกจากนายกรัฐมนตรีวันนั้นจำได้ว่า
นายพีร์ บุนนาค นายเกียรติ นาคะพงษ์.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษนี้เรื่องส่วนตัว ขอให้ผ่าน

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : กระผมอยากจะให้เห็นใจกระผมนะ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ๆ คุณชาญยุทธ ขอให้เข้าเรื่องครับ เรื่องส่วนตัวไม่เอาครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : จะเสียแก่นายกฯ นะครับ ถ้าไม่เสียกระผมไม่ว่า

ท่านประธานห้ามเสียบ้างก็ดี เพราะกระผมบางทีก็จะทวงบุญคุณเสียบ้าง กระผมเสนอพระราช-
บัญญัติสงเคราะห์ผู้มีบุตรมาก นะครับ กระผมประมาณเงินอยู่ ๒๐๐ ล้านบาท ถ้าหากว่าจะ
เป็นเงิน แต่หาโดยวิธีการสงเคราะห์ที่ดินสงเคราะห์อาคาร สงเคราะห์อะไรร้อยแปดนะครับ
ท่านยังทำไม่ถึงวิธีการเหล่านั้น กระผมส่งไปหานายกฯ ท่านนายกฯ ท่านหยิบหนังสือกระผมขึ้น
มาอ่านเสียก่อนซิ เพราะว่าพลเมือง ๓๕ ล้านคน กำลังคอยอยู่ กระผมโรเนียวแจกเพื่อนสมาชิก
แล้ว ท่านนายกฯ ก็ยังเฉยอยู่ มันเป็นเรื่องเร่งด่วน ชีวิตของประชาชนเป็นเรื่องเร่งด่วนจะดไว้
ไม่ได้ เราต้องรีบเดินหน้า ฉะนั้นการที่เราจะเอาเงิน ๕๘ ล้านบาท นี้ไปให้ข้าราชการ กระผม
ไม่เคยมีปมด้อยที่เกลียดข้าราชการ แต่ข้าราชการเกลียดกระผม เกลียดผู้แทน เหยียดหยาม
กระผมจะพูดให้ฟัง เพราะอะไรกระผมถึงได้พูดเรื่องนี้ ไม่ใช่กระผมเสียใจแต่กระผมเห็นว่า
คนอื่นคงจะถูกกระผมจะเข้าไปหาหัวหน้ากองโรงเรียนฝึกหัดครูนัด ๓ ครั้งไม่ได้เข้า เพราะ
ท่านอยู่ในห้องแอร์ กระผมไปโรงเรียนเพชรบุรี ๓ ครั้ง ไม่ได้เข้า กำลังเถียงกับอาจารย์ใหญ่อยู่
มีครูคนหนึ่งมาแจ่ม ๆ บอกว่าครูใหญ่ไม่ต้องพูด ฉันพูดเองเข้าไปในห้องแอร์ ขนาดโรงเรียน-
เพชรบุรีมีห้องแอร์ ท่านรัฐมนตรีกระผมถามแล้ว เงินเอาห้องแอร์มาจากไหน เงินโรงเรียน
เคยไปตรวจโรงเรียนฝึกหัดครูไหมครับ เขากินกันอย่างไร ท่านรู้จักไหม กระผมนี้เคยอยู่
สำนักงานปลัดกระทรวง และเคยเป็นเลขาธิการรัฐมนตรีมากระผมรู้แน่ครับ ถ้าท่านว่าง ๆ
ไม่มีเลขาเอากระผมไปเป็นก็ได้ กระผมจะจับให้ได้คือไม่ได้ขอเป็นทรอกครับ คือพูดให้ฟัง
คือว่าท่านมาอยู่กระทรวงศึกษาธิการนี้หลังจากท่านไปอยู่ต่างประเทศ ลูกไม้ของกระทรวง-
ศึกษาธิการมีเยอะนะครับ กระผมจับได้แน่ครับ คนที่กำลัง แอดแทค (attack) ท่านก็ดีหรือ
คนกำลังป้อยของท่านก็ดี ขอโทษที่ชี้ไปนะ กระผมมันเคย นั่นแหละ คือตัวจะทำให้ท่านเสีย
ท่านจงระวังนะเดี๋ยวนี้โรงเรียนรุ่งแสงนี้กำลังจะทำให้ท่านเสีย กระผมอยากจะพูด ท่านประธาน

ที่เคารพ ปัญหาที่เราสงสัยว่าสาเหตุที่ข้าราชการจนเกินเหตุนี้มันเกิดอันหนึ่ง คือความเป็นขุนนาง
 ความเป็นขุนนางมันเกิดขึ้น ตัวกระผมนี่เคยหลงเจ้าของครับ พอแต่งตัวเข้าไปหน้ากระจก
 เอ๊ะเหมือนข้าหลวงจริงเว้ย พอบางทีนี่ลูก ๆ มาใกล้ไม่ได้ เอ ออย่ามาใกล้พ่อซิ พ่อเป็นผู้แทน
 แล้ว นั่นแน่ ในความหลงกิเลสและตัวตนของตัวเองมันมี ฉะนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี ชั้นเอก
 ก็ดี เดียวนี้เราไปดูตามในกรมกองต่าง ๆ แล้ว จะรู้สึกว่ามีตัวเป็นพิเศษ เพราะอะไร เพราะ
 รัฐมนตรีนั้นเอาใจกระผมยกตัวอย่างอันหนึ่ง ทำให้ถึงต้องเอาใจ พอเราร้องเรียนว่าข้าราชการ
 คนนั้นปฏิบัติอย่างนั้นไม่ชอบ ตอบมายาวเหยียด ชี้แจงมาเลย ท่านผู้แทนราษฎรตามที่ท่าน
 ได้พูดมานั้น ไม่มีความจริงเลย ข้าพเจ้าได้ให้ตั้งกรรมการสอบสวนมาแล้ว ปรากฏว่าเป็นอย่าง
 นั้น ๆ ยกตัวอย่างเช่นนายอำเภอฉวางเป็นต้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนี้เสีย
 แต้มมาก ประชาชนด่าเหลือเกิน ขอโทษกระผมนับถือท่าน กระผมถึงได้บอก เรื่องนายอำเภอ-
 ฉวางนี้เป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่ทำให้เห็นว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเทวดา แต่นายอำเภอนั้น
 เป็นอะไรไป นี่กำลังจะเสียคนแล้วทำให้นายอำเภอและข้าราชการผู้น้อยเสียใจมาก บริการ
 เหล่านี้ ท่านทำให้คนมันสูงขึ้นแต่ใจคนมันต่ำลงเพราะกิเลสมันพอก ตามกระทรวงทบวงกรม
 ต่าง ๆ ท่านโปรดเอาอย่างนี้ครับ ห้องแอร์ของท่าน หัวหน้ากองอย่าให้ไปนั่งครับ มันใหญ่เกิน
 ไป และการขอเลื่อนหัวหน้ากองขึ้นเป็นผู้อำนวยการกองก็อย่าฟังกระทำ เพราะว่าเงินเดือน
 มันขึ้น ขึ้นจาก ๔,๒๐๐ บาท ไปถึง ๙,๐๐๐ บาท ใครเสียภาษีครับพ่อกระผมนะครับ และหมายถึง
 พ่อของข้าราชการทุกคนด้วย และหมายถึงพี่ของกระผมเพื่อนของกระผมด้วย แต่ท่านเสวย
 สุข พี่น้องกระผมเสวยทุกข์ นี่หรือคือเมืองไทยที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ท่าน
 นายกรัฐมนตรีโปรดสำเหนียกและฟังแก้ไข จุดที่ท่านจะได้รับความนิยมนคือแก้ไขคนของ
 ท่านคือข้าราชการนี่เอง เดียวนี้ไม่มีใครเกลียดอะไรเท่าเกลียดข้าราชการที่ข่มเหงคะเนงร้าย
 มีความมักใหญ่ใฝ่สูง รถหมุนที่หนึ่งได้เงินเบี่ยเลี้ยงที่หนึ่ง เจ็บที่หนึ่งได้เงินค่ารักษาที่หนึ่ง
 เบิกกันไป โกงกันไป กินกันไป เอาที่ดินราชพัสดุมาขอสร้างเป็นตึกให้อาเฮียอาแป๊ะอยู่ไป คน
 ไทยหนีเข้าป่า คนต่างชาติเข้ามาเป็นเจ้าของเศรษฐกิจในเมืองไทย และอย่างนี้อีก ๒๐ ปีเราจะไป
 อยู่ที่ไหน ทะเลก็ไม่มียู่ เพราะเรือ ก็เป็นของต่างชาติถ้าไปอยู่อากาศหรือ อ้ายจัมโบเจท พี่น้อง
 กระผมจะมีเงินหรือ ไม่มีทาง ท่านนายกรัฐมนตรีถ้าจะเป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปท่านจะต้อง
 ฟังระวังในเรื่องอนาคตและแก้ไขปัจจุบัน กระผมพูดแรงไปหน่อย แต่ว่าอย่างน้อย ท่านนายกฯ
 ได้ยิ้มกับกระผมวันนี้กระผมก็ชื่นใจ ท่านคงรับฟังด้วยดี หวังว่า พ.ร.บ. สงเคราะห์ผู้มีบุตรมาก

ท่านคงรับรองให้เข้ามาสู่สภานี้ ถ้าหากกรรมได้พูดพาดพิงไปถึงข้าราชการผู้ใดขอให้ฟังเข้าใจว่า กรรมพูดในนามประชาชน จงแก้ไขตัวของท่าน ท่านรัฐมนตรีทุกคนที่ปกครองข้าราชการ โปรดไปแก้ไขลูกน้องของท่าน ห้องแอร์สำหรับชั้นเอกรื้อออกเอาพัดลมธรรมดาไปใช้ เพราะ ชั่วโมงหนึ่ง ๒ บาท มันแพงมากเห็นไหมพี่น้องของกรรมกำลังดำเนินาณะครับ บักดำเนินาหลัง ลู้ฟ้า หน้าลู้แดด เหงื่อตกไคลย่อย กว่าจะได้กินแต่ละที ลูกไปจับเขียด พ่อไปตัดพิน มัน แสนทรมาณคนจนตามถนนหนทาง กรรมไปเห็นแต่อินเดีย เดียวนี้กำลังเห็นประเทศไทย ตามสถานีรถไฟอย่างดีเรายังมาห่วงแต่ข้าราชการ แต่คนจนคนยากซึ่งเป็นผู้หนึ่งกำบัลลังก์ ท่านนายกรัฐมนตรี กำบัลลังก์ทุกคนที่มีอำนาจอยู่เวลานี้ ท่านคำนึงหรือเปล่า ฉะนั้นขอได้ โปรดแก้ไขเสียจุดนี้ เงิน ๕๘ ล้านบาทนี้ ถ้าไม่ขัดต่อระเบียบข้อบังคับเอาถอยไปกลับไปสู่ สังคมสงเคราะห์ให้ประชาชนได้ใช้ ในฐานะเขาเป็นเจ้าของเงิน กรรมจะชมเชยท่านกรรมาธิการ เป็นอย่างมาก ถ้าทำได้และกรรมจะยกมือให้ทันที ขอขอบคุณอย่างมาก

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่): ความจริงประเด็นก็เกือบจะหมด เพื่อนสมาชิกก็ พูดกันมานานมากแล้ว ตัวผมก็เพิ่งจะยกมือขอพูดและก็ฟัง ๆ ส่วนใหญ่ก็ตรงตามที่ผมมี ความประสงค์จะพูด แต่ในขณะที่เดียวกันก็อยากจะเรียนถามคณะกรรมการ คณะกรรมา- ธิการนี้ไปเห็นดีเห็นชอบอย่างไรครับ ถึงไปเพิ่มเงินช่วยเหลือข้าราชการจาก ๓๐๕ ล้านบาท ขึ้นมาเป็น ๓๖๓ ล้านบาท ซึ่งในขณะที่เดียวกันเงินช่วยเหลือชาวนาเพียง ๑๐๐ ล้านบาท ถ้าหาก คณะกรรมาธิการสามารถตอบให้ทางผมหายข้อข้องใจ บางทีบ่นนี้อาจจะผ่านไป เพราะว่าใน จำนวนเงิน ๑๐๐ ล้านบาทที่ช่วยชาวนาเนะ ท่านย่อมจะทราบดี ท่านประธานที่เคารพ ว่าชาวนา ทั้งหมดมีจำนวนกี่ ๑๐ ล้านคน และท่านทราบไหมว่าข้าราชการในเมืองไทยทั้งหมดมีเท่าไร ทราบไหม ถ้าไม่ทราบผมมีสถิติเลขที่แน่นอนมาจากงบประมาณ ผมอุตส่าห์คิดทุกวัน ๆ ปัจจุบัน นี้ข้าราชการในประเทศไทยมีทั้งหมด ๑๕๒,๘๖๘ คน และจะเพิ่มใหม่ในปี ๒๕๑๓ นี้อีก ๑๗,๐๗๒ คน รวมเบ็ดเสร็จแล้วเป็นคนสักเท่าไร ท่านทราบอยู่แก้ไข และท่านกรรมาธิการเห็นดีเห็น ชอบอย่างไรให้เงิน ๓๐๐ กว่าล้านบาทแก่คนจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคนนี้ แต่กลับไม่เห็นควร จะเพิ่มบช่วยเหลือชาวนา ๑๐๐ ล้านบาทนั้น ซึ่งกับคนตั้งหลายสิบล้านคน ถ้าตอบพอใจ ผม ไม่พูดอะไรแล้ว และยกมือให้เลยครับ ที่ขึ้นมาพูดนี้เพราะส่วนใหญ่พูดตรงตามประเด็น ที่ผมต้องการหมดแล้ว จึงมีจำเป็นที่จะต้องพูดอีก ขอให้ตอบข้อข้องใจข้อนี้ ผมก็พอใจ

นายฉวาง เอี่ยมศिला (กรรมาธิการ): กรรมขอตอบในฐานะเป็นกรรมาธิการ เรื่อง

เงินช่วยเหลือข้าราชการ ในตอนแรกเพื่อนกรรมการของกรรมก็ได้ชี้แจงให้แก่สมาชิกทั้งหลายได้ทราบแล้ว เงินช่วยเหลือนี้ ช่วยเหลือพวกที่ตั้งแต่ชั้นโกลงมานี้ มีระเบียบตั้งแต่มีเงินเดือน ๒,๓๐๐ บาทลงมา ส่วนที่ทำได้อภิปรายไป เงินขึ้นรถไฟ ค่าป่วยค่าเจ็บอะไรต่างๆ เหล่านี้ ท่านทราบอยู่แล้ว ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองเห็นใจท่าน จะต้องเกิดความสงสัยเมืองบ่าเห็นจำเป็นนายทำไมเราตัดเมื่อวานนี้กระผมก็ได้ชี้แจงให้ทราบแล้ว ส่วนงบช่วยเหลือข้าราชการ ๓๐๕ ล้านบาท ทำไมเอามาเพิ่มขึ้นมามาก มีเหตุผลเป็นประการใด อันนี้ก็ควรสงสัยก่อนที่กระผมได้ชี้แจงกระผมขอประทานให้เพื่อนสมาชิกโปรดดู พลิกดูหน้า (๔๓) ข้อสังเกตของกรรมการ ข้อ ๖. ขอรับสารภาพตรงๆ ว่าเราในคณะกรรมการฝ่าย ส.ส.กับฝ่ายรัฐบาลนั้นได้เกิดการโต้เถียงกันอย่างรุนแรง ผลที่สุดจึงมีการลงมติให้ตั้งข้อสังเกตโดยเสียงส่วนมากในข้อ ๖. ในหน้า (๔๓) มีกรมกองหลายแห่ง เนื่องจากทางเขาชี้แจงว่า จัดงานไม่ทัน ท่างบประมาณอย่างรวดเร็วเกินไป เมื่อเราตัดงบประมาณออกมา ๔๐๐ กว่าล้านบาท ได้มีขอแปรญัตติเข้ามา แล้วปรากฏว่าเมื่อเราส่งเข้าไปสอบ บางแห่งเราไปสอบจริงๆ ถึงสถานที่ ข้าราชการในกรมนั้นหายไปเป็นจำนวนมาก ไม่มี มีแต่ตัวเงินเดือนไม่มี อะไรก็ไม่มี ผลที่สุดเมื่อเราเข้าไปซักถาม เขายอมรับความบกพร่อง จะเป็นความบกพร่องของฝ่ายการคลังหรือเจ้าหน้าที่หัวหน้าแผนก ประจำแผนก หรือว่าหัวหน้ากองอย่างไรก็แล้วแต่เขา เขายอมรับในการที่เขาเสนอรายละเอียดมาสู่สำนักงบประมาณแล้วสำนักงบประมาณก็รวบรวมตัวเลขเอามาทำเป็นพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ แต่ว่ามีหลายกรมกองที่เดียวครับ ข้าราชการจำนวนมากไม่มีเงินเดือน ไม่มีอะไรทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเสียงส่วนใหญ่จึงให้ตั้งข้อสังเกตไว้ในข้อ ๖. ให้จัดการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ ที่ขอเพิ่มเข้ามานั้น เป็นความบกพร่องอย่างร้ายแรง นี้กระผมจำเป็นต้องขอรับสารภาพ และให้ท่านดูเองในข้อ ๖. ในหน้า (๔๓) ในข้อสังเกตของกรรมการนี้แหละที่ชวนให้ท่านเกิดความสงสัยว่า ทำไมต้องมาเพิ่ม กระผมขอกราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจด้วยความเป็นจริง ก่อนจะได้เข้ามาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ได้พยายามตรวจสอบการพิจารณางบประมาณมาหลายยุคหลายสมัย ตรวจสอบแนวความคิดของผู้แทนราษฎรแต่ละภาคแต่ละจังหวัดต่าง ๆ กระผมขอยอมรับว่าในบรรดาของกรรมการฝ่าย ส.ส. นั้น งบประมาณนี้เสมือนหนึ่งเป็นงบประมาณของฝ่ายข้าราชการแต่ฝ่ายเดียว อันนี้แหละเป็นข้อโต้เถียง ถ้าหากจะมีเพื่อนสมาชิกบางท่านจะเคยได้ไปแอบฟังหรือไปนั่งฟังอยู่บ้าง เกิดโต้เถียงกันอย่างรุนแรงอย่างหนักหน่วง เกี่ยวแก่นโยบายในทางการเมืองกรรมการ

ฝ่าย ส.ส. นั้นยึดหยัดอยู่บนผลประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่และเรากล้าทำได้ว่า ถ้าหากท่านจะพิจารณาดูรายละเอียดในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณปีนี้ ตั้งแต่ประเทศไทยมีสภาผู้แทนราษฎรมา ตั้งแต่มีการตั้งกรมการงบประมาณเรื่อยมา จะไม่มีกรมการคณะใดละเอียดเท่าคณะนี้ที่กระผมกล้ายืนยัน ท่านเอามาเปรียบเทียบดูได้ทุกสมัย เพราะเราตระหนักเหมือนกันว่าในช่วง ๑๑ ปีที่ไม่มีสภาผู้แทนราษฎรนี้ ผู้แทนราษฎรอาจจะถูกหลอกอาจจะถูกตบตา พวกเราถือเหมือนกันว่าจะทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนให้มากที่สุด อุดช่องโหว่ให้มากที่สุด เรายอมหน้าด้านให้ถูกตำว่าทำให้เกิดความล่าช้าแต่พวกเรากรมการฝ่าย ส.ส. นั้น ถือว่าข้าขอให้อุด ขอให้อุดช่องโหว่ ใช้ได้ยอมทนตำ และเราพิสูจน์ให้เห็น ไม่เคยมีกรมการชุดใดที่ตัดได้มากขนาดนี้กระผมเห็นใจท่าน มันก็ชวนสงสัยว่าตั้งมาอย่างนี้ ไม่น่าจะเพิ่ม ก็ความจริงมันเป็นเช่นนั้นละครับ หลายกรมหลายกองมีข้าราชการอยู่แล้ว ไม่ใช่เขาไม่มี แต่ว่าในกรมกองนั้นไม่ได้เสนอเข้ามา เขายอมรับผิดชอบต่อเรายอมรับผิดชอบต่อกรมการส่วนมากเราจึงบันทึกเรื่องอย่างนี้ไว้ ท่านเพื่อนสมาชิกที่รักและเคารพ กระผมก็เห็นใจท่านเหมือนกันที่ท่านมาคิดว่า ถ้ามางบไว้ในส่วนกลางนี้อาจจะเป็นช่องให้เกิดการย้ายถ่ายเทอย่างไร่นอย่างนี้ ความจริงนั้นกระผมคิดว่า ท่านทั้งหลายก็ยอมเข้าใจระเบียบปฏิบัติราชการอยู่แล้ว ในการใช้เงินหลวงอยู่แล้วเงินหลวงนี้ตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ ตามเอากันมาได้ กระผมได้ชี้แจงเมื่อวานนี้แล้วว่า เหตุใดจึงเข้ามาอยู่ในงบกลาง บังเอิญสภาก็ได้ลงมติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้กระทรวงการคลังทำหน้าที่ควบคุมเงินในงบกลางนี้ เพราะท่านได้มานั่งประชุมกับพวกเราการใช้จ่ายเงินทุกบาททุกสตางค์ซึ่งเป็นภาวการณ์ของราษฎรนั้น คณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อสภา สมาชิกสภาเป็นผู้ควบคุมคณะรัฐมนตรี บังเอิญท่านสมาชิกก็เห็นพ้องกับกรมการให้กระทรวงการคลังควบคุมเงินงบนี้นี้ แต่ละงบนี้นั้นมีรายละเอียดอยู่ชัดเจนอยู่แล้วไม่ใช่ถ้าหากว่าอยู่ที่ไหนก็ตาม ย้ายถ่ายเทตามใจชอบ ความจริงนั้นเห็นจะมองหนักไปหน่อยครับ ปฏิบัติตามใจชอบไม่ได้ มีระเบียบอยู่แล้ว งบค่าครุภัณฑ์ ค่าใช้สอย บางสิ่งบางอย่างนี้อาจจะโอน อาจจะเปลี่ยนแปลงกันได้ แต่งบอย่างใหญ่ ๆ อย่างนี้ระบุไว้แล้ว หน้าที่ของเงินงบนี้นั้นทำอะไร จะเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นไม่ได้ ความจริงมันเป็นเช่นนั้น และขอยืนยันว่า เราทุกฝ่ายเหมือนกัน พยายามจัดดู พยายามที่จะปิด พยายามจะทำลายข้าราชการที่เลว เห็นใจทุกคนก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกันนั้น เราไม่ปรารถนาเช่นนั้น และเราก็กำลังกระทำอยู่ กระผมเองก็รู้สึกยินดีที่ได้ฟังข่าวการประชุมของ

เพื่อนผู้แทนราษฎรทางภาคใต้มีจุดประสงค์อันใหญ่ยิ่งซึ่งมีความประสงค์อย่างเดียวกัน เท่าที่กระผมได้เรียนรู้แจ่มถึงว่าทำไมมันถึงเพิ่ม ก็เนื่องจากว่าเขาทำผิดพลาด เขาจึงเพิ่ม ดังที่เรียนให้ทราบแล้ว ก็หวังว่าความข้องใจของท่านทั้งหลายคงจะหายไป

ประธานสภาผู้แทน : รายการที่ ๘ นั้นผมเห็นว่าได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้วผมก็จะขอความเห็นให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยว่าควรจะปิดอภิปรายได้หรือยัง คือผมก็เห็นว่าได้อภิปรายกันมาแล้วก็ประเด็นต่าง ๆ ก็อย่างคุณไกรสรว่า ได้ว่ากันจนเกือบหมดแล้วก็เป็นที่หน้าที่ของที่ประชุมนี้จะวินิจฉัยครบว่าควรจะปิดหรือเปิด ไหน ๆ ผมก็เสนอมานี้แล้ว ก็ให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยดีกว่าครับ

นายสุรินทร์ มาตรการ (นครศรีธรรมราช) : ยังไม่ได้ตอบเลย ผมขออนุญาตมียอดซ้อน
ประธานสภาผู้แทน : ยอดซ้อน เอ้า ผมอนุญาตให้คุณถามเรื่องยอดซ้อนได้

นายสุรินทร์ มาตรการ (นครศรีธรรมราช) : ขอบพระคุณมากครับ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมก็ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาส เพราะว่าเรื่องงบประมาณนี้เราก็คงไม่อยากจะให้ล่าช้าหรือ เป็นที่ยอมรับกันทุกฝ่าย แต่เนื่องจากกรรมาธิการตอบยังไม่ชัด ผมจำต้องขึ้นมาอภิปรายขอซักถามท่านกรรมาธิการอีกสักเล็กน้อย สำหรับความเห็นส่วนตัวนั้นกระผมไม่สนับสนุนในการที่กรรมาธิการ-เพิ่มมา ๕๘ ล้านบาท สนับสนุนให้ตัดทั้ง ๓๐๕ ล้านบาทโดยเหตุผลในเรื่องการตัดนั้น ในเรื่องสวัสดิการของข้าราชการนี้ทุกคน ทุกฝ่าย กระผมเชื่อว่าสนับสนุนอยากจะให้สวัสดิการของข้าราชการดีขึ้น แต่เนื่องจากวิธีการของรัฐบาลหรือกรรมาธิการนี้ไปหนุนให้รัฐบาลทำผิดต่อไป ตั้งไว้ ๓๐๕ ล้านบาท ยังเพิ่มให้ ๕๘ ล้านบาทอีก สวัสดิการข้าราชการชั้นโทลงมาที่ได้รับขณะนี้ไม่เป็นไปตามระเบียบ ไม่เป็นไปตามจำนวนเงินที่ได้จ่ายเพราะว่ากำหนดระเบียบให้ไปโรงพยาบาลก่อน เอาใบเสร็จมาเบิกเงินเดี๋ยวนี้ข้าราชการไม่ค่อยไปละครับ โรงพยาบาลที่เบิกเงินได้ เพราะว่าไปแล้วซ้ำไม่ทันกาล บางทีป่วยหนักขึ้นอีกอย่างหนึ่งไปแล้ว เอาใบเสร็จมาแล้วเบิกไม่ได้ ต้องเสียเงินไปก่อน ต้องไปกู้เงินไปกู้เงิน เงินเดือนไม่พออยู่แล้ว ๒,๗๐๐ บาทลงมานี้รับรองไม่พอแน่ ต้องไปกู้เงิน ต้องเสียดอกเบี้ย เมื่อเสียดอกเบี้ยแล้วก็เท่ากับเพิ่มความทุกข์ให้แก่ข้าราชการ ไม่ได้เพิ่มสวัสดิการให้แก่ข้าราชการเลย ข้าราชการจึงนิยมไปสถานพยาบาลส่วนบุคคล อย่างน้อยก็เซ็นกันไว้ได้ ยังดีกว่าเสียอีก ดังนั้นในเรื่องนี้ที่ผมสนับสนุนให้ตัดหมด เงินนี้ถ้าจะตั้งช่วยก็ควรจะเอาไปบำรุงกระทรวงสาธารณสุขเพื่อให้โรงพยาบาลได้เอาไปใช้จ่าย เงินอาจเหลือและเอาไปปรับปรุง

เรื่องแพทย์ เรื่องเตียงคนไข้เรื่องอื่นอีก แล้วก็ให้ข้าราชการไปฟรี รักษาพยาบาลฟรี เพราะเตียงนี้
 ได้ทั้งตัวข้าราชการ ภริยา ลูก พ่อแม่ที่อยู่ในครอบครัวเดียวกันก็ได้ ส่วนการที่ให้มากก็ไม่
 เป็นไรเพราะข้าราชการชั้น ๒,๗๐๐ ลงมานี้เดือดร้อนจริง ๆ แต่ควรจะเปลี่ยนวิธีจ่ายโดยตัด
 ยอดนี้ไปให้กระทรวงสาธารณสุข ช่วยข้าราชการ ผมจึงสนับสนุนคุณบุญเกิด ที่ว่าควรจะ
 ตัดหมด ๓๐๕ ล้านบาท สำหรับที่ผมบอกว่าการมาธิการยังตอบไม่ชัด เพราะฝ่ายสมาชิกซักถาม
 อย่างคุณเสวตรถามว่ากระทรวงการคลังมีสถิติใหม่ในการจ่ายคราวที่แล้ว ทั้งรับทั้งจ่ายของปี
 ๒๕๑๒ ขอให้รัฐมนตรีคลังตอบให้ทราบ เพื่อประโยชน์การพิจารณาข้อมือได้หรือไม่ ไม่ตอบ
 เพื่อนสมาชิกถามว่ายอดนี้อาจจะไปซ้อนกับยอดของกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ ก็ไม่ตอบ เมื่อ
 ไม่ตอบ ทำให้ผมสงสัยต่อไปว่าบกลางนี้ ท่านผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ ผู้เชี่ยวชาญ
 รัฐบาลก็ตอบเมื่อวานว่า ตั้งไว้เผื่อขาดเผื่อเหลือ ถ้าหน่วยไหนขาด กระทรวงทบวงกรมไหนขาด
 ในยอดนั้นก็จะได้โอนไปให้ใช้เพื่อให้เพียงพอ ถ้าเป็นอย่างนี้ทำให้สงสัยต่อไป เพราะในมาตรา
 ๒๔ ของกฎหมายงบประมาณนี้ยังให้อำนาจว่าถ้าเหลือจ่ายแล้วค่อยโอนจ่ายกัน สงสัยต่อไป
 ว่าในปี ๒๕๑๒ ที่ผ่านมานี้มีการโอนเงินเหลือจ่ายให้แก่สมาชิกซึ่งข้อมือให้รัฐบาลไปบำรุงจังหวัด
 ของตัวเป็นการหาเลี้ยงให้พรรคของตัวเองคนละ ๓ แสน นี่เมื่อเข้านี้หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย
 ตีหัวข่าวพาดหัวแล้วว่า จะเม้มเงินกันให้ ส.ป.ท. อีกคนละล้านบาท ๆ เพื่อให้ไปหาเลี้ยงใน
 จังหวัดของตัว จริงอยู่ไปถึงประชาชนครับ แต่ไม่เป็นธรรม เราไม่นิยมเราไม่ต้องการให้รัฐบาล
 นี้ทำเยี่ยงอย่างอย่างนั้นไว้แก่ประเทศไทยแก่กันเสียเถิดในเรื่องที่ไม่ดีเหล่านี้ นี่คือการสงสัย
 ที่เห็นว่ากรรมาธิการไม่ตอบ อาจจะต้องเคลือบคลุมไว้เพื่อเหตุผลทางการเมืองของพรรคก็ได้ นี่
 ทำให้ผมสงสัยขึ้นมา กรรมาธิการควรจะตอบว่ายอดนี้ตั้งซ้อนตั้งซ้ำกับกระทรวงทบวงกรม
 หรือเปล่า ไม่ตอบ แล้วจะให้ลงมติกัน ผมว่าถ้าถามว่าใครควรปิดอภิปรายก็ยกปิดกันละ ผม
 จึงต้องขอเวลาแก่ท่านประธานที่เคารพและก็ขอบคุณที่ให้เวลาเพื่อมาแก้ข้อสงสัย ในเรื่อง
 ต่อไปเกี่ยวกับข้าราชการนี้ ผมเห็นว่าเมืองไทย ข้าราชการล้นงานอยู่แล้ว ล้นงานจริง ๆ ครับ
 ไปดูเถิด บางกรมกองนี้ไม่พอ ยิ่งในต่างจังหวัดอย่างเศรษฐกิจนี้ ๓ คน หัวหน้า ผู้ช่วย เสมียน
 แล้วท่านบอกให้ประกันราคาข้าว ให้ไปซื้อข้าวแข่งกับพ่อค้าโรงสี ที่บ้านผมเศรษฐกิจจังหวัด
 ปีที่แล้วพอผมตั้งกระทู้ถาม ท่านรัฐมนตรีกรุณาส่งเงินไป ซึ่งตั้งแต่ประกันราคาข้าวมาไม่เคย
 ส่งไปเลย พอกระทู้เข้าไปว่าราคาข้าวตกถึง ๖๕๐-๖๐๐ บาท เงินประกันราคาข้าวเคยส่งไปบ้าง
 ไหม ส่งเท่าไร จะส่งเพิ่มได้ไหม ปราบกว่าไม่เคยส่งก็รีบส่งไป ผมกราบขอบคุณเศรษฐกิจ

บ้านผมไปซื้อข้าวต้องแบกกระสอบข้าวเปลือกเองนี้ข้าราชการด้านเศรษฐกิจด้านส่งเสริมอาชีพ ด้านคุมการค้า เศรษฐกิจของประเทศ ๓ คน แต่ข้าราชการแผนกอื่นๆ กรมการปกครองอะไรต่ออะไร นั่งแต่งเล็บกันก็มี ถักผ้าเช็ดหน้ากันก็มี นี่แสดงถึงความล้นและความไม่พอของข้าราชการ รัฐบาลเดียวกันนี้ ท่านควรจะได้ผลัดเปลี่ยนกัน อันไหนล้นเอามาอันนี้ยังไม่พอ เพราะว่าเสมือนพนักงานอะไร พิมพ์ดีดอะไรพวกนี้ทำกันได้ครบ ไม่ต้องใช้วิชาการอะไรมาก พวกนั้นก็เปลี่ยนกันได้เพิ่มกันได้ ไม่ควรที่จะเพิ่มข้าราชการในลักษณะที่งบประมาณขาดดุลอย่างนี้ ผมถึงเห็นว่าควรตัดด้วยเหตุผลว่า ไม่ควรเพิ่มข้าราชการและควรที่จะช่วยข้าราชการโดยการให้ฟรี ส่งเงินก้อนนี้ไปให้โรงพยาบาลให้กระทรวงสาธารณสุขไปปรับปรุงโรงพยาบาล แล้วข้าราชการถือบัตรไปฟรี หน่วยงานนั้นๆ ก็ไม่ต้องเปลืองกระดาษ ไม่ต้องเปลืองเจ้าหน้าที่ ข้าราชการเองก็ไม่ต้องไปกู้เงินเขามาให้เสียดอกเบี้ย มาให้โรงพยาบาลก่อน แล้วก็มานั่งคอย บางที ๓ เดือนยังไม่ได้เบิก นี่ที่จังหวัดผม ข้าราชการทุกแผนก โดยเฉพาะครูประจำบาลบ่นกันเหลือเกินร้องทางหนังสือพิมพ์ก็ตั้งหลายครั้งว่าเงินสวัสดิการเหล่านี้มันไม่ได้รับ โดยเฉพาะเงินค่าเล่าเรียนบุตรนี่ เป็นปีไม่ได้รับ ถึงเปิดเทอมใหม่แล้วบางคนลูก ๕ คนต้องเสียถึง ๓,๕๐๐ บาท เอาเงินที่ไหนมาเสีย เสียไปแล้วปีก่อน กู้เข้าแล้วเสียดอกเบี้ยแล้วยังไม่ได้เบิกจากทางราชการ ปีใหม่ก็จะเสียอีกแล้ว เพิ่มเข้าไปอีกแล้ว จนผมต้องโทรเลขถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าขอให้รีบส่งเงินไป พอส่งไปถึง คนไหนที่ศึกษาธิการมีโรงเรียนราษฎร์เบิกให้ก่อนเอาบิลของโรงเรียนตัวเองเบิกให้ก่อน คนที่ลูกไม่ได้เรียนโรงเรียนราษฎร์ของผู้ช่วยศึกษาจังหวัดหรือของศึกษาอำเภอไม่ได้เบิก อย่างนี้เพิ่มเข้าไปทำไม ช่วยให้ถูกทางเถอะครับ ควรช่วยข้าราชการผู้น้อย ผมเห็นใจ แต่ช่วยให้ถูกทาง แล้วท่านจอมพลโปรดทราบ เดียวนี้เสียงประชาชน ท่านอาจจะไม่ได้ฟัง เพราะท่านไปก็มีแต่ผักชีโรยเอาไว้ เขาพูดกันว่า งานในเมืองไทยเดี๋ยวนี้ไม่มีที่ไหนดีกว่าบริษัทนอนม จำกัด เขาว่ากันอย่างนั้นแล้ว ท่านขอให้ระมัดระวัง อย่าให้เสียงนี้เกิดขึ้น เกิดขึ้นๆ มันเกิดขึ้นจนแบ่งแยกกัน ปักข์ได้นี้ไม่เคย ภูมิใจเหลือเกินว่า ปักข์ได้ฝนตกดี พืชผลดี ดินดี คนส่วนมากฐานะปานกลางจะไม่มียศมีมโนสดีเกิดขึ้น ผมเคยภูมิใจ แต่เดี๋ยวนี้ผมละอายเหลือเกิน เพราะมีแล้วทุกจังหวัด เพราะเกิดการแตกแยกอย่างนี้ครับ ผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่าจะลงมติกันเสียทีขอให้คณะกรรมการพิจารณาตอบตั้งข้อขึ้นซ้ำหรือเปล่า เหม้มยอไว้เพื่อช่วยพรรค ส.ป.ท. คนละล้านบาทอย่างทีหนังสือพิมพ์ลงหรือเปล่า ขอให้ตอบ

นายเสริม โลกเลื่อง (กรรมการ) : กระผม เสริม โลกเลื่อง แห่งจังหวัดอุตรดิตถ์ ขอกราบชี้แจงเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติในฐานะที่เป็นกรรมการ กระผมรู้สึกเข้าใจท่านเป็นอย่างดีที่มีความขឹងใจสงสัย ซึ่งความขឹងใจอันนั้น กระผมคิดว่าเป็นความขឹងใจของกรรมการฝ่าย ส.ส. อยู่ด้วยเป็นอย่างยิ่งเหมือนกัน อยากจะกราบเรียนข้อเท็จจริงอันแรกเสียก่อนที่อยากจะตอบนะครับ คือว่าเมื่อวานนี้มีพูดกันถึงปัญหาเมื่อวานนี้ที่ว่าทำไมถึงต้องไปตัดวันนี้มีปัญหาว่าทำไมต้องเพิ่ม ตัดๆ เพิ่มๆ นี้ เอาไปชุกชอกเพื่อจะเอาไปยัดเยียดแบ่งกันกินหรือเปล่า กระผมอยากจะตอบในปัญหามุมกลับว่า ถ้าเขาไม่ตัดเขาไม่เพิ่มเอาไว้เฉยๆ นี้ จะมีการชุกชอกและกินกันได้ไหม ถ้าจะโกงกันนะครับ ในฐานะที่กระผมเป็นกรรมการฝ่าย ส.ส. ด้วยผู้หนึ่งนี้ไม่ยอมด้วยเป็นเด็ดขาดถ้าจะมีการกระทำเช่นนั้น เพราะเป็นการไม่สุจริตเป็นการที่จะมาตบหน้ากันกลางสภา ตบหน้าประชาชนทั้งประเทศ กระผมยอมไม่ได้ด้วยคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นปัญหานี้ก็คงจะเป็นที่เข้าใจกันได้ครับ เหตุผลที่ทุกคนสงสัยว่าฝ่ายเจ้าหน้าที่ที่เรียกตัวเองว่าเป็นนักวิชาการ เสนอสถิติต่างๆ ขึ้นมานั้นถูกต้องหรือไม่ยกเมฆหรือไม่ คณะกรรมการได้พิจารณาโดยรอบคอบ เขาตั้งมาโดยถูกต้องตามหลักการทุกประการ แต่คำว่างประมาณนั้นย่อมจะหาข้อยุติที่ถูกต้องแน่นอนไม่มี เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่คณะกรรมการนี้จะต้องมาค้นหาข้อเท็จจริงที่ถูกต้องจริง ๆ ขึ้นอีกตอนหนึ่ง เช่นเป็นต้นว่าเราพิจารณาเสียเวลามาถึง ๔ เดือนแล้ว ความจำเป็นแห่งการจะใช้เงินงบประมาณมันอาจจะสะดุดหยุดลงหมดความจำเป็นไปแล้วก็ได้ ในช่วงระยะหนึ่งหรือเทอมหนึ่งของเวลาที่ผ่านไปเงินจำนวนหนึ่งก็ควรจะต้องระงับการใช้ลงด้วย เราได้พิจารณาโดยรอบคอบเช่นนี้ จึงเอาเหตุผลแวดล้อมต่าง ๆ ประกอบกับคำชี้แจงและข้อเท็จจริงเหล่านี้เป็นเครื่องตัดงบประมาณอันนั้นออกไป นี่เป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่คณะกรรมการค้นพบ ในส่วนที่เราเอามาเพิ่มในรายการที่กำลังพูดกันอยู่นี้ ก็มีแนวโน้มที่เราคิดค้นจากงบประมาณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็บังเอิญเอารายละเอียดมาชี้แจงต่อสภาแล้วที่เราข้าราชการเพิ่มขึ้นมีความโน้มเอียงจากสถิติในการจ่ายคราวที่แล้ว ๆ มาเพิ่มขึ้น ซึ่งจะต้องจ่ายมากขึ้นในปีงบประมาณปีนี้ ในเรื่องความช่วยเหลือด้านสวัสดิการของข้าราชการผู้น้อย จึงพยายามหายอดเงินอื่นใดเพื่อเอาเข้ามาเพิ่มเข้าไปเสียให้พอเพียง เสียงที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติเรียกร้องกันอยู่ตลอด ๒ วันที่ยี่สิบยี่สิบมากะผมนั่งฟังอยู่นี้ก็เป็นเสียงเรียกร้องที่ว่ามันไม่พอ เห็นไหมครับ ยังไม่ได้รับเงิน ยังขาดแคลนอะไรต่ออะไรอย่างนี้ กรรมการฝ่าย ส.ส. ก็ได้รับคำร้องทุกข้อมเรียนความเดือดร้อน

อะไรรับรู้มาเท่า ๆ กันกับท่านเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงสำนึกในความรับผิดชอบที่เราจะต้องช่วยเหลือว่าข้าราชการผู้น้อยก็เป็นประชาชนชาวไทยคนหนึ่งเหมือนกัน ก็จำเป็นที่จะต้องอนุเคราะห์กันไปตามสถานการณ์ปัจจุบันเฉพาะหน้าว่า เราพิจารณางบประมาณก็เอางบประมาณนี้เข้าไปช่วย อันไหนมากก็ลดลงนี้เป็นสามัญสำนึกอย่างหนึ่งของคณะกรรมการมามีสมาชิกผู้มีเกียรติสงสัยต่อไปว่าช่วยทำไมกันข้าราชการมากมาย มีงบประมาณที่ช่วยเหลืออยู่เพียงเงิน ๕ ล้านบาทอันนี้กระผมขอทราบเรียนว่าในฐานะที่กระผมเป็นกรรมการฝ่ายชานาอยู่ด้วย ก็ได้ต่อสู้และเรียกร้องให้รัฐบาลนี้ช่วยเหลือชานา และกระผมได้คัดค้านวิธีการที่จะตั้งงบประมาณช่วยเหลือชานาโดยวิธีที่จะเอาเงินไปซื้อที่ดิน ไปปลดเปลื้องหนี้สิน ซึ่งเป็นการสูญเปล่าไม่ได้ประโยชน์ กระผมเสนอแนะให้ใช้วิธีอื่นซึ่งดีกว่านี้คือวิธีการสหกรณ์ ซึ่งรัฐบาลก็มีเครื่องมืออยู่พร้อม มีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สำหรับมีวงเงินหมุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในด้านนี้อยู่ประมาณ ๗๐๐ ล้านบาทกระผมได้เห็นการช่วยเหลือของรัฐบาลซึ่งมีประสิทธิภาพดีกว่าที่จะเอาเงินมาตั้ง ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท แล้วก็เอาไปช่วยไม่มีประสิทธิภาพเป็นเหยี่ยวแหวกหัวแตก เราก็ยอมกันไม่ได้ ยอดเงินช่วยชานาจึงลดน้อยลงดังนี้ สำหรับการที่เพื่อนสมาชิกสงสัยว่าการตั้งเงินงบประมาณขึ้นไว้นั้นเป็นซ้ำซ้อนกันหรือไม่ ขอทราบเรียนว่าไม่มีการซ้ำซ้อนกับกรมกองใด เพราะส่วนอื่นที่มีอยู่ตามกระทรวงทบวงกรมอื่นนั้น เป็นการช่วยเหลือตามกฎหมายที่มีอยู่ดั้งเดิม ส่วนงบนี้เป็นการช่วยเหลือข้าราชการชั้นผู้น้อยตามมติคณะรัฐมนตรีที่ให้มีการช่วยเหลือระดับชั้นผู้น้อยขึ้นในเรื่องการศึกษาการรักษาพยาบาลเท่านั้นแล้วมีผู้อภิปรายผู้มีเกียรติว่า ควรจะโอนเงินงบนี้ให้กระทรวงสาธารณสุขไปเสียเอาไปตั้งรักษาลูกข้าราชการเสียให้ฟรีไปเลยไม่ต้องมายุ่ง อันนี้ก็เป็นการเสนอแนะที่ดีแต่กระผมก็ได้ซักถามกรรมการฝ่ายรัฐบาลแล้วปรากฏผลว่า มีโรงพยาบาลหลายแห่งได้ยอมรับภาระอันนี้ไปโดยไม่ต้องให้ข้าราชการเอาเงินไปชำระที่โรงพยาบาล เป็นแต่เพียงว่าจดชื่อให้เท่านั้นว่ามารักษาพยาบาลแล้วหน้าที่การเบิกเงินนั้นโรงพยาบาลรับเป็นผู้ไปเบิกจากส่วนกลางให้ อันนี้ก็เป็นการสะดวก ซึ่งกรรมการได้เห็น ได้ซักถามได้เห็นว่า เป็นความช่วยเหลือที่สมบูรณ์และเข้าไปถึงตัวข้าราชการจริง ๆ เราพยายามอย่างที่กรรมการมามีได้พูดไป คือได้พยายามที่จะจุกช่องโหว่ช่องว่างที่ประชาชนเรียกร้องต้องการและที่สมาชิกตำหนิติเตียนว่าไม่ทำอย่างนั้นไม่ทำอย่างนี้อยู่ทุกวิถีทาง หากว่ายังมีหลงเหลือเป็นข้อบกพร่องอยู่บ้างกระผมก็ขอทราบรับโดยชื่นตาว่าเป็นความเฝ้าระวังของคณะกรรมการที่ไม่สามารถจะรู้เข้าไปถึงที่

ยังว่างอยู่หรือว่ายังโหว่อยู่นั้น ถ้าหากว่าเราได้ช่วยกัน ก็คิดว่าเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติมีไม่แล้
อยู่ในมือแล้วพร้อมทุกคน พร้อมที่จะควบคุมหันเหความต้องการของรัฐบาลนี้ให้มุ่งไปใน
แนวโดยยอมทำกันได้ กระผมพร้อมเสมอที่จะร่วมกับท่าน และขอชี้แจงว่าสิ่งทั้งหลายที่เราได้
พูดกันมานั้น ถ้ากระผมจะกราบเรียนโดยรายละเอียดแล้ว กระผมคิดว่าเวลาจะสิ้นเปลืองไป
กว่านี้มาก เพียงแค่นี้ก็คิดว่าคงจะเป็นที่พอใจแก่เพื่อนสมาชิกพอสมควร ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อกี้ผมได้เสนอไปแล้ว ก็อยากจะใช้สิทธิหน้าที่ตามข้อบังคับ
๕๓ ขอให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า
สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ผมขอต่อรองสักนิดคือที่ท่านกรรมาธิการอภิปราย
ที่อ้างว่าให้ได้ช่วยเหลือข้าราชการชั้นผู้น้อยนี้ขอให้เราฟิค (fix) ไว้ว่าช่วยตั้งแต่ชั้นโทลงมา
อย่างนี้เพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านอาจจะเห็นด้วย ผมจึงเห็นอย่างนั้น เอนิดเดียวสั้น ๆ เท่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : คืออย่างนี้ ระเบียบราชการมีอยู่แล้วว่าจะช่วยตั้งแต่ชั้นไหน
ระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีเขามีอยู่แล้ว ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายได้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๑ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายในเรื่องนี้ ก็อยากจะ
ถามที่ประชุมนี้ว่า อนุมาตรา (๘) นี้จะเห็นสมควรให้เปลี่ยนแปลงไปตามที่คณะกรรมการ
เสนอมาหรือจะให้เปลี่ยนแปลงไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะ
ให้เปลี่ยนแปลงตามที่กรรมการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๓ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เปลี่ยนแปลงตามที่สมาชิกขอ
เสนอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปลี่ยนแปลงไปตามที่กรรมการ
เสนอมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านข้อความต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๘) เงินสำรองจ่าย

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ดั่งที่ได้เคยเรียนมาต่อสภานี้หลายครั้งหลายหนแล้วว่า การสำรองจ่ายเงินก็อยู่ในหลักที่ว่าไม่ประหยัด แล้วเอาเงินมาจมอยู่เฉย ๆ เพราะไม่เป็นที่คาดหมายว่าจะจ่ายอะไร เมื่อไม่รู้อะไรจะจ่ายอะไร เราเอามาสำรองไว้ถึง ๑๒๐ ล้านบาท นั้น ก็เข้าไปในเกณฑ์อย่างี่สมาชิกวิตกกันเป็นส่วนข้างมากกว่า เงินก็เหลือจ่ายเพราะไม่ได้จ่าย แต่ถ้าจะจ่ายให้ได้ สภานี้ก็ไม้อู้อะไรจะจ่ายอะไรแต่อย่างไรก็ดี การจ่ายเงินตั้งเงินสำรองจ่ายไว้เพื่อพิจารณาจ่ายนั้น ผู้ที่ขอตั้งมาอาจจะคาดหมายได้ว่า คิดว่าจะสำรองอะไร ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันเลยว่า จะสำรองไปเพื่ออะไร เพื่อทุก ๆ อย่าง เพื่อทุก ๆ อย่าง เราก็ไม่รู้ว่า เขาจะไปจ่ายอะไร เมื่อไม่รู้อะไรจะจ่ายอะไร การจะให้เงินไปก้อนหนึ่งทั้ง ๆ ที่ไม่ให้รู้อะไรจะจ่ายเพื่ออะไร นั้น ผมคิดว่าเป็นอันตราย อันตราย ๒ ประการ

ประการที่ ๑ แม้จะจ่ายไปแล้วไม่ถูกความประสงค์ของสภาหรือไม่มีความเหมาะสมความควรหรือไม่ประหยัด เราก็เสียเงินของราษฎรไปเปล่า

ประการที่ ๒ การตั้งยอดรายสำรองจ่าย หากไม่ได้จ่าย ก็ไปเพิ่มยอดจำนวนจ่ายให้สูงขึ้น เป็นเหตุให้ขาดดุลมากขึ้น และงบประมาณขาดดุล ทุกคนก็ไม่พอใจกันทั้งนั้นเพราะขาดดุล ก็เอาไปกู้ เมื่อกู้ก็เสียวิธีการกู้อย่างน้อยก็ ๑ เปอร์เซ็นต์ ถ้ากู้ในประเทศหรือหากจะกว่านั้น ถ้ากู้นอกประเทศ แล้วถึงกับการตั้งไว้สำหรับจ่ายเงินหรือเจรจาเพื่อยืมเงินก็เพิ่มขึ้นไปอีก

ประการต่อมา ก็เสียดอกเบี้ย และอีกประการหนึ่ง ถ้ากู้นอกประเทศในเมื่อขณะเงินในประเทศกำลังจะลดราคานั้น ยิ่งเอาเงินนอกประเทศเข้ามา ก็ยิ่งลดราคามากขึ้น เพราะปริมาณการใช้เงินมากขึ้น การประหยัดในยุคนี้ฉัน ผมคิดว่าเกิดผลหลายประการ ถ้าหากว่าการจ่ายเงินอย่างสำรองจ่ายนี้ ตัดออกเสียเลย ยอดจ่ายเงินไม่สูง เมื่อไม่สูงแล้วราคาของเงินก็จะคงอยู่ เรียกว่ามีเสถียรภาพ ถ้าทราบใดการจ่ายเงินเกินกว่าราคาสินค้าหรือค่าบริการ ทราบนั้นก็ทำให้กระทบกระเทือนถึงค่าของเงินบาท ท่านประธานคงจะได้ทราบเหมือนอย่างพวกเราที่เป็นสมาชิกทราบว่า ขณะเพียงงบประมาณไม่ออกมาชั่วระยะหนึ่งนี้ เหตุการณ์ประหลาดในวงการเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะทางการค้านอกตำราขณะเดียวที่พ่อค้าพ่อขายประมาณจะออก ก็คาดหมายกันตามรายการก่อสร้าง ก็ซื้อวัตถุดิบก่อสร้างมา เป็นต้นว่าเราผลิตไม่ได้ เช่นเหล็ก เมื่อซื้อเหล็กมา ขณะเดียวกัน ประเทศที่ผลิตเหล็กก็ขึ้นราคาเงินเหล็กในประเทศไทยก็สูงขึ้น และขณะนี้ก็ยังสูงขึ้น แต่ว่าเหล็กที่มาสต็อกไว้หรือส่งมาที่ทำเรือ

ขายไม่ได้ เพราะงบประมาณไม่ออก ก็ไม่มีการประมูล ไม่มีประมูลเหล็กที่ซื้อไว้ ก็ขายไม่ออก
 ขายไม่ออก แบงค์ก็เร่งคนสั่งเข้า คนสั่งเข้าไม่มีเงินให้แบงค์ ก็ต้องขายในราคาถูก ๆ ก็ก่อความ
 พินาศฉิบหายให้เกิดขึ้นแก่วงการค้าส่วนหนึ่งผมยกตัวอย่างอย่างนี้ เพราะเหตุว่าปัญหาเรื่อง
 เงินสำรองจ่ายนี้ มันเข้าลักษณะคล้าย ๆ กันเพราะฉะนั้นผมอยากจะทราบเหตุผลจากกรรมมา
 ติการเหมือนกันว่า ทำไมจะต้องตั้งไว้สำรองจ่ายตั้ง ๑๒๐ ล้านบาท และตั้งมาในงบกลาง
 ถ้าหากว่างานแต่ละกระทรวงทบวงกรมที่จะตั้งสำรองจ่ายไว้แล้ว คาดหมายได้ สมมติว่าอย่าง
 กระทรวงมหาดไทยนี้ จะตั้งไว้เพราะมีหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย ก็คาดหมายได้อย่างที่ว่าพายุ
 พัดมาที่นครศรีธรรมราช เราต้องช่วยเหลือราษฎรไปเท่าไร ก็คาดหมายได้ และถ้าติดต่อกัน
 ก็ทำงานอย่างละเอียดลออ ก็คาดหมายได้ว่า ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นแล้ว เราควรจะมีสำรองสัก
 เท่าไร กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติก็เหมือนกัน เราควรจะมี รู้ เมื่อต้นฤดูน้ำ ว่าฤดูปีหน้านั้น จะ
 หลากมากอีกหรือไม่ ทำให้ถนนรถไฟพินาศฉิบหายเท่าไร เราควรมีสำรองจ่ายไว้ในกระทรวง
 นั้นสักเท่าไร ถ้าเป็นรูปอย่างนี้แล้ว ผมคิดว่าคงจะไม่ถึง ๑๒๐ ล้านบาท เมื่อไม่ถึง ๑๒๐ ล้านบาท
 แล้ว แล้วก็ปัญหาที่ว่างงบประมาณจะขาดดุลไปถึง ๑๒๐ ล้านบาท ก็ลดการขาดดุลลง แล้วเป็น
 เหตุโยงไปให้ถึงที่ว่า เราจะไม่ต้องกู้เงินเอามาให้เสียดอกเบี้ย และเสียค่าใช้จ่ายสูง ถ้ากู้นอก
 ประเทศ ก็จะได้ลดประมาณเงินที่มีมากเกินไปสมควร นี่ผมวิตกและไม่เข้าใจ ก็ชี้แจงในกรรมมา
 ติการก็ไม่บอกถึงความจำเป็นที่จะต้องสำรองจ่ายไว้มากมายเหมือนอย่างนี้ ก็เข้าร่องเข้ารอย
 ที่สมาชิกได้พูดกันทุกวันว่า การตั้งเงินสำรองจ่ายไว้โดยกฎหมายฉบับนี้นั้นมีอันตรายยิ่งกว่า
 ทุก ๆ ยอดที่เหลือจ่าย เพราะขึ้นชื่อว่าสำรองจ่ายแล้ว จ่ายได้ทุกกรณีแล้วแต่คณะรัฐมนตรี
 จะวินิจฉัย ก็เหมือนว่าผู้แทนราษฎร ก็คือคณะรัฐมนตรี ไม่ใช่พวกเรา ๒๑๔ คน เพราะเขามี
 สิทธิที่จะวินิจฉัยใช้เงินของราษฎรได้ โดยไม่ต้องให้เราเห็นชอบผมจึงรังเกียจเงินสำรองจ่าย
 แต่ว่าอันนี้ผมยังไม่ได้ฟังรายละเอียดและเหตุผลของกรรมมาติการว่า ทำไมต้องตั้งสำรองจ่าย
 ไว้ในงบกลางถึง ๑๒๐ ล้านบาท คาดหมายว่าจะสำรองจ่ายอะไร เพราะงบประมาณก็คาดหมาย
 แต่ว่าถ้าไม่รู้ว่าจะคาดหมายให้ไป ผมว่าก็ไม่ควรจะให้ จึงขอตัดออกทั้งหมด

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤณีไกร (ธนบุรี) : ข้าพเจ้า พลเรือเอก หลวงชลธารพฤณีไกร
 ส.ส.จังหวัดธนบุรี สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ การที่ข้าพเจ้าขอสงวนคำแปรญัตติร่างพระราช
 บัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๓ มาตรา ๔ (๔) เงินสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาท
 ซึ่งขอตัดออกทั้งหมด โดยที่ไม่อาจจะตกลงกันได้ในช่วงกรรมมาตินั้น ก็เพราะข้าพเจ้าต้องการ

จะชี้แจงแสดงเหตุผลให้สภานี้ อันมีทั้งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนได้ทราบและใช้ดุลพินิจ เพื่อความเหมาะสมในรายการที่อ้างมานั้น ในตอนท้ายของมาตรา ๔ มีความว่าสำหรับรายการ (๙) ให้สำนักงานประมาณมีอำนาจจัดสรรให้รัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ด้วย ความในตอนนี้นำให้ข้าพเจ้าเข้าใจชัดได้ว่ามีส่วนข้าราชการอื่นอยู่ แต่ปิดบังข้อไว้ แล้วมาเติมรัฐวิสาหกิจลงไปอีก และที่สำคัญก็คือไม่มีรายการว่าที่ไหนใช้จ่ายอะไร เงินเท่าใด การบัญญัติให้อำนาจหละหลวม ไม่เป็นการสมควร การพิจารณาส่วนราชการอื่นไม่อาจจะทำได้ เพราะไม่ทราบว่าเป็นส่วนไหน แต่ระบุไว้เฉพาะส่วนรัฐวิสาหกิจจึงจำเป็นต้องพิจารณาเฉพาะรัฐวิสาหกิจ ก่อนอื่นเราต้องยอมรับนับถือว่ารัฐวิสาหกิจที่มีชื่อเฉพาะทุกแห่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นมา โดยมีพระราชกฤษฎีกาบังคับใช้แล้ว นั้นได้ผ่านการพิจารณาชอบด้วยเหตุผลว่า เป็นประโยชน์ในทางราชการและประชาชน จึงได้ตั้งขึ้นมาและยังตั้งอยู่ได้ เพราะผู้อำนวยการหรือผู้ว่าการดำเนินงานได้ผลเป็นที่พอใจไม่ขาดทุน เหตุผลที่จะนำมากล่าวต่อไปนี้เป็นเหตุผลที่เกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจที่ยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างและชี้ให้เห็นว่าเงิน ๑๒๐ ล้านบาท ซึ่งตั้งไว้เป็นเงินสำรองจ่ายนั้นสมควรตัดออก เพราะฉะนั้นขอท่านสมาชิกสภาผู้แทนและคณะรัฐมนตรีได้กรุณาอดทนฟังให้ตลอดด้วย และขอให้ประธานสภาได้กรุณาให้พูดให้จบ เมื่อรัฐวิสาหกิจได้ตั้งขึ้นแล้ว ประการสำคัญประการแรกต้องพิจารณาคัดเลือกตัวบุคคลที่จะเป็นผู้อำนวยการหรือผู้ว่าการ โดยยึดหลักว่าต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมที่จะทำงานได้ และเป็นคนซื่อสัตย์สุจริตจัดการเป็นดำเนินการเป็น ปกครองเป็น คือผู้ที่เหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่ หลักนี้ตรงกับภาษาอังกฤษที่เรานิยมมาอ้างว่า ทู พุท เดอะ ไรท์ แมน อินทู เดอะ ไรท์ เพลซ (to put the right man into the right place) ณ ที่นี้มีองค์การอยู่องค์การหนึ่งที่เป็นเหตุผลเหมาะสมจะยกมากล่าวเป็นตัวอย่างและจำเป็นต้องออกชื่อองค์การนั้น คือองค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป เรียกชื่อย่อว่า อ.ส.ร. ผู้อำนวยการ อ.ส.ร. คนแรกพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ ผู้อำนวยการคนที่สองเข้ามารับหน้าที่แทนในขณะนั้นโรงงาน อ.ส.ร. บ้านโป่ง ยังติดตั้งเครื่องจักรไม่เสร็จหมดมีบางอย่างติดตั้งแล้ว บางอย่างกำลังติดตั้งจวนจะเสร็จ บางอย่างเสร็จ ทดลองไปบ้างแล้ว เวลานั้นมีปัญหาโต้เถียงกันในระหว่าง อ.ส.ร. กับบริษัทผู้รับเหมาขายเครื่องจักรและติดตั้ง ๘ เดือนต่อมา คือวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๐๙ โรงงาน อ.ส.ร. บ้านโป่งจึงได้เริ่มเปิดผลิตทำการค้าต่อมาเมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๐๙ ปรากฏว่า อ.ส.ร. ทำการค้าขาดทุนเป็นเงิน ๙,๓๐๕,๖๖๐.๗๔ บาท ได้ตรวจจตุรายงานการคลัง งบประมาณประจำปี ๒๕๑๓ เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๕

หน้า ๒๘๐ ของ อ.ส.ร. ข้อ ๗ การตรวจบัญชี มีข้อความว่า สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจบัญชีแล้วจนถึงปี ๒๕๐๙ เท่านั้น มีได้แสดงงบแสดงฐานะ ซึ่งจะต้องแจ้งรายการของทรัพย์สิน รายการขาดทุนและหนี้สิน ไม่แสดงงบทำการซึ่งต้องแจ้งรายการรายได้และรายจ่าย รายงานการคลัง งบประมาณประจำปี ๒๕๑๓ ดังกล่าวนั้น รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ได้แสดงไว้เป็นจำนวนเงินเป็นราย ๆ การไปตามที่ได้กำหนดไว้เป็นปี ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๙, ๒๕๑๐, ๒๕๑๑ เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นได้ สำหรับพิจารณาในปี ๒๕๑๓ ต่อไป แต่ของ อ.ส.ร. ไม่มีแสดงเลย ทำให้เป็นที่เข้าใจได้ว่า อ.ส.ร. ได้ปิดบังความจริงไว้ ไม่กล้าแสดงการขาดทุน ซึ่งความจริงในปี ๒๕๑๐ อ.ส.ร. ขาดทุน ๒๕,๔๗๒,๑๕๗.๕๓๓ บาท ในปี ๒๕๑๑ ขาดทุน ๒๕,๔๒๓,๖๖๓.๘๖ บาท แม้ในปี ๒๕๑๒ ก็คงขาดทุนใกล้เคียงกัน แต่ยังไม่ได้ตรวจสอบโดยละเอียด ผู้อำนวยการ อ.ส.ร. ได้คำนวณประมาณการไว้ว่า ใน พ.ศ. ๒๕๑๒ จะขายผลิตภัณฑ์ได้ประมาณ ๑๗๐ ล้านบาทเศษ แต่มีค่าให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการ อ.ส.ร. ซึ่งออกทางวิทยุกระจายเสียงกรมประชาสัมพันธ์ เช้าวันพฤหัสบดี ที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๒ เวลา ๗.๐๐ นาฬิกา มีความตอนหนึ่งว่า ในรอบปีงบประมาณ ๒๕๑๒ การดำเนินงานของ อ.ส.ร. ได้ผลเป็นที่พอใจ เพราะสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปประเภทต่าง ๆ ได้สูงกว่าที่กำหนดไว้เกือบเท่าตัว ก็คือมีรายการจำหน่ายถึง ๕๐ ล้านบาท ซึ่งตามเป้าหมายที่กำหนดไว้สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๑๒ จะจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ได้เป็นมูลค่า ๒๓ ถึง ๒๔ ล้านบาทเท่านั้น ทั้งนี้เป็นการขัดกับที่ได้กะประมาณไว้ว่าจะขายได้ ๑๗๐ ล้านบาท ทำให้รู้สึกว่าจะทำไม่ผู้อำนวยการ อ.ส.ร. จึงพูดง่าย ๆ เช่นนั้น รุ่งขึ้นวันศุกร์ที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๒ เวลาเช้าประมาณ ๘.๓๐ นาฬิกา วิทยุกระจายเสียง สถานีขส.ทบ. สถานีกรมการขนส่งทางบก ได้โฆษณาว่า อ.ส.ร. ขายผลิตภัณฑ์ได้กำไร ๕๐ ล้านบาท และย่ำอีกว่า ๕๐ ล้านบาทนั้นเป็นกำไรโดยเฉพาะ เป็นเหตุผลที่ติดต่อกันครบ รุ่งขึ้นเช้าวันเสาร์ที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๒ เวลาประมาณ ๘.๐๐ นาฬิกา วิทยุกระจายเสียง ขส.ทบ. ได้โฆษณาไปแล้วนั้น ขายผลิตภัณฑ์ได้ ๕๐ ล้านบาท แต่มีผู้โทรศัพท์ถามมาว่ากำไรหรือขาดทุน สถานีก็ได้ตอบไปว่าเป็นกำไรเพราะผู้อำนวยการ อ.ส.ร. ยืนยันเช่นนั้น ขอให้คิดดูเถิดว่าผู้อำนวยการ อ.ส.ร. เป็นถึงพลโท ปล่อย่าโฆษณาไม่เป็นความจริงเช่นนั้นเท่ากับเป็นการโฆษณาหลอกลวงประชาชนให้เข้าใจผิดหลงเชื่อ จะได้ผลอย่างไร ตั้งแต่ อ.ส.ร. เปิดโรงงานแล้วขาดทุนตลอดเวลา ถ้าไม่เอาเงินงบประมาณที่เป็นเงินภาษีอากรจากรัฐแล้ว จะไปเอาเงินที่ไหนมาทำขาดทุน ขาดทุนจนกระทั่งเสมือนพนักงานและช่างเทคนิคไม่ได้เลื่อนขึ้นเงินเดือน

มา ๓-๔ ปีแล้ว แม้เงินสำหรับเป็นเงินเดือน ค่าใช้สอย ก็ฝืดเคืองยากที่จะหมุนหามาจ่ายได้ แต่ในขณะที่ อ.ส.ร. มีการเงินเป็นอยู่เช่นนั้น คณะกรรมการ อ.ส.ร. ได้รับเงินเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้น คนละ ๓๐๐ บาทต่อเดือน คือประธานกรรมการได้เดือนละ ๗๕๐ บาท รองประธาน.....

ประธานสภาผู้แทน : ท่านครับ ผมต้องขอประทานโทษ เอาแต่สรุปผลนิดหน่อยนะครับ ก็จะได้พูดด้วยดี คือผมให้เวลาท่าน

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤทธิไกร (ธนบุรี) : ขอโทษครับ คือที่ยกมากล่าวนี้ก็เพื่อความเห็นอกเห็นใจของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพราะว่าเงินเดือนไม่ขึ้น ๓-๔ ปี แต่ขณะเดียวกัน กรรมการได้ขึ้นเงินเดือน นี่เป็นความประสงค์ที่จะชี้ให้เห็นอย่างนั้น ทีนี้ต่อมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ เจ้าหน้าที่เก็บเงินฝากชายที่ อ.ส.ร. ได้โกงกันกินกันเป็นจำนวนเงิน ๗ แสน ๘ แสนบาท แต่ก็ยังมีได้ทำอะไรให้เด็ดขาด ความจริงที่เป็นอยู่เช่นนี้ก็เพราะเหตุว่ามีการทุจริตกัน เช่นที่ อ.ส.ร. บ้านโป่ง ได้มีการขายหมูซื้อหมูและอะไร ๆ อีก เงินก็สูญไปตั้ง ๗ แสน ๘ แสนบาท และมีเช็คสปริงด้วย ก็ยังมีได้ทำอะไรกันลงไป เพราะฉะนั้นการที่เจ้าหน้าที่บริหารงานไม่ได้ผลเช่นนี้ ก็ย่อมเรียกได้ว่าทำให้ขาดทุน เงินงบประมาณซึ่งตั้งไว้สำหรับสำรองจ่าย ซึ่งมีในตอนท้ายว่า เพื่อจ่ายให้แก่รัฐวิสาหกิจนั้น จึงเป็นการไม่สมควรที่จะตั้งเช่นนั้นและเห็นว่า ควรตัดออกหมด ทีนี้พูดถึงการตัดออกหมดนั้น ถ้าหากมีความจำเป็นจริง ๆ ก็จะต้องมีโอกาสทำได้ โดยใช้พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ มาตรา ๒๔ ให้อำนาจไว้แล้วว่า มีเงินทุนจำนวนหนึ่ง โดยให้รัฐมนตรีจ่ายเงินคลัง เรียกว่าเงินทุนสำรองจ่ายเป็นจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท เงินทุนนี้นำไปจ่ายได้ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการแผ่นดินโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี และเมื่อจ่ายไปแล้วก็ขอให้ตั้งจ่ายชดใช้สนับสนุนได้ต่อไป นี้มีความจำเป็นอย่างไรก็ได้ตามนี้ ส่วนราชการอื่น ๆ ซึ่งมีได้ระบุชื่อก็ไม่สามารถจะวิจารณ์ได้ ทั้งนี้โดยความมุ่งหมายก็เพื่อประโยชน์ให้เกิดเป็นความประหยัด เพราะรัฐบาลได้แถลงเป็นนโยบายไว้เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๑๒ ในข้อ ๗ ความตอนหนึ่งว่า จะควบคุมการใช้จ่ายเงินของแผ่นดินให้เป็นไปโดยประหยัด และเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความเจริญให้แก่ประชาชนและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้น เงิน ๑๒๐ ล้านบาทที่ตั้งไว้จึงสมควร จะตัดออกหมด และมีอีกประเด็นหนึ่งครับ ประเด็นนี้สำคัญ คือ การที่รัฐบาลตั้งยอดจ่ายไว้ เงินสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาท นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือเรียกว่าเป็นการผิดกฎหมายก็ได้ คือไม่เป็นไปตามบทบัญญัติในกฎหมายของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พุทธศักราช ๒๕๐๒ มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า

งบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้งจะกำหนดให้มีเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินที่จำเป็นก็ได้ แต่เงินสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาท ที่ตั้งมานั้น ในมาตรา ๔ ข้อ ๕ นั้น มิได้ระบุว่าเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จึงเป็นการตั้งเพื่อเลี่ยงกฎหมาย จะได้นำเงินไปใช้ตามที่ต้องการ ไม่ว่าในกรณีใด และเมื่อใด โดยเหตุนี้จึงเป็นการสมควรที่จะต้องตัดออกเพราะปฏิบัติไม่ถูกตามกฎหมายขอขอบคุณครับ

นายวรศักดิ์ นิานันท์ (เชียงใหม่) : กระผมนายวรศักดิ์ นิานันท์ แห่งเชียงใหม่ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้แปรญัตติขอตัดเงินสำรองจ่ายในรายการนี้ไว้ด้วยจำนวน ๑๒๐ ล้านบาท แต่ก่อนอื่นนั้นกระผมใคร่จะขอทราบเรียนท่านประธานว่า งบประมาณที่เราพิจารณากันมาตั้งแต่เมื่อวานนี้ ถึงเมื่อคืนนี้กระทั้งเดี๋ยวนั้น ข้อที่สร้างความข้องใจให้แก่บรรดาสมาชิกก็คือว่า ท่านกรรมาธิการท่านตอบชี้แจงฝ่ายสมาชิกนี้ไม่แจ่มชัด ก็เป็นเหตุให้เกิดข้อข้องใจมากมาย บางอย่างก็ไม่ตอบตรงประเด็นที่ถาม หรือบางอย่างก็ขอประทานโทษ มักจะบิด ๆ เบี่ยง ๆ ข้อเท็จจริงที่สมาชิกต้องการจะทราบไปเสียอย่างนี้ กระผมคิดว่า ถ้าหากว่าเราจะร่วมงานร่วมมือกันด้วยดีทุกประการแล้วละก็ ใครจะขอร้องท่านกรรมาธิการได้โปรดชี้แจงโดยละเอียดให้ความเข้าใจก็จะสงวนเวลาของการประชุมนี้ไปเป็นอันมาก อีกประการหนึ่งก็รู้สึกเห็นใจกรรมาธิการเหมือนกันว่า ท่านก็มาบน ๆ อยู่เหมือนกันว่า เมื่อพิจารณางบประมาณก็ถูกทางฝ่ายข้าราชการประจำการต่อว่าต่อขานเอา มาในสภานี้ก็ถูกพีดซ้ายพีดขวาอย่างนี้ อ่อนใจ กระผมก็อยากใคร่จะขอให้กำลังใจกรรมาธิการหน่อยว่า อย่าเพิ่งน้อยใจเลย เมื่อท่านรับหน้าที่เข้าไปทำงานอย่างนี้แล้วก็ขอให้ทำให้มันคงไว้ แล้วเราจะได้พูดกันต่อไปอีก สำหรับรายการนี้ที่กระผมขอตัดออก ๑๒๐ ล้านบาทร่วมกับสมาชิกหลายท่านนั้น ก็ด้วยเหตุผลหลายประการด้วยกัน อย่างที่ท่านเลขาธิการพรรคก็ดี คุณหลวงชลธาร ได้พูดไปเมื่อคืนนี้ ก็คิดว่าท่านกรรมาธิการก็คงจะประมวลเข้าไปชี้แจงข้อรายละเอียดให้หายข้อข้องใจได้ เหตุผลของท่านกรรมาธิการก็มี ไม่ใช่ไม่มี มีเหมือนกัน เหตุผลของฝ่ายข้าราชการประจำการที่เสนองบประมาณขึ้นมาอันดับแรกก็มีเหมือนกัน เหตุผลของสมาชิกสภาผู้แทนหรือ ส.ส.พวกนี้ก็มีเหตุผล ต่างฝ่ายต่างก็มีเหตุผล แต่เหตุผลที่แต่ละฝ่ายมีนั้น กระผมคิดว่าผลที่ออกมามันไม่เหมือนกัน ไม่เหมือนกันเป็นแน่ ทางฝ่ายพวก ส.ส.หรือผู้แทนที่ประท้วงไปนี้หรือชกถามข้อข้องใจนี้ ก็มุ่งผลเพื่อประโยชน์ของประชาชน โดยเราถือหลักว่าอำนาจประชาธิปไตยมาจากปวงชน สิ่งไหนที่จะใช้เงินใช้ทอง อันเป็นหยาดเหงื่อภาษีอากรของเขา เราก็ต้องชกถามให้

ละเอียดก่อนที่ท่านจะใช้ จะเป็นไปตามเป้าหมายนั้นหรือไม่ประการใด สำหรับรายการเงินสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาทนี้ ขอรับว่าข้อใจเป็นอันมาก ที่ข้อใจก็เพราะเหตุดังนี้ครับ โดยย่อ ก็บอกว่า กรมอื่น กระทรวงอื่น ถ้าพลิกดูรายการในงบประมาณที่กรมวิชาการได้พิจารณาเสนอนั้นนั้น มีรายจ่ายอื่น ๆ อยู่ทุกกรมทุกกระทรวง บางกระทรวงก็พาเข้าไปตั้งหลายร้อยล้านบาท บางกระทรวงเข้าไปตั้ง ๑๐๐ กว่าล้านบาท บางกระทรวงก็ ๕๐-๖๐ ล้านบาทเป็นรายจ่ายอื่น ๆ รายจ่ายอื่น ๆ นี้ท่านก็ให้คำชี้แจงเหมือนกัน ไม่ใช่ไม่ให้ แต่เวลานั้นแต่ละกรมก็ถือเวลานั้นก็เป็นส่วนหนึ่งในการสำรองจ่ายรายจ่ายอื่น ๆ อย่างนั้น เพราะเหตุใดจะต้องมาตั้งรายการเงินสำรองจ่ายขึ้นมา งบกลางอีกตั้งถึง ๑๒๐ ล้านบาท แล้วมีหลักประกันอย่างไร มีรายละเอียดอย่างไร ซึ่งทางฝ่ายพวกกรมนี้ก็ข้อใจอยากจะทราบ ก็ขอให้ท่านตอบด้วยว่าจ่ายอะไร เมื่อกระทรวงอื่น กรมอื่น มีอยู่แล้วอย่างนั้น นี่แหละครับเป็นข้อที่น่าหวั่นวิตก ก็เป็นเหตุให้เกิดข้อข้อใจขึ้นอีกประการหนึ่ง ว่าเงินที่เหลือจ่ายก็ดี หรือเงินที่จ่ายไม่หมดก็ดี ก็มีอำนาจอันหนึ่งที่จะเรียกเงินนั้นคืนมา เพื่อจ่ายอะไรก็ได้ที่เห็นสมควรอย่างนี้ละครับ ท่านประธานที่เคารพ จะไม่ให้เกิดข้อข้อใจอย่างไร ว่าการจ่ายเงินจำนวนมากมายตั้ง ๑๒๐ ล้านบาทนั้นนั้น มีหลักประกันอย่างไรบ้างว่าจะไม่เป็นการอื้อหลุยฉวยแจกว่าจะไม่เป็นไปในทางฟุ่มเฟือยและจะไม่จ่ายสูญเปล่า เพราะแม้แต่รัฐวิสาหกิจก็สามารถจะแสดงรายการและเอาเงินจำนวนนี้ไปจ่ายได้ ซึ่งเรามีตัวอย่างมากมายหลายแห่งเหลือเกิน เร่วิตก เร่วิตกเหลือเกิน จึงขอตัดรายการนี้เพื่อจะได้เอามาพิจารณากันโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่งในสภานี้ การจ่ายนั้นนะ ถ้าหากว่าเป็นการจ่ายที่มีหลักการแน่นอนไม่หละหลวม กรมผมคิดว่าสภานี้ก็คงจะไม่ข้อใจ แต่ถ้าเป็นเหตุอย่างนี้แล้ว ความข้อใจก็ต้องเกิดขึ้นเป็นอันมาก กรมผมใคร่จะกราบเรียนท่านประธานอีกครั้งหนึ่งว่า การตั้งงบประมาณอย่างนี้ แล้วก็อย่าว่าแต่สมาชิกพรรคประชาธิปไตยและฝ่ายค้านที่ร่วมกันอยู่ในขณะนี้เลย แม้แต่ท่านสมาชิก ส.ป.ท. เองก็คงจะข้อใจว่าจะต้องมีการซักถามกันหลายประการ แต่หาข้อข้อใจทางฝ่ายสมาชิกฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลหรือ ส.ป.ท. กับทางฝ่ายค้านนั้น อาจจะไม่ตรงกัน อาจจะไม่ตรงกัน เพราะฉะนั้นโปรดอย่าคิดว่าที่เราพูดกันซ้ำซากก็ดี เท่าที่ต้องซักกันโดยละเอียดต่าง ๆ ก็ดีนั้น ก็โดยเจตนาารมณ์อย่างที่กรมผมกราบเรียนมาเมื่อคืนนี้ เพราะฉะนั้นกรมผมคิดว่าเงินจำนวน ๑๒๐ ล้านบาท ซึ่งไม่ใช่จำนวนเล็กน้อยนี้ ถ้าหากว่าไม่มีหลักการจ่ายแน่นอน สมควรจะตัด ตัดแล้วก็ป็นหน้าที่และเป็นโอกาสของรัฐบาลที่จะไปสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์จริง ๆ ซึ่งกระทรวงต่าง ๆ มีความจำเป็นอย่างสูงมากเหลือเกิน

ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

๓๗

อาทิ เช่นกระทรวงเกษตรต้องการจะสร้างความอยู่ดีกินดี คือการเกษตรอันเป็นรากฐานเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งอันนี้เสื่อมโทรมอย่างหนัก แม้แต่กระทรวงยุติธรรมเองก็ต้องการจะสร้างฐานะของตุลาการให้มีอยู่พอกินอันสมควร กระทรวงศึกษาธิการ ถ้าหากท่านจะออกไปขอตุลาการรอบนอกจะเห็นข้อแตกต่าง แม้แต่ ๆ ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นคนเชียงใหม่เช่นเดียวกับกระผมก็คงจะเห็นชัด ง่ายๆ ๆ ยกตัวอย่างง่ายๆ จังหวัดเชียงใหม่อย่างนี้เป็นต้น ก็มีการศึกษาอย่างดีเหลือเกิน มีมหาวิทยาลัย มีอะไรต่างๆ มีศึกษาชั้นดีในเมืองครับ แต่ออกไปบ้านนอกครับ ไปดูเถอะครับ โรงเรียนผูกพัน เด็กเรียนหนังสือ เลือขาด ผ้าขาด ประทานโทษครับ รองเท้าไม่มีจะใส่ ข้าวไม่มีจะกิน อย่างนี้ ความแตกต่างเกิดเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเงินก้อนนี้นั้น ถ้าหากท่านทวนคิดว่าเราเอามาสร้างที่เป็นประโยชน์จริงๆ ถึงประชาชนจริงๆ สร้างเศรษฐกิจ สร้างการทำมาหากิน สร้างการปราบปรามในด้านการตำรวจ ไม่ให้โจรผู้ร้าย อาชญากรรมมากขึ้น หรือแม้แต่กระทั่งว่าส่งเสริมพวกที่ไปสละชีพเพื่อความอยู่สุขของบ้านเมืองเรา คือ ทหาร ตำรวจที่เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่มีฐานะตกต่ำเหล่านั้น หรือว่าที่ยากจน หรือว่าที่เงินเดือนไม่มีพอกินเหล่านั้นให้เขามีกำลังใจ เงินเหล่านี้ประโยชน์จะเกิดอย่างไรบ้าง กับท่านเอาไปให้วิสาหกิจซึ่งมีแต่ความล้มเหลว แล้วเอาเงินไปอิหฺลยฺจฺยแจกอย่างนั้น กระผมก็ขอกราบเรียนอย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด): ผม เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ ส.ส.จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้เสนอญัตติตัดรายการอันนี้ไว้ แต่ก่อนที่ผมจะกราบเรียนเรื่องนี้ ใครขอเท้าความไปถึงความหลังครั้งเมื่อวานนี้ ท่านเจ้าของขนมครกสักเล็กน้อย เพื่อความเข้าใจอันดีต่อกัน ความจริงแล้ว ผมก็ดี หรือเพื่อนพรรคประชาธิปัตย์ก็ดี ที่ได้เสนอขอแปรญัตติตั้งงบประมาณรายจ่ายมานั้นก็ด้วยความรักชาติบ้านเมือง ด้วยความหวังดีต่อประเทศชาติทั้งสิ้น เราตระหนักดีอย่างที่พูดไว้แล้วว่า เงินทุกบาททุกสตางค์เป็นหยาดเหงื่อแรงงานเป็นภาษีอากรของราษฎรก็ย่อมมีจะถูกใช้ไปอย่างสมเหตุสมผลอย่างที่สุด ผมอยากจะกราบเรียนว่า เงินแม้แต่ละบาทหนึ่งนี้ กว่าจะได้มา ราษฎรในท้องถิ่นที่อยู่ห่างไกลความเจริญนั้นจะได้มาอย่างยากเย็นที่สุด บางครั้งไม่มีเงินที่จะเสียค่านาก็จะต้องไปรับจ้างก็ต้องไปปลูกผักต้องไปประกอบกิจการเกษตรกว่าจะลงทุนลงแรงเป็นเวลาเดือน ๆ กว่าพืชพันธุ์ต่างๆ กว่าจะนำมาขายในท้องตลาด กว่าจะได้เงินเป็น ๕ บาท ๑๐ บาทได้นั้น ยากเย็นเหลือเกิน ท่านประธาน แล้วก็บางคนไม่มีเงินที่จะเสียค่านา เจ้าหน้าที่

ก็ไปเร่งรัด เมื่อไม่มีเงินหนักเข้าก็หนีออกจากหมู่บ้าน แล้วก็ไปรับจ้างทำงานที่อื่น แล้วก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรดี ญาติพี่น้องก็เลยต้องขายทอดตลาดในไร่นาที่มีอยู่นั้น ต้องขายไร่นาเอาเงินมาเสียด่านาและชดใช้หนี้สินอื่น ๆ นี่แหละครับ ปัญหาที่มีอยู่อย่างนี้ แล้วก็เวลาที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ราษฎรเขาโจมตีว่าภาษีอากรค่านานี้ เวลานั้นเป็นหนึ่งเท่า นั้นนะ เป็นเพราะว่ามีผู้แทนราษฎรนี่เอง นี่แหละครับ เขาว่าอย่างนี้ ขอให้ท่านได้โปรดรับทราบไว้ด้วย จังหวัดของผมเขาว่ามาอย่างนี้ ในท้องถิ่นที่ผมไปชี้แจงเขา เขาก็เข้าใจว่าเรากำลังเร่งรัดพัฒนาประเทศ เราก็จะต้องออกแรงช่วยกันหาเงินมาเพื่อจะได้ถนนหนทางอะไรต่าง ๆ แต่ว่าท้องถิ่นที่เขาไม่ทราบก็มีความคิดอย่างนี้ แล้วก็อย่างนี้ตกเป็นเหยื่อของผู้ที่มาชักชวน ตกเป็นเหยื่อได้ง่าย ๆ ครับ ท่านประธาน แล้วก็ผมอยากจะได้เรียนอีกนิดว่า ที่ท่านเป็นห่วงว่า เงิน ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทเราไม่ตัด แต่เงิน ๑ ล้านบาททำไมถึงมาตัด อันนี้ขอทราบเรียนว่าถ้าคิดอย่างง่าย ๆ เงิน ๑ ล้านบาทนี้เอาไปสร้างถนนก็จะได้หลายกิโลเมตร ถนนไปสู่ท้องถิ่นที่เป็นโลกปิดอย่างที่ผมได้ทราบเรียนเมื่อวานนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่ขอทราบเรียนไว้ในที่นี้เพื่อเป็นข้อสังเกตและได้ทำความเข้าใจอันดีต่อกันว่า พรรคประชาธิปไตยที่ได้เสนอแปรญัตติมานั้น มีใช้หมายความว่าต้องการเอาแพ็คเกจไหน เพราะการแพ็คเกจ ณ ที่นี้ เราก็คงทราบดีแล้วว่าเป็นอย่างไร แต่พรรคประชาธิปไตยต้องการที่จะประมวลเอาข้อคิดเห็น ความเรียกร้องต้องการและปัญหาต่าง ๆ นั้นมาเสนอต่อสภาสูงสุดแห่งชาตินี้เพื่อที่ท่านนายกและคณะรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่บริหารประเทศจะได้รับฟังจะได้นำเอาข้อสังเกตเหล่านี้ไปพิจารณาแก้ไขในปีต่อไป ถึงแม้ว่าจะมีเพื่อนสมาชิกของผมคนหนึ่งเมื่อวานนี้ได้มาให้ข้อสังเกตว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหรือว่าท่านรัฐมนตรีบางท่านนั่งหลับ ณ ที่นี้ ผมก็คิดว่าท่านคงไม่ได้นั่งหลับจริงหรอก ท่านนั่งหลับตา แต่ท่านเล็งทางใน เขาพูดอะไรท่านคงจะคิดจะจำไว้แล้ว และคงจะนำไปปฏิบัติในปีต่อไปเป็นแน่นอน สำหรับงบประมาณจ่ายที่ได้ตั้งไว้ ๑๒๐ ล้านบาทนี้ ผมก็มีความเห็นเหมือนกับท่านสมาชิกที่ได้พูดมาแล้ว ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเงินจำนวนนี้ไม่มีรายละเอียดไว้ แล้วก็เราจะสำรองจ่ายในเรื่องอะไรบ้างก็ไม่ได้บอกไว้โดยละเอียด อันนี้แหละครับเป็นช่องทางที่จะชวนให้คิดว่า ผู้มีอำนาจที่นี้ย่อมที่จะใช้กิโลบายทั้งหลายยกย้ายถ่ายเทเงินจำนวนนี้ไปตามใจชอบได้ง่าย ๆ เมื่อตั้งงบไว้เช่นนี้แล้วก็ต้องหาทางจ่ายให้จนหมดจนได้ แล้วก็การจ่ายเช่นนี้ การตั้งงบไว้เช่นนี้เป็นการเพิ่มภาระภาษี เพราะตั้งไว้ ๑๒๐ ล้านบาทก็ต้องไปกู้เขามา เมื่อกู้เขามา เสียดอกเบี้ยเท่าไรท่านก็คิดดู โปรดคิดดู ๑๒๐ ล้านบาท สมมติว่า ๑๐๐ ละ ๑ ต่อปี เป็นเงิน ๑.๒ ล้านบาท ๑.๒ ล้านบาทไปสร้างถนนได้เท่าไร

ไปสร้างโรงเรียนได้บ้างไหม สร้างบ่อน้ำได้ไหม สร้างเหมืองฝายอะไรต่างๆได้ไหม นี่ขอให้ท่านได้โปรดคิดดู ผมใคร่ขอทราบเรียนเป็นประการสุดท้ายว่าในปีต่อไปแล้วใคร่ขอเสนอให้คณะรัฐบาลได้โปรดพิจารณาให้ถ่องแท่ว่า ท่านต้องการใช้จ่ายแต่ละกระทรวงทบวงกรมในเรื่องอะไรบ้าง โปรดอย่าได้คิดว่าเราตั้งสำรองไว้เพื่อว่ากระทรวงนั้นขาด กระทรวงนี้ขาด แล้วจะเอาเงินสำรองนี้ไปชดเชย ขอได้คิดประมาณการว่าท่านจะต้องเมื่อไว้อีกเท่าไร ทั้งนี้เพื่อต้องการให้เราได้เริ่มตัวอย่างที่ดีแก่อนุชนรุ่นหลังต่อไป และผมคาดคิดว่าว่ายุคนี้และต่อไปนี้ควรจะเป็ยุคใหม่ ขาดจากยุคเก่า ยุคที่เราเลิกการคอร์รัปชัน เห็นแก่ตัว ยุคที่คิดว่ามีใครยาว สาวได้สาวเอา ยุคที่จะทำอะไรๆ ที่สร้างความมัวหมองในวงการเมือง สร้างตัวอย่างที่ไม่ค่อยดีให้แก่อนุชนของชาติ ผมว่าเรายังไม่สายเกินไป เราเริ่มได้ ขอเรียนต่อท่านคณะรัฐมนตรีทุกท่าน ซึ่งมีหน้าที่บริหารประเทศ ขอได้โปรดสร้างตัวอย่างที่ดีอันนี้ส่งเสนอมามีรายละเอียด แล้วเราจะพิจารณาอนุญาตให้ไปด้วยความเป็นธรรมที่สุด ขอขอบคุณ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): ขอขอบคุณครับ ทางผมนี้ได้เป็นผู้เสนอจัดงบประมาณเหมือนกัน ๑๒๐ ล้านบาท แต่ก่อนผมจะพูดว่ามีเหตุผลอย่างไรนะ อยากขอพูดสักนิดหนึ่งว่าพวกเราทั้งหมดทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นคณะรัฐบาลก็ดี ไม่ว่าจะเป็คณะกรรมการก็ดี ไม่ว่าจะเป็เพื่อนสมาชิกสังกัดในพรรคไหนก็ตาม ต่างก็เข้ามาโดยหน้าที่ เข้ามาด้วยความรับผิดชอบเท่า ๆ กัน และเมื่อประมาณสัก ๑๐ กว่าปี เกือบ ๒๐ ปี สมานี้เคยมีการประชุมกันตึก ๆ ตึ้น ๆ ถึงตี ๒ ตี ๓ สมาชิกที่เหนื่อยก็พักผ่อนหลับไป พอถึงเวลาที่ตื่นขึ้นมาก็บรรยายเพราะฉะนั้น การที่จะพักผ่อนอะไรนี้ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องเอามาทำหนักกัน โดยส่วนตัวผมแล้วขอได้รับทราบ บางครั้งผมก็พักผ่อนไปในตัวเหมือนกัน แต่เมื่อถึงเวลาผมก็ลุกขึ้นมาทำหน้าที่ เพราะฉะนั้นถ้าหากเพื่อนสมาชิกผมจะพูดอะไรที่ไม่ค่อยจะสมควร ขอได้โปรดเห็นใจด้วยว่าเข้ามาด้วยเจตนาจะทำงาน ก็เลยไม่เห็นพฤติกรรมเมื่อประมาณ ๑๐ กว่าปี ๒๐ ปีกว่านั้นว่าเคยมีพฤติกรรมอย่างนี้บ้าง ก็เลยมองกันไปในทางที่ว่าอยากจะให้บรรลุผลโดยไวเกินไป เหตุผลที่ผมเสนอตัด ๑๒๐ ล้านบาท ในแง่ของกฎหมาย กฎหมายวิธีพิจารณาขบประมาณแผ่นดินปี ๒๕๐๒ มาตรา ๖ เขียนไว้ชัดคร้บว่า การจะตั้งสำรองจ่ายนั้นตั้งได้เมื่อจ่ายเพื่อการฉุกเฉิน แต่ขบประมาณฉบับนี้ไม่ได้เขียนว่าสำรองจ่ายเพื่อการฉุกเฉิน เขียนไว้เฉย ๆ ว่าสำรองจ่าย เพราะในแง่กฎหมายแล้ว ผมเห็นว่าไม่ควรอนุมัติ อีกอันหนึ่งมาตรา ๑๒๔ ของรัฐธรรมนูญบอกว่า ถ้ามีกิจการจำเป็นแล้วก็ขออนุมัติจากสภา ถ้าไม่อนุมัติ รัฐบาลก็ชอบที่จะใช้จ่ายไปก่อน

แต่ตอนหลังเอามาแจ้งต่อสภา เพราะฉะนั้นโดยข้อกฎหมายแล้ว ผมเห็นว่าสภานี้ไม่ควรจะปล่อยออกไป ข้อเท็จจริงก็เกิดขึ้นมาอีกครั้งว่า กระทรวงเศรษฐกิจนั้นนะซึ่งเป็นกระทรวงที่รับผิดชอบในด้านเศรษฐกิจของชาติ ยังมีงบประมาณเพียง ๕๐ ล้านบาทเท่านั้น กระทรวงอุตสาหกรรมนะซึ่งจะคุมเรื่องอุตสาหกรรมของชาตินี้มีงบประมาณเพียง ๕๓ ล้านบาท แต่ถ้าหากเพื่อนสมาชิกเห็นชอบเพียงงบสำรอง ๑๒๐ ล้านบาทมากกว่ากระทรวงอุตสาหกรรมซึ่ง ๕๓ ล้านบาท มากกว่ากระทรวงเศรษฐกิจ ๕๐ ล้านบาท ผิดข้อกฎหมาย ไม่ว่าจะพิจารณางบประมาณ ไม่ว่าจะรัฐธรรมนูญ ผมว่าสภานี้ก็ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๕ ว่าสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนมีหน้าที่ควบคุมรัฐบาล ควบคุมการบริหารประเทศ นั่นก็หมายความว่าเราคอยตามทุกอย่าง เพราะฉะนั้นผมหวังว่าทุกท่านจะยกมือกลับมาถึงหน้าที่ของตัวเอง กล้าตัดสินใจว่า ๑๒๐ ล้านบาทนี้ ผิดข้อกฎหมายและผิดหลักข้อเท็จจริง ผมไม่ขอพูดอะไรมาก ขอเพียงแค่นี้ครับ

นายสนอง กฤษณะเศรษฐี (ปทุมธานี) : กระผม สนอง กฤษณะเศรษฐี ส.ส.ปทุมธานี ขณะนี้ยังไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองใด กระผมใคร่จะขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้กระผมได้พูด กระผมเองได้เป็นผู้เสนอขอแปรญัตติตั้งบนี้ไว้เป็นจำนวนเงินเพียง ๒๐ ล้านบาท ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่ากระผมได้เคยอภิปรายในคราวที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ คือว่ากระผมมีเป้าหมายอยู่ในการที่เสนอขอตัดนั้น ก็เนื่องจากว่ากระผมได้ดูตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแล้ว ทางฝ่ายรัฐบาลนี้ไม่ได้ตั้งงบประมาณในด้านเป็นค่าตอบแทนของกำนันผู้ใหญ่บ้านไว้ประการหนึ่ง กับอีกประการหนึ่งครูช่วยสอนทั่วพระราชอาณาจักรซึ่งมีจำนวนประมาณ ๘,๘๐๐ กว่าคนนั้น ครูพวกนี้ก็ช่วยมาแบ่งเบาภาระท้องถิ่นเป็นอย่างมาก แต่ว่ารัฐบาลก็ไม่ได้ตั้งงบประมาณเป็นค่าตอบแทนและค่าช่วยเหลือไว้แต่ประการใด อีกประการหนึ่งในเรื่องของกระทรวงศึกษาธิการนั้น กระผมก็ไปดูงบประมาณของกรมการศาสนา รัฐบาลนี้ได้ตั้งงบประมาณบำรุงวัดวาอารามไว้เพียง ๓ ล้าน ๖ แสนบาท ซึ่งกระผมเห็นว่าการที่รัฐบาลเราตั้งงบประมาณบำรุงวัดไว้เพียง ๓ ล้าน ๖ แสนบาทนั้น ก็รู้สึกว่าได้ช่วยเหลือวัดวาอารามไว้ประการใด แต่ว่าไปตั้งงบประมาณอื่นๆไว้ ซึ่งในเรื่องฟุ่มเฟือยนี้ กระผมก็คิดว่าในเรื่องวัดวาอารามนี้ก็เป็นการขจัดคอมมิวนิสต์ได้ ซึ่งกระผมก็ได้ให้เหตุผลไว้ในคราวอภิปรายนั้น และอีกประการหนึ่งในเรื่องรัฐวิสาหกิจนั้น กระผมก็บอกว่าทางรัฐบาลนี้ได้เคยแถลงนโยบายไว้จะให้ประชาชนนี้得有ไฟฟ้า ได้ใช้กันทุกหมู่บ้าน แต่ว่าตามโครงการไฟฟ้าชนบทนั้นก็มี

ข้อบังคับอยู่ว่า จะต้องให้ชนบทนั้นเป็นผู้ออกค่าเสาค่าสายค่าติดตั้งและไม้คอนสาย กระผมคิดว่า ไทน์ ๆ เราจะให้ประชาชนได้มีความสุขตามที่รัฐบาลแถลงไว้ ก็ขอให้เลิกโครงการอันนี้เสีย รัฐบาลควรจะตั้งงบประมาณให้เป็นค่าเสาค่าสายค่าแรงติดตั้งเสียเลย และอีกประการหนึ่ง กระผมเสนอว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ถูกตัดงบประมาณไปมากมายนั่น ก็ขอวิงวอนให้ รัฐมนตรีท่านได้ช่วยเหลือ เอาละครับกระผมจะเข้าประเด็นละครับ ทีนี้เมื่อกระผมมีเป้าหมาย อย่างนี้ ในการที่กระผมจะเสนอแนะไปเฉย ๆ นั้นนะครับ ก็ทำไม่ได้นะครับ เพราะว่ากระผม ไม่ใช่กรรมาธิการ เราไม่มีอำนาจที่จะไปเพิ่มรายจ่ายขึ้นได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็มาดูงบประมาณ รายจ่ายของรัฐบาลนี้ ว่ากระผมควรจะแปรญัตติของกระทรวงทบวงกรมใด ทีนี้กระผมเห็นว่า ตามรายการที่ตั้งงบประมาณไว้ โดยเฉพาะงบเงินสำรองนี้ กระผมคิดว่าตั้งไว้ ๑๒๐ ล้านบาท เราก็พอจะขอสัก ๒๐ ล้านบาทเถอะครับ เพื่อไปช่วยเหลือวัดวาอาราม แล้วในเรื่องนี้นะก็เมื่อ คราวที่กระผมได้ไปชี้แจงต่อท่านประธานคณะกรรมการแปรญัตติ กระผมก็ชี้แจงว่ากระผม มีเป้าหมายอย่างนี้ ที่กระผมขอแปรญัตตินั้นก็แปรญัตติในค่าใช้จ่ายที่ไม่มีเป้าหมายในการจ่าย กระผมก็รวม ๆ ไว้หลาย ๆ กระทรวงทบวงกรม ก็ประมาณสัก ๕๖ ล้านบาท กระผมก็บอกว่า ขอความกรุณาท่านประธานได้เอาข้อเสนอของกระผมนี้รับไปด้วย โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการคลังท่านก็บอกว่า เอาละ ข้อเสนอของคุณ ๔ ข้อนั้น ทางฝ่ายกรรมาธิการ นี้จะรับไป ๓ ข้อ คือในข้อเรื่องปรับปรุงค่าตอบแทนของกำนันผู้ใหญ่บ้านประการหนึ่ง แล้วก็เรื่องครูช่วยสอนนั้นก็ตั้งงบประมาณให้ แล้วเรื่องวัดวาอารามนั้นก็ตั้งให้ คือกระผมขอไป ๒๐ ล้านบาทครับ เองบสำรองนี้ ท่านรับรองไว้ว่าอย่างนั้น ทีนี้ส่วนเรื่องรัฐวิสาหกิจนั้นท่าน บอกว่าท่านจะต้องไปปรึกษาหารือกับทางฝ่ายรัฐวิสาหกิจเสียก่อน ยังตอบไม่ได้ และท่าน ก็บอกว่าพอใจไหมที่กระผมเสนอขอตัดไปนั้นนะ กระผมก็บอกว่า กระผมเองก็พอใจครับ เพราะว่าเจตนาที่เพียงแต่ว่าท่านมีใจกว้างขวางรับข้อเสนอของกระผมไปอย่างนี้ กระผมพอใจแล้ว แต่ว่ายังอยู่อีกข้อหนึ่งซึ่งยังต้องรองในเรื่องรัฐวิสาหกิจนี้ ผลที่สุดกระผมก็บอกอย่างนั้น ขอสงวนเอาไว้ แล้วในที่สุดนะครับกระผมมาเปิดดูครับ เปิดดูว่ารายงานของคณะกรรมการนี้ ในเรื่องกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นนะ ได้ตั้งเอาไว้ครับ ตั้งเป็นค่าตอบแทนไว้ให้ นั้นกระผมก็ขอ ขอบพระคุณ แล้วในเรื่องครูช่วยสอนนั้น ตามรายงานนี้ก็บอกว่าจะตั้งไว้ให้ในปี ๒๕๑๔ ส่วนเรื่องวัดวาอารามนี้ กรมการศาสนานี้ กระผมเปิดดูแล้วครับ ไม่ได้เพิ่มให้เลย เป็นอย่างนี้ ครับ ทำไม่ครับรัฐบาลนะ เรามีเงินสำรองจ่าย กระผมรู้ว่าเงินสำรองจ่ายนี้เป็นเงินตั้งจ่ายไว้

ในกรณีฉุกเฉินตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ คือว่าตั้งไว้ในกรณีฉุกเฉิน เราไปจ่ายในเรื่องไหนไม่ได้ ในกรณีฉุกเฉิน แต่ว่าการตั้งจ่ายในกรณีฉุกเฉินนี้เราจะไปจ่ายในเรื่องอื่นก็ไม่ได้ กระทบก็รู้ว่า อย่างเช่นว่าเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติอะไรอย่างนี้ รัฐบาลจะได้เอาเงินนี้ส่งจ่ายไปช่วยเหลือ นี่กระทบเข้าใจอย่างนั้น แต่ในลักษณะของการตั้งนั้นะครับ ในเรื่องเงินสำรองนี้ครับ นอกจากเราได้ตั้งจ่ายเงินสำรองจ่ายไว้ ๑๒๐ ล้านบาท แล้วยังมีสำรองจ่ายอีกครับตามอนุมาตรา (๑๒) นี้ เพื่อการปราบปราม แล้วก็อนุมาตรา (๑๘) นี้ สำรองเพื่อช่วยเหลือ ชานา ๒ อันนี้เป็นการจ่ายโดยมีเป้าหมาย แต่ว่าการจ่ายตามอนุมาตรา (๙) นี้ เงินสำรองจ่ายนี้ กระทบเข้าใจว่าจ่ายในกรณีฉุกเฉิน ที่นี้เรื่องกรณีฉุกเฉินนี้กระทบก็คิดว่าเราไม่มีความแน่นอนอะไรหรอกครับที่เราจะเอาเงินนี้ไปจ่าย เพราะว่าเราไม่รู้ว่าภัยธรรมชาติที่จะจ่ายนั้นจะมีหรือไม่ หรืออาจจะมากกว่า ๑๒๐ ล้านบาทก็ได้ เพราะฉะนั้นกระทบก็เลยคิดว่าขอสัก ๒๐ ล้านบาทเถอะครับไปช่วยวัดวาอาราม เพราะไหน ๆ ก็วัดวาอารามต่าง ๆ กระทบไปดูที่กรมการศาสนาแล้วครับ มีวัดต่าง ๆ นี้ครับขอมาที่กรมการศาสนา บำรุงวัดวาอาราม กุฎี วิหาร โบสถ์ อะไรนะครับที่ยังสร้างคาราคาซังนี้ แล้วไปออกเรียไร-ก็ไม่ได้ ท่านรัฐบาลเองนะ ทำไม่ละครับ ถึงได้ปล่อยยให้ตามวัดตามวาออกไปเรียไรที่ไหน ๆ อะไรนี้ ไปรบกวนชาวบ้านเขา ก็เป็นรัฐบาลนี้ครับ เราเอาเรื่องทางศาสนาเข้ามา ศาสนาช่วยให้คนเป็นคนดีครับ มีศีลมีธรรม การกิน การโกงจะได้ลดน้อยลง กระทบคิดว่านี่แหละครับ กระทบว่าเพียง ๒๐ ล้านบาท ทำไม่ละครับ ท่านถึงไม่ใจกว้างที่จะไปเพิ่มให้ในเรื่องงบการบำรุงศาสนา กระทบก็ใคร่จะฝากข้อสังเกตเอาไว้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายยะเลิษฐ์ วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : กระทบยะเลิษฐ์ วงศ์ทองเหลือ ส.ส.จังหวัดพิจิตร ความจริงในมาตรานี้เราก็ได้พูดกันมากแล้ว กระทบไม่อยากจะทำซ้ำให้มากมายต่อไป กระทบมีข้อข้องใจที่จะเรียนถามท่านอาจารย์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสักเพียงเล็กน้อย คือ

๑. อยากจะขอร้องท่านว่า รายจ่ายในมาตรา ๔ ตั้งแต่ข้อ (๙) จนถึงข้อ (๓๑) นั้น เมื่อท่านได้จ่ายอะไรไปแล้ว ท่านจะกรุณาทำรายละเอียดว่าท่านโอนไปแผนกไหน ใช้อะไรไปบ้าง ให้กับสภานี้ได้หรือไม่

๒. การตั้งงบประมาณที่ยืดหยุ่นมากนั้น เช่นงบประมาณเกี่ยวกับเงินเบี้ยหวัด เบี้ยบำนาญ เราก็ได้เห็นแล้วว่ารัฐบาลนี้ทางงบประมาณยืดหยุ่นมากเกินไป เพราะปกติงบประมาณ

นั้นควรจะทำมีพอร์รับเพียง ๕ เปอร์เซนต์เท่านั้น นี่ตั้ง ๒๐ เปอร์เซนต์ ที่นี้ในสมัยนี้ต่อไปนี้ ถ้าเรายังอยู่ด้วยกันกระผมก็อยากจะเรียนท่านไว้ล่วงหน้าว่า อย่าทำให้ยืดหยุ่นมากเช่นนี้จะ ได้ใหม่

๓. ตามธรรมเนียมในงบประมาณประจำปี ถ้าเมื่อหมดปีก็ควรใช้ให้หมด เมื่อใช้ไม่หมดแล้วก็ต้องขอใช้ต่อไปอีก กระผมรู้สึกว่าจะไม่เหมาะสม ท่านจะลองรับไปพิจารณาได้ใหม่ ว่าเมื่อหมดปีแล้วขอให้ใช้ให้หมด เมื่อปีใหม่ให้ตั้งใหม่ อย่าตั้งไว้มากมายก่ายกอง แล้วก็ โอนไปใช้กันตามชอบ ขอถามท่านี่ละครับ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมาธิการ) : ตามที่ท่านสมาชิกขอให้รายงานว่าได้ ใช้จ่ายอะไรไปบ้างและรายงานต่อสภานี้ ผมก็ขอเรียนว่าตามระเบียบในทางปฏิบัติของสภานี้ ไม่เคยมีขอทราบรายละเอียด เป็นแต่เพียงว่าเมื่อเราได้ทำการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน ไปอย่างไรแล้วก็จะได้รับรายงานต่อสภาให้ทราบตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ส่วน ข้อสังเกตอื่น ๆ นั้นก็ขอรับไว้พิจารณาต่อไป หนึ่งในกรณีที่ท่านสงสัยว่า งบประมาณนั้นควร จะใช้ให้หมด เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เป็นนโยบายที่เราจะต้องดู เพราะมีโครงการบางโครงการที่ จะต้องทำต่อเนื่องกันไปก็มีต้องทำงบประมาณติดต่อกันไป แต่บางอย่างถ้าไม่จำเป็นเราก็ ตัดออก เราก็ตั้งกันใหม่

นายใหญ่ ชาติชาต (นครสวรรค์) : ที่มีเพื่อนสมาชิกข้องใจในเรื่องการตั้งเงินสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาทนั้นไม่เป็นไปตามเจตนาของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ เพราะว่าตามแม่บทนั้นบอกไว้แต่เพียงว่า เราจะตั้งงบสำรองจ่ายไว้ได้แต่ในเหตุฉุกเฉิน แต่ว่า ในตัวบทพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้นนั้นเพิ่มรัฐวิสาหกิจเข้าไปด้วย เมื่อเพิ่มเข้าไป ด้วยอย่างนี้ก็หมายความว่า เป็นไปเพราะว่ากฎหมายที่เป็นแม่บทนั้น กรรมาธิการนี้ไม่สนใจ ที่จะปฏิบัติตามอย่างนั้นหรืออย่างไรจึงได้ไปเติมข้อที่ว่าและรัฐวิสาหกิจเข้าไปด้วย ผมหมายถึง การจะจัดสรรงบประมาณ ดูตามรูปการณ์แล้วจะเป็นว่าเหตุฉุกเฉินไม่มี ก็มีอยู่ที่กระทรวงอื่น แล้วแต่เพราะเหตุว่าตัวบทบอกว่าเหตุฉุกเฉินแต่ว่ามาเติมกันเข้าไปอีกว่า เหตุฉุกเฉินและ รัฐวิสาหกิจอื่นใด ก็หมายความว่าเอาเงินนี้ไปให้รัฐวิสาหกิจ ซึ่งกรรมาธิการบางคน เป็น กรรมการในองค์การรัฐวิสาหกิจนั้น เมื่อเอาไปอย่างนั้นแล้ว ผลมันก็เกิดมาอย่างที่เราพูดกัน มาเมื่อวานนี้ว่า ตั้งงบประมาณขึ้นเพื่อไปเอาเงินปันผล เพื่อไปเอาบำเหน็จกรรมการ ไม่ใช่เพื่อ ประชาชนและเพื่อรัฐวิสาหกิจ และรัฐวิสาหกิจที่จะเอาไปนั้นก็อยู่ในดุลพินิจของเดิม

สำนักงบประมาณถ้าเปลี่ยนไปกระทรวงการคลังก็ไปอยู่ในดุลพินิจของกระทรวงการคลังอีก ประเด็นที่อยากจะถามท่านกรรมาธิการ ก็คือว่าจริงใจจะไม่เคารพกฎหมายปี ๒๕๐๒ หลีกเลียงกฎหมายวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ จึงได้เพิ่มเงิน ๑๒๐ ล้านบาทที่จะจ่ายนี้ ที่เอาไปจ่ายในยอดนั้นด้วยหรืออย่างไร แล้วก็ขัดข้องใหม่ถ้าไม่เจตนาตัดออกเสีย เอาแต่เหตุฉุกเฉินตามแม่บทเพื่อว่าจะเป็นไปอย่างนั้นได้ละก็ บางทีกรรมาธิการหรือผู้ร่างงบประมาณจะได้ถือว่าเป็นคนเคารพกฎหมายที่สภานี้ คือสภาตรงนี้ไม่ใช่ชุดนี้ออกไปแต่ก็เป็นกฎหมายที่เราแย้งถือกันอยู่แต่เราถือแต่มาตราอื่น ๆ เพราะมาตราที่เราจะเอาสตาจค์ไปใช้เราไม่ค่อยจะถือกัน แต่เพื่อจะให้มันใช้ได้จึงได้เติมเข้าไปด้วย นอกตัวบทไปว่า และรัฐวิสาหกิจอื่นตามที่เงินสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาทนี้ นี่เป็นเหตุให้เรานุ่มนัตไปอย่างตะขิดตะขวง เวลาจะเอาก็มาบอกว่าไม่เคารพกฎหมายแม่บท พอเราจะแย้งขึ้นก็ไม่เคารพเหมือนกัน แต่มาเขียนไว้ตัวบทฉบับนี้ นี่ก็ว่าเอาทั้งขึ้นทั้งลง ถึงที่ได้เอา ที่เสียไม่เอา และเอามาเพื่อบ้านเมืองก็ไม่มีใครทวง แต่รัฐวิสาหกิจมีอีกส่วนหนึ่งและก็มากเสียด้วย คือคนที่เป็นการกรมการ เมื่อวานนี้ไม่มีใครตอบผมว่ามีไหม ในคณะกรรมการงบประมาณนี้เป็นกรรมการองค์การรัฐวิสาหกิจ ก็แปลว่ามี มีก็ข้อสงสัยก็แปลว่าเอาแน่ แต่เอาเท่าไรเราไม่มีทางรู้ เพราะสภาคุมเขาไม่ได้ เขาให้แต่ยอดเรามา องค์การรัฐวิสาหกิจอื่นทำไมไม่ตอบปัญหา นี้จะให้ผมพง่าไปแล้วก็ให้ ให้เงินไปนั้นก็คิดถึงว่าเราเป็นตัวแทนเจ้าของเงินบ้าง ทุกคนก็เป็นเจ้าของเงิน เว้นแต่คนที่จะได้เงินนั้นก็ก็เป็นเจ้าของหนึ่งในสามสิบห้าล้าน แต่เราเป็นตัวแทนคนถึง ๓๒ ล้านคน ผมอยากให้เห็นใจกัน คือจ่ายกันด้วยมีเหตุผล คือว่าถ้าอยากได้ก็อยากได้ด้วยกันทุกคนละ คนทำงานก็อยากได้เงิน แต่ว่าเอาเงินของคนอื่นโดยอาศัยมือเรา คืออำนาจกฎหมายที่เราจะออกไปให้มัน ก็ขอให้คิดถึงคนที่อ่อนนุ่มบ้าง ให้คิดถึงบ้างว่ามีความรับผิดชอบหน้าที่เพียงไร มีความห่วงใยเพียงไร เราจะปล่อยปละละเลยทั้ง ๆ ที่รู้ เดิมมาผมคิดว่ากรรมาธิการจะคิดว่าพวกเราในสภานี้ไม่รู้ แต่เดี๋ยวนี้เรารู้ รู้แล้วตอบเราซิ มีเจตนาอย่างที่ท่านหรือเปล่า ท่านประธาน ผมอยากทราบอย่างนั้น

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : กระผมก็อยากจะเรียนปัญหาเรื่องหนึ่งซึ่งเพื่อนสมาชิกเมื่อฟังคร่าว ๆ ก็อาจจะเข้าใจว่าผมลุกขึ้นมาแก้แทนรัฐบาลชุดนี้เกี่ยวกับเงิน ๑๒๐ ล้านบาท อันที่จริงอยากจะเรียนโดยตรงเพื่อสงวนเวลาของสภานี้ คือมีเงินอยู่รายการหนึ่งซึ่งเป็นของชาวไร่อ้อยซึ่งรัฐบาลเมื่อคราวก่อน ๆ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก่อน ๆ ได้เก็บมาจากชาวไร่อ้อยของประเทศเป็นเงิน ๑๔๐ ล้านบาทด้วยกัน ผมได้พบท่านผู้อำนวยการ

พบท่านกรรมาธิการแต่ละท่านได้เรียกร้องถึงเงินเหล่านี้เพื่อจะได้ไปช่วยเหลือชาวไร่ของประเทศซึ่งมีประมาณ ๒๐ จังหวัด แต่ว่าการจัดร่างงบประมาณที่รัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้วนั้นเป็นการจัดร่าง ซึ่งได้ร่างเอาไว้ก่อน ก่อนมีการเลือกตั้ง ดังนั้นช่องว่างหรือช่องโหว่ที่เราจะเหลือ เหลือเงินสำหรับช่วยเหลือชาวไร่อยู่ในขณะนี้จึงไม่มี ผมก็ได้เรียนถามว่า ถ้าหากว่ามีทางคือเงินงบประมาณจ่าย ๑๒๐ ล้านบาทนี้ได้คืนไปสู่ประชาชนเขา เพราะว่าเงินที่เก็บมาจากชาวไร่ওয়ั้นเป็นเงินของราษฎร เป็นเงินเก็บเพื่อสงเคราะห์ชาวไร่ওয়ั้นเขาโดยเฉพาะ แต่ว่าจาก พ.ร.บ. ฉบับที่แล้วได้ล้มเลิกเงินเหล่านี้ไม่สามารถเก็บอยู่ที่กระทรวงการคลัง ไม่สามารถเก็บอยู่ที่กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้นำส่งกระทรวงการคลัง เพราะฉะนั้นเหลืออยู่ทางเดียวที่เราจะช่วยเหลือเขาได้ก็คือต้องอาศัยเงินก้อนนี้เพื่อที่จะไปช่วยเหลือเขา ปีนี้เป็นปีที่อยากจะทราบเรียนท่านเพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่า อุตสาหกรรมน้ำตาลของประเทศเป็นปีที่อยู่ที่หัวเลี้ยวหัวต่อและอยู่ในภาวะที่ลำบากที่สุด ซึ่งท่านทั้งหลายคงจะทราบในหน้าหนังสือพิมพ์บ้างแล้ว เราประมาณว่าปีนี้เราจะมีน้ำตาลที่เหลือใช้ในประเทศถึงล้านกว่ากระสอบ จากที่เราไม่มีน้ำตาลเลยแม้แต่เม็ดเดียว นี่เราสามารถสงวนเงินตราไว้ ที่เราพูดกันมากมายว่าจะลดดุลการค้าอะไรนี้เวลานี้เราก็เหลือน้ำตาลบริโภคและน้ำตาลเหล่านั้น นำที่จะได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนสมาชิกและรัฐบาล ผมได้เรียนถามท่านกรรมาธิการแต่ละท่าน ทุกท่านก็ยินดีให้ความสนับสนุนแม้กระทั่งตัวท่านผู้อำนวยการซึ่งเคยพบครั้งหนึ่ง ท่านก็บอกว่าท่านได้สนใจ แต่ว่าบังเอิญการจัดร่างงบประมาณนี้ได้เป็นไปก่อน เพราะฉะนั้นสำหรับบขื่อนี้ผมจึงเรียกร้องขอความเห็นใจจากเพื่อนสมาชิก เราจะผิดเราจะถูกประการใดก็ตามทีเถอะ แต่ว่าถ้าหากเกิดภาวะความยุ่งยากที่จะเกิดกับชาวไร่ของประเทศถึง ๒๐ จังหวัดแล้วก็กันไปเพื่อประชาชนเขาตั้งแต่ภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออก และภาคกลาง ชาวไร่ซึ่งมีหน้าที่ทางไร่ওয়ั้นนับล้าน เราฝากข้อสังเกตซึ่งผมได้เคยเรียกร้องและขอต่อสภาไปแล้วว่า สิ่งที่เราเรียกกันนี้ ต้องการช่วยเหลือเศรษฐกิจ ช่วยเหลือชาวไร่ช่วยเหลือชาวนา และต้องการลดดุลการค้า นี่แหละครับ คือสิ่งที่เราจะได้ช่วยกันละ ก็อยากจะเรียนให้ท่านกรรมาธิการ ได้ยืนยันตามที่ผมได้เรียกร้องและตามที่ผมได้ทราบเรียนไว้แล้วเกือบทุกท่าน แม้กระทั่งตัวท่านผู้อำนวยการเอง เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า เงินเหล่านี้ไม่ใช่เงินของรัฐบาล เป็นเงินของชาวไร่เขา ทีนี้เราไม่ได้เว้นช่องเอาไว้ มีอยู่ช่องเดียวพอที่จะช่วยเขาได้ ก็นี้กันว่าเราจะให้แก่ชาวไร่เขาเถอะ เพื่อประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ ผมหวังว่าเพื่อนสมาชิกคงจะให้ความร่วมมือ ตามที่ท่านสมาชิกของพรรคอิสระ

ที่ได้อภิปรายไปเมื่อเช้านี้ ผมเห็นด้วยหลายประเด็นหลายวงการ บังเอิญเมื่อเช้าผมไม่มีโอกาสพูด
อยากจะทำพูดฝากไว้เป็นข้อสังเกตไว้กับรัฐบาลนี้สักเล็กน้อยว่า ความยุ่งยากของเมืองไทยเรานี้
มันเกิดไม่ได้อยู่ปัญหาหนึ่ง คือปัญหาของกฎหมาย แม้กระทั่งสมมติว่าเราตัดงบอันนี้ที่เรา
ไม่ชอบใจนี้เพื่อจะไปใช้งบนั้น นี่เราทำไม่ได้ เพราะเราใช้ระเบียบข้อบังคับของวุฒิสภา ระเบียบ
ข้อบังคับสมาชิกสภาผู้แทนเราเอง ตั้งนานแล้วยังไม่มีใช้ เป็นเรื่องอย่างนี้ สำหรับปีหน้าเราจะ
ตั้งข้อสังเกต อย่างเมื่อเช้านี้ท่านสมาชิกฝ่ายค้าน พรรคประชาธิปัตย์พูดถูกใจผมว่า ข้าราชการ
นะในราว ๒ แสนคน แต่เราช่วยถึง ๓๐๐ เกือบ ๔๐๐ ล้านบาท แต่ว่าชาวนาของประเทศ ๒๐
กว่าล้านคน เราช่วยเพียง ๑๐๐ ล้านบาท นี่เป็นตัวเลขที่เราไม่ต้องพูดอะไรกันอีกแล้ว นี่แหละว่า
รัฐบาลนี้ก็อยากจะช่วย แต่ว่าจะต้องไว้เป็นข้อสังเกตสำหรับปีหน้า ปีนี้เราทำอะไรไม่ได้ เพราะว่า
เราจะต้องแก้กฎหมายเสียก่อน หรือแก้ข้อบังคับเสียก่อน ซึ่งเราไม่สามารถจะทำได้ เป็นสิ่งที่
เผื่ออยู่นี่แหละ นี่แหละครับ สำหรับงบนี่ ผมก็อยากจะขอความร่วมมือจากเพื่อนสมาชิก ผม
เรียกร้องเงินก้อนนี้ไม่ได้เป็นไปเพียงเพื่อชลบุรีจังหวัดเดียว ๒๐ กว่าจังหวัด และหวังว่า
เพื่อนสมาชิกที่มีการปลูกไร่อ้อย มีการทำน้ำตาล คงจะให้ความร่วมมือและสนับสนุนผมด้วย
ขอกราบเรียนท่านนี้

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอพักการประชุม เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกาครับ

พักการประชุมเวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : สำหรับงบสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาทนี้ ได้มีสมาชิกขอแปรญัตติตัดทั้งหมด ซึ่งกระผมเห็นด้วย เหตุผลของกระผมก็คือว่าอย่างนี้ครับ คือ ในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้น ได้มีมาตรา ๒๔ ทวิ บัญญัติไว้ว่า ให้มีเงินทุนจำนวนหนึ่งโดยให้รัฐมนตรีจ่ายจากคลัง เรียกว่า เงินทุนสำรองจ่าย เป็นจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท ทุนนี้ให้นำไปจ่ายได้ในกรณีที่มีความจำเป็น คือ ประโยชน์แก่ราชการแผ่นดิน โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี และเมื่อได้จ่ายไปแล้วให้ขอตั้งรายจ่ายชดใช้ เพื่อสมทบเงินทุนนั้นไว้จ่ายต่อไป ความประสงค์ของกฎหมายแม่บทวิธีการงบประมาณนี้ ก็คือว่าไม่จำเป็นที่จะต้องไปตั้งงบประมาณสำรองจ่ายไว้ แต่จะให้ตั้งบัญชีไว้เป็นเงินไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท เมื่อต้องการจะเบิกจ่ายในกรณีจำเป็น เพราะว่ามันมีงบประมาณตั้งไว้ก็สั่งจ่ายได้ โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป จนกระทั่งไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท แล้วเมื่อถึงสิ้นปีนะครับ เมื่อถึงสิ้นปีก็ตั้งงบประมาณชดใช้เงินทุนสำรองจ่ายนี้ กระผมไม่ทราบว่าจะทางกระทรวงการคลังได้จัดตั้งเงินทุนสำรองจ่ายนี้ไว้หรือไม่ ถ้าไม่ตั้งไว้ก็มาตั้งงบประมาณนี้ไม่ได้ เป็นการขัดต่อกฎหมายวิธีการงบประมาณ เพราะกฎหมายนี้กระผมเข้าใจว่ามีเจตนาหรือมีเจตนารมณ์ว่าให้ตั้งเงินทุนสำรองจ่ายไว้ เมื่อตั้งไว้เช่นนี้แล้วก็ไม่ต้องไปตั้งรายจ่ายไว้ในงบประมาณรายจ่ายอีก เพียงแต่ทำให้มีสิทธิเบิกจ่ายได้ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นถ้าเราไปตั้งงบประมาณสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาท ก็เกินเจตนารมณ์ของกฎหมาย ก็เช่นเดียวกับเงินกู้เหมือนกัน เงินกู้นี้ พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณบัญญัติไว้ว่า ให้กู้ได้ไม่เกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของรายจ่ายทั้งหมด ไม่ว่าจะอยู่ในงบประมาณประจำปีหรืองบประมาณเพิ่มเติม ถ้าเราจะไปเขียนกฎหมายบอกว่า สำหรับปีนี้ให้กู้ได้ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ทำไม่ได้เพราะอะไร เพราะแม่บทมีมาตรา ๔ อยู่มาตราหนึ่งซึ่งบัญญัติไว้ว่า บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน หมายความว่า จะเขียนกฎหมายอย่างไร ๆ ก็อาจจะเขียนได้ แต่ใช้บังคับไม่ได้ เพราะต้องใช้กฎหมายแม่บทนี้แทน ถ้าขัดกันก็ต้องใช้กฎหมายฉบับนี้ เหมือนอย่างที่เราตัดอำนาจผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณไปไม่ให้มีอำนาจในการโอนเงินงบประมาณจากรายการหนึ่งไปสู่อำนาจการหนึ่ง อาจจะ

เขียนได้แต่ไม่มีผล เพราะว่ามาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณบังคับอยู่ว่า เมื่อขัดแย้ง กฎหมายอื่นขัดแย้ง ต้องใช้กฎหมายนี้ กฎหมายนี้ให้อำนาจเฉพาะผู้อำนวยการสำนักงบประมาณเท่านั้น ที่จะทำการโอนรายจ่ายต่าง ๆ จากส่วนราชการหนึ่งไปสู่อีกส่วนหนึ่งได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าวิธีปฏิบัตินั้น ไม่ใช่วิธีมาตั้งงบประมาณในงบประมาณประจำปี แต่ตั้งขึ้นเป็นบัญชีทุนสำรองจ่ายไว้มีความจำเป็นเบิกได้ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นที่มีรายการจ่ายในนี้ ในงบประมาณประจำปีนี้ จะตั้งกันมาสมัยไหนก็แล้วแต่ กระผมเห็นว่าไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าที่ท่านสมาชิกแปรญัตติตัดไป ๑๒๐ ล้านบาท เขามีเหตุผล แล้วก็ไม่ใช่เป็นการเสียหายแก่การปฏิบัติราชการแต่อย่างใด เพราะว่าถึงแม้จะไม่มียอดที่จะไปตั้งเป็นทุนสำรองรายจ่ายได้ แล้วก็เบิกได้ตลอดปี แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท ถ้าหากว่าให้มีเบิกจ่ายได้ตามงบประมาณประจำปีด้วย แล้วก็ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณด้วย ก็จะกลายเป็น ๒๒๐ ล้านบาท ซึ่งกระผมเห็นว่าไม่ใช่ความประสงค์ของกฎหมาย กระผมอยากให้ผู้ร่างกฎหมายซึ่งอาจจะเป็นกรรมาธิการ นี่ชี้แจงชี้ว่าความประสงค์ของการที่ออกกฎหมายวิธีการงบประมาณนี้ได้อย่างไร โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับเงินทุนสำรองจ่าย และกระทรวงการคลังได้ปฏิเสธอย่างนี้ คือตามมาตรา ๒๔ ทวิ นี่บ้างหรือเปล่า อำนาจมีอยู่แล้วทำหรือเปล่า แล้วเหตุใดถึงจะมาตั้งเป็นงบประมาณพิเศษอยู่ในงบประมาณประจำปี แล้วมากกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้คือ ๑๐๐ ล้านบาทด้วย

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมาธิการ) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มีข้อสงสัยนั้น ผมขอกราบเรียนว่าเงิน ๑๐๐ ล้านบาทนั้น เป็นเงินที่ตั้งอยู่ในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ เป็นเงินนอนอยู่เฉย ๆ ๑๐๐ ล้านบาท ไม่จำเป็นจะต้องมาตั้งในงบประมาณประจำปีนี้ แล้วการจะใช้ก็จะใช้เมื่อกรณีจำเป็น โดยปกติแล้วเมื่อไม่จำเป็นเราก็ไม่ต้องแตะต้องอันนี้ แต่มีความจำเป็นต้องใช้ เมื่อใช้ไปแล้วก็ต้องตั้งงบประมาณชุดใช้ ดังที่ท่านจะเห็นในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีนี้ได้มีการตั้งชุดใช้ราว ๓๕ ล้านบาท เพราะฉะนั้นในเมื่อมีเงินสำรองจ่ายนี้เป็นรายการอีกอันหนึ่งซึ่งเราตั้งไว้เป็นรายงานงบประมาณประจำปี ส่วน ๑๐๐ ล้านบาทนั้น เป็นเงินตายอยู่ในคลังตามพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ซึ่งเราจะใช้ในเมื่อมีความจำเป็น

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ เดียวนี้ก็เข้าประเด็นที่ว่าปัญหาเงิน ๑๒๐ ล้านบาทนี้ชอบด้วยกฎหมายวิธีการจัดงบประมาณแผ่นดินหรือไม่ เมื่อเข้านี้ ผมได้เรียนต่อที่ประชุมแล้วว่าขัดต่อข้อกฎหมาย โดยเฉพาะมาตรา ๖ แล้วถ้าหากว่ามีความจำเป็น

ก็ใช้ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๔ เสร็จแล้วเดี๋ยวนี้ก็จะเห็นว่า ท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ส.ส.จังหวัดระยอง ก็ได้มาชี้ให้เห็นแล้วว่ามันผิด เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามท่านประธานกรรมาธิการว่า ที่ตั้ง ๑๒๐ ล้านบาทขณะเขาบอกให้ตั้งเป็นงบฉุกเฉิน ก็ไม่ได้เขียนว่าเป็นงบฉุกเฉิน นอกจากนั้นแล้วยังไปเป็น และรัฐวิสาหกิจ เพราะฉะนั้นขอด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้าไม่ชอบก็ขอตัดคำว่า "รัฐวิสาหกิจ" ออกเสีย ขอเพียงแค่นี้ครับ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมาธิการ): ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณนั้นได้พูดไว้ในมาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้งจะกำหนดให้มีเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นก็ได้ คำว่า "ก็ได้" นี้คือหมายความว่า จะทำหรือไม่ทำก็ได้ เราจะเขียนไว้ก็ได้ ไม่เขียนไว้ก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่เป็นการบังคับ เพราะฉะนั้นตามที่ได้ออกพระราชบัญญัติไปนี้ก็เท่าที่เจตนารมณ์ของผู้ร่างและตลอดจนวิधिปฏิบัติที่ไม่เป็นการขัด เท่าที่ตั้งมานี้ เพราะเหตุว่าควรจะได้เห็นในคำที่ว่า "ก็ได้" คือหมายความว่า จะทำหรือไม่ทำก็ได้

นายสมบุญ ศิริธร (พระนคร): กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้แปรญัติให้ตัดเงินก้อนนี้ออกแล้วความจริงตั้งแต่ฟังมาตั้งแต่เข้าจนบัดนี้ ความจริงเหตุผลของฝ่ายที่ตัดนั้นเป็นเรื่องที่ข้องใจที่กรรมาธิการควรจะแถลงให้ชัดเจน ถ้าถือว่าแถลงกันอย่างตรงไปตรงมาแล้ว กระผมก็คิดว่าเวลาที่ผ่านมานั้นคงจะได้ลงมติกันไปบ้างแล้ว แต่บางอย่างทางกรรมาธิการทั้ง ๆ ที่ทางสมาชิกพยายามถามก็ไม่ตอบ อย่างถามว่างบประมาณปีกลายนี้ ก็ไม่ใช่เรื่องลับอะไร ราชรับรายจ่ายเป็นอย่างไร ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็ไม่ตอบ กรรมาธิการที่นั่งอยู่ในขณะนี้ไม่มีใครเป็นกรรมการอยู่ในรัฐวิสาหกิจใดบ้าง ก็ไม่มีใครตอบ นี่ก็เกิดความข้องใจกันอยู่ตลอดเวลา ยิ่งมาฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งความจริงก็เป็นครูบาอาจารย์ กระผมมาเหมือนกันมาจากสำนักกุโสต่อท่าช้าง มาตีความคำว่า "ก็ได้" นี้ จะตั้งก็ได้ไม่ตั้งก็ได้ เขาใช้คำว่าอะไรในนั้น คือหมายความว่า ต้องตั้งอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ใช่ว่าจะตั้งก็ได้ไม่ตั้งก็ได้ไม่อย่างนั้นก็ฉุกเฉิน คำว่าฉุกเฉินจะมีทำไม่ ท่านสมาชิกขอออกว่าให้ตัดคำว่ารัฐวิสาหกิจออกได้ไหม ท่านก็ไม่ตอบอีกว่าได้หรือไม่ได้ ให้ตรงไปตรงมา แล้วอีกประการหนึ่ง เมื่อฟังดูเงิน ๑๒๐ ล้านบาทนี้ กระผมก็เห็นใจท่าน ส.ส. ผู้หนึ่งที่บอกมาเปิดเผยว่ากรรมาธิการรับปากว่าจะให้ กระผมก็อยากจะช่วย ก็ถ้ารับปากว่าจะให้แล้วแก้ให้ท่านไปเสีย ไม่ต้องมาเที่ยวบิดเบือนความจริงกัน แบบเดียวกับกรรมาธิการที่เอาไปจังหวัดละก็ล้านก็ลงไปเสีย ไม่ต้องมาซักมาถามกันให้เสียเวลา และอีกประการหนึ่งท่านกรรมาธิการก็บอกว่าท่านทำงานเพื่อรักษาผลประโยชน์

ของประชาชนอย่างดีที่สุดแล้ว ดูเหมือนจะไม่มีกรรมธิการชุดใดที่ทำงานละเอียดในสภานี้ กระทบก็เห็นด้วยและก็เชื่อว่ารักษาดุลประโยชน์ แต่ถ้าจะให้เชื่อสนิทใจยิ่งไปกว่านั้นแล้ว จะต้องไม่ปรากฏเอาเงินไปใส่จังหวัดของตนคนละ ๒ ล้านบาท ๓ ล้านบาท กระทบจะเชื่อสนิทใจยิ่งไปกว่านั้น นี่ในทรรศนะของกระทบ และอีกประการหนึ่งท่านบอกว่าการทำนี้เป็นเรื่องของประวัติศาสตร์ กระทบก็เห็นด้วย ท่านพูดออกมาอย่างนี้กระทบก็อยากจะชี้แจงให้เห็นว่ากรรมธิการนั้นบกพร่อง เวลาสมาชิกถาม กระทบนั่งดูอยู่มีคนใดบ้างที่สนใจจดข้อซักถามและตอบไม่มี ท่านไปจุกจิก ๆ มีใครบ้างไหมถามนั่งโน้ตว่าคนนั้นถามอย่างนั้นจะตอบอย่างนั้นจะตอบอย่างนี้ จริงเป็นเอกสิทธิ์ แต่ก็ควรจะทำให้ความเข้าใจให้ชัดเจน ไหวตกันนะชนะ แต่ชนะด้วยกันโดยเหตุผลมันคลุมเคลือนั้นกระทบเข้าใจไม่ใช่เป็นความประสงค์ของสภานี้ และก็เมื่อท่านพูดถึงว่าประวัติศาสตร์ กระทบก็อยากจะพูดเป็นประวัติศาสตร์ ท่านประธานเพื่อรักษาหน้าของท่านประธานเอง ทั้งๆ ที่ผมไม่ได้เลือก กรรมการชุดนี้เอง ทำผิดระเบียบแบบแผนอีก ในแปรรูปนิติกรรมธิการ วันแรกเต็มไปหมดทั้งสภา ถามเลขๆ ว่าใครเชิญมา ไม่ได้เป็นแขกของท่านประธาน เป็นแขกของกรรมธิการ สภาไม่รู้เรื่อง แก้อี้วังกันให้วันไปหมด ท่านผู้แทนที่ไม่ได้มาในวันนั้นไม่ทราบ ความจริงกระทบไม่อยากจะทำ แต่เมื่อกรรมธิการบอกว่าอยากจะบันทึกเป็นประวัติศาสตร์ กระทบก็อยากจะให้บันทึกไว้ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว อีกหน่อยกระทบเชิญใครมาก็ไม่รู้ ไม่ต้องบอกท่านประธาน ให้เต็มสภาเล่น และเป็นใครบ้างเชิญกระทบรู้จัก เป็นข้าราชการทำไมถึงมา กรรมธิการเชิญมา กระทบก็ถามว่าทำไมปรากฏว่าพิมพ์เอกสารงบประมาณที่ผู้แทนราษฎรแปรญัตตินี้เอามาด้วย กระทบถามว่า เอามาทำไม เขาบอกมาชี้แจง กระทบบอกมาชี้แจงอะไร นี่เป็นเรื่องกรรมธิการกับผู้แปรญัตติข้าราชการประจำถืออันนี้มานี้ ไม่เกี่ยวกับ เขาบอกว่าไม่รู้ เขาสั่งให้มา ท่านประธานที่เคารพเอกสารของกรรมธิการที่พิมพ์แจกออกไป ข้าราชการทั่วกระทรวงทบวงกรมที่ถูกตัดงบประมาณนั้นมีความมุ่งหมายอย่างไร ถ้าไม่ได้มีเจตนาที่จะให้ข้าราชการประจำมีความรู้สึกเกลียดชังผู้แทนราษฎรที่หนึ่งงบประมาณของตน กระทบไม่แปลเจตนาเป็นอย่างอื่น แล้วในที่สุดเป็นอย่างไร ท่านผู้เป็นประธานกรรมธิการ ท่านก็ไล่กลับ เพราะท่านรู้ระเบียบแบบแผน และในที่สุดเป็นอย่างไร พวกที่มา จ่ายเงินหลวง เสียเวลา เงินหลวง เบียดภาษีอากรของราษฎรทั้งนั้น ใครรับผิดชอบ ปรากฏว่าให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า ส่งไปเป็นส่วนตัว หนังสือพิมพ์มีอยู่ในกระเป่า ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ชาวไทย กระทบก็อยากจะดูท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่กรรมการผู้หนึ่งให้สัมภาษณ์ว่าเรียกข้าราชการมาเป็นการส่วนตัวนั้น ได้จ่ายไปจากเงินส่วนตัวของท่าน เพราะสั่งงานผิด เพราะในระบบของสภานี้ ไม่มีครั้งใดที่ปรากฏการณ์เช่นนี้ นี่เป็นครั้งแรก แล้วก็กรรมการเอาเงินงบประมาณไปให้แก่จังหวัดของตน ก็ไม่เคยปรากฏเหมือนกัน นี่เป็นครั้งแรก นี่แหละ ท่านประธาน ที่ท่านกรรมการท่านหนึ่งลุกขึ้น กระผมความจริงไม่อยากจะพูดแล้ว แต่เมื่อเขาพูดมา ก็ให้กระผมขอฝากข้อสังเกตไว้บ้าง มิฉะนั้นแล้วต่างคนต่างก็ลืมกันไป ข้าราชการมาตั้ง ๕๐๐-๖๐๐ คนวันนั้นเป็นการผิดระเบียบแบบแผน เองงบประมาณไปพิมพ์แจกจ่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตจากประธานสภา เพราะเป็นเอกสารของสภา เจ้าบ้านก็ไม่ได้เชิญเข้ามา ไม่รู้เรื่องอะไรทั้งนั้น ถ้าเผื่อว่าถือเป็นประเพณีอันดีงาม กระผมก็จะเอาบ้างต่อไป นี้อะไร ที่ผิดขึ้นมาหน่อยๆ ปิด ถ้าเราพูดกันอย่างตรงไปตรงมา อย่างยอมรับว่า กรรมการเป็นกรรมการอยู่ในรัฐวิสาหกิจ ก็บอกมา เอาไปไว้ที่นั่นที่นั้นก็บอกว่า เพราะอย่างไรๆ ท่านต้องได้ไปวันยังค่ำ ไม่มีปัญหา แต่ให้เรารู้ความจริงบ้างที่พูดกันนี้ ที่นี้มาถึงเรื่องปัญหาว่ารับปากกันนะ กระผมก็อยากจะให้ยืนยันเสียเลย รับปากกันจริงไหม ถ้าจริงแล้วก็ขอให้รักษาเกียรติช่วยกันหน่อย กระผมก็ไม่อยากจะขัดขวางกระผมอยากจะให้ท่าน ส.ส.ชลบุรีนี้ได้ไป เพราะไปรับปากกับเขาแล้วนี้ ไม่ใช่ว่ารับปากอย่างขอไปที หรือว่าใครวิ่งเข้าหาถึงจะให้กันอย่างน้อย ไม่ใช่เป็นเรื่องของเอาเงินราษฎรมาเที่ยวแจกกันเป็นส่วนตัว กระผมมีความเห็นอย่างนี้ และขอขอบคุณท่านประธานที่ให้บันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ของสภานี้

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมนึกว่าเรากำลังเล่นกับไฟครับเวลานี้ คือเรามากฎหมาย ขณะนี้ปัญหาเรื่องงบประมาณนี้มีพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณบัญญัติไว้แล้วรู้สึกว่าจะไม่รู้สึกรู้ว่ามันมีความสำคัญอย่างไร ผมอยากจะทราบเรียนท่านประธานว่าจะทำอะไรก็ทำเถอะ อย่าให้ไปเล่นกับไฟเข้า โดยเฉพาะทีเดียว พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณนี้เป็นแม่บทในเรื่องทางงบประมาณมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดของส่วนราชการจ่ายเงินโดยรู้อยู่แล้วหรือยินยอมอนุญาตให้กระทำ ดังนั้นโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้หรือระเบียบข้อบังคับ นอกจากความรับผิดชอบทางอาญา ซึ่งอาจได้รับตามกฎหมายแล้ว ผู้กระทำหรือยินยอมอนุญาตให้กระทำดังกล่าว จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนราชการที่ได้จ่ายไป หรือต้องผูกพันต้องจ่ายตลอดจนค่าสินไหมทดแทนใด ๆ ให้แก่ส่วนราชการนั้น บุคคลภายนอกผู้ได้รับประโยชน์จากการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

หรือระเบียบหรือข้อบังคับจะต้องรับผิดชอบ ร่วมรับผิดชอบเช่นเดียวกัน เว้นแต่จะแสดงได้ว่าตนได้กระทำไปโดยสุจริต รู้เท่าไม่ถึงการณ์ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ ที่นี้ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคนหนึ่งตั้งคำถามเมื่อตะกี้ก็นั้นเป็นปัญหาเกี่ยวกับมาตรา ๑๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติอันชัดแจ้งเขียนไว้ว่า เงินสำรองนะไม่ใช่สำรองไปจ่ายเล่นตามชอบใจ แต่เป็นเงินที่จะจ่ายได้ในกรณีฉุกเฉินและจำเป็น นี่ก็มีถามกันว่า ทำไม่ไม่บอกไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณ ผมเห็นว่าไม่จำเป็นหรือท่านรัฐมนตรี ท่านบอกว่ามาตรา ๑๐ บอกว่าอย่างนี้ บอกว่าเงินสำรองนั้นงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้งจะกำหนดให้มีเงินสำรองรายจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นก็ได้ ท่านไปตีความบอกว่าจะบอกหรือไม่บอกก็ได้ ผมเข้าใจว่าไม่เป็นเช่นนั้น หมายความว่าเงินสำรองจะมีหรือไม่มีก็ได้ ส่วนปัญหาว่าจะบอกหรือไม่บอก ผมเห็นว่า ความเห็นของผมไม่สำคัญ เพราะนี่เป็นแม่บทครับ เงินสำรองทุกบาททุกสตางค์ที่ตั้งไว้นี้ ถ้าเอาไปจ่ายในกรณีไม่จำเป็นหรือไม่ฉุกเฉินและก็ระวัง ระวังตัวไว้ให้ดี ผู้ที่ได้รับประโยชน์ก็โดนครับ ข้าราชการที่จ่ายไปโดยฝ่าฝืนกฎหมายนี้ก็โดนเรากำลังเล่นกับไฟ ท่านประธานครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมธิการ) : กระผมขอตอบอย่างตรงไปตรงมา และในการท่างบประมาณก็กราบเรียนด้วยความสุจริตว่า ท่างบประมาณด้วยความตรงไปตรงมา กระผมอาจจะไม่ได้จัดเป็นข้อบันทึกไว้ทุกประการที่ท่านสมาชิกได้ตั้งไว้ แต่กระผมจะขอตอบหลายประเด็นที่กระผมคิดว่าควรจะตอบ

ประการที่ ๑ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวว่า บัดนี้ได้ขยายงบกลางออกมาจนถึงกับว่าจ่ายให้รัฐวิสาหกิจให้แล้ว ในวรรค ๒ และวรรค ๓ นั้นได้รวมคำว่า "รัฐวิสาหกิจ" เข้ามาด้วย อันนั้นเนื่องจากงบกลาง รายการที่ ๒๔ และ ๒๕ เกี่ยวพันกับรัฐวิสาหกิจ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเขียนไว้ให้ชัดเจน เพราะในเรื่องงบกลางนั้น ก็ได้มีการตีความผิดแผกกันไปหลายประเด็นด้วยกัน เพราะฉะนั้น เพื่อความแน่ชัดจึงได้เขียนไว้ จำแนกไว้ให้ชัด กระผมอยากจะกราบเรียนไว้ในที่นี้ด้วยว่าในวรรค ๒ และวรรค ๓ ได้เขียนขึ้นนั้น ต้องขอประทานอภัยกระผมเป็นผู้ทำขึ้นเอง ตั้งแต่ภายหลังนี้ แต่เดิมนั้นไม่เคยมีเลย และก็ได้ปฏิบัติกันเรื่อยมาแต่ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่เห็นชัด เพื่อให้สภาได้ทราบว่าการปฏิบัติงานของผู้บริหารนั้นเป็นไปโดยเคารพต่อสิทธิและหน้าที่ของท่านผู้แทนปวงชน จึงได้พยายามเขียนไว้ให้ชัดเจน สุดแท้แต่ท่านจะเห็นควรหรือไม่เห็นควรประการใด อันนั้นข้อหนึ่ง และขอให้ท่านโปรดกลับไปดูงบประมาณปีก่อน ๆ นั้น หากได้มีการแยกแยะจำแนกรายการงบกลางโดยละเอียดเท่ากับปีนี้ไม่

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเจตนาที่ข้าพเจ้าจะเฝ้าหมัดหรือว่าจะมูบมิบอะไรต่าง ๆ นั้น ก็ควรจะเขียนไว้ให้กว้างที่สุด แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเห็นว่า ในปีนี้ได้แจ้งรายการบนกลางออกไป แยกแยะออกไป แม้กระทั่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อคืนนี้ก็ยังคงได้ถึงกับติงว่า กระผมขอเอ่ยชื่อคุณนิสิตฯ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ดีในเรื่องนี้ดีคนหนึ่ง ยังได้ติงว่าทำไมไม่รวมรายการ ๖ กับรายการ ๗ เอาไว้ด้วยกันละ ไม่ต้องมาเขียนแยกแยะกัน กระผมก็ขอขอบคุณ แต่ว่าเจตนาของกระผมนั้นก็คิดว่าท่านสมาชิกก็คงจะให้เห็นแล้วว่า จะแจ้งให้ท่านเห็น ท่านมีอะไรที่เห็นไม่สมควรก็ขอแปรญัตติตัด มีอะไรไม่สมควรจะตำว่าประณามกันก็ขอมยอม แต่ว่าการแจ้งแยกแยะต่าง ๆ เหล่านี้แสดงเจตนาอันสุจริตของรัฐบาล ยิ่งกว่านั้นถ้าท่านทวนกลับไปดูพระราชบัญญัติงบประมาณในปีอื่น ๆ แล้ว ถ้าท่านดูในหมวดค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ต่าง ๆ เหล่านั้น ท่านจะเห็นว่า ยกเป็นยอดต่าง ๆ รวม ๆ กันไว้ แต่ในปีที่ท่านจะเห็นได้เลยว่า ค่าตอบแทนได้แยกออกเป็นค่าเล่าเรียนบุตรเท่าใด ค่าเบี้ยกรรมการอะไรต่าง ๆ เท่าใด อะไรต่าง ๆ เท่าใด ได้พยายามแยกเท่าที่จะสามารถทำได้ ทั้งหมดนี้กระผมคิดว่าคงจะเป็นพยานแห่งเจตนาอันดีงามของรัฐบาลในการที่จะเสนอพระราชบัญญัติที่สำคัญที่สุดของประเทศเพื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะได้แลเห็นจะได้วิเคราะห์วิจารณ์ว่าจะเหมาะสมหรือไม่ประการใด

กระผมขอเข้าประเด็นในเรื่องที่เกี่ยวกับงบกลาง แต่ก่อนที่กระผมจะเข้าประเด็นอยากจะขอประทานเวลาเพียง ๑ หรือ ๒ นาที เพราะเมื่อคืนนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปในทำนองพาดพิงถึงกรรมาธิการผู้หนึ่ง ซึ่งได้แสดงอภิปรายเรียกเป่าร้องเทวฤทธิ์ทั้งหลายให้มาในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร กระผมขอกราบเรียนว่าข้อเท็จจริงมิได้เป็นเช่นนั้น ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกรุณาดูข้อความ ระเบียบข้อบังคับของการประชุมข้อ ๗๓ การจะเชิญผู้ใดมาชี้แจงต่อกรรมาธิการในที่ประชุมนั้น ให้กระทำได้โดยประธานกรรมาธิการหรือกรรมาธิการคนหนึ่ง ถ้าพูดถึงโดยสิทธิแล้ว กระผมในฐานะกรรมาธิการก็ทำโดยชอบตามข้อบังคับ แต่คราวนี้ข้อเท็จจริงก็ยังมีได้เป็นเช่นนั้น กระผมไม่ได้กระทำเช่นนั้น การแปรญัตติของคณะกรรมการได้กระทำในวันจันทร์ จะต้องกระทำกันในวันจันทร์ และในระยะก่อนหน้านั้นมีวันหยุดอยู่หลายวัน และยิ่งกว่านั้นในการตกลงในคณะกรรมาธิการก็ได้บอกว่าจะให้มีการชี้แจงพร้อม ๆ กันหมดเลย ขอประทานโทษ จะให้ชี้แจงเป็นรายบุคคล คือรายบุคคลของผู้แปรญัตติ มิได้มีการพิจารณาเรียงตามมาตรา ดังนั้นจึงเป็นการยากอย่างยิ่งที่จะทราบว่าจะให้กระทรวงไหนกระทรวงใดมาชี้แจง เวลาใด ถ้าจำเป็น กระผมทราบดีว่าการชี้แจงต่อกรรมาธิการนั้น

แปรญัตตินั้น เป็นเรื่องระหว่างผู้แปรญัตติ และกรรมาธิการ ถ้าท่านได้โปรดดูรายละเอียดแล้ว ทางรัฐสภาได้ถอนเก้าอี้ออกจากห้องนั้นทั้งหมด อันนี้เป็นข้อเสนอของกระผมเองว่าจะไม่ให้ผู้ใดเข้ามาเว้นแต่เมื่อประธานกรรมาธิการหรือกรรมาธิการเห็นสมควรที่จะมาชี้แจงข้อเท็จจริง เพราะในบางอันนั้นได้ปรากฏว่าไม่มีผู้แปรญัตติอยู่แทบทุกมาตรา ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้แปรไว้มากมาย เป็นการยากเหลือเกินที่กรรมาธิการจะชี้แจงตอบโต้ได้ภายในเวลาอันสั้น เพราะเวลามีจำกัด กระผมได้บอกว่าไม่ควรจะมาเกินหนึ่งคน และขอให้แสดงนัยบาย (stand by) กันอยู่ในที่ทำงาน แต่ว่าบางท่านเกรงว่าการติดต่อทางโทรศัพท์นั้นจะไม่เรียบร้อยก็ได้มากันเอง อันนี้เป็นข้อเท็จจริงอย่างนั้น ถ้ากระผมมีอำนาจหรือใช้อำนาจในทางที่ไม่สมควรก็ไม่มีเหตุผลกลใดที่หน่วยราชการทั้งหลายจะต้องเชื่อฟัง จะต้องมา นี่แหละครับเป็นเรื่องที่ลำบากอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าไม่สามารถชี้แจงข้อเท็จจริงให้แก่ท่านผู้แปรญัตติได้ฟัง ได้เห็นเหตุเห็นผล ก็จะถูกกล่าวหาอีกว่าไม่เอาใจใส่ ทำให้ถูกตัดแล้วต้องถูกตัดอีก หรืออะไรเป็นต้นเช่นนี้โดนทั้งชั้นทั้งล่อง ทั้งซ้ายทั้งขวาทั้งหน้าทั้งหลัง เพราะฉะนั้นกรุณาให้ความเห็นใจและเห็นเจตนาอันบริสุทธิ์

กระผมจะขอกลับมาถึงประเด็นที่กระผมจะพูดเรื่องของงบกลาง งบกลางนี้มองดูแล้วจำนวนเงินมันมาก จำนวนเงินมันหลายพันล้าน แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งก็ใช้เวลาหลายวันแล้ว ได้พิจารณาเรื่องนี้กันอย่างดีแล้ว ท่านจะเห็นได้ว่าเงินก้อนใหญ่ๆ เงินก้อนใหญ่ๆ เป็นพันๆ ล้านนั้น เป็นเรื่องที่เกือบจะฟิกซ์ (fix) เกือบจะตายตัวอยู่แล้ว เช่นเงินใช้ชำระคืนเงินกู้และค่าดอกเบี้ยเงินกู้ สิ่งเหล่านั้นจะไปบิดเบือนยกกระสายอย่างไรนั้นทำไม่ได้ไม่ง่ายนัก และรัฐบาลก็ไม่กล้าจะทำ เพราะเมื่อถึงเวลาแล้วก็ต้องควักกระเป๋าออกชำระเขา รัฐบาลไทยจึงมีชื่อว่าเป็นผู้ที่รักษาเกียรติ มีเครดิตในทางการเงิน การตั้งงบประมาณในงบกลางนั้นนะความจริงแล้วกระผมขอเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจว่าไม่อยากจะทำเลย เพราะเคารพในสิทธิของสภาที่จะควบคุมการใช้จ่ายเงินของฝ่ายบริหาร มีอะไรควรจะต้องแจ้งเอาไว้ในหน่วยราชการแบ่งเอาไว้ในส่วนของราชการ เพื่อว่าท่านผู้มีเกียรติจะได้ชี้แจงซักไซ้ออกไปให้เห็นได้ชัด แต่กระผมขอกราบเรียนถึงเหตุผล ทำไมจึงต้องมีเงินงบกลาง เหตุผลที่เห็นได้ง่ายๆ นั้นมีอยู่ข้อหนึ่ง แต่ยังมีอีกหลายข้อ กระผมจะกราบเรียนอันที่ง่ายที่สุด ก็สิ่งที่เราคาดไม่ถึง คาดฝันไม่ถึงว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้น การตั้งงบประมาณโดยชื่อของมันเอง ท่านก็ทราบแล้วเป็นการประมาณและเป็นการที่ต้องทำให้เสร็จทันตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณเสนอ

ต่อสภา แม้กระทั่งเร่งทำเพียงเท่าใด ท่านก็ยังไม่ช้า ไม่ทันใจ แต่ว่าจะต้องเสร็จ จะต้องพยายาม ปิดหีบให้ทันภายในเดือนกรกฎาคม การพิมพ์เอกสารก็ต้องใช้เวลาถึง ๑ เดือนครึ่ง ทำกัน ทั้งกลางวันกลางคืนและจะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรี จะต้องมีการพิจารณาทางเรื่องรายได้ ในโอกาสนี้กระผมขออยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมถึงข้อเท็จจริงข้อหนึ่ง ซึ่งอันนี้ท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ส.ส. ระยะเวลา ได้ยกขึ้นมาพูด หรือถ้ากระผมจำผิดก็ขอประทานโทษ ได้ยกขึ้นมาว่า อธิบดีกรมสรรพากรได้บอกว่าไม่สามารถจะเก็บเงินได้ตามที่สำนักงานประมาณกำหนด เขาทำไปโดยไม่ปรึกษาเลย กระผมขอเรียนว่าเรื่องการตั้งงบประมาณ รายได้นี้เป็นเรื่องที่กระทำได้อย่างยากอย่างยิ่ง ต้องคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจและต้องคำนึงถึงความเอาใจใส่ในการเร่งรัดภาษีอากรต่าง ๆ เหล่านี้ ก่อนอื่นที่จะตั้งงบประมาณขึ้นเข้ามาเป็นก่อน เป็นหีบเป็นห่อนั้นต้องพิจารณาร่วมกับกรมสรรพากร ศุลกากร สรรพสามิต ธนารักษ์และกรมอื่น ๆ แม้กระทั่งกรมตำรวจหรือกระทรวงมหาดไทยซึ่งมีหน้าที่ในทางด้านภาษีอากรก็ต้องมีการโต้ตอบ ต้องมีการบาร์เกิน (bargain) กันอยู่เป็นเวลาหลายชั่วโมงหลายระยะ มีใครบ้างที่อยากจะแสดงว่าเก็บเงินได้มาก ๆ มีแต่ว่าปีนี้เอาเท่านี้ จะขอให้งบประมาณลดลงไป มีการโต้เถียงกันจนกระทั่งต้องมีการพิจารณาร่วมกับปลัดกระทรวงการคลัง หลังจากนั้นเมื่อได้ตกลงตัดสินใจกันไปบ้างแล้ว ก็ได้้นำเรื่องนี้ขึ้นหารือกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในการทำงบประมาณของทุกปี ก่อนที่จะยื่นเรื่องรายจ่ายต้องนำเข้ามาหารือกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในฐานะผู้หารายได้ มิได้เป็นว่าสำนักงานประมาณจัดทำงบประมาณไปโดยไม่คำนึงถึงรายได้ เป็นไปไม่ได้และเมื่อถ้ารายได้ไม่เพียงพอ ยังต้องหารือกับท่านผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งหมดนี้กว่าจะตกลงกันได้ว่า จำนวนควรจะเป็น ๒๗,๒๐๐ ล้านบาท ต้องแก้กันไปหลายครั้ง ครั้งแรกจำนวนเลขไม่ได้เป็นเช่นนั้น เราต้องคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจ ภาวะเงินเฟ้อ ภาวะอื่น ๆ ประกอบเข้ามาด้วย กว่าจะตกลงกันได้ก็ต้องเป็นเวลาประมาณ ๒-๓ อาทิตย์ ได้ดูกันแล้ว เพื่อจะรักษาเสถียรภาพของการเงิน อันนี้กระผมขอประทานเวลาเพียงเท่านี้ และเพื่อจะชี้แจงข้อข้องใจว่า ดูเหมือนกับว่าเป็นการกระทำซึ่งไม่ได้มีการหารือ ซึ่งไม่เป็นเช่นนั้น แต่ว่าได้มีการหารือกันไว้แล้ว และได้ตกลงกันในตัวเลข ซึ่งหลังจากนั้นก็เป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังจะต้องไปชี้แจงกับกระทรวงที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชา ถ้าสำนักงานประมาณไปเสนอหรือไปบังคับให้กรมสรรพากร ก็เป็นการก้าวก้าว นี่แหละครับข้อเท็จจริงเป็นเช่นนั้น กระผมขอประทานโทษที่ต้องใช้เวลามาพูดในเรื่องนี้ เพราะเมื่อคืนนี้ก็ตั้งใจจะพูด แต่ก็ติด

ไปแล้ว แต่ว่าเรื่องของการงบกลางนี้ กระผมก็ได้เรียนรู้แจ่มแจ้งว่าตั้งขึ้นเพราะเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงประการหนึ่ง และจำนวนนี้ ๑๒๐ ล้านบาทนั้น เมื่อเทียบกับจำนวน ๒๗,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น เป็นประมาณ ๐.๔๕, ๐.๔๖ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ซึ่งคล้าย ๆ กับเป็นรีเสิร์ช (research) เป็นสิ่งที่คิดว่าอาจจะต้องใช้ และกระผมเรียนได้ว่ายังไม่ได้มีการตกลงอะไรที่จะใช้เงินยอดนี้กับผู้ใดหรืออะไร เป็นแต่ถ้าสามารถจะจัดสรรหาเงินได้ ซึ่งบัดนี้ก็คิดว่าคงจะไม่ใช้หน้าที่ของกระผมเสียแล้ว ก็ถ้าจะสามารถทำได้ก็จะพยายาม อันนี้ก็เป็นเรื่องของงบสำรองจ่ายเงินงบสำรองจ่ายนั้น ในการใช้เงินก็ได้กระทำตามเจตนารมณ์และตัวหนังสือของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ และได้ใช้แต่เฉพาะในเรื่องที่จำเป็นเท่านั้น อันนี้ละครับ บางทีทำให้ฐานะผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณอยู่ในความลำบากอยู่บ้าง การจ่ายเงินงบสำรองจ่ายนั้นได้กระทำไป กระผมขอยกตัวอย่างเพื่อให้ท่านเห็น เพื่อช่วยเมื่อมือหิวตกโรคเกิดขึ้น หรือมีการระบาดของกามโรคเกิดขึ้น โรคภัยไข้เจ็บ ก็ได้มาใช้เงินจำนวนนี้บางส่วน และเมื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหาเรื่องเด็กขาดที่เล่าเรียน ก็ได้อาศัยเงินจำนวนนี้ใช้เงินถึงกว่า ๒๕ ล้านบาท และเมื่อเกิดเพลิงไหม้ หรือเกิดน้ำท่วม หรือเมื่อมีความจำเป็นเกี่ยวกับการทหาร ก็ได้อาศัยเงินจำนวนนี้ กระผมขอเรียนว่าไม่มีเงินอันใดที่ได้ใช้ไปในทางที่ไม่เหมาะสม ได้มีหลายท่านกล่าวเหมือนกันว่า การที่มีเงินไว้เป็นจำนวนมากมายเช่นนี้ ได้เคยปรากฏสิ่งไม่ดีไม่งามมาแล้ว กระผมอยากจะขอให้ท่านลองคิดว่า แต่ในระยะเวลาที่รัฐบาลชุดนี้ได้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินนั้นก็ไม่ได้ปรากฏ ไม่ปรากฏว่าได้มีพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้น อันนี้ก็กระผมอยากจะขอให้รับว่าเป็นพยานหลักฐานอันหนึ่งของการใช้เงินงบกลางในทางที่ถูกและที่ชอบ ส่วนมีประเด็นสุดท้ายที่กระผมใคร่จะขอกราบเรียนซึ่งอาจจะแก้ความข้องใจหรืออาจจะไม่แก้ก็ได้ ว่าเนื่องจากได้ตั้งเงินกันไว้หลายยอดหลายรายต่าง ๆ แล้ว เพราะฉะนั้นก็อาจจะเปลี่ยนแปลงอะไรต่าง ๆ ได้ ถ้าขอให้ท่านได้โปรดดูแต่ละรายการทุกรายการนั้น แทบจะมีเจ้าของทั้งนั้น อย่างเงินค่าบำรุงการโทรศัพท์และบริษัทไทยโทรศัพท์ ซึ่งเมื่อคืนนี้ก็ได้อภิปรายกันนั้น พอพระราชบัญญัติงบประมาณประกาศออกใช้ เงินนั้นจ่ายทันทีไปเลยครึ่งเงินออกไปเลย ค่าไปรษณีย์ ๘ ล้านบาท ก็ไปให้กรมไปรษณีย์ เงินอื่น ๆ ที่มีรายการไว้ั้น แทบทั้งหมดนั้นจะออกไปพ้นจากสำนักงบประมาณเลย ไม่ได้มีเงินเหลือไว้เป็นก้อนใหญ่ ๆ เป็นพันหรือเป็นหลาย ๆ ร้อยล้าน อย่างที่ท่านเข้าใจเป็นแน่นอน สิ่งเหล่านี้ครับแทบทุกรายการนี้บางรายการนั้นอาจจะตั้งน้อยไปด้วยซ้ำ กระผมขอกราบเรียนอีกนิดหนึ่ง รายการตั้งแต่รายการ

๑ ถึงรายการ ๖ ซึ่งเกี่ยวข้องกับในหน้าที่ของกระทรวงการคลังนั้นมิได้หมายความว่า เมื่อกระทรวงการคลังขอตั้งมาแล้ว สำนักงบประมาณจะตั้งให้ตามนั้น จนบางครั้งต้องเป็นที่ถกเถียงกันระหว่างสำนักงบประมาณและกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังได้กดและลดจำนวนนี้ลงเป็นมากกว่าที่ขอมาอีกและได้ลดลงไปเป็นจำนวนมากเหมือนกัน ซึ่งจนทำให้เกิดความเป็นห่วงอยู่บ้าง แต่เราก็คิดว่าในการงบประมาณนั้นเมื่อมีเงินเพื่อเหลือเพื่อขาดไว้เช่นนี้ เราสามารถควบคุมให้การใช้จ่ายเงินได้เป็นไปโดยประหยัด กระผมขอกราบเรียนอีกข้อหนึ่ง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อคืนนี้ก็ได้อีกแล้วว่า อย่างเงินงบเจรจาธุรกิจต่าง ๆ นั้นทำไม่แยกไว้ตามกระทรวงต่าง ๆ อันนี้ก็เป็นอย่างที่ดิฉันรับ และก็ได้เคยคิด และพยายามจะกระทำกันอยู่ แต่เหตุการณ์ที่ได้กระทำมาเช่นนี้โดยตั้งไว้ในยอดเดียวกันนี้ กระผมคิดว่าสะดวกต่อท่านผู้แทนต่อท่านผู้มีเกียรติที่จะได้คุมว่ารายจ่ายจำนวนนี้รายจ่ายที่เกี่ยวกับการไปเจรจาธุรกิจนี้มีประโยชน์หรือไม่ประโยชน์และต้องใช้เงินเท่าใด หากไม่แล้วท่านต้องไปบวกทุก ๆ รายการทุก ๆ กระทรวงจึงจะทราบว่ามีปีหนึ่งนี้เราต้องจ่ายเงินเพื่อส่งคนไปต่างประเทศนี้เป็นเท่าใด อันนี้เป็นเจตนาธรรมอันหนึ่งของ สำนักงบประมาณที่จะต้องการควบคุมรายจ่ายอันนี้ และ ก็พยายามควบคุมการใช้จ่ายนี้ด้วยความพิถีพิถันและไม่พยายามให้ส่งคนออกไปมากนัก จนกระทั่งมีความรู้สึกในทางไม่ดีต่อสำนักงบประมาณการที่รวมเอาไว้ในกลุ่มเดียวกันนี้ สะดวกต่อการควบคุมและเหมาะในการที่จะควบคุมนโยบายของรัฐ ไม่เป็นการยากเลยครับ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต้องการที่จะให้กระจายเงินเลื่อนชั้นเลื่อนอันดับ เงินช่วยเหลือข้าราชการไปอยู่ตามหน่วยกระทรวงอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น กระผมคิดว่าทำได้ และถ้าเป็นเจตนาอันนั้น แต่ว่าได้เคยกระทำกันมาแล้ว ปรากฏว่าถ้ารวมเอาไว้เป็นยอดเดียวกันเช่นนี้ เป็นการควบคุมอีกชั้นหนึ่งเป็นหูเป็นตาให้กับท่านสมาชิกคือผู้มีเกียรติและทำให้ท่านถึงปีขึ้นมาท่านตรวจสอบกันได้เลยว่า รัฐบาลจ่ายเพิ่มขึ้นหรือสูงหรือน้อยลงจากปีก่อน เป็นการสะดวกต่อการควบคุมอันนี้ จึงเป็นเจตนาที่บริสุทธิ์ เจตนาที่จะให้เกียรติกับท่านผู้มีเกียรติมิได้เป็นการตั้งขึ้นเพื่อมาแหม่มเอาไว้ ตั้งไว้มีในส่วนราชการแล้วยังมาตั้งไว้ที่งบกลางอีกไม่เป็นการซ้ำซ้อนกันเลย บางยอดบางอะไรนั้น อาจจะต้องมีการเหลือเพื่อขาดไว้บ้างอันนั้นเป็นความจริง แต่ว่าการตั้งงบประมาณนั้นขอท่านผู้มีเกียรติได้โปรดพิจารณางบประมาณ ถ้าจะให้เสร็จต้องเสนอมาทั้งแต่เดือนธันวาคม เดือนมกราคม ในปีนี้ วันที่ ๑๕ ธันวาคม หน่วยราชการจะต้องเสนอประมาณการแล้ว บางหน่วยราชการยังไม่สามารถจะทำได้ต้องเลื่อนไปถึงวันที่ ๑๕ มกราคม

และจนบัดนี้ก็ยังไม่พร้อมทุกหน่วยราชการ แต่เราก็ต้องรีบทำค่อยทำค่อยไปเช่นนี้ ดังนั้น ถ้าหากว่าจะให้การบริหารราชการแผ่นดินได้เป็นไปโดยสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของท่านคือ เพื่อที่จะสนองความต้องการของประชาชนทั่วประเทศก็จำเป็นต้องมีเงินบางส่วนที่รัฐบาลจะต้องสามารถใช้สอยขึ้นมาได้ ในเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินซึ่งไม่สามารถจะหาเงินก้อนอื่นมาทำได้ สิ่งเหล่านี้ก็เป็นข้อเท็จจริงซึ่งกระผมขอเรียนและขอประทานอภัยที่ต้องใช้เวลาอย่างมากในเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณท่านประธาน

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี): ผมต้องขอขอบคุณผู้อำนวยการสำนักงบประมาณที่ได้ออกมาชี้แจงวิธีการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการทำงานงบประมาณเท่าที่แล้วมา ว่ามีความยุ่งยากมากมายหลายประการนั้น ก็ออกจะรู้สึกเห็นใจอยู่ แต่สิ่งที่ผมจะพูดไหน ๆ ก็พูดเรื่องสำนักงบประมาณขึ้นมาแล้ว ผมก็อยากจะกราบเรียนให้สมาชิกที่อยู่ในที่นี้ทราบว่าได้มีโอกาสผ่านไปตามกรมกองกระทรวงต่าง ๆ ได้ถูกต้องว่าจากเจ้าหน้าที่หลายหน่วยราชการว่าคุณอุทัยบ้าง ผู้แทนชลบุรีบ้าง ผู้แทนจังหวัดนั้นจังหวัดนี้บ้าง ทำไมมาตัดงบประมาณอย่างนั้นอย่างนี้ คุณไม่รู้เรื่องอะไรต่ออะไร ความจำเป็นมีมากมายหลายประการ อย่างนั้นอย่างนี้ ผมรู้สึกเศร้าใจว่า เอ๊ะ สมัยก่อนที่ผมเป็นนักศึกษาที่ดี หรือว่าผมเป็นประชาชนที่ติดตามการทำงานของสมาชิกที่ดี ผมไม่เคยปรากฏว่า เหตุการณ์เช่นนี้จะมาเกิดขึ้นและมาเกิดขึ้นในสมัยที่พวกผมได้มาเป็นผู้แทนของปวงชนเช่นนี้ ผมก็รู้สึกเศร้าใจว่าผมเข้าใจผิดหรือว่าทางหน่วยราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ได้ทำผิดกันแน่ ผมไม่เข้าใจว่าการทำงานในสภาของเราเป็นเอกสิทธิ์ส่วนหนึ่งที่เราจะทำได้ เป็นความเห็นที่ยังไม่แน่นอน เรื่องอันใด จะเอาความเห็นที่ยังไม่แน่นอนนี้ไปเปิดเผยให้สาธารณชนทราบ สร้างความเข้าใจผิด สร้างความไขว่ไขว้ให้เกิดแก่สภานี้ ให้เกิดความเสื่อมศรัทธาต่อสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งผมก็ได้กราบเรียนแล้วว่านักวิชาการได้บ่อนความเข้าใจผิดต่าง ๆ ให้กับระบอบประชาธิปไตย จนกระทั่งเกือบที่จะถอนตั้งขึ้นมาไม่ขึ้นแล้ว ถ้าเป็นอยู่อย่างนี้อีกใครจะรับผิดชอบ ผมอยากจะทราบในเรื่องนี้เหมือนกัน เอาละครับก็ไม่อยากจะรื้อฟื้นมันขึ้นมา แต่ขอฝากให้สมาชิกผู้ที่ไม่ทราบให้ทราบเสียด้วยว่า ความเห็นของท่านที่ดีที่ยังไม่ยุตินั้นได้เอาเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์เป็นที่เสียหายแก่ท่าน ขอให้ท่านทราบไว้เสียด้วยว่าความเสียหายของท่านนั้นเกิดขึ้นเพราะว่าความจงรักภักดีในการที่จะทำงานต่อแผ่นดิน ต่อมวลพี่น้องของท่านที่เลือกท่านมา แต่เจตนาดีของท่านอันนี้ได้ถูกบุคคลบางคนได้เอาไปขี้เล่นเสียแล้ว ผมจึงกราบเรียนให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบเอาไว้ด้วย และที่ผมจะพูด

ต่อไปนี้นั้นก็อยากจะพูดเข้าประเด็นในเรื่องที่ว่าเกี่ยวกับคณะกรรมการธิการโดยเฉพาะ ผมไม่เกี่ยวกับผู้อำนวยการสำนักงบประมาณละครับ เพราะว่าท่านก็ชี้แจงจนกระทั่งเห็นใจบ้างไม่เห็นใจบ้าง เรื่องเงินทุนสำรองนี้ผมเห็นว่าเราจะวิปริตไปกันใหญ่อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้ขึ้นมาหวังดี ท่านคณะกรรมการธิการครับ ท่านได้เรียกร้องนักหนาในเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ผมคิดว่าถ้าหากว่าเรื่องนี้ผ่านไปได้ ประวัติศาสตร์จะต้องจารึกแน่นอนโดยไม่ต้องสงสัยว่าเราอาจจะทำอะไรผิดกันไปแล้วก็ได้ ในสมัยที่เราเป็นผู้แทนนี้ ผมอยากจะให้ท่านนึกถึงคำโบราณอันหนึ่ง คือถ้านึกหลักวิชาการอะไรขึ้นมาผมก็มีความรู้หน่อย เอาเรื่องโบราณง่าย ๆ ก็แล้วกันครับ เขาบอกว่าจึงจกัทชนะ โบราณเขาให้ฟัง นี่คนอย่างเรา .คนที่ประชาชนนี้เขาไว้ใจให้เข้ามาทำงานแทนเขา มานั่งทักกันมานั่งหวังกันอยู่อย่างนี้ เราจะไม่ฟังบ้างเขี้ยวหรือ จะเอาชนะคะคานกันโดยที่แม้แต่ตัวบทกฎหมายก็จะไม่มอง อย่างนี้ผมเห็นว่าประเทศชาติจะขาดระเบียบแบบแผนเสียแล้ว จะให้พวกมากลากไปหรือกระไรอยู่ ผมก็สงสัย เรื่องที่ท่านคณะกรรมการ ท่านหนึ่งได้มาชี้แจงว่าเงินทุนสำรอง ๑๒๐ ล้านบาทที่ตั้งขึ้นนี้นั้นตั้งขึ้นเพื่อที่จะชดเชยเวลาเมื่อหิวตักโรครกติ อุทกภัยกิติ ผมเห็นว่าเจตนาดีของท่านนั้นมากเกินไป เกินกว่าที่หลักบัญญัติกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติของบ้านเมืองเขาได้ให้ความหวังดีเอาไว้แล้ว คือในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ปี ๒๕๐๒ ก็ได้บอกแล้วว่าทุนสำรองนั้นให้จัดเอาไว้ ๑๐๐ ล้านบาท มีไว้ในกฎหมายชัดเจน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นประธานกรรมการก็ยอมรับได้ตั้งไว้ทุกปีไม่เคยใช้เลย ต่อไปนี้ผมคิดว่าสภาเรานี่ละครับควรจะใช้เสีย เพราะผมเชื่อว่าพระราชบัญญัติหลักซึ่งเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการใช้เงินของแผ่นดินนี้ก็คงจะได้พิจารณาถ่วงถ่วงแล้ว มีประโยชน์แล้วจึงได้ประกาศรับรองใช้กันจนมาถึงบัดนี้ และขณะนี้ท่านยังตั้งบัพมูมเพื่อยกันมาถึง ๑๒๐ ล้านบาท ผมอยากจะเรียกว่างบัพมูมเพื่อยมากกว่า ถ้าจะไม่เรียกงบเม้มงบอะไรที่ท่านผู้อำนวยการได้ออกมาชี้แจงว่าท่านไม่มีเจตนาจะเม้มอะไรนั้น เภาละครับไม่เม้มก็ไม่เม้ม ถ้าอย่างนั้นผมจะเรียกว่างบัพมูมเพื่อย ขณะนี้ท่านผู้แทนเราประชาชนกิติ ต่างก็กล่าวขวัญกันไปว่าราชการกิติ รัฐการกิตินี้ เต็มไปด้วยความพุ่มเพื่อย งบประมาณเข้าสมาชิกหลายพรรคหลายฝ่ายก็ได้หักท้วงว่างบประมาณเราที่ตั้งยอดเอาไว้มากมายก่ายกองพุ่มเพื่อย นี่แหละครับถ้าว่านจะฟังสักนิดหนึ่ง ท่านก็จะเห็นว่าความพุ่มเพื่อยที่แรกที่รัฐบาลโต้มากิติ ประทานอภัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลโต้มากิตินั้น ว่าไม่มีความพุ่มเพื่อย แต่ยิ่งพิจารณายิ่งผ่านมาเรื่อย ๆ ตามที่ผมได้เรียนเมื่อเช้านี้ครั้งหนึ่งแล้วว่า เราจะเห็นอะไรที่ไม่ชอบมาพากล

หลุดออกมาอยู่เรื่อย อย่างนี้แหละครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ขณะนี้ความฟุ่มเฟือยเท่าที่เห็นชัด ๆ อีก ๑๒๐ ล้านบาท ก็จะไหลขึ้นมาอีกแล้ว ทั้ง ๆ ที่ ๑๐๐ ล้านบาทตามกฎหมายงบประมาณ ท่านได้ให้ตั้งไว้ ให้ตั้งไว้อยู่แล้ว แล้วมาตั้ง ๑๒๐ ล้านบาท เพื่อเกิดความฟุ่มเฟือยขึ้นมาอย่างนี้ คิดดูก็แล้วกันครับว่า สมกับเจตนารมณ์ที่ความต้องการของพระราชบัญญัติงบประมาณใหม่ ประการหนึ่ง ความต้องการของประชาชนขณะนี้เกี่ยวกับเรื่องนี้ เขามีความเห็นกันอย่างไร อีกประการหนึ่ง ผมก็อยากจะฝากให้เพื่อนสมาชิกที่อยู่ ณ ที่นี้ได้ช่วยกันวินิจฉัยเพื่อว่าประวัติศาสตร์จะได้ไม่ต้องคร่ำเอาเราเข้าไปรวมในความไม่ดีเข้าไปด้วย นอกจากนั้นเงิน ๑๒๐ ล้านบาทนั้นะ ถ้าเราไม่เข้าไปในเรื่องเกี่ยวกับฉุกเฉิน หรือน้ำท่วมอย่างที่ท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งได้ออกมาชี้แจง ถ้าเราไปใช้เป็นอย่างอื่นเท่าที่ผมทราบมา การใช้งบประมาณนี้เขาสามารถจะยกย้ายถ่ายเทจัดสรรโอนกันได้ตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมาย แต่ที่นี้เท่าที่เป็นมาท่านบอกว่า ก็ทำกันมาเรื่อย ๆ ไม่เห็นผิดเห็นอะไรนั้น จริงแหละครับ ผิดหรือไม่ผิดก็ยังไม่มีการร้องพ่นขึ้นมา ผมชักไม่แน่ใจว่า การทำงานที่แล้วมานั้น อาจจะมีคนผิดอยู่แล้วก็ได้ ขณะนี้ถ้ามีการร้องพ่นขึ้นมาจริง ๆ นั้นผมขอตั้งให้ทราบไว้ ณ ที่นี้ด้วย แล้วก็นอกจากนั้นยังได้บังอาจนะครับเขียนกฎหมายนี้ะครับ เอาเป็นเครื่องมือในการที่จะถ่ายเทเงินเข้าไปในรัฐวิสาหกิจได้อย่างคล่อง ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านได้ท้วงไว้ว่า เงินจำนวนนี้ เอาไปจ่ายกันในรัฐวิสาหกิจบ้างหรือเปล่า หรือว่าในรัฐวิสาหกิจนั้น ท่านกรรมาธิการท่านใดเป็นกรรมการอยู่ อันนี้ผมยังเห็นได้ชัด เพราะว่าตอนท้ายของมาตรานี้เองได้เขียนไว้ว่า ให้สามารถโอนไปได้จริงอยู่ในตัวบทกฎหมายเขียนว่า ให้โอนไปได้และที่เขียนนี้เป็นพระราชบัญญัติ แต่ว่าเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น ขอให้ท่านได้พิจารณามาตรา ๑๘ ให้ถ่องแท้หน่อยว่าขอประทานอภัยที่เขาเอกสารมาอ่านรายละเอียดที่กำหนดไว้สำหรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดตามพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีก็ดี พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก็ดี จะโอนหรือนำไปใช้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะได้ตราเป็นพระราชบัญญัติ อันนี้ถ้าท่านตีความว่าอันนี้ก็เป็พระราชบัญญัตินั้น ผมก็อยากทราบเรียนด้วยความเห็นส่วนตัวว่า ไม่ใช่เจตนารมณ์ของกฎหมายบทนี้ กฎหมายบทนี้เพียงแต่เขียนไว้เพื่อป้องกันช่องโหว่ที่พวกท่านกำลังจะถือโอกาสไม่เมกันนี้แหละ ผมว่าอย่างนี้ ขอประทานอภัยเพราะเป็นความเห็นส่วนตัว คือจะโอนไปที่ใดนั้น ก็ให้ปรากฏชัดว่า โอนไปองค์การใดเท่าไร รัฐวิสาหกิจใดเท่าไร ให้ชัดแจ้งเป็นพระราชบัญญัติขออนุมัติสภาไป ไม่ใช่ตั้งมาเป็นงบ ๓,๐๐๐

ล้านบาท ๔,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ถือพ้อใจก็โอนไปได้ แล้วท่านก็ไปโอนตอนหลังได้สบาย เพราะอำนาจอยู่กับท่านแล้ว นี่ท่านจะไปโอนไว้ที่ไหนก็ได้ รัฐวิสาหกิจอันใดที่ท่านมีหุ้นส่วนอยู่น้อยหรือท่านไม่มีหุ้นส่วนเลย ท่านก็ไม่โอน รัฐวิสาหกิจใดที่ท่านมีหุ้นอยู่มาก ท่านก็อาจจะโอนไป อย่างนี้ท่านก็ทำได้ โดยอาศัยอำนาจที่ท่านเริ่มจะขมวดเอาไว้เนี่ย ผมว่าคนเรานั้น ถ้าจะแปลเจตนาเกี่ยวกับกฎหมายมหาชน กฎหมายหลัก ผมคิดว่าเราควรจะต้องความกันให้เคร่งครัดหน่อย เพราะเป็นเรื่องระเบียบแบบแผนของแผ่นดิน มิใช่เป็นเรื่องของเอกชนต่อเอกชน ผมก็อยากจะกราบเรียนด้วยตามที่ได้กล่าวมานี้ และก็อยากจะวิงวอนเพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่า เงิน ๑๒๐ ล้านบาทนั้น ถ้าเราตัดสินใจ จะเกิดผลเสียไหม เพราะว่ามีอยู่แล้วในกระทรวงการคลังที่ท่านรัฐมนตรีก็รับว่ามีอยู่ ๑๐๐ ล้านบาทเต็มเปี่ยม ไม่เคยใช้เลย เอามาใช้เสียเถอะครับ ใช้ไปเท่าไร เราจะได้ตั้งแทนได้ เมื่อกี้ท่านรัฐมนตรีซึ่งเป็นประธานกรรมการก็ได้ลุกขึ้นมาตอบ ส.ส. ระบุว่า ได้ตั้งไป ๓๕ ล้านบาท ผมก็พยายามดู ดูแล้วดูอีก ก็ไม่เห็น อันนี้ผมก็ต้องขอร้อง ถ้าท่านมีโอกาสช่วยได้ ชี้ให้คนปัญญาอ่อนทราบด้วยเถอะครับว่าเอาไว้ที่ตรงไหน ความวิตกในข้อนี้ เท่าที่ผมทราบมากเกี่ยวกับเรื่องเงินสำรองเงินงบ ๑๒๐ ล้านบาทนี้ แล้วก็เงินงบกลางทั้งหมด ๔ อย่างที่ผมเคยเรียนเพื่อนสมาชิกทราบแล้วว่า เป็นอันตราย เรายังพิจารณาเราก็ยังเห็นข้อมูล เห็นอะไรต่างๆ ถ้าจะว่าไป ก็ถึงว่าไม่ใช่เจตนาทุจริต ผมว่าก็ต้องมีลูกไม้บางประการที่เราควรจะต้องคำนึงให้หนัก ในฐานะที่เราเป็นผู้อนุมัติเงินจำนวนนี้ไป ก่อนที่ผมจะจบเกี่ยวกับประเด็นเรื่องข้อกฎหมายเกี่ยวกับเงินสำรองจ่าย และเงินที่จะโอนไปรัฐวิสาหกิจ ผมอยากจะเป็นการเตือนสติตามภาษาผู้มีปัญญาน้อย อย่างผมว่าที่ท่านผู้อำนวยการสำนักงบประมาณบอกว่ายืนรับกลางสภาอย่างหน้าขึ้นและด้วยความมั่นใจว่า ตั้งแต่รัฐบาลนี้ได้เข้าบริหารประเทศมาโดยอาศัยพระราชบัญญัติงบประมาณที่ท่านได้ทำนั้น ยังไม่เคยปรากฏว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นนั้น ผมขอขอบคุณ แต่ผมขอตั้งและเตือนให้ทราบล่วงหน้าว่ามันอาจจะปรากฏก็ได้ ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้มีอันเป็นไปหรือว่าผู้หนึ่งผู้ใดได้ถึงกับมรณภาพล้มหายตายจากไป อันนี้ผมขอให้ได้สังวรและสำนึกเอาไว้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต): การที่ข้าพเจ้ายกมือขึ้นมาที่จะพูดนี้ ข้าพเจ้าตั้งใจจะพูดแต่เฉพาะในมาตรา ๔ อนุมาตรา (๙) ซึ่งเกี่ยวกับเงินสำรองจ่าย ซึ่งเป็นประเด็นที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ จริงอยู่เพื่อนผู้มีเกียรติทั้งหลายได้พูดกันมาหลายอย่างหลายประเด็นในข้อเกี่ยวกับเรื่องการจัดงบประมาณบ้าง วิธีพิจารณางบประมาณบ้าง อะไรบ้าง นั่นเป็นเรื่อง

ที่ที่เราได้รับความรู้ทั่วไป ข้าพเจ้าตั้งใจจะพูดในมาตรา ๔ อนุมาตรา (๔) นี้ เกี่ยวกับเงินสำรองจ่ายนี้ โดยที่มีกฎหมายวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ว่า งบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้งจะกำหนดให้มีเงินสำรองจ่ายเมื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นก็ได้ ซึ่งทำนุประธานกรรมการวิธีการงบประมาณก็เป็นครูบาอาจารย์ของคนทั่วไปรวมทั้งข้าพเจ้าด้วย ได้อธิบายมาแล้วและชี้แจงมาแล้วว่าจะตั้งก็ได้ไม่ตั้งก็ได้ แต่ข้าพเจ้าขอประธานกราบเรียน ในฐานะที่ท่านเป็นประธานกรรมการวิธีการงบประมาณและเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังด้วยว่า ท่านก็ได้เคยสอนหนังสือหนังสือทักกับพวกลูกศิษย์ลูกหามาเยอะ ในมาตรา ๑๐ นี้ มีอีกข้อหนึ่งในอีกมาตราหนึ่งในพระราชบัญญัติอันเดียวกันนี้ ที่กำหนดไว้ว่า การตั้งงบประมาณเงินสำรองจ่ายนั้น จะจ่ายได้ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท ขอประธานกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่าข้อความในกฎหมายวิธีการงบประมาณนั้นมีอยู่ในมาตรา ๒๔ ทวิ ข้าพเจ้าขอประธานอ่านข้อความอันนี้ให้ที่ประชุมได้โปรดทราบด้วย มาตรา ๒๔ ทวิ ให้มีเงินทุนจำนวนหนึ่งโดยให้รัฐมนตรีจ่ายจากคลัง เรียกว่า เงินทุนสำรองจ่ายเป็นจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท เงินทุนนี้ให้นำไปจ่ายได้ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการแผ่นดิน โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี และเมื่อได้จ่ายไปแล้วให้ขอตั้งรายจ่ายสดใช้เพื่อสมทบเงินทุนนั้นไว้จ่ายต่อไป การที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติให้มีงบจ่ายเงินทุนสำรองจ่ายนี้ ๑๒๐ ล้านบาทนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายแม่บท คือกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะได้รับคำชี้แจงจากท่านประธานกรรมการ หรือท่านกรรมการผู้หนึ่งผู้ใดที่ว่า จะชี้แจงได้ไหมว่า อันนี้จะผิดหรือถูก

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมการ) : ตามที่ท่านสมาชิกข้อใจนั้นตามมาตรา ๒๔ ทวิ นั้น กฎหมายเขียนว่า ให้มีเลยทีเดียว มีเงินอยู่ในคลังเรียกว่า "เงินทุนสำรองจ่าย" แต่ว่าที่ตั้งในงบประมาณนั้น "เงินสำรองจ่าย" ไม่มีคำว่า "ทุน" คนละเรื่องกัน อันนี้ไม่ต้องตั้งเลยครับ อยู่ในกฎหมายนี้แล้ว อยู่ในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ เขาตั้งเป็นคล้าย ๆ กับว่า ถ้าเราเรียกอย่างง่าย ๆ ก็คือเป็นเงินสำรองอันดับ ๒ ลงไป อันดับสุดท้าย เมื่อมีความจำเป็น และเงินทุนอันนี้ก็ใช้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ เพราะฉะนั้นตามที่กรรมการเขียนว่า เงินสำรองจ่าย นั้น คือมีความจำเป็นอย่างไรก็เป็นการสำรองจ่าย แต่นี้เป็นเงินทุนอีกก้อนหนึ่ง ไม่ต้องตั้งหรอกครับ ตั้งไว้ในกฎหมายอยู่แล้วมีอยู่เสมอ ไม่ต้องออกงบประมาณก็มีเงินทุนสำรองจ่ายนี้อยู่ในตัวกฎหมายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นบางที่ท่านสมาชิกอาจจะเข้าใจ

ไขว่ขวากันไปก็ได้ อันนั้นมันอยู่แล้ว มันอยู่ครับ อยู่เสมอ พร่องไปให้เต็มให้เต็ม ๆ มีอยู่เสมอ ในคลัง เพราะฉะนั้นเขาจึงใช้คำว่า มันผิดกันครับ คำว่า "เงินสำรองจ่าย" กับ "เงินทุนสำรองจ่าย" นั้น คนละเรื่องกัน และคนละยอดกัน

ประธานสภาผู้แทน : คุณชิตครับ ยังติดพันอยู่อีก

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : คือว่าตามที่ท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงว่าเป็นเงินทุนซึ่งตั้งไว้แล้วนั้น เป็นเรื่องถูกต้อง ซึ่งท่านก็เป็นครูบาอาจารย์ครับ และใคร ๆ ก็ทราบ แต่ว่าเมื่อมีแล้วเหตุไฉนจึงจะมาตั้งสำรองจ่ายไว้อีก ในเมื่อท่านผู้มีเกียรติแห่งสภานี้ก็ได้อภิปรายเป็นห่วงเป็นใย รัฐบาลนี้ไม่มีเงิน ขาดเงิน ขาดดุลการชำระหนี้ และเรื่องอะไรที่เราจะต้องมาตั้งขึ้นอีกเมื่อมันมีอยู่แล้ว แล้ววิธีการที่จะจ่ายนั้น ในเงิน ๒ ยอดนี้ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าอยากจะทราบ แล้วก็ได้กรุณาเรียนให้ท่านกรรมาธิการหรือรัฐบาลได้ตอบว่าวิธีการที่จ่ายเงิน ๒ ยอดนี้มีการผัดแพกแตกต่างกันอย่างไรในการที่จะจ่าย เพราะมีฉะนั้นแล้วก็เป็นวิธีการที่ว่า เมื่อสภานี้อนุมัติเงินไปแล้ว เงินสำรองจ่ายนี้ไม่ใช่ ๑๐๐ ล้านบาท กลายเป็น ๒๒๐ ล้านบาท ซึ่งท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายแห่งสภานี้จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบด้วยอีกผู้หนึ่ง ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ซึ่งท่านหัวหน้าพรรคของประชาธิปไตยได้กล่าวแล้ว ข้าพเจ้าเองไม่ได้เป็นห่วงว่าจะต้องรับผิดชอบหรือไม่รับหรอก แต่การที่จะได้เตือนไว้ในที่ประชุมอันนี้ เพราะความเป็นห่วงว่าท่านกรรมาธิการก็ดี รัฐบาลก็ดี ที่ตั้งงบประมาณเพิ่มและซ้อนกันนี้เราเห็นกันอยู่ได้ชัด ๆ และเรื่องอะไรที่เราจะต้องมาอนุมัติเงินอีก ๑๒๐ ล้านบาท เพื่อเป็นเงินสำรองจ่าย เมื่อมีกฎหมายบัญญัติอยู่โดยชัดแจ้ง

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมต้องขอรบกวนเวลาท่านอีกทีเพราะเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ผมก็ไม่อยากรับผิดชอบเหมือนกัน เพราะมาตรา ๒๖ รุนแรงมาก คนใดจ่ายเงินไปผิดพระราชบัญญัตินี้ หรือคนใดได้รับประโยชน์จากการนั้นไปรับเข้ามีความผิดชอบหมด ยกตัวอย่างเช่นเงินสำรองจ่าย เขาบอกให้จ่ายในเหตุจำเป็น ถ้าไปช่วยชาวไร่อ้อยผมนี้กว่าเสร็จคนที่รับไปให้ชาวไร่อ้อยต้องคืน นี่หนักใจอย่างนี้ครับ ด้วยเหตุนี้จะผิดจะถูกก็ตาม ผมความเห็นไม่ตรงกันกับท่านสมาชิกที่นั่งลงไปเมื่อตะกี๊ ผมเห็นด้วยกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพราะไม่อยากผัดครับ คือว่าปัญหาเรื่องเงินสำรองนี้มี ๒ อัน ถ้าดูกฎหมายซึ่งเป็นแม่บทแล้ว ถ้าท่านกรุณาเปิดดูมาตรา ๑๐ ครับ นี่เป็นเงินสำรองสำหรับจ่ายในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเช่นน้ำท่วม ไฟไหม้ นี่ตั้งไว้ได้ กฎหมายให้ตั้งได้ ส่วนเงินตามมาตรา ๒๔ ตรี นะอีกยอดหนึ่ง คือ

เดิม มาตรา ๒๔ เดิมเขาเรียกว่าเงินทดรองราชการ ถ้าท่านโปรดดูพระราชบัญญัติเดิมที่เขียนไว้สั้น ๆ มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินจากคลังเป็นเงินทดรองราชการ เพราะฉะนั้นถ้ากฎหมายอันเดียวกันนี้โดยไม่ต้องดูที่แก้ไข เราจะเห็นได้ว่ามันมีอันหนึ่ง เงินสำรองสำหรับจ่ายในเหตุฉุกเฉินสำรองได้ ตั้งไว้ได้อีกอันหนึ่งเงินทดรองจ่ายจากคลัง ทำได้ เพราะฉะนั้นไม่ให้ขัดแย้งกัน ถ้าขัดแย้งกันมันขัดเสียตั้งแต่มีกฎหมายนั้นแล้ว ขัดกันไม่ได้ มาตรา ๑๐ บอกให้ตั้งเงินสำรองไว้ในกรณีฉุกเฉิน อีกมาตราหนึ่ง มาตรา ๒๔ บอกว่าให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินจากคลัง เป็นเงินทดรองมันขัดกันไม่ได้ การตีความกฎหมายในพระราชบัญญัติเดียวกันที่ว่าขัดกันไม่ได้ ต้องตีความคนละอัน เงินสำรองจ่ายในเหตุฉุกเฉินอันหนึ่ง เงินทดรองจ่ายอันหนึ่ง ทีนี้ต่อมาเมื่อมีการแก้กฎหมายฉบับนี้ก็มาออกมาตรา ๒๔ ทวิ ขึ้นใหม่ก็เป็นบทขยายของมาตรา ๒๔ เดิมนั่นเอง ท่านจะเห็นความแตกต่างได้ มาตรา ๒๔ ทวิ เขาเขียนอย่างนี้ ให้มีเงินทุนจำนวนหนึ่งโดยให้รัฐมนตรีสั่งจ่ายจากคลังอันเดียวกัน เรียกว่าทุนสำรองจ่ายเป็นจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท เงินทุนนี้ให้นำไปใช้จ่ายในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการแผ่นดิน ไม่ใช่เพื่อเหตุฉุกเฉิน เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า นี่คนละยอด เพราะฉะนั้นจะอ้างเหตุว่า เหตุที่ว่ามีเงินทุน ๑๐๐ ล้านบาทแล้วมาเป็นข้อขัดขวางไม่ให้รัฐบาลเขาตั้งเงินสำรองนั้นไว้ไม่ได้ แต่ว่าที่ผมไม่เห็นด้วยก็ขอให้ระวังที่หักเมื่อตะกั้น อย่าไปจ่ายในกรณีที่ไม่จำเป็น มีอ้างมาอันหนึ่ง บอกว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการพักหน้าอยู่นั้น บอกไปสร้างโรงเรียนละเสร็จจะครบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไปด้วย ไม่ใช่จำเป็น การจ่ายเงินทุกคนบอกว่าจำเป็นทั้งนั้น สร้างโรงเรียนก็จำเป็น แต่มาตรา ๑๐ เขาบอกว่าจ่ายในเหตุฉุกเฉินจำเป็น ต้องตีความอย่างเดียวกัน จำเป็นหรือฉุกเฉิน ไม่อย่างนั้นทุกคนจะมาอ้างได้ ผู้แทนก็อ้างได้ว่าจำเป็นต้องสร้างคลองส่งน้ำ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการบอกว่าขาดเก้าอี้ตั้ง ก็จำเป็นตีความอย่างนี้เลอะเทอะ มาตรา ๑๐ ต้องตีความว่าฉุกเฉินและจำเป็น ในกรณีฉุกเฉินตีความอย่างอื่นไม่ได้ นี่สิครับที่ผมกลัว ผมนั่งชนลูกมานานแล้วครับ กลัวว่าท่านผู้แทนนี้ไปขอ ๆ ไป ระวังนะ โดนเข้าวันหนึ่งจะต้องควักกระเป๋าคิน จะต้องล้มบนที่นอนเสียก่อน ไม่อย่างนั้นจะโดนกันทั้งนั้น

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : บังเอิญ ผมก็มีความเห็นไม่ตรงกับท่านสมาชิก ซึ่งนั่งลงไปเมื่อตะกั้น คือมาตรา ๑๐ นี้ อ่านให้ตี เขาบอกว่าให้ใช้ได้ ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ไม่ใช่และจำเป็น และมาตรา ๒๔ ทวิ ก็บอกเหมือนกันจำเป็นแก่ราชการแผ่นดิน ผมอยาก

จะถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าในการจ่ายเงิน ๓๕ ล้านบาท ที่ตั้งไว้ในมาตรา ๒๓ ชุดใช้เงินทุนสำรองรายจ่ายนี้เป็นรายการในกรณีไหน ต่างกันอย่างไร จำเป็นตามมาตรา ๒๓ กับที่จ่ายในมาตรา ๔ เกี่ยวกับเงินสำรองจ่าย นี่ต่างกันอย่างไร คือในที่สุดจะกลายเป็นว่ารัฐบาลก็มีโอกาสที่จ่ายประเภทเดียวกัน แต่ ๒ ครั้ง คืออันหนึ่งเป็นเงินจากทุนสำรอง นี่เราเข้าใจเป็นทุนตั้งไว้ในบัญชีและก็เบิกจ่ายไป ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท แต่เมื่อถึงสิ้นปีงบประมาณก็ตั้งงบประมาณชุดใช้จนครบ ๑๐๐ ล้านบาท นั่นบัญชีหนึ่ง กรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการแผ่นดิน ทีนี้ในมาตรา ๔ เงินสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาทมันก็ถูกเงินและจำเป็นเหมือนกันหรือจำเป็น ถ้าจำเป็นขึ้นมาก็หมายความว่าใช้ได้ทั้ง ๒ ทุน คือว่าอันหนึ่งจากกองทุนหรือเอาจากเงินสำรองรายจ่าย และผมยังคิดต่อไปอย่างนี้ครับ ที่ตั้งไว้ในมาตรา ๔ นี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของเงินในราชการ แล้วจะไปโอนจะไปตั้งจ่ายให้ใคร ต่อใครนั้น เพราะว่ามันขัดมาตรา ๑๘ ด้วยซ้ำไป มาตรา ๑๘ เขาบอกไว้ชัดเจนว่างบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้นถ้าจะโอนไปให้ผู้อื่นใช้หมายความว่าส่วนราชการอื่นหรือรัฐวิสาหกิจอื่นใช้ ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ แต่ถ้าไปตั้งไว้ในมาตรา ๔ นี้หมายความว่าไม่ต้องทำละ จัดสรรไปได้เลย จัดสรรคืออะไร คือ การโอน โอนจากงบกลางนี้แล้วไปให้ใครต่อใครได้ ให้กระทรวงมหาดไทยได้กระทรวงศึกษาธิการก็ได้ อย่างนี้ก็เป็น การโอนงบประมาณจากงบกลางไปสู่ของกระทรวงศึกษาธิการหรือกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณีที่โอนไป อย่างนี้ การโอนข้ามส่วนราชการนี้ผมถือว่า ต้องเป็นพระราชบัญญัติ แต่ถ้ามาเขียนไว้อย่างนี้ก็โอนจ่ายได้ ผมไม่เห็นมีความจำเป็นอะไรที่จะมาเมื่อมีโอกาสที่จะจ่าย ๑๐๐ ล้านบาท โดยสบายๆ ไม่ต้องฝ่าฝืนหรือหมิ่นเหม่ต่อการผิดกฎหมาย ทำไม่ไม่เอา จ่ายให้หมด ๑๐๐ ล้านบาท จำเป็นแก่ราชการแผ่นดิน จำเป็นหรือไม่จำเป็นนั้นอยู่ที่ผู้จ่าย ผู้จ่ายบอกจำเป็น เงินราชการแผ่นดินก็จ่ายไป ไม่เห็นมีอะไรจะขัดข้อง แต่ถ้าหากว่าเราใช้จากงบสำรองจ่ายนี้ มีปัญหาว่าถ้าให้กระทรวงอื่นใช้ นี่ จะกลายเป็นการโอนเงินตามวิธีการพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ มาตรา ๑๘ ซึ่งต้องโอนเป็นพระราชบัญญัติ จะจ่ายไม่ได้ ผมคิดอย่างนี้ ผมไม่เป็นห่วงอะไรหมดห่วงว่า

๑. กลัวว่าจะผิดกฎหมาย ในการที่จะโอนไปให้คนอื่นใช้หรือให้กระทรวงอื่นใช้

ประการที่ ๒ ในเมื่อเรามีทุนที่จะต้องจ่ายถึง ๑๐๐ ล้านบาทแล้วก็จ่ายไป ผมคิดว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายมีอย่างนี้ จริงอยู่ มาตรา ๒๔ ทวิเดิม มาตรา ๒๕ เดิมที่ยกเลิกไปนี้เป็นเงินตรองราชการ ไม่มีกฎหมายที่ว่าจะจ่ายอย่างไร ทีนี้ทางผู้ร่างเห็นว่าถ้าเราตั้งเป็นทุนแล้ว

ก็สามารถที่จะเอาเงินนี้ไปจ่ายได้ แต่ว่าไม่เกินวงเงิน ๑๐๐ ล้านบาท และมีความจำเป็นที่จะต้องไปตั้งงบประมาณเพิ่มเติมขึ้นมา กลายเป็น ๒๒๐ ล้านบาท ถ้าเช่นนั้นแล้ว ก็หมายความว่าเงินสำรองจ่ายนี้มากมายเหลือเกิน สภาไม่ต้องควบคุม สมัยผม ผมเคยทำงบประมาณนี้ จริงอยู่งบประมาณน้อย ๖ ล้านบาทเท่านั้น เงินสำรองจ่ายแต่หลายเท่าเหลือเกิน งบประมาณไม่ได้เพิ่มหลายเท่าอย่างนี้ ๒๐ เท่า แต่งบประมาณไม่ได้เพิ่ม ๒๐ เท่า เมื่อ ๑๐ ปีมาแล้ว

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ผมอยากจะพูดเพื่อให้เห็นเหตุผลที่ผมขอตั้งงบประมาณ ๑๒๐ ล้านบาทนี้ เรื่องที่จะพูดนั้นก็มียู่ประเด็นหนึ่งซึ่งได้พูดกันมาทั้งสองท่าน มีสมาชิกจังหวัดพระนครและจังหวัดระยอง มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องการที่จะใช้งบนี้ได้หรือไม่ได้นั้น ผมคิดว่าสภานี้ได้รับเอกสิทธิตามรัฐธรรมนูญในเรื่องพูดเท่านั้น แต่การกระทำผมคิดว่า อาจจะไม่ได้รับความคุ้มครอง เมื่อไม่ได้รับความคุ้มครองแล้ว การรับผิดชอบตามกฎหมายก็อาจจะตามมา ประเด็นนี้ผมจะไม่ได้พูด เพราะเหตุว่าสองคนพูด สมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ก็เห็นจะวินิจฉัยได้ ที่ผมอยากพูดเพื่อสนับสนุนว่า ควรจะตัดในประเด็นสำคัญ ๆ ก็สืบเนื่องมาจากกรรมาธิการท่านหนึ่งซึ่งเป็นผู้อำนวยการสำนักงบประมาณกล่าวมา ท่านประธานเห็นจะต้องขอความกรุณาให้ผมได้ชี้แจงการอภิปรายของกรรมาธิการซึ่งเป็นผู้อำนวยการสำนักงบประมาณหลายประเด็นสักหน่อย ประเด็นแรกซึ่งไม่เกี่ยวกับเงิน ๑๒๐ ล้านบาท แต่ที่กระตือรือร้นใจพวกเรามาก คือพูดถึง บอกว่าได้ทำมาโดยสุจริต ถ้าผิดพลาดก็ขอให้ด่าว่า อันนี้กระตือรือร้นใจผมมาก ท่านประธานก็คงกระตือรือร้นใจ สภานี้เป็นสภาต้องประกอบด้วยบัณฑิตถึงจะเป็นสภา สมาชิกทุกคนควรจะเป็นบัณฑิต ลักษณะของบัณฑิตไม่ต่างกัน เมื่อพูดถึงเรื่องว่าด่าว่านี้ ผมกระตือรือร้นใจ แต่พูดไปแล้วก็แล้วไปแต่ขอความกรุณาอย่าพูดว่า สภานี้เป็นที่สำหรับด่ากัน แต่เป็นที่ปรึกษาปัญหาการเมืองระหว่างกัน อีกประการหนึ่ง ในเรื่องการเจตนาสุจริตว่าทุกอย่างที่ทำมานั้นสุจริต ผมเป็นคนที่อยู่ในสภาร่างกฎหมายมาเกือบ ๓๐ ปีแล้ว คือสภานี้รวมทั้งที่เขาไม่มีสภาเสียด้วย และพวกนักกฎหมายนั้นไม่ได้ถือเจตนาสุจริตด้วยการพูด แต่การกระทำเป็นการแสดงเจตนา ผมไม่เห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการว่า ท่านแสดงเจตนาสุจริต ผมกลับเห็นไปด้วยว่า เจตนาไม่ค้อยจะสุจริต ทำไม่จึงเป็นอย่างนั้น ปัญหาสำคัญที่เราได้พูดกันมาตั้งแต่เช้าจนถึงวันนั้นนั้น เรื่องที่เราคัดค้านไม่เห็นด้วย สรุปได้ก็เพียง ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ การจ่ายเงินโดยไม่คาดหมายว่าจะมีการรายจ่าย อย่างนี้เราไม่เห็นด้วย ประเด็นที่ ๒ การจ่ายเงินจำนวนนั้นผมเป็นคนพูดว่า กรรมาธิการไม่ท่านใดที่ท่านหนึ่ง มีส่วนได้เสียในการจ่าย

ไม่มีใครตอบ ไม่มีใครปฏิเสธ ไม่มีใครรับ สถานี้ต้องสันนิษฐานได้ว่า แน่แน่นอนต้องมีสักคน
 หนึ่งจนได้ ก็เข้ารูปที่ทำไมต้องไปเติมให้เกินบทกฎหมายซึ่งเป็นแม่บท ว่าการจ่ายเงินสำรองนั้น
 จะต้องจ่าย ๒ อย่าง อย่างที่ผู้แทนระยองว่าคือว่า จำเป็น จุกเงิน แต่เข้าไปเพิ่มขึ้นในดับทว่า
 รัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจนี้ซึ่งที่เราสงสัย เราไม่พอใจ ไม่ใช่เราไม่พอใจ เพราะไปปรึกษาคนที่จะได้
 โบนัสมาก แต่เราไม่พอใจว่าเราไม่รักษาแบบแผนในการจ่ายเงิน เราพยายามบิดเบี้ยวหาทางออก
 เพื่อจะจ่ายเงิน แล้วการจ่ายนั้นประโยชน์ส่วนตัวก็ไปเข้าดับทซึ่งเราวิตกกังวลกันว่า จ่ายไป
 ผิดกฎหมาย เพื่อส่วนตัวนั้นติดตะราง เป็นการกระทำไม่ชอบ เราป้องกันพวกที่ไม่ใช่เป็น
 สมาชิกสภา เป็นข้าราชการ ให้จ่ายไปอย่างนี้มันติดคุก คือเราหวังดี ผมมีความกังวลใจใน
 ประเด็นนี้ พอมาถึงประเด็นนั้น ก็มีการพูดไปว่า กรรมการที่เป็นผู้ดำเนินงานสำนักงบ-
 ประมาณก็จำพันอ้างถึงความยากลำบากในการทำงานงบประมาณ รวกับว่าคนอยู่ในสภาไม่เคย
 ทำงานงบประมาณ อ้างวิธีปฏิบัติของรัฐมนตรีรวกับว่าคนที่อยู่ในนี้ไม่เคยเป็นรัฐมนตรี ผมยืนยัน
 ได้ว่าผมเป็นรัฐมนตรีก่อนท่านนายกและคณะรัฐมนตรีทุกคนที่นี่ แล้วก็เคยทำงานงบประมาณ
 มาก่อนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณมารับราชการ เราไม่รู้ เพราะฉะนั้นพูดในสิ่งที่เรารู้ เราก็คำคาญ
 เมื่อรำคาญแล้ว เขาก็มองเจตนาว่าเขาทำไมต้องพูด พูดเพื่อจะกลบเกลื่อน ปัญหาสำคัญที่เรา
 กำลังเจาะจงจะให้ตอบเราว่า มีเหตุผลบ้างหรือเปล่าที่ตั้งงบประมาณเอาเงิน ๑๒๐ ล้านบาท ไว้เพื่อ
 ประโยชน์ตัว ก็ไม่ตรงประเด็น ไม่ใช่ผมไม่เคยทำงานงบประมาณ ทำมา ๗ ครั้ง เป็นประธานฝ่าย
 รายรับก็เคยเป็น ปลัดกระทรวงการคลังรู้ดี สมัยเป็นอธิบดีกรมบัญชีกลาง ไม่ใช่มานั่งอวด
 อ้าง เพราะฉะนั้นอย่าเอาบาตรใหญ่เข้ามาชู้กัน เรื่องที่มาชู้กันนั้นไม่เป็นท่าเลย บอกว่าเป็น
 วิชาการ ผมไม่เห็นผมได้วิชาจากที่พูดมาเลย ผมจึงบอกกับเพื่อนสมาชิกว่าไม่จริงไม่จ้งหรง
 ครับ อย่าไปเชื่อ อย่าไปคิดว่าพวกเราไม่รู้ เรารู้ เราเคยทำเราเข้าใจ เพราะฉะนั้นกฎหมายที่
 ออกมา แล้วก็ไปนั่งพาลโพลากัน ก็เลยไปถึงว่าไปแก้ข้อสงสัยของเพื่อนสมาชิกว่าที่ทำอะไร
 ไปเลยเกินนั้นอาศัยอำนาจบังคับ ข้อบังคับผมก็เคยเขียน ผมก็อ่านออก ไม่จริงอย่างที่ว่าหรง
 ที่ไปนั่งทำแคมเปญ (campaign) เชิญข้าราชการมาชู้สมาชิกแปรญัตตินี้ ผมเห็นว่าใช้ไม่ได้ ท่าน
 ประธาน ผมอยู่สภานี้มาเกือบ ๓๐ ปีแล้ว สถาบันนี้แม้แต่นายกรัฐมนตรีเขาไม่มีใครละเมิด
 ใครจะเข้าใครจะออกเขาต้องบอกท่านประธาน นี้อยู่ๆ ทำมาบอกว่าเชิญมา เหมือนกับว่าสถาบัน
 เป็นบ้านของข้า นี่การแสดงอย่างนี้ก็ได้สุจริต แต่ผมคิดว่าเหลือมากไป เหลิงจนลืมไปว่าใน
 ประเทศไทยนี้ข้าคนเดียวเป็นใหญ่ไว้ย ลามมาถึงที่นี่ ผมอยู่ที่นี้ผมก็ไม่ยอม ที่พูดมันเป็น

อย่างนั้น แล้วก็ระเบียบแบบแผนที่ใช้ไม่ได้ ในวิชาการสมัยไหนผมไม่ทราบ จะเรียนมาจาก
 ทศบาลไมกซ์ไหน ผมไม่รู้ แต่ที่ใช้ไม่ได้ คือว่าแจกซีท (sheet) การรายงานการประชุมของ
 สภานั้น ประธานสภาจะต้องอนุญาตหรือที่ประชุมอนุญาต จึงจะต้องส่งบุคคลภายนอกได้
 ก็ไปทำแคมเปญ (campaign) เพื่อจะบีบบังคับให้ผู้แปรญัตติโดยสุจริตนั้นเกรงกลัวต่อข้าราชการ
 นี่ท่านไม่พูด ผมไม่พูด เพราะไม่เกี่ยวกับประเด็น ๑๒๐ ล้านบาท ท่านประธานเป็นอย่างนี้แล้ว
 แสดงให้เห็นว่าเรานี้จะออกนอกกลุ่มนอกทางกันไปใหญ่แล้ว ผมได้พูดไว้เมื่อวานนี้แล้ว บอกว่า
 อำนาจนี้ยังมีเยี่ยงเหลือ เป็นกิเลสที่เลวทราม เพราะฉะนั้นการที่ท่านแสดงออกมานี้ ไปทำ
 อย่างนั้น ผมมองไปอีกอย่างหนึ่งไม่ใช่อย่างที่ท่านว่า ท่านคิดว่าท่านใหญ่ในประเทศไทย ท่าน
 เคยขู่อรัฐมนตรีได้เมื่อจะไปเอาเงินใช้ตามกระทรวง ก็นี่จะมาขู่อสภานี้ได้ ขู่อก็ได้ละ แต่ผมก็
 มีสิทธิที่จะโต้แย้งได้ เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่อง ๑๒๐ ล้านบาทที่ท่านประธานที่เคารพ อยากให้
 ท่านสมาชิกมองเห็นเจตนาในการใช้เงิน ท่านกรรมาธิการที่ร่วมพิจารณาด้วยก็อาจจะไม่รู้ข้อเท็จ
 จริงในข้อนี้ ผมไม่เห็นเสียเกียรติยศอะไรเลย ถ้าเราจะป้องกันเงินของราษฎรที่ต้องเสียภาษี
 มาเพื่อเราแล้วเราเซฟไว้ได้ ผมเห็นว่าไม่เสียเกียรติกรรมาธิการ เพราะผมเป็นกรรมาธิการก็
 เคยพลาดพลั้งอย่างที่เราเคยพลาดพลั้งกันมาทุก ๆ คน มันมาก อย่างไม่รู้ก็ดี การที่จะมาเอา
 เงิน ๑๒๐ ล้านบาทแล้วไปอ้างปะล่อมปะแล่มว่าเป็นเหตุฉุกเฉินที่ไม่คาดหมายว่าจะเกิด ก็
 แน่ละฉุกเฉินมันก็ต้องไม่คาดหมาย แต่เพราะว่าคนที่อยู่ในวุฒิสภาหรือสภาร่างรัฐธรรมนูญ
 เขาเข้าใจอย่างนี้เหมือนกัน ไม่ใช่เขาไม่รู้ประสีประสา เขาจึงเขียนกฎหมายวิธีการงบประมาณ
 ๒๕๐๒ ไว้ว่า ให้ไว้ ๑๐๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาททยอยหมดแล้วรัฐบาลอาจจะจ่ายไปได้ แล้ว
 มาขออนุมัติสภาได้ แต่เงิน ๑๐๐ ล้านบาทนั้นไม่มีทางไปหมุน ไม่มีทางไปให้รัฐวิสาหกิจ ซึ่ง
 ใครคนใดคนหนึ่งไปเป็นกรรมการและส่วนได้เสียในรัฐวิสาหกิจนั้น แต่จ่ายได้เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน
 เกิดขึ้นแล้ว จ่ายได้เมื่อมีความจำเป็นขึ้นแล้ว อยู่ดี ๆ ถูกบุกกรุกประเทศไทย ๑๐๐ ล้านบาทไม่พอ
 รัฐบาลจะเอาสักก็พันล้าน แล้วก็มาขอสภาก็เป็นไปได้ ไม่ใช่เราไม่คาดหมายกันหรือว่าเขา
 เขียนกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๐๒ ไม่ได้คาดหมายถึงสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเอามาอีก ๑๒๐ ล้านบาทนี้
 ไม่ใช่เรื่องไม่คาดหมาย แต่ตั้งไว้ ตั้งไว้อย่างสุร่ยสุร่าย ขาดหลักประหัยต์ คนรู้จักวิชาการคลัง
 เมืองต้นขนาดผมนี้ก็รู้ว่าหลักต้นของการจ่ายเงินสาธารณะนั้น ประหัยต์เป็นข้อแรกประยโยชน์
 เป็นข้อรอง จำเป็นและสำคัญเป็นข้อต่อไป นี่ผมเห็นอย่างนั้น อาจจะสับสน จำเป็นดูเหมือน
 จะรอง ถ้าไม่คิดถึงหลักเหล่านี้แล้วก็จ่ายกันตามอารมณ์ ตามอำนาจ ตามโวหารมันก็แย่ มันแย่

เสียภาษีนะเสียด้วยกันจริง แต่คนที่เป็นกรรมาธิการนะมีสตางค์เสียทั้งนั้น แต่ว่าพวกเราที่เลือกตั้งเราเข้ามาชิมหรือเปล่า เพราะมันเสียมันเสียด้วยกัน ทุกคนเสียตามกฎหมายเท่าเทียมกัน แต่ว่าคนมั่งมีมีอำนาจจะเสีย มีความสามารถจะเสีย คนจนๆ ไม่มีความสามารถจะเสีย แม้อย่างผมนี่ก็ต้องผ่อนเสีย ไม่มีความสามารถจะเสีย แล้วคนที่มีรายได้น้อยกว่าผมมีอีกกี่ล้าน เพราะฉะนั้นไม่ประหยัดแล้วก็ทำท่าที่เหมือนว่าจะเอาประโยชน์ไม่ใช่ประโยชน์ต่อประเทศ ประโยชน์ต่อกรรมาธิการคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน แล้วไม่มีใครตอบ ผมยืนยันว่ามีแผนทำประธาน ไม่มีใครตอบปฏิเสธหรือตอบรับแน่นอน เพราะมันแน่นอนอย่างนี้ผมถึงกล้าให้คำผมทางโทรทัศน์ได้ เพราะผมรู้ว่ามันแน่นอน เพราะฉะนั้นปัญหาที่เราจะไปนั่งเอาเงินของแผ่นดินไปให้คนบางคนนี่ไม่เห็นด้วยจริง ๆ ครับ เพื่อนสมาชิกทุก ๆ ท่าน เราเห็นด้วยได้ไหมครับอย่างนี้ มันมีอีกหลาย ตั้ง ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท ๑๒๐ ล้านบาทไม่ให้ เพื่อให้สังวรไว้ว่า สภานี้ไม่ใช่จะจูงกันไปได้ โดยอ้างว่าฉันเป็นนักวิชาการ สภานี้มีสมอง มีสามัญสำนึกที่จะรู้ว่า การจ่ายเงินนั้นเอาไปเพื่อใคร ผมอยากให้สภาได้สังวรหรือระลึกร้อยอย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานมา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงเท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังฝ่ายรัฐบาลที่ได้ชี้แจงแถลงมานั้น ก็รู้สึกว่าคุณอำนวยการงบประมาณแผ่นดินที่ท่านชี้แจงมานั้น ท่านก็มาอ้างเหตุผลว่าเป็นความจำเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ที่ได้กล่าวเมื่อกี้นั้น ที่นี้ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่างบ ๑๒๐ ล้านบาทนั้นนะ อันนี้ใช้เป็นกรณีฉุกเฉินได้ไหม ถ้าเป็นกรณีฉุกเฉินข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะว่าข้าพเจ้าเคยเป็นกรรมาธิการถึง ๔ ปีซ้อน ระหว่างปี ๒๔๙๑ ถึง ๒๔๙๔ สมัยนั้นในงบประมาณแผ่นดินบอกว่าเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉิน จะจ่ายฉุกเฉินได้เกี่ยวกับอัคคีภัย วาตภัย ฌาตภัย และอุทกภัย ทั้งนี้ถ้าไฟไหม้บ้านราษฎรเสียหายอย่างนี้ก็เป็นต้องช่วยเหลือเขา น้ำท่วมบ้านท่วมเมืองก็ต้องไปช่วยเหลือเขา ทุพภิกขภัยคือหมายความว่าอดอยาก ต้องช่วยเหลือเขา วาตภัยก็หมายความว่าเกี่ยวกับทางลมแรง หมายความว่าลมใหญ่พัดที่บ้านเสียหายสูญหาย อย่างนี้เป็นต้น ทุพภิกขภัย ขอบพระทานโทษ ข้ายากทมหากแพง เพราะฉะนั้นถ้าหากเป็นอย่างนี้จริงแล้ว ๑๒๐ ล้านบาทนั้นก็ยังไม่พอ ท่านประธานที่เคารพ ความจริงควรจะช่วยเหลืออย่างน้อยตั้ง ๑,๒๐๐ ล้านบาท อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะกรณีฉุกเฉินมาโดยไม่รู้สีกตัว ท่านประธานที่เคารพ นี่เป็นอย่างนี้แต่ปีนี้ทำไม่งบอื่น ๆ ซึ่งอีกประเด็นว่าข้าพเจ้าจะได้กล่าวอีกตั้งหลายรายการนั้น ทำไม่ท่านไปตั้งได้ แต่เงินก้อนนี้สำรองจ่ายนั้นข้าพเจ้าก็เข้าใจอย่างว่า เมื่อกี้นี้

กรณีฉุกเฉิน ถ้าท่านเปลี่ยนเป็นกรณีฉุกเฉินข้าพเจ้าจะขอยกมือให้ ถ้าท่านตั้งแต่เพียงบอกว่า
 สำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาทนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยกับผู้ที่คัดค้านออก นี้
 ข้าพเจ้าขอเอาสั้น ๆ เพียงเท่านี้

ประธานสภาผู้แทน : เปลี่ยนไม่ได้แล้ว ผมคิดว่าเราพิจารณาตั้งแต่เช้าแล้ว ผมก็ให้
 โอกาสอย่างกว้างขวางมาจนกระทั่งบัดนี้แล้วครับข้อนี้ ประเด็นต่าง ๆ เราก็ได้แยกแยะ ซึ่ง
 อยู่ในดุลพินิจของสภานี้ ผมก็อยากจะขอมติที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้
 ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
 (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ผมจะขออนุมัติให้
 ประชุมว่า อนุมาตรา (๙) นี้ ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิม หรือว่าจะตัดตาม
 ที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะตัดตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมาโปรด
 ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า อนุมาตรา (๙) นี้ ที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม
 ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๐) งบเสด็จพระราช-
 ดำเนินและต้อนรับประมุขต่างประเทศ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ผมเห็นจะพูดบอไปสักหน่อยแล้ว แต่ว่าเป็น
 การจำเป็นเพราะสงวนไว้แล้วว่าจะพูด ปัญหาเรื่องนี้ผมอยากข้อความเข้าใจแก่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติสักหน่อยว่า เมื่อผมแปรญัตติตัดไปแล้ว ก็เป็นอย่างผมกล่าวเมื่อคืนนี้ว่า มีการทำ
 แคมเปญ campaign) กันว่าผมไปละลาบละลั้งต่อองค์ประมุขแห่งรัฐ ซึ่งความจริงคนไม่รู้
 ประสีประสาก็อาจจะคล้อยตามไปด้วย ความจริงนั้นไม่เกี่ยวกับกับเรื่องนั้น งบกลางเป็นเรื่อง
 นายกรัฐมนตรีจะพิจารณาใช้ ที่ผมตัดออกนั้นมิได้หมายความว่าเราจะไม่ยอมส่งประมุข

แห่งรัฐไปต่างประเทศหรือเราจะไม่ยอมรับประมุขแห่งรัฐแต่ละประเทศที่จะมาในประเทศไทย ผมไปถามกรรมการสิทธิการบอกว่า ตั้งเงินไว้ ๑๐ ล้านบาทนี้ ใครจะมา เราจะส่งประมุขของรัฐเราไปที่ไหน ก็ตอบผมไม่ได้ ตอบไม่ได้ก็เอาเงินมาแช่เย็นอย่างที่เราเคยพูดกันมาแล้ว การที่จะส่งประมุขแห่งรัฐไปนานาประเทศนั้น ในทางปฏิบัติไม่ใช่ในทฤษฎีจะส่งไปก็ส่งไป เราจะต้องมี สกิมของรัฐบาลไว้ล่วงหน้า อย่างในปี ๒๕๑๓ นี้ รัฐบาลจะต้องมีสกิมไว้แล้วว่า เราจำเป็นต้องส่งประมุขแห่งรัฐของเราไปประเทศไหน ไปเพื่ออะไรต้องติดต่อกับประเทศนั้นเสียก่อนว่า เขาเต็มใจจะให้เราไปหรือไม่ การเจรจาระหว่างกันเหล่านี้ ไม่ใช่วันสองวันจะเป็นไปได้ แม้ตกลงในหลักการกันแล้วความมุ่งหมายของประเทศเราที่จะให้ประมุขแห่งรัฐเสด็จประเทศไหนนั้น ก็ต้องมีแผนการว่าเพื่อวัตถุประสงค์ในทางการเมืองประการใด นับตั้งแต่เริ่มร่าง สุนทรพจน์ซึ่งจะไปรับสั่งที่ไหน ว่าอย่างไร นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในฐานะที่รับผิดชอบ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในพระราชดำรัสขององค์ประมุข ก็ต้องตรวจสอบเห็นชอบด้วยแล้ว จึงจะทำได้ นี่ยังไม่มีส่วนเลยสักอย่างเดียว มาตั้งเงินไว้ ๑๐ ล้านบาท ยิ่งกว่านั้นพอไปถึงกรรมการยิ่งเพิ่มให้อีก ๒ ล้านบาท เป็น ๑๒ ล้านบาท คือแทนที่จะลดตามค่าแปรผันติด กลับเพิ่มไปอีก ๒ ล้านบาท เป็นเงิน ๑๒ ล้านบาท ผมจึงไม่เห็นด้วยว่าวิธีการดำเนินการอย่างนี้ เหตุผลที่จะต้องตัดในรายการนี้ยังมีมากขึ้นเมื่อสภานิติบัญญัติให้ไว้ ๑๒๐ ล้านบาทเมื่อกี้ เมื่อได้ไป ๑๒๐ ล้านบาทแล้ว ๑๒ ล้านบาทยังไม่มีความจำเป็นยิ่งขึ้น ผมได้ตั้งใจไว้แต่ต้นแล้วว่า ถ้า ๑๒๐ ล้านบาท ตกไปแล้ว ๑๒ ล้านบาทผมอาจจะเอาไว้ ผมถอน พอใจ แต่ที่นี้มีอยู่ ๑๒๐ ล้านบาทแล้ว ใช้ได้หรือไม่ได้ ถ้าพิจารณาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติโอนนิติการใช้จ่ายเงินปีนี้ กับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ แล้ว ก็จ่ายไปได้ ที่นี้ปัญหาที่เกิดขึ้นว่า ทำไมมาตั้งเงินไว้อีก เมื่อไม่มีสกิมว่าจะเชิญประชุมแห่งรัฐประเทศไหนมาประเทศไทย หรือมีผมไม่รู้ กรรมการสิทธิการไม่เคยบอกผม ถ้าไม่มีหรือไม่คาดหมายว่า ๙ เดือนนี้ ประมุขแห่งรัฐแต่ละประเทศจะเสด็จกันมาเมืองไทยทุกวัน ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน ในฐานะที่เป็นเจ้าของเงิน เอาเถอะเป็นตัวแทนเจ้าของเงินก็แล้วกัน อย่าว่าให้มันมากไปถึงว่าเป็นเจ้าของเงินเลยว่ะ เมื่อไม่มีการจะต้องจ่ายกันแน่นอน ทำไมต้องมาอนุมัติให้ตั้งจ่ายในสิ่งที่ไม่แน่นอน เมื่อไม่มีการอนุมัติให้จ่ายในสิ่งที่ไม่แน่นอนแล้ว ก็เข้าหลักเกณฑ์ที่ได้เคยพูดกันมากับท่านประธานว่า เราไม่ประหยัดตั้งงบประมาณอย่างไม่ประหยัด ทั้งๆที่ไม่มีเงิน เมื่อไม่ประหยัดแล้ว ทำความทายนะให้ประเทศมาหลายประเทศ คนที่ไม่หลับตาดูการคลังของโลกแล้วมองเห็นว่าที่ผม

กล่าวกับท่านประธานนี้จริง บางประเทศต้องเปลี่ยนอัตราเงินตรา มิฉะนั้นจะเกิดความวិบัติในทางการเงินเกิดขึ้น เราสมาชิกสภานี้มีหน้าที่โดยตรงในเรื่องนี้ แต่ว่านั่นแหละสติปัญญาเราก็มีเท่าที่ชาวบ้านไว้วางใจเรามีแค่นี้ อย่างผมก็มีแค่นี้ไม่ได้มากมายไปกว่านี้ เราก็มารู้เหมือนกันว่ากรรมาธิการนี้ท่านมีสิทธิอะไร ท่านรับรู้ได้อย่างไร ประมุขแห่งรัฐประเทศไทน์จะมาเมืองไทยเราจะส่งประมุขของเราไปที่ไหน ไม่มี เมื่อไม่มีเราตั้งงบประมาณไว้ทำไม ก็ตั้งกันไว้อย่างที่เรเคยสงสัยและไม่มีใครแก้ไขข้อสงสัยของเราได้ กรรมาธิการทั้ง ๒๕ คนว่าเอาไว้โอนจ่ายก็เข้มน้อยกว่าผมว่าอีก คือเข้มนี่เข้มนจริงไม่จริงผมไม่รู้ ผมกลัวเข้มน เพราะบ้านเราเคยเข้มนเงินงบประมาณกันมามากมายเอามาเข้าพกเข้าห่อ เราก็ละเลยไม่ทำการตามหน้าที่ที่เราได้รับมอบหมายจากรัฐมา แต่ว่าที่ผมเรียนอย่างนี้ท่านประธาน เรียนเพียงเหตุผลว่าทำไมผมต้องสงวนไว้เพราะผมไม่รู้ ถ้ารู้แล้วอาจจะให้ก็ได้ และการที่ประมุขแห่งรัฐเข้ามาที่หนึ่งนะ สังเกตดูรายจ่ายก็ไม่เกิน ๕ ล้านบาท อย่างดีที่สุด แต่ว่าเราไปที่หนึ่ง อาจจะถึง ๒๐ กว่าล้านบาท แต่ว่าการไปนั้นนะ เราไม่มีสิทธิหรือสภานี้ไม่ให้เงินก็ไม่จำเป็นต้องไปในฐานะการเงินที่ยูกยากอย่างนี้ องค์ประมุขของเราก็เสด็จไปเกือบจะทั่วโลกแล้ว ถ้าหากว่ารัฐบาลเห็นความจำเป็นจะต้องไป ก็บอกกันมาบ้าง ไทน์ ๆ จะเอาเงินกันทั้งทีก็บอกกันมาบ้างก็ได้ นี่ไม่บอกอะไรเลยอยู่เฉย ๆ มาขอเงิน ๑๐ ล้านบาท กรรมาธิการเพิ่มให้อีก ๒ ล้านบาท เป็น ๑๒ ล้านบาท ผมยังไม่เข้าใจใหญ่ และนี่ผมทวยเสียก็ได้ท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่ผมสงสัยนี้กรรมาธิการยังไม่ยอมบอกอะไรผมเลย ก็มีอยู่ทางเดียวที่ผมจะต้องยกมือว่าไม่เห็นด้วย เพราะผมไม่รู้อะไร ผมก็มีเหตุผลที่ชี้แจงท่านประธานว่า ที่สงวนไว้เพราะเหตุอย่างนี้

นายประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี) : ผมกลับเห็นด้วยที่กรรมาธิการที่ได้เพิ่มเงินให้อีก ๒ ล้านบาท เพราะผมตระหนักดีว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของพระราชอัธยาศัยซึ่งเราเป็นไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินไม่น่าจะก้าวก่ายขึ้นไปล่วงรู้ ขอฟุดสั้น ๆ เท่านั้นครับ เป็นการยากที่เราจะไปกำหนดว่าประมุขของชาติหรือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จพระราชดำเนินไปที่ไหนไปที่นี้ หรือเป็นการไปชักใช้สุคติวิสัยที่เราประชาชนหรือพุทธชนธรรมดาจะกระทำได้ ขอให้เป็นเรื่องของพระราชอัธยาศัยท่านเถอะ ท่านจะเดินทางไปต่างประเทศ ดากอากาศหรือว่าจะเชิญใครมาเที่ยวเมืองไทย ขอให้เป็นเรื่องซึ่งอยู่ในฐานะที่เราสภานี้ควรจะถวายพระเกียรติแก่พระองค์ท่าน

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าอันนี้ขอยุติแค่นี้ครับ ผมจะขอมติที่ประชุมนี้ว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรด

ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดอภิปราย ข้าพเจ้าอยากจะถาม
มติที่ประชุมว่า อนุมาตรา (๑๐) นี้ที่ประชุมนี้จะเห็นควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการได้
เสนอเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาหรือว่าจะให้ตัดตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่า
สมควรที่จะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะตัดตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
เปลี่ยนแปลงแก้ไขมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๑) งบประมาณภาค

นายจ่านงค์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผมจ่านงค์ แก้วปลั่ง ส.ส.
สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ คนเดียวแห่งจังหวัดสุรินทร์ คำพูดในโลกนี้มีจำกัดและเหตุผลก็มี
จำกัด พูดกันมาก ๆ เหตุผลก็ซ้ำกันครับ ที่ผมมาพูดก็อย่างที่ผมได้กราบเรียนท่านประธาน
เมื่อวานนี้แล้วว่า เหตุผลที่ผมแปรญัตติไว้ เหตุผลอันเดียวกันและก็เกี่ยวข้องกับการทำ
งบประมาณโดยไม่มีรายละเอียด การทำงบประมาณโดยไม่มีรายละเอียดนี้ก็ทำให้เกิดปัญหา
ปัญหาอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ฟังมาตั้งแต่เมื่อวาน และเมื่อก็มีปัญหาเรื่องไม่มีราย
ละเอียดอีก อันนี้ผมก็อยากจะย้ำให้ท่านกรรมาธิการวิสามัญคือ ท่านผู้อำนวยการสำนักงบ-
ประมาณและเจ้าหน้าที่ทั้งหลายที่นั่งอยู่นี้และรวมทั้งรัฐบาลด้วยว่า ในการที่เสนองบประมาณ
รายจ่ายต่อสภานี้ รายละเอียดเป็นสำคัญ เมื่อสักครู่นี้ท่านผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
ชี้แจงว่าท่านได้มีรายละเอียดและท่านได้จำแนกยอดในงบประมาณ งบกลาง ถ้าเปรียบเทียบ
บงนี้เหมือนกับงบดุล ยอดหรือรายละเอียดที่ท่านบอกก็เป็นยอดในบัญชีแยกประเภทนะครับ
ท่านที่รู้เรื่องบัญชีก็คงจะเข้าใจว่าผมหมายความว่าอะไร บัญชีแยกประเภทนี้ต้องมีรายละเอียด

แล้วมารวมกันเป็นยอดมาอีกชั้นหนึ่ง แต่ยอดที่ท่านผู้อำนวยการสำนักงบประมาณบอกว่า ท่านได้จำแนกไว้ นั่นเป็นยอดซึ่งรวมยอดรายละเอียดไว้แล้ว แต่รายละเอียดจริงๆ ท่านไม่ได้ให้มาด้วยนะครับ อันนี้แหละครับทำให้เกิดปัญหา เพราะฉะนั้นในโอกาสต่อไปในปีหน้าถ้าท่านได้มีรายละเอียดมากก็จะเป็นการดี ยิ่งและก็ประหยัดเวลาของสภานี้เป็นอย่างยิ่ง ผมได้แปรญัตติในเรื่องงบประมาณพัฒนาภาค ถ้าดูเงิน ๆ คล้าย ๆ กับผมไม่สนับสนุนจะให้มีการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมือง แต่ถ้าดูให้ลึกไปยิ่งกว่านั้นก็เห็นว่าการพัฒนาอย่างที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานเมื่อวานนี้ว่าเป็นงบลงทุนนะครับ งบลงทุนในเรื่องชาติบ้านเมืองก็ไปทำถนนหนทางสร้างทางคมนาคม สร้างชลประทาน อะไรเหล่านี้ เพื่อให้เกิดผลิตผลอันเป็นผลดีในทางเศรษฐกิจและการลงทุนแบบนี้ต้องมีแผนนะครับว่าลงทุนเป็นเงินเท่าไร ไปทำอะไร ไปทำที่ไหน และก็ไปถึงจะได้ผลผลิตมากและกำไรหรือขาดทุน เมื่อเป็นงบประมาณนี้ก็ควรจะมีแผน เมื่อมีแผนก็ควรจะเอามาให้สมาชิกได้ดูบ้าง นี่ไม่มีก็ทำให้เกิดความสงสัยว่างบนี้ตั้งไว้ลอย ๆ เป็นงบที่ตั้งมาเพื่ออาจจะเอาใจสมาชิก ส.ป.ท. ไปหาเสียงก็ได้ นะครับ เพราะให้อำนาจในท้ายมาตรา ๔ ไว้แล้วว่า จะจับจ่ายโอนอะไร ๆ ไว้ นะครับ ก็มีความสงสัยแค่นี้ ผมก็อยากจะพูดเพียงแค่นี้ละครับ

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าบุญเกิด หิรัญคำ ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ พรรคประชาธิปไตย ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติเงินงบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้ตัดออกทั้งหมด ด้วยเหตุผลที่ว่าเอาเงินจำนวนนี้ไปพัฒนาภาคต่าง ๆ ซึ่งขาดการวางแผนไว้ก่อน หมายความว่าทางรัฐบาลนี้จะเอาไปพัฒนาภาคไหน ๆ ก็ล้าน ๆ ที่ไหน อันนี้ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้ทราบเลย และการพัฒนาเช่นนี้อาจจะเป็นการพัฒนาโดยวิธีเอาผักชีไปโรยหน้าไว้ก็ได้ การพัฒนาวิธีนี้อาจจะเป็นการพัฒนาโดยหาเสียง การพัฒนาหาเสียงชนิดนี้อย่างที่คณะกรรมการได้เคยเอาไปจังหวัดของตัวคนละ ๑ ล้าน ๒ ล้าน ๓ ล้านบาท ก็มีอยู่แล้ว เอาไปบำรุงในเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาลที่อำเภอบัวใหญ่บ้าง อำเภอเมืองคงที่จังหวัดอุดรธานีบ้าง และที่นี้ที่จังหวัดอุดรธานีที่อำเภอบัวใหญ่ อย่างนั้นจำเป็นอย่างไรต่อประชาชนส่วนรวมเพื่อประเทศชาติ และสังเกตดูซีเดี๋ยวนี้ประชาชนถูกจุก เข้าออกไม่ได้ ประชาชนอดอยากจะตายอยู่ก็มี แล้วทำไมเล่าจะต้องเอาไปทุ่มกับเทศบาลเพื่อหาเสียงอย่างนั้นหรือ อันนี้ก็เป็นการทุจริตของประเทศชาติเหมือนกัน ข้าพเจ้าก็ไม่เถียง แต่ว่าความจำเป็นนั้นผิดแผกแตกต่างกัน ความจำเป็นสิ่งใดที่ควรจะทำก่อน เราก็คงจะเลือกสิ่งนั้นก่อน อันนี้เอาสิ่งที่ไม่จำเป็นเลยมาทำกันก่อน อย่างนี้

ข้าพเจ้าเห็นว่าการพัฒนาแบบนี้ไม่ดี ก็จริงอยู่ ท่านบอกว่าจะไปสร้างถนนหนทางแห่งนั้น
 แห่งนี้ การสร้างถนนนั้น ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นแล้วว่า เป็นการสร้างถนนเพื่อตัดไปยังถิ่นที่ตน
 มีเสียงข้างมากอยู่เท่านั้น ส่วนประชาชนที่ถูกจุกอยู่ ออกไม่ได้นั้น ก็ไม่มีการสร้างอย่างนี้
 เป็นต้น แต่ที่นี้ท่านอาจจะอ้างว่า เราทำมาจากงบประมาณนี้เสนอเข้ามาแล้ว แต่ตกไปนั้น นัก
 วิชาการเขาคำนวณมาแล้ว อันนี้ก็ผิดครับ นักวิชาการที่มีนักการเมืองบอกว่าทำที่นั้นๆ อย่างนี้
 ก็อาจจะไม่ได้ผล เป็นต้นว่าจะปิดท่านขึ้นแห่งหนึ่ง ที่นี้นักวิชาการบอกว่าน้ำไม่พอ แต่ว่า
 นักการเมืองก็บอกว่าพอน้ำๆ เอาหน่อยซิ ก็จำเป็น นักวิชาการก็ต้องบอกว่า เอถ้าทำตรงนั้น
 ตามที่เราเห็น ก็จะต้องไปชี้แจงว่า ถ้าทำตรงนั้นไม่ได้ เดียวน้ำจะไหลเข้ามาจากประเทศิเบต
 มาพั่ง ท่านองนี้เสียหายหมด จะเป็นไปท่านองนั้น อันนี้ก็เหมือนกัน เมื่อไปสร้างถนนหนทาง
 ในสิ่งที่ไม่จำเป็นอย่างนี้ก็แย่ การสร้างถนนหนทางสมัยนี้ เราก็สังเกตเห็นได้ว่าเป็นการสร้าง
 เพื่ออภิสิทธิ์ มีการขายถนนหนทางกัน ขายเพื่ออภิสิทธิ์ต่างๆ เหล่านี้ ก็เป็นการที่จะเอาเงิน
 เข้ามาในกระเป๋าของใครคนใดคนหนึ่ง เมื่อเข้ามาแล้วก็มาสร้างอิทธิพลคุมอำนาจทางการเมือง
 ด้วยเงิน ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย ว่ารัฐบาลใดที่จะอยู่ค่าฟ้าได้ ไม่มี จะต้องมีการสับเปลี่ยน
 หมุนเวียนกันไปเรื่อยๆ แต่การที่จะเอาเงินมาคุมอำนาจมาสร้างอำนาจเช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
 จะเป็นการสร้างอธิปไตย สร้างประชาธิปไตยให้ประชาชนเข้าใจผิดไปว่า ประเทศไทยนี้แหละ
 ประชาธิปไตยคือเงินมันเป็นการดึงหูประชาชนเข้ารกเข้าพง ข้าพเจ้ามีความเห็นเช่นนั้น ที่นี้
 การสร้าง ข้าพเจ้าอยากจะขอฝากไว้ว่าการสร้างอธิปไตยด้วยเงินนั้นอาจจะไม่จริงยั่งยืน เรา
 ควรจะสร้างประชาธิปไตยให้ในท่านองใช้มันสมอง ใช้คำพูดใช้ความคิด สร้างมวลชนขึ้นมา
 ให้เป็นประชาธิปไตย อย่างนี้ที่จะเอาไปพัฒนาภาคต่างๆ แค่นั้นแค่นี้ นี่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
 เลยเด็ดขาด ถ้าท่านทางรัฐบาลจะไปพัฒนาเอาไปหาเสียงทางจังหวัดชัยภูมิด้วยสัก ๕-๖ ล้านบาท
 อันนี้ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้องครับ ไม่ใช่ทำครับ ขอขอบคุณครับ

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลัย (ศรีสะเกษ) : ผมไพบูลย์ มัชฌิมาลัย ส.ส. ศรีสะเกษ ก่อนอื่น
 ที่จะพูดถึงรายการที่ (๑๑) นี้ ผมต้องขอประทานโทษที่จะกล่าวถึงเรื่องเดิมมีอยู่นิดหนึ่ง ซึ่ง
 ผมยกมือหลายครั้งแต่ก็ไม่ได้พูด คือแม่บทมาตรา ๑๐ ที่ท่านผู้มีเกียรติได้ถกเถียงกันมา คือ
 พูดถึงเรื่องเงินสำรองจ่าย ผมสงสัยว่าเงินสำรองจ่ายนี้ คือเงินงบกลางจะถูกหรือเปล่าไม่ทราบ
 เพราะว่าผมต้องขอประทานโทษนะครับ ขอเวลาสักนิดหนึ่ง เพราะว่างบประมาณปี ๒๕๑๓ นี้
 เขียนงบกลางขึ้นมาโดยไม่มีแม่บทให้อำนาจไว้ ไม่มีแม่บทให้อำนาจไว้เลย จากอนุมาตรา (๑)

ถึงอนุมาตรา (๕) นี้ ก็เป็นเงินที่ผูกพันอยู่ ตั้งแต่ค่าไปรษณีย์มาจนถึง (๓๑) นี้เป็นเงินงบกลางที่จัดไว้ แล้วก็ทำให้อำนาจอย่างนั้นอย่างนี้ และก็รายการที่ (๑๑) นี้ ก็อยู่ในเงินงบกลางด้วย ผมอยากจะพูดว่า เงินบพัฒนาภาคนี้ ก็เข้าอยู่ในมาตรา ๑๐ คือถ้าอ้างว่ามีความจำเป็นเมื่อไร แล้วก็ใช้ได้ทันที เหมือนกันกับเงิน ๑๒๐ ล้านบาทนี้ ผมไม่ทราบเหมือนกันว่า เงินจำนวนนี้เงิน ๘๕ ล้านบาทนั้นะ ที่มาเขียนไว้ในงบกลางนี้ อาศัยอำนาจอะไรมาเขียนไว้ในเรื่องเงินสำรองจ่าย ท่านกรรมาธิการคือผู้อำนวยการนั้นท่านได้กล่าวเสียยืดยาว พยายามที่จะแจกแจงรายละเอียดทุกอย่างคือปีที่แล้วมาไม่มีรายละเอียดถึงขนาดนี้ แต่ปีนี้มีรายละเอียดมากที่สุดทีเดียว เราก็ปรับปรุงมาเรื่อย ๆ อันนี้ ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าที่เราเถียงกันมาวานนี้และก็วันนี้ที่มีบอกว่าเพิ่ม ๕๘ ล้านบาท ตัด ๖๔ ล้านบาท ข้อเท็จจริงมีอยู่อย่างนี้ คือไม่ปฏิบัติตามแม่บทไม่รู้ไปเอาที่ไหนมา เพิ่มบ้าง ลดบ้าง เถียงกันไปเถียงกันมา เถียงกันอยู่อย่างนี้ และอำนาจการควบคุมในมาตรา ๔ นี้ก็มาเขียนไว้ เขียนไว้ว่า เงินสำรองจ่าย ถ้าหากว่ากรรมาธิการจะอ้างว่าเงินสำรองจ่ายเงินงบกลาง ในงบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ นี้ คือเงินตามมาตรา ๑๐ ถ้าหากว่าเอาอย่างนั้นะครับ ผมคิดว่าทำกันมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๒ เงินงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒, ๒๕๐๓, ๒๕๐๔, ๒๕๐๕, ๒๕๐๖, ๒๕๐๗ อันนี้ผมก็ไม่ได้ตรวจดู เป็นเงินงบกลางอยู่อย่างนี้ เงินงบกลางตลอดมาอย่างนี้ ทำไม่ไม่แก้ไขให้เป็นเงินสำรองจ่ายเสีย จะไม่ได้มีปัญหาเกิดขึ้น การควบคุมเงินอะไรต่าง ๆ ก็จะมีอยู่ ไม่มีช่องโหว่ ไม่มีอะไรบกพร่อง นี้ผมมีความสงสัยอยู่อย่างนี้ ที่นี้ผมจะพูดถึงเรื่องเงิน ๘๕ ล้านบาท เงิน ๘๕ ล้านบาท ในอนุมาตรา (๑๑) นี้ จะเขียนไม่ได้เขียนหรือว่า เอาไปพัฒนาภาคไหนบ้างเท่าไร ตั้งไว้ได้ ๆ ไว้อย่างนี้ เป็นที่ชวนให้สงสัยว่า ผู้ที่ใช้จ่ายเงินนั้นจะใช้จ่ายเงินตามใจชอบ คืออ้างขึ้นมาว่ามีความจำเป็นอย่างนี้ สมมติว่าท่านจะอ้างว่าจังหวัดนี้ละมีความจำเป็นมากที่สุด จะอ้างโดยเหตุผลอะไรมาก็ไม่รู้ละ ท่านก็ห่มไปใส่จังหวัดนั้นเสีย ถ้าดูด้วยความยุติธรรม มองความยุติธรรมทั่วไป ตัวแทนของปวงชน ๗๑ จังหวัดนี้ จะได้รับความเป็นธรรมใหม่ ท่านมีประธานกรรมการพัฒนาภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคอะไรก็แล้วแต่ ถ้าหากว่าท่านประธานกรรมการเหล่านี้เป็นผู้มีอายุมากกว่าก็สาวเอาเสีย และผู้ที่ใกล้ชิดท่านประธานกรรมการเหล่านี้ จังหวัดไหนก็เอาไปบำรุงจังหวัดนั้นเสีย ที่นี้จังหวัดอื่นละ เขาไม่ได้เสียภาษีอากรให้หรืออย่างไร นี้มีอยู่อย่างนี้ครับ มีความจำเป็นที่จะต้องพูดอยู่อย่างนี้ นอกจากนี้ที่พัฒนาก็มีเงินไปอยู่กระทรวงทบวงกรมอื่น เงิน ส.ว.ภ. ก็มีเงิน ก.ร.ป. ก็มี เงิน ร.ป.ช. ก็มี เงินอยู่ในกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติอย่างนี้ก็มี ผมสงสัย

เหลือเกินว่ามีความจำเป็นอะไร ถึงเอามาตั้งไว้ในงบประมาณกลางนี้ ตั้งไว้โดยอาศัยอำนาจอะไร ถึงมาตั้งไว้แบบนี้ ถ้าเอาไปรวมไปในหมวดที่กล่าวมาแล้วนี้ มีความขัดข้องอะไรถึงไม่ไปรวมไว้ เพื่อเจ้าหน้าที่ส่วนราชการเขาจะได้ใช้ เขาจะได้ควบคุมเขารับผิดชอบเงินเหล่านี้ เมื่อมาตั้งไว้ในงบกลางแบบนี้ ท่านอยากจะทำอะไรท่านก็ทำไป บางทีอาจจะชอบใจภาคเหนือ บอกว่าไปให้ ๘๕ ล้านบาทเข้าไปเลยทีเดียวอย่างนี้ แล้วภาคอื่นละ เขาไม่เป็นประชาชนเหมือนกันหรือ ไม่เป็นคนไทยด้วยกันหรือถึงต้องเสียภาษีให้ คือหลักมันแกว่งไกวอยู่ ไม่มีอะไรเป็นเครื่องวัดที่แน่นอนว่าจะต้องทำอะไร มีรายการอะไรแค่นั้นเพียงไร นี่คือเงินงบกลาง ผมอยากจะให้ท่านกรรมาธิการหรือท่านประธานกรรมาธิการตอบว่า

๑. เงินงบกลางนี้ตั้งขึ้นมาไม่เฉพาะแต่อนุมาตรา (๑๑) ละ ทุกอนุมาตราที่ตั้งขึ้นมาโดยอาศัยอำนาจอะไร แม่บทไม่ได้เขียนไว้เลย ไม่มีเลยในแม่บท ท่านจะบอกว่าเป็นช่องว่างของกฎหมาย เรายอมรับแล้วว่าเงินงบประมาณแผ่นดินนี้รัฐบาลจะบริหารประเทศชาติบ้านเมืองได้ก็อาศัยเงินก้อนนี้ เรายอมรับว่าเป็นพระราชบัญญัติที่สำคัญ เกี่ยวกับการปฏิบัติที่สำคัญที่สุดทีเดียว เมื่อสำคัญอย่างนี้ ทำไมไม่บัญญัติลง ท่านจะอ้างว่าก็ไม่บัญญัติก็ทำได้ซิ อย่างนี้จะถูกไหมแล้วที่นี้ถ้าแยกตัวอย่างในกฎหมายอื่น สิ่งใดที่จะกระทำลงในสิ่งที่เห็นว่าผิดธรรมดาธรรมชาติก็ต้องบัญญัติไว้ เช่นโทษประหารชีวิตจะทำอย่างไร อย่งนี้ก็ต้องบัญญัติไว้ เรื่องการใช้เงินงบประมาณก็มีความสำคัญต่อประเทศชาติบ้านเมือง ทำไมไม่บัญญัติไว้ละ ปล่อยให้เรียดมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๒ จนถึง ๒๕๑๓ นี้ ทำไมไม่บัญญัติไว้เสียว่า มาตรา ๑๐ จะให้เป็นงบกลาง ถึงงบกลางว่าออกมาให้ชัดแจ่มแจ้งเสีย ทำไมไม่ทำเป็นช่องว่างไว้แบบนี้ ผมจึงมีความคิดในทางส่วนตัวว่า เรื่องเหล่านี้แหละที่จะบอกว่าการเป็นเครื่องชี้เจตนาในทางไม่สุจริตที่ทำได้ อย่างนี้ เรียดมาอย่างนี้ละครับ ส่วนว่าจะมีหลักฐานพยานแค่ไหน เพียงไรนั้น ผมขอกราบเรียนต่อรัฐสภาแห่งชาติว่า บางสิ่งบางอย่างนั้นเรารู้อยู่แก่ใจ แต่ก็ไม่สามารถจะหาพยานหลักฐานมาอ้างอิงได้ ทุกคนก็ยอมรับว่าบางสิ่งบางอย่างเรารู้ แต่เราหาพยานหลักฐานมาอ้างอิงไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ ความสุจริตใจซึ่งมีอยู่ต่อกันขณะนี้ เดียวนี้เราเป็นผู้มีเกียรติในรัฐสภาแห่งชาติ เราเป็นสมาชิกผู้ทรงเกียรติ เราได้รับความมอบหมายไว้วางใจจากประชาชน ๓๐ กว่าล้านคน และทำไมเราถึงไม่เอาความสุจริตใจเข้ามาว่ากัน วางเป็นบรรทัดฐาน ด้วยบทกฎหมายมีอยู่ ทำไมไม่ทำตาม ให้ลูกให้หลานซึ่งจะตามเรามาเบื้องหลังนี้ว่าเขายกยอสรรเสริญเราว่า พ่อของเรา พี่ของเราผู้ที่ก้าวเดินไปข้างหน้ามันนะ เขาทำถูกต้องตามระเบียบแบบแผน

ทุกอย่าง ทำไม่ถึงไม่ทำ ผมสงสัยว่าทำไม่ถึงไม่ทำให้ถูกต้องเสียและงบกลางเอามาเขียนไว้ทำไม
อาศัยอำนาจอะไร นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ จะแจกแจงรายละเอียดได้ใหม่ มีหลักเกณฑ์อะไรบ้างใหม่ ที่จะทำให้
พวกเราที่เป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยนี้รู้ว่าเงิน ๘๕ ล้านบาทนี้ จะส่งไปที่ไหน อย่างไร หรือถ้า
หากว่าไม่สามารถที่จะแจกแจงได้ว่าต้องเอาไปทางไหน ๗๐ ล้านบาท เอามาทางนี้ ๑๐ ล้านบาท
ไม่สามารถจะแจกแจงได้อย่างนี้ ท่านมีหลักอะไรที่จะถือเป็นหลักว่าจะต้องเอาไปบำรุงทาง
โน้นเท่านั้นหรือด้วยความจำเป็นอย่างไร ผมขอให้ทางกรรมาธิการหรือประธานกรรมาธิการ
ตอบด้วย ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (กรรมาธิการ) : กระผมในฐานะที่เป็นทั้งกรรมาธิการ
ผู้พิจารณาร่างงบประมาณรายจ่ายในปีนี้ และในฐานะที่ได้ดำรงตำแหน่งกรรมการพัฒนาภาค
ทุกภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคเหนือกระผมได้รับมอบหมายให้เป็นประธานอนุกรรมการ
พัฒนาภาคนั้นด้วย กระผมอยากจะกราบเรียนเพื่อท่านผู้มีเกียรติได้โปรดทราบถึงความจำเป็น
ในการที่เราได้จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาภาคต่าง ๆ ขึ้น โดยเหตุนี้กระผมใคร่จะขอประทาน
รบกวนเวลา ซึ่งอาจจะใช้นานไปสักหน่อยสำหรับการทำความเข้าใจในข้อข้องใจของท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ คงจะจำกันได้ว่านับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๐๒ เป็นต้นมานั้น รัฐบาลในขณะนั้น
ได้เผชิญต่อปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศไทยเราได้ถูกเรียกว่าเป็นประเทศด้อย
พัฒนาอย่างน่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั่วระยะเวลานั้น ท่านคงจำได้
ว่าประเทศที่อยู่รอบๆ ตัวเรานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งราชอาณาจักรลาวกิติหรือประเทศเวียดนาม
กิติ หรือประเทศพม่ากิติ กำลังตกอยู่ในภาวะที่ถูกคุกคามโดยภัยคอมมิวนิสต์อย่างหนักหน่วง
และเป็นที่น่าตระหนกแล้วว่า เป้าหมายอันสำคัญที่คอมมิวนิสต์จะใช้เป็นอาวุธในการที่จะสอด
แทรกเข้าไปยังประเทศเล็กประเทศน้อยต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งอาจจะรวมทั้งประเทศไทยของเรา
ด้วย มักจะใช้คำอ้างว่าเข้าไปเพื่อปลดแอกโดยยึดเอาเป้าหมายความลำบากยากแค้นของประชาชน
ในประเทศเหล่านั้น ราชอาณาจักรลาวกิติ หรือประเทศเวียดนามกิติ หรือประเทศเล็กประเทศ
น้อยในกลุ่มยุโรปกิติ มักจะต้องตกอยู่ในการแทรกแซงและยึดครองของคอมมิวนิสต์โดย
เป้าหมายอันนี้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในฐานะที่ประเทศไทยกำลังที่จะพัฒนา เราต้องการจะ
ขจัดคำว่าประเทศด้อยพัฒนา นี่ประการหนึ่ง เราต้องการที่จะให้ทำให้ประชาชนมีความอยู่ดี
กินดีขึ้น ทำให้บ้านเมืองมีความเจริญยิ่งขึ้น เพื่อจะไม่เปิดโอกาสให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้อ้าง

เอาข้อบกพร่อง อันนี้เข้ามาดำเนินการแทรกแซงบ่อนทำลายประเทศของเรา เพราะฉะนั้น นโยบายหลักของรัฐบาลตั้งแต่บัดนั้นมาจึงถือเอาการเร่งรัดพัฒนาประเทศเป็นนโยบายอันสำคัญอย่างยิ่ง ท่านคงจะจำได้ว่าในรัฐบาลนั้นเราได้วางมาตรการในการที่จะเร่งรัดพัฒนาประเทศหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราได้จัดกระทรวงทบวงกรม และสถาบันต่างๆ ที่จะรับมอบหมายในการเร่งรัดพัฒนาหลายสถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านจะเห็นได้ว่าการปรับปรุงกระทรวงพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ซึ่งถ้ารวมเอากรมที่เป็นพลังในการที่จะเป็นเครื่องมือในการพัฒนามาไว้ เราได้จัดตั้งสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เราได้จัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติและอื่น ๆ อีกหลายสถาบัน ซึ่งล้วนจะเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการเร่งรัดพัฒนาชาติทั้งนั้น การพัฒนาชาตินั้นเราได้วางนโยบายและแผนการไว้เป็นขั้นเป็นตอน แผนการใหญ่เราก็มอบให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมที่สำคัญ ที่จะเสนอแผนต่างๆ ที่เป็นเป้าหมายและนโยบายสำคัญของชาติ ได้รับความเห็นชอบจากสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแล้วเราจึงได้วางแผน เป็นแผนพัฒนาชาติระยะที่ ๑ ระยะที่ ๒ และในปัจจุบันนี้รัฐบาลนี้กำลังรับมอบหมายที่จะดำเนินการวางแผนและเป้าหมายในการเร่งรัดพัฒนาในระยะที่ ๓ ช่วงแห่งการวางนโยบายในการพัฒนานั้น แต่ละช่วงอาจจะใช้เวลา ๕ ปี ๓ ปี หรือแตกต่างกันไปกว่านั้น อันนี้เป็นแผนการพัฒนาหลักที่เราจะได้วางไว้อย่างมีโครงการและมีเป้าหมาย ดังที่ท่านสมาชิกได้ถามความข้องใจนี้มา ที่นั้นนอกจากการวางแผนพัฒนาและเป้าหมายที่เป็นระดับชาติ ซึ่งจะต้องใช้ความสำเร็จแห่งแผนนั้น อาจจะเป็น ๖ ปี หรือ ๓ ปี ดังกล่าวแล้ว เรายังมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการพัฒนาในข้อปลีกย่อยในรายละเอียด ซึ่งเป็นเหตุการณ์เฉพาะหน้า เพราะฉะนั้นคณะกรรมการพัฒนาภาคจึงได้อุบัติขึ้นตามแผนพัฒนาชาติ ตามนโยบายของรัฐบาลในระยะนั้น ๆ และจนกระทั่งถึงในรัฐบาลปัจจุบันนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่าคณะกรรมการพัฒนาภาคแรก คือ ภาคที่ ๑ ได้เกิดขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๒ คือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นภาคของบรรดาเพื่อนสมาชิกเป็นจำนวนมากที่นั่งอยู่ในที่นี้ ท่านคงได้เห็นแล้วว่าการเร่งรัดพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น แม้ว่าท่านจะตำหนิติเตียนว่าไม่เป็นไปตามสิ่งที่ท่านปรารถนาประการใดก็ตาม แต่ทุกท่านคงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าในระยะที่ผ่านมาหลายร้อยปีนั้น ในช่วงระยะ ๑๐ ปีที่ผ่านมาเราสามารถจะเร่งรัดพัฒนาภาคนั้นได้อย่างรวดเร็วที่สุด เราไม่เคยมีถนนจากจังหวัดพระนครไปสู่ชายอาณาเขตด้านนั้นมาก่อนเลย แต่บัดนี้ท่านสามารถที่จะใช้รถยนต์เดินทางไปยังหัวหนองคายได้ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมงและด้วย

ความสะดวกอย่างยิ่ง นอกจากนั้น เราได้เร่งรัดพัฒนาในด้านอื่น ๆ อีก เป้าหมายขั้นมูลฐานในการพัฒนาของเรานั้นเราได้ยึดปัจจัยอันสำคัญที่เป็นนิ็ด (need) ที่สูงสุดของชาติ และของประชาชน เป้าหมายมูลฐานประการแรก คือเรื่องการคมนาคมซึ่งเราได้ถือกันอย่างมั่นคงมาว่า ถ้าเรามีถนนไปที่ไหนความเจริญก็ไปที่นั่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้ามีถนนไปที่ไหน ผลผลิตในท้องที่นั้นก็สามารถจะออกมาสู่ตลาดได้โดยง่าย โดยเหตุนี้รัฐบาลจึงยึดอันนี้เป็นเป้าหมายประการแรก เราได้ทุ่มเงินอย่างมหาศาล ในการที่พัฒนาถนนหนทางที่เป็นสายประธานเกือบทั่วประเทศ โดยเฉพาะในภาคอีสานซึ่งเป็นภาคแรกที่เราลงมือดำเนินการพัฒนาการเป็นพิเศษ นอกจากเรื่องถนนแล้วการพัฒนาขั้นมูลฐานประการต่อไป คือเรื่องน้ำหรือการชลประทาน ประเทศไทยเราอยู่ในสภาพที่ต้องพึ่งการเกษตร เป็นชีวิตจิตใจมาช้านานและผมคิดว่าความหมายของการเกษตรนี้ยังคงจะมีความหมายต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นสิ่งที่ชาวเกษตรหรือชาวนาต้องการนั้น คือน้ำ รัฐบาลจึงได้มุ่งเร่งรัดพัฒนาขั้นมูลฐาน ประการที่ ๒ นี้ คือน้ำ ท่านจะเห็นได้ว่า ในภาคอีสานหรือภาคไหน ๆ ก็ตามในระยะ ๑๐ ปีที่ผ่านมา เราได้มีอ่างเก็บน้ำ เราได้มีเขื่อนพลังน้ำ เราได้มีโครงการชลประทานใหญ่ ๆ มากมายหลายประการ และเป้าหมายต่อไปที่เป็นมูลฐานขั้นต่อไป คือเรื่องการศึกษา ท่านจะเห็นได้ว่า นับตั้งแต่ที่เราวางแผนพัฒนาแล้ว เราได้มีการศึกษาทุกระดับเกิดขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งไม่เคยมีในสมัยใดเป็นมาอย่างนี้มาก่อนเลย แต่ก่อนนี้คนบ้านนอกจะส่งบุตรธิดามาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ต้องส่งมาที่กรุงเทพฯ นี้แห่งเดียว แต่ในระยะช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา เราได้กระจายการศึกษาขึ้นมหาวิทยาลัยออกไปทุกภาคโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่ขอนแก่นเป็นมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคแห่งแรกที่ได้อุบัติขึ้น และในภาคอื่น ๆ ก็ได้เกิดขึ้นตามมา การศึกษาในระดับต่อไปก็ได้รับการเร่งรัดพัฒนาในขั้นมูลฐานขั้นที่ ๓ การพัฒนาต่อไปก็เป็นเรื่องการพัฒนา โรงพยาบาลสุขภาพอนามัย ตลอดจนการรักษาความมั่นคงของประเทศ นี่เป็นเป้าหมายขั้นมูลฐานในการพัฒนาประเทศ ที่นี้การที่จะพัฒนาให้ได้ผลนั้น เราจะอาศัยแผนพัฒนาที่ได้วางไว้ในช่วง ๖ ปี ๓ ปีนั้น อาจจะไปสำหรับความต้องการของประชาชน โดยเหตุนี้คณะกรรมการพัฒนาภาคจึงต้องเกิดขึ้น และเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคแรก ดังที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว และต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๕๐๔ คณะกรรมการพัฒนาภาคเหนือก็ได้อุบัติขึ้น ซึ่งมี ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานคณะกรรมการ และผมได้รับเกียรติให้ร่วมเป็นกรรมการตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ นี่เป็นผลแห่งการที่เราใช้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาภาคไปใน

ทางที่ถูกต้องเหมาะสมและสมควรประการใดหรือไม่นั้น ผมอยากจะยืนยันข้อเท็จจริง เพราะเหตุว่าเรื่องนี้ผมได้เรียนชี้แจงท่านกรรมการที่เข้าไปตัดยอดนี้ในคณะกรรมการมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจังหวัดนครสวรรค์ คือคุณใหญ่ ศวิตชาติ ซึ่งท่านได้เห็นและตระหนักเป็นอย่างดีว่า ตลอดเวลา ๘-๙ ปีที่ผ่านมา ที่ผมเป็นกรรมการพัฒนาภาคเหนือนี้ ผมไม่เคยละเลยเลยทั้ง ๆ ที่มีภารกิจในพระนครนี้มากมายทุกเดือนผมต้องออกไปจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือเป็นประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดนครสวรรค์ของท่านผู้นี้ ผมได้ใช้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผมจะพึงให้ได้ในหน้าที่ให้แก่จังหวัดนี้เป็นอันมาก ท่านคงไม่ปฏิเสธว่าการที่เราได้สนองความเรียกร้องต้องการเฉพาะหน้าของประชาชนในแต่ละจังหวัด ยกตัวอย่างเช่นการที่ผมได้สนับสนุนให้ใช้เงินงบประมาณยอดนี้ ในการพัฒนาถนนในจังหวัดนครสวรรค์ ผมอยากจะยกตัวอย่างง่าย ๆ คือจากอำเภอท่าตะโกไปอำเภอหนองบัว ซึ่งแต่ก่อนนี้ไม่เคยมีถนนเลย .เราก็ได้ทำให้และการที่เราได้ใช้เงินงบประมาณพัฒนาภาคนี้ช่วยเหลือชาวบ้านในเมื่อประสบอุบัติเหตุต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดบางจังหวัด เช่น จังหวัดพิจิตร ซึ่งได้ถูกน้ำท่วมอยู่ตลอดเวลาในช่วงหนึ่ง ปีนี้หน้าท่วมจังหวัดนี้ประมาณ ๔-๕ เดือน เราก็ได้จัดสร้างประตูน้ำเพื่อจะระบายน้ำเมื่อถึงหน้าน้ำท่วม และกักเก็บน้ำเมื่อถึงหน้าแล้ง และเป็นผลให้ฐานะของชาวบ้านที่จังหวัดนั้นดีขึ้น เราได้ใช้เงินยอดนี้ไปสร้างโรงพยาบาลให้ที่จังหวัดเชียงราย เพื่อจะรับความต้องการของพี่น้องที่มีความเดือดร้อนตามชายแดน เราได้ใช้เงินยอดนี้ไปสร้างโรงเรียนหรือซ่อมแซมโรงเรียนให้ซึ่งเป็นความต้องการของประชาชนทุกหนทุกแห่ง ผมคิดว่าเงินยอดนี้ที่ท่านคิดว่ามากนั้น อาจจะไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชนที่ได้เรียกร้องต้องการมา นี่แหละเป็นผลแห่งการพัฒนา และเป็นที่มาของคณะกรรมการพัฒนาภาค คณะกรรมการพัฒนาภาคได้ตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ ตั้งแต่ยังไม่มิต่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้รับเลือกตั้งเข้ามานั่งในรัฐสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นความหวาดระแวงของท่านผู้มีเกียรติ ขอประทานโทษ ผมไม่อยากจะกระทบกระเทือนน้ำใจท่านผู้ใด แต่เท่าที่ผมฟัง และเป็นธรรมเนียมในการที่จะโต้ตอบกันในรัฐสภา เมื่อเราเป็นฝ่ายรัฐบาล เราได้ตั้งงบประมาณขึ้นมา ท่านเป็นฝ่ายที่จะต้องตอบได้เพื่อจะรักษาผลประโยชน์ให้แก่ชาติและประชาชน ก็ย่อมจะต้องมีความหวาดระแวง ไม่เฉพาะแต่ในงบ ๘๕ ล้านบาทสำหรับการพัฒนาภาคนี้เท่านั้น แต่ท่านจะหวาดระแวงตั้งแต่ต้นจนกระทั่งจบในการอภิปรายนี้ทีเดียวทุกไอเทม (item) ผมเชื่อว่าอย่างนั้น นี่เป็นหน้าที่ของท่าน เพราะฉะนั้นหน้าที่ของเรา ก็จะชี้แจงและทำความเข้าใจให้แก่ท่าน เพราะ

ฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าความหวาดระแวงที่ท่านคิดว่าเราจะซ่อนเร้นหรือเฝ้า ที่ท่านใช้คำพูดอย่างนั้นเสมอ เงินยอด ๘๕ ล้านบาทนี้ไปให้แก่บรรดาผู้แทนราษฎรที่เป็นพรรครัฐบาลไปหาเลี้ยงนั้น ผมขอยืนยันว่าเราไม่ทำอย่างนั้น และถ้าหากว่าท่านพิจารณาติดตามงบประมาณยอดนี้มาจะเห็นได้ว่า แต่ก่อนนี้เราตั้งให้ประมาณภาคละ ๒๕ ล้านบาท เวลานั้นเรามี ๖ ภาค เพราะฉะนั้นควรจะ เป็น ๑๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าเราทำอย่างปกติที่ผ่านมา แต่คราวนี้เราเห็นว่าเราได้มีสิ่งต่าง ๆ หรือมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนาหลายมาตรการรวมกันแล้ว เพราะฉะนั้นเราอาจจะเพลานี้ลงไปได้ จริง ได้ตั้งยอดไว้เพียง ๘๕ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่จำนวนภาคได้เพิ่มขึ้นคือภาคกลางได้เพิ่มขึ้นมา ในปีนี้เอง จึงเห็นได้ว่าการตั้งยอดเงินงบประมาณอันนี้ไม่ได้ตั้งเฉพาะในปีนี้ เราตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ แล้วบนี้ก็คงอยู่ในงบกลางนี้เอง เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนยืนยันว่าความจำเป็นในการมีคณะกรรมการพัฒนาภาค และคุณที่เราได้รับจากคณะกรรมการพัฒนาภาคนั้นมีมากมาย ซึ่งผมคิดว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงไม่ปฏิเสธ โดยเฉพาะบรรดาท่านผู้แทนราษฎรในจังหวัดต่าง ๆ ภาคเหนือและผมพร้อมที่จะตอบข้อข้องใจของท่านเพื่อสนิททางภาคเหนือว่า ถ้าใครพิสูจน์ว่าผมทำในสิ่งที่เลวร้ายจากภารกิจหน้าที่และเงินงบประมาณยอดนี้ให้แก่ภาคเหนืออย่างใดแล้ว ผมพร้อมที่จะรับโทษทุกสิ่งทุกประการ ผมหวังว่าคำชี้แจงที่ค่อนข้างจะยืดเยื้อนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาอภิปรายของท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทน : ผมให้ผู้แปรญัตติอภิปรายเสียก่อนครับ คุณไถงฯ ครับ ผมพยายามจะให้ผู้มีชื่อแปรญัตติอภิปราย

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ผมเป็นผู้แปรญัตติตั้งงบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้ แต่ก่อนอื่นนั้นที่แรกพอได้ยินท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ลุกขึ้นมากล่าวว่าจะกล่าวยืดเยื้อ ผมก็ตั้งใจฟังเหลือเกินทีเดียว ความจริงผมกับท่านก็ชอบกันมาก ท่านเป็นชาวธนบุรีเหมือนกัน ก็ตั้งใจฟังว่า ท่านจะอธิบายให้พอใจหรือไม่ ความจริงผมต้องการจะทราบสักนิดหนึ่งว่า ๘๕ ล้านบาทนั้นท่านไปพัฒนาภาคไหน เท่าใด ด้วยเหตุผลอะไร ขออย่าเพิ่งกลับไปซิครับ ขอความกรุณานิดเดียวครับว่า ขอให้บอกสักคำเถอะว่า ๘๕ ล้านบาทนี้ ให้ภาคไหนเท่าไร แล้วผมจะพูด ผมอาจจะยกมือให้ อาจจะถอน อาจจะอะไรเลย ขอฟังคำสักคำว่า ให้ใครเท่าไร ด้วยเหตุผลอย่างไร ขอความกรุณานิดเถอะครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (กรรมาธิการ) : ดั่งที่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า ภาคที่

เราได้มีคณะกรรมการไปพัฒนานั้นมีขณะนี้ ๖ ภาคด้วยกัน มีภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง รวม ๖ ภาค เมื่อเราเห็นว่าเราจะเจียดจ่ายด้วยความประหยัด ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนนี้เราเคยตั้งไว้ภาคหนึ่งประมาณ ๒๐ ถึง ๒๕ ล้านบาท ถ้าหากว่าตั้งตามยอดนั้นก็คงจะเป็น ๑๐๐ กว่าล้านบาท เราก็มีความเกรงใจบรรดาท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย และเห็นว่า มีมาตรการอื่นๆ ที่จะช่วยกันเร่งรัดพัฒนาได้ จึงได้ตั้งไว้เพียง ๘๕ ล้านบาท เพราะฉะนั้นใน ๘๕ ล้านบาทนี้ก็เป็นที่ลืมนึกของท่านนายกรัฐมนตรีที่จะเฉลี่ยออกไปแต่ละภาค แต่ในวิธีปฏิบัตินั้นเราให้ภาคละเกือบเท่า ๆ กัน หรือเท่า ๆ กัน ขอขอบคุณ
ประธานสภาผู้แทน : เอ้า คุณไถงต่อ

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ นี่แหละคือผิดครับ ผมอยากฟังคำนี้ เมื่อกี้ท่านผู้มีเกียรติก็ได้บอกว่า แหม นี่พัฒนาบ้านเมืองมาเป็นเวลา ๑๐ ปี ในการเกษตรนี้ถูกใจผมมาก ขอประทานโทษ ถูกใจจริง ๆ เพราะว่าที่เราจะแก้ไขภาวะบ้านเมืองนั้น ทางเกษตรนี้ดีมาก เพราะเป็นหลักของเรา คนของเราก็เคยทำแต่การเกษตร ทำมานาน การพัฒนาในทางเกษตรนี้จึงเห็นด้วยมาก คราวนี้ท่านก็บอกว่าท่านได้พัฒนามามากมายหลายปี ขอประทานโทษครับ ยิ่งพัฒนาข้าวก็ยิ่งได้น้อยลง อย่างที่ผมได้กราบเรียน ผมจำได้ แต่ผมพูดยังไม่ทันจบก็หมดเวลาเสียเมื่อคราวแถลงนโยบายนั้น ผมไม่ได้พูดเองนะครับที่ว่านี้ ก็พูดตามตัวเลขของกรมสถิติ ซึ่งผม แหม พอได้ข่าวว่า ใครตัดกรมสถิติ ผมเจ็บใจเหลือเกินทีเดียว กรมสถิติจะเป็นกรมเดียวซึ่งควรจะเป็นกระทรวง นี่เป็นทางเดียวที่รัฐบาลจะควบคุมการงานจะบริหารงานได้ ไม่ต้องเสียตัว ท่านผู้เป็นประธานตามตัวเลขของกรมสถิตินั้นโดยเฉลี่ยแล้ว คราวก่อนนี้ข้าวเราเคยได้ไร่ละโดยเฉลี่ย ๒๘๘ กิโลกรัม เดียวนี้พัฒนามากขึ้นเหลือ ๒๖๘ กิโลกรัมครับ คราวนี้ผมไม่อยากจะพูดยาวเพราะว่าก็ยาวแล้ว อยากจะเรียนนิดหนึ่งบอกว่าที่ท่านบอกท่านจะจัดสรรเท่ากัน นี่คือความผิดพลาด ท่านดูตัวเลขเสียบ้างว่าท่านควรจะทำอย่างไร ทำงานเฉลี่ยไปเหมือนกับที่ผมได้เปรียบเมื่อวานนี้บอกว่า ถ้าจะเปรียบชาติเหมือนอาคารอันนี้หน้าต่างก็เป็นชาติ ประตูก็เป็นชาติ จังหวัดนั้นก็ชาติ จังหวัดนี้ก็ชาติ แม้แต่ตัวของท่านเองก็เป็นชาติเหมือนกัน ท่านผู้เป็นประธาน เราจะต้องพิจารณาว่าชาติเราเวลานี้ อาคารหลังนี้ซวดเซลงเราจะเอาอะไรก่อน ไม่ใช่ไปทำหน้าต่าง ไปทาสีหน้าต่างหรือไปทาสีเสา ต้องเอาหลักก่อนให้ทรงอยู่ ท่านผู้เป็นประธาน ตามตัวเลขนั้นที่ท่านบอกว่า แบ่งเท่ากันนะ มันไม่ถูกต้อง ท่านทราบหรือไม่ว่า ภาคอีสานนะมีคนทำนาที่ไร่ มีที่ครัวเรือน ดูในสถิติชัดเจน

๑๕ ล้านไร่ในภาคอีสานคน ๑,๑๘๗,๐๐๐ ครอบครัวทำนา ในภาคเหนือ ๗๐๐,๐๐๐ ครอบครัว ทำนา ที่ทำนา ๔ ล้านไร่ ถ้า ผมจำผิดใช่ ๔.๖๗ ล้านไร่ ๔ ล้านไร่ได้ข้าวเท่าไร ๓ ล้านตัน ๑๕ ล้านไร่ได้ข้าวเท่าไร ๓ ล้านตัน หมายความว่าอะไร หมายความว่าดินที่อีสานนั้นใช้ไม่ได้ คนที่อีสาน ๑ ล้านครอบครัว คน ๗๐๐,๐๐๐ ครอบครัว หมายความว่าอะไรหมายความว่า คนอีสาน ก็ยากจนกว่าภาคเหนือครึ่งหนึ่ง สิ่งที่ท่านจะต้องพัฒนา จะต้องแจกเงิน ๘๕ ล้านบาทนี้ ต้องแจกให้ภาคอีสานมากกว่าภาคอื่น ไม่ใช่เฉลี่ยเท่าๆ กัน อย่างทหารเลข เสมือนแจกขนมเด็ก ขอบพระทานโทษ ผมก็พูดจะแรงไป ท่านผู้เป็นประธาน ถ้าเรามุ่งหวังที่จะให้บ้านเมืองเจริญแล้ว เราต้องให้คนของเรารวยขึ้น ถ้าบางคนร่ำรวยขึ้น ทุกอย่างถ้าเสกได้ดีหน้าต่างนั้นก็ดีตาม ไม่ใช่ว่านั้นก็เอา ๒ ล้านบาท นี่จะเอา ๓ ล้านบาทไม่ใช่ ไม่ใช่ นั่นไม่ใช่วิธีการทำงานประมาณ ท่านผู้เป็นประธาน ผมอยากจะเรียนว่าถ้าท่านได้กรุณาจัดงบประมาณในทางที่แบ่งสรรให้มันถูกต้อง ผมก็บางที่จะยกมือให้ะครับ ขอพูดอีกที่จะได้ใหม่ขอต่อรอง ขอต่อรองอีกที่เถอะครับ

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : กระผมได้ฟังท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งมาแถลงถึงผลงานคณะกรรมการพัฒนาภาคต่างๆ ก็รู้สึกภูมิใจที่การพัฒนานั้นได้ผล โดยท่านอ้างว่าเมื่อก่อนนี้ไม่มีถนนไปอีสาน เดี่ยวนี้ก็มียแล้ว ไปหนองคาย จากกรุงเทพฯ นี่ใช้เวลาตั้งเดือน เดี่ยวนี้ไปไม่กี่ชั่วโมงก็ถึง แล้วท่านก็อ้างว่ามีโครงการชลประทานเชื่อมเหมืองฝายอะไรเยอะเยอะ การศึกษาก็เจริญ เมื่อกระผมฟังอย่างเผินๆ ที่แรกก็ชักๆ จะเชื่อ แต่เมื่อคิดให้ถ่องแท้แล้ว กระผมไม่เชื่อ เพราะว่าเป็นการอ้างกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของกระทรวงทบวงกรม ซึ่งรับผิดชอบ. ถ้ากระผมไปถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติว่าท่านทำงานมา ท่านได้อะไรบ้าง ท่านก็จะอ้างถนนสายนี้ละ กรมชลประทานก็จะอ้างเขื่อน อันเดียวกันนี้แหละ ท่านกระทรวงศึกษาธิการก็จะอ้างว่าโรงเรียนขยายใหญ่โต แล้วก็ใครเป็นคนทำกันแน่ ถ้าหากเป็นอย่างนั้นจริงแล้ว กระผมเข้าใจงบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้ตั้งขึ้นซ้อนกับกระทรวงทบวงกรม ก็ทำไมเล่าหน้าที่ของกรมทางหลวงมีอยู่แล้ว อยากจะพัฒนาทางให้ดีขึ้น ถนนหนทางสายเมน (main) สายอะไรให้ดีขึ้นก็ทำไมไม่ตั้งงบประมาณนี้ไปให้กรมทางหลวง ซึ่งกระผมก็ดูแล้วในงบประมาณของกรมทางหลวงก็ได้รับแล้ว กรมชลประทานก็มีแล้ว ทำไมท่านมาอ้างอีก ก็แสดงว่างบประมาณนี้ซ้อนกัน กระผมไม่ยกจะเชื่อครับ ดิเลสที่ทำไปนั้นทำดีแล้ว แต่ว่างบประมาณนี้สงสัยเหลือเกิน ที่นี้ผลเสียมีอย่างไร การที่คณะกรรมการพัฒนาภาคต่างๆ ตั้งขึ้นนี้ จริงอยู่ เจตนาที่อาจจะบริสุทธิ์ก็อยากจะทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ แต่แล้ว

เท่าที่สังเกตดูการทำงานนั้นไม่ได้ผล เพราะขาดเทคนิค เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของกระทรวง ทบวงกรมต่างๆ มีอยู่แล้ว คณะกรรมการพัฒนาภาคต่างๆ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นไปทำ เช่นทำถนนนี้ก็ไม่ได้คุณภาพถนนที่ดี ทำเขื่อนชลประทานก็หนีจากกรมชลประทานไปไม่ได้ เหตุไฉนเล่าถึงมาตั้งงานซ้อนงานกันเช่นนี้

ประการที่ ๒ มีเพื่อนสมาชิกบางท่านตั้งข้อสังเกตไว้ว่างบพัฒนาภาค ๘๕ ล้านบาทนี้ ทำไปไม่มีรายละเอียดว่าให้ภาคใดเท่าใด ท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติท่านก็ชี้แจงว่าเฉลี่ยให้เกือบเท่า ๆ กัน คำว่าเกือบเท่า ๆ กัน ผิดกันภาคละ ๑ สตางค์ หรือครึ่งสตางค์ กระผมก็ไม่เข้าใจ ที่นี้การตั้งงบประมาณแบบนี้มันเป็นการตั้งงบประมาณชนิดที่เรียกว่ายกย้ายถ่ายเทได้ตามใจชอบ เอาละครับถึงแม้ว่าท่านจะยกย้ายถ่ายเทงบประมาณยอดนี้ไปเพื่อหาเสียงดังที่ท่านสมาชิกบางคนเข้าใจหรือคลงแคลงใจสงสัยนั้น กระผมไม่ว่าท่าน ทำไปเกิด ท่านไปหาหาเสียง สมมติว่าท่านไปทำที่จังหวัดกาฬสินธุ์ กระผมก็ได้เสียงด้วย เพราะว่า โอ นายขุนทองนี้ สมัยได้เป็นผู้แทนราษฎรถนนหนทางมีเยอะแยะ กระผมไม่ตกใจเลยครับ ขอให้ท่านทำไปเกิดแต่พึงสำเหนียกไว้ว่าการตั้งงบประมาณนั้นขอให้ตั้งให้จำเป็นและให้เกิดประโยชน์และให้ประหยัดที่สุดเท่าที่จะทำได้ทั้งนี้เพราะอะไร เมื่อเรามาทวนดูสังคมไทย ขณะนี้มหาชนส่วนใหญ่ของประเทศกำลังยากไร้ไร้ค่าเคียดชีวิตความเป็นอยู่ อยู่ภายใต้ของอิทธิพลของไสยศาสตร์ เวลาเจ็บป่วยพนมมือแล้วแต่กรรมอาศัยผีสิงเทวดาและนางไม้ ยังไม่ได้รับความเหลียวแลเลย ท่านจัดสรรงบประมาณเหล่านี้ไปช่วยเหลือพวกเหล่านั้นจะไม่ดีกว่าหรือ ขอตั้งข้อสังเกตไว้ ฉะนั้นความคิดส่วนตัวของกระผมแล้ว ขอตัดงบประมาณยอดนี้ทั้งหมด ๘๕ ล้านบาท ขอขอบคุณครับ

นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ (อุบลราชธานี): กระผม สมนึก ทองรุ่งโรจน์ ส.ส.อุบลราชธานี ได้ฟังท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งออกมาชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท เพื่อพัฒนาภาคต่างๆ ก็รู้สึกว่าได้ฟังสิ่งที่เป็นมงคลต่อประชาชนทั้งหลาย ภาคที่ท่านกล่าวมา แต่ว่ากระผมมาเฉลี่ยใจอยู่นิดหนึ่ง ซึ่งเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจังหวัดธนบุรีได้อภิปรายไปได้ชี้แจงไปแล้วว่า การที่จะแบ่งปันเงินกันไปให้แก่ประชาชนนั้น ถ้าหากว่าได้เรียนเลขชั้น ประถม ๓ ประถม ๔ โดยถือความเป็นธรรมเป็นมูลฐาน ก็คงจะใช้วิธีบัญญัติไตรยางค์กับเงิน ๘๕ ล้านบาทที่ท่านก็บอกในแง่หลักการคือไม่สามารถจะบอกโดยรายละเอียดมาให้ภาคไหนเท่าไร ท่านก็บอกแต่เพียงว่าจะให้ไปภาคละเท่า ๆ กัน ท่านอาจจะเข้าใจสภาพของภาคอีสานดี โดยเฉพาะท่านกรรมาธิการที่ได้ออกมาชี้แจงแล้ว ก็เคยไปเห็นสภาพชีวิตของ

ชาวอีสาน คนภาคอีสานนั้นเวลานี้ถ้าจะรวมจำนวนพลเมืองทั้งหมดแล้ว ก็ในราว ๑๑ ล้าน คนเศษๆ ภาคตะวันออกเท่าไร ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง เท่าไรนั้นผมไม่ได้คำนวณ แต่ ท่านจะคิดใหม่ว่าการที่จะแจกสรรปันส่วนความสุขให้แก่ประชาชนในฐานะเป็นพลเมืองเป็น คนไทยด้วยกันนี้ ควรจะอยู่บนพื้นฐานที่ให้ความเป็นธรรมแก่เขา ประการแรกในฐานะที่ เขาเป็นเจ้าของประเทศ ประการที่ ๒ ในฐานะที่เขาเสียภาษีให้แก่รัฐร่วมกัน ฉะนั้น ถ้าจะ แจกกันไปเท่า ๆ กัน โดยเอา ๖ ภาค เอา ๖ ทาร ๘๕ นี้ กระทบว่าการกระทำอย่างนั้นไม่ถูกต้อง ทำไมภาคอีสานจึงเป็นคนที่แสดงความรู้สึกน้อยอกน้อยใจแต่ไหนแต่ไรมาในสมัยก่อนๆ เมื่อ ๑๐-๒๐ ปีมาแล้ว เขาน้อยเนื้อต่ำใจว่ารัฐบาลนี้ทอดทิ้ง บางครั้งบางคราวนี้ผู้แทนภาค อีสานนี้ต้องการจะให้รัฐบาลเหลียวแลความเป็นอยู่ ให้ความเป็นธรรมแก่คนภาคนี้ขึ้นมา โดน จับโดนขังท้าวว่าจะแยกดินแดนไปก็มีข้อมูลอันนี้ท่านจงนำมาใช้ต่อไป กระทบหวังว่าถ้าหาก จะให้กันไปจริง ๆ กระทบไม่ติดใจหรือจะให้มา ๘๕ ล้านบาท จะให้มา ๑๐๐ ล้านบาท ๒,๐๐๐ ล้านบาทก็ยิ่งดี แต่ขอให้ประชาชนทั่วประเทศได้รับความเป็นธรรมจากการแจกปัน อย่าให้ ประชาชนอยู่ภายใต้ความเมตตากรุณาของผู้มีอำนาจ ขอให้ประชาชนเขาอยู่ภายใต้หลักการ และความเป็นธรรมร่วมกัน ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : กระทบ ชวน หลีกภัย จากจังหวัดตรัง กระทบขอสงวน คำแปรญัตติในมาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๑) นี้ไว้ เนื่องจากว่าเมื่อตอนที่ไปชี้แจงกับกรรมาธิการ นั้น คณะกรรมาธิการไม่สามารถให้คำตอบได้ว่าเงิน ๘๕ ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณภาคนี้จะ ให้แก่ภาคไหน เท่าไร กระทบฟังท่านประธานกรรมาธิการพัฒนาภาคเหนืออภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ก็ยังรู้สึกว่าคลุมเครืออยู่นั่นเองครับ ถ้าพูดกันถึงข้อเท็จจริงแล้วและถ้าพูดกันถึงความรู้สึก แล้ว ๘๕ ล้านบาท กับ ๖ ภาค เฉลี่ยแล้วจังหวัดหนึ่งก็ไม่เกิน ๒ ล้านบาท กระทบเองก็ยัง รู้สึกว่าน้อยเกินไป แต่ถ้าพูดถึงความจริงกันแล้วในเวลานี้บ้านนอกของเราจำเป็นต้องใช้เงิน มากกว่านี้ในการที่พัฒนา กระทบทราบสิทธิของกระทบดีว่า การแปรญัตติกระทบอาศัยสิทธิ ตามข้อบังคับของวุฒิสภา กระทบมีอำนาจแต่เพียงตัดรายจ่ายให้ลดลงเท่านั้น กระทบไม่มี อำนาจที่จะเพิ่มขึ้น แต่เหตุผลที่กระทบจำเป็นต้องขอแปรญัตติงบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้ ก็มีเหตุผล อยู่ว่า อย่างที่ท่านประธานกรรมาธิการพัฒนาภาคเหนือระแวง คือกระทบไม่เชื่อ และกระทบ ระแวงตลอดเวลา ยิ่งประชุมไปกระทบก็ยังระแวงตลอดมา จนกระทั่งบัดนี้เราได้พูดกันตั้งแต่ เมื่อวานจนกระทั่งค้างจนกระทั่ง ๒ ยาม แล้วว่าเงินจากงบต่างๆ ที่คณะกรรมาธิการได้ตัดไป

แล้วเอาไปใส่ในจังหวัดของกรมการเองซึ่งก็เป็นที่ประจักษ์กันอย่างดีอยู่แล้ว กระผมไม่จำเป็นต้องเอาหลักฐานอะไรมาอีก การกระทำอย่างนั้นในความรู้สึกของกระผมเอง กระผมรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องซึ่งสกปรกเหลือเกิน กระผมไม่อยากจะพูดให้มันแรงไปยิ่งกว่านี้ เพราะกระผมไม่นึกเลยว่า การมาเป็นผู้แทนนี่สิ่งที่กระผมเชื่อและสิ่งที่กระผมเคยปฏิบัติกับประชาชนตลอดมาว่าผู้แทนคือฝ่ายนิติบัญญัติกระผมเข้าใจผิดไปหรืออย่างไร กระผมลืมหลักการอันนั้นเสียไม่ได้ เพราะกระผมชี้แจงตลอดเวลาว่ากระผมเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ กระผมเข้ามาในสภาเพื่อเป็นฝ่ายออกกฎหมาย กระผมไม่ได้มีหน้าที่ทางฝ่ายบริหาร แต่รัฐบาลมาสร้างความเข้าใจผิดให้กับประชาชน กระผมไม่ได้ดำเนินเพื่อนสมาชิก กระผมเชื่อว่าหลายท่านมีเจตนาดีต่อสถาบันของเราแต่กระผมแปลกใจว่าทำไมบางท่านถึงยินยอมให้พฤติกรรมอย่างนี้เกิดขึ้นในสภาของเรา กระผมทราบดีว่ากระผมยังอ่อนน้อมต่อการเมือง กระผมเพิ่งมีโอกาสเพิ่งได้เริ่มเป็นครั้งแรก แต่กระผมแปลกใจว่าเพื่อนสมาชิก ท่านสมาชิกกรุณาที่รุ่นพ่อหลายท่าน ท่านทำไมถึงยินยอมให้พฤติกรรมเช่นนี้เกิดขึ้น เราเล่นการเมืองจนกระทั่ง บางท่านเล่นการเมืองจนแก่จนเฒ่าหัวหงอกผมเข้าไปหมดแล้ว เรายังยอมอย่างนี้กันอีกหรือครับ อาจจะผ่านวันนี้ไปได้ พรุ่งนี้ก็ผ่านไปได้ครับ อะไรทั้งหลายผ่านไปได้ทั้งสิ้นครับ แต่ประวัติศาสตร์การเมืองต้องจารึกอยู่ตลอดเวลา ว่าพฤติกรรมตลอดเวลาที่เกิดขึ้นนี้เป็นความผิดของใคร กระผมไม่พอใจที่พฤติกรรมเกิดขึ้นอย่างนี้ กระผมไม่อยากจะก้าวร้าวไม่อยากจะรุนแรงต่อใครทั้งสิ้น แต่ท่านลองคิดถึง ออกเขาออกเราบ้างสิครับ ท่านที่ไม่ได้เป็นกรมการจะรู้สึกอย่างไร ถ้ากระผมพูดอะไรไปกรมการอาจจะไม่พอใจ อาจจะเข้าใจว่ากระผมรุนแรงกับท่าน ถ้าท่านคิดถึงออกท่านท่านอาจจะรู้สึกอย่างนั้น แต่ท่านคิดถึงออกกระผมสิครับ ออกกระผมที่เป็นผู้แทนเหมือนกัน กระผมก็มาอย่างท่าน กระผมก็ได้รับเลือกอย่างท่าน จริงอยู่เราอาจจะมาแตกต่างกันในพื้นฐาน อาจจะแตกต่างกันในสำเนียงภาษา ความรู้ แต่ท่านก็มีเกียรติกระผมก็มีเกียรติ เราเข้ามาในฐานะผู้แทนเหมือนกัน เราน่าจะช่วยกันสร้างสถาบันนี้ให้ถูกต้องให้เข้าใจ รัฐบาลเสี่ยงงบประมาณปีละเท่าไรในการที่จะทุ่มเทในด้านที่จะส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย เราพูดว่าเราส่งเสริมประชาธิปไตยแต่ใจและพฤติกรรมเราทำลายตลอดเวลา ท่านประธานครับ สภาผู้แทนคือฝ่ายนิติบัญญัติทำให้รัฐบาลเห็นด้วย ทำให้รัฐบาลถึงยินยอมให้ประชาชนเข้าใจว่าสภาผู้แทนคือฝ่ายขอเงินได้ ผู้แทนคือผู้ที่มาขอทานได้ ประชาชนจะรู้สึกอย่างนั้นไปครับ ท่านกรมการและท่านรัฐบาล กระผมทราบดีว่า ที่กระผมพูดมานั้นอาจจะกระทบกระเทือนความรู้สึก แต่กระผมขอเรียนว่า

มันเป็นเพียงหนึ่งในร้อย หรือหนึ่งในสิบ หนึ่งในพัน หนึ่งในหมื่นที่กระผมอยากจะระบายออกมา ทุกคนน้อยใจครับ น้อยใจ กระผมไม่ได้น้อยใจในข้อที่ว่ากระผมไม่ได้เงิน ๓ แสนบาท หรือเงินคนละ ๒-๓ ล้านบาท แต่กระผมน้อยใจในแง่ที่ว่า กระผมเองก็เป็นผู้แทนคนหนึ่ง ทำไมกระผมไม่มีสิทธิอย่างท่าน และทำไมเราไม่ช่วยกันส่งเสริมสถาบันของเราให้ดีขึ้น เราโทษตลอดมาทุกยุคสมัยว่าผู้แทนของเราชั่ว ผู้แทนของเราไม่ดี ต้องมีการยุบสภาอะไรเรื่อยแปดก็เราโทษผู้แทนของเราทั้งสิ้น เมื่อเรามาเริ่มต้นกันใหม่ ทำไมเราถึงไม่เริ่มต้นกันในวิถีทางที่ดี เรากลับไปย้อนสู่อายวาท เรากลับไปสร้างความรู้สึกให้ประชาชนหลงผิดต่อไป รัฐบาลไม่ได้มีหน้าที่แต่เพียงสร้างสรรค์ประเทศ รัฐบาลไม่มีหน้าที่แต่เพียงการบำบัดทุกข์บำรุงสุข แต่รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อความรู้สึกของประชาชนที่ถูกต้อง กระผมยังเข้าใจและกระผมยังเชื่ออย่างนั้น กระผมดูพฤติกรรมที่จำเป็นต้องแปรญัตติงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท ก็เนื่องจากพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่างไม่เพียงแต่ ๓ แสนบาทเท่านั้น มันขัดแย้งกับความรู้สึกของสมาชิกพรรครัฐบาลเอง เรากล่าวกันเมื่อตอนเข้านี้ว่า เงินบางส่วนบางอย่างนั้น เราไม่อยากจะให้เป็นเบี้ยหัวแตกเราอยากให้เงินของเรามีประสิทธิภาพ แต่ที่เกิดขึ้นมาแล้วจากเงิน ๓ แสนบาทที่รัฐบาลให้กับลูกพรรคไปใช้นั้น ปรากฏว่าเป็นเบี้ยหัวแตกครับ ตำบลที่หัวคะแนนดีหน่อย คะแนนเสียงดีหน่อย เอมากหน่อย ตำบลที่คะแนนน้อยหน่อยงบประมาณที่ใช้ก็น้อยไป ลักษณะเป็นอย่างนี้ไม่เพียงแต่ประชาชนหลงผิดในตัวผู้แทน หลงผิดในหลักการของฝ่ายนิติบัญญัติเท่านั้น มันเกิดความไม่เป็นธรรมกับสังคม กระผมจะพูดถึงหลักความเป็นธรรมว่า เราไม่ต้องประมาณกันอื่นไกลครับกระผมอยากยกตัวอย่างว่า จังหวัดของกระผมกับจังหวัดอุดรของท่านกรรมาธิการ ลักษณะพื้นที่อาจจะแตกต่างกัน จำนวนเนื้อที่แตกต่างกัน แต่ท่านคิดใหม่ว่าจังหวัดเล็ก ๆ อย่างจังหวัดของกระผมนั้นทำรายได้ให้กับประเทศเป็นอันดับ ๔ ของประเทศตลอดมา ท่านเคยคิดไหม ภูเก็ต พังงา จังหวัดซึ่งมีผู้แทนเพียงคนเดียวทำรายได้เป็นอันดับ ๑ ของประเทศตลอดมา แล้วท่านไม่ได้เหลียวแลจังหวัดเหล่านี้ เกิดความเป็นธรรมใหม่ครับ กระผมมีหลักฐานที่ยืนยันว่าสิ่งที่เราทำไปแล้วไม่เป็นธรรม ท่านรัฐมนตรีในสำนักนายกรัฐมนตรี ขอบพระทานโทษท่านทราบดี ท่านไปเปิดสาขาพรรคหรือท่านไปเยี่ยมราษฎรท่านเห็นตลอดเวลาว่าจังหวัดที่ทำรายได้กับประเทศเป็นอันดับ ๑ อันดับ ๒ อย่างพังงาหรืออย่างภูเก็ตนั่น ถนนแม้แต่สายเดียวก็ไม่มีดีครับ นี่หรือความเป็นธรรมที่รัฐบาลให้กับผู้เสียอากร ผู้เสียภาษีให้กับประเทศ กระผมไม่ได้พูดเพื่อเห็นแก่จังหวัดของกระผม ทุกคนต้องรักบ้านเกิด ท่านนายกรัฐมนตรี

ท่านก็อยากจะให้เมืองตากเจริญ ท่านประธานท่านก็อยากให้ชลบุรีเจริญ กระผมก็อยากให้จังหวัดตรังของกระผมเจริญ แต่เราคิดถึงความเป็นธรรม การจัดงบประมาณนั้นไม่ใช่สักแต่ว่าเรามีโอกาสจัด เรามีโอกาสที่จ่ายเงินได้เราจ่ายเพื่อบำรุงจังหวัดของเรา จริงอยู่ครับ ท่านอาจจะวิตกในแง่ที่ว่าท่านอาจจะไม่ได้รับเลือกตั้ง กระผมเองกระผมไม่แคร์เลยครับข้อนั้น กระผมมาสู่สถานที่ด้วยมือสะอาด กระผมไม่เคยแคร์เลยว่ากระผมจะได้รับเลือกตั้งหรือไม่ได้รับเลือกตั้ง กระผมขอยืนยันว่าให้เรามาด้วยมือสะอาดก็พอใจแล้ว การเป็นผู้แทนใครจะได้มาด้วยวิถีทางอย่างไรก็ตาม กระผมก็เชื่อว่าล้วนแล้วแต่มีฝีมือด้วยกันทั้งสิ้น ไม่จ่ายอย่างการเป็นวุฒิสมาชิก ก็เมื่อเป็นอย่างนี้ทำไมเราถึงไม่ช่วยกันสนับสนุนสถาบันของเรา ทำไมเราถึงช่วยกันทำลาย กระผมไม่เข้าใจเลยครับคำตอบของท่านประธานกรรมการพัฒนาภาคเหนือก็ไม่ให้ความกระจ่างอะไรแก่กระผม นี่แหละครับความเป็นธรรมต่าง ๆ ที่เราควรแจกจ่ายแก่ประชาชนของเรานั้นไม่ใช่คำนึงถึงตัวผู้แทนเป็นหลัก เราควรคำนึงถึงความจำเป็นงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท กระผมต้องขอแปรญัตติทั้ง ๆ ที่กระผมได้ชี้แจงแล้วว่ากระผมทราบสิทธิของกระผม การเพิ่มงบประมาณนั้นกระผมทำไม่ได้ กระผมทำได้แต่เพียงการตัด ทำไมกระผมไม่สนับสนุนการพัฒนาภาคหรือ ขอรบารเรียนว่ากระผมดูพฤติกรรมที่รัฐบาลบูรณะประเทศพัฒนาประเทศนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นทางด้านว่าตรงไหนมีความจำเป็นก่อน กระผมรู้สึกว่รัฐบาลมองไปในแง่ที่ว่าจังหวัดไหน ภาคไหนมีผู้ก่อการร้ายมากก็มุ่งพัฒนาภาคนั้น ทำให้เกิดความรู้สึกว่าถ้าภาคไหนที่ไม่มีโจรผู้ร้ายไม่มีผู้ก่อการร้ายรัฐบาลไม่เหลียวแล กระผมมีตัวอย่างที่จะยืนยันกับท่านว่าในจังหวัดของกระผมเองเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม มีพลเมืองดี ๗ คนลงมาจากภูเขา มายึดปืนตำรวจไป ๒ กระบอก เอาเครื่องรับวิทยุไป ๑ เครื่อง แล้วก็เอารูปหล่อ ๆ ของท่านนายกรัฐมนตรีมากระหีบเสียผลที่เกิดขึ้น พลเมืองดี ๗ คนนั้นกระทำให้ขึ้นปรากฏว่าเพียง ๑ เดือนให้หลัง ตำบลซึ่งไม่เคยมีใครเหลียวแล ทางการก็ไปสร้างสะพานให้ ๗ สะพาน พลเมืองดี ๗ คนนั้นรัฐบาลเขาว่าผู้ก่อการร้าย แต่ประชาชนเรียกเขาว่าผู้ก่อการร้ายที่ทำผลดีกับบ้านเมือง เหตุผลเป็นอยู่อย่างนี้ถึงเกิดความน้อยใจตลอดเวลาว่า จังหวัดที่ไม่มีผู้ก่อการร้ายรัฐบาลไม่เหลียวแล เราปฏิเสธความจริงได้ไหมครับ ปฏิเสธไม่ได้ เพราะตัวอย่างชัดเจนอยู่แล้ว ลักษณะเป็นอย่างนี้ กระผมถึงจำเป็นต้องแปรญัตติเพื่อตัดอันนี้ กระผมขอกราบเรียนว่าในด้านส่วนตัวแล้วเราก็มาจากในสภาพที่แตกต่างกัน บางที่การที่เราอยู่คนละพรรค บางทีเรามาจากบ้านเดียวกัน มาจากสถาบันเดียวกัน แต่การที่เรามุ่งมาประชันหน้าได้แย่ง

โต้เถียงกันในที่นี้ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าอยากให้บ้านเมืองของเราเจริญด้วยกันทั้งสิ้น แต่ความเจริญนั้นถ้าเห็นแก่ตัวก็อยู่เฉพาะกลุ่มเฉพาะเหล่าอย่างที่เกิดขึ้น หลักฐานที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเราปฏิเสธไม่ได้ ท่านเลขาธิการพรรคของกระผมก็ได้ชักตลอดเวลาว่าใครบ้างมีอะไรที่ไหนอย่างไร ไม่มีแม้แต่คำตอบ ไม่มีแม้แต่คำปฏิเสธ การนั่งถือว่าเป็นการยอมรับ ท่านประธาน กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา กระผมไม่ต้องมีหลักฐานอะไรมากกว่านี้ก็เป็นการยืนยันอย่างดีแล้วว่า เราทำงานงบประมาณกันไม่ให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกสภาผู้แทนทุกคน ทำไมเราไม่ช่วยกันส่งเสริมสถาบันนิติบัญญัติให้ดีกว่านี้ครับ ทำไมเราไม่แต่จะข่มเราไม่แต่จะยึดให้จมลงไปอย่างนี้ กระผมขอกราบเรียนต่อไปว่า ตามมาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๑) งบประมาณภาคนี้ อยู่ในงบกลาง ซึ่งกระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่า งบกลางนี้เป็นงบที่เลื่อนลอย งบที่ไม่มีหลักฐานแน่นอนว่า จะสร้างอะไรที่ไหน จนกระทั่งบัดนี้มีระยะเวลาอีกไม่ถึง ๗ เดือน แต่บอันนี้ก็ยังไม่ทราบจะทำที่ไหน เท่าไร ยิ่งประธานกรรมการพัฒนาภาคท่านไม่ใช่เป็นคนทางภาคใต้ด้วย กระผมเองไม่ใช่ห่วงเฉพาะภาคใต้ แต่กระผมเกิดความระแวงว่า ท่านจะเห็นแก่ภาคของกระผมไหม ภาคเหนือ ภาคอีสาน มีประเทศต่างประเทศ อย่างน้อยก็อเมริกามีงบประมาณพิเศษ มีทุนพิเศษส่งเสริมสนับสนุน แต่ภาคของกระผมไม่มีใครเหลียวแล หรือว่าเราจะรอให้ผู้ก่อการร้ายมากกว่านี้ หรือว่าเราจะรอให้เราขอขอบคุณผู้ก่อการร้ายมากกว่าที่จะขอบคุณรัฐบาล ท่านประธานครับ โดยพรรคสุดท้ายของมาตรา ๔ ให้อำนาจตามที่เราก็กว้างใหม่นั้น ให้อำนาจรัฐมนตรีในการที่จะจัดงบประมาณพิเศษ งบประมาณงบกลางนี้จัดสรรให้แก่อนวยราชการใดก็ได้ ลักษณะมันเป็นอย่างนี้ ถึงเกิดความระแวงในข้อกฎหมายว่า จะเกิดความไม่เป็นธรรมต่อไป กระผมยังยืนยันที่จะจัดงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท ก็ด้วยเหตุผลเพียงสรุปที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ ขอขอบคุณครับ

นายประชา ตงศิริ (สกลนคร): ผมประชา ตงศิริ สกลนคร ไม่สังกัดพรรคใดแต่งบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้ ผมได้ฟังกรรมาธิการได้ชี้แจงเมื่อกี้ ผมขอสนับสนุนงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท กรรมาธิการบอกว่าจะพิจารณาไปให้แต่ละจังหวัด ทั้งนี้ผมรู้สึกขอบพระคุณเป็นอย่างมาก แต่ผมต้องจำเป็นที่จะต้องมีข้อตำหนิหรือติชมไปบ้างเป็นบางกรณี คือผมไม่สังกัดพรรคใด สิ่งใดที่รัฐบาลจะให้ผลประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนนั้น ผมก็พร้อมจะสนับสนุนและขอให้ เพื่อให้มีกำลังใจ แต่สิ่งใดซึ่งอาจจะขัดต่อข้อเท็จจริงและผลประโยชน์ซึ่งผมฟังแล้วมันไม่ขึ้น ผมก็พร้อมที่จะไม่เอาด้วย อันนี้เป็นหลักที่ผมถือเป็นมติ ดังที่ผมได้

มานั่งในสภานี้ ก็เป็นเวลา ๑๑ เดือน ผมไม่ถือว่าคนหนึ่งคนใดจะตั้งใจไปในทางที่เห็นแก่ตัว หรือเห็นแก่ประโยชน์ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทั้งนั้น ผมขอไปตามความรู้สึกนึกคิดของผมเอง งบประมาณที่จะจ่ายไปให้ งบประมาณใน ๘๕ ล้านบาทนี้ ผมยังไม่แน่ใจว่า จะเป็นไปในความเป็นธรรมหรือไม่เพียงใด กลัวจะเป็นในลักษณะที่ว่า เป็นงบประมาณที่จ่ายไปให้แต่ละจังหวัด ไปในทางอาจจะหาเสียงให้ ส.ป.ท. มากกว่า ผมเป็นห่วงอย่างนี้ ยกตัวอย่าง ๓ แส่นบาทที่จ่ายไปแล้ว รัฐบาลจ่ายให้เฉพาะ ส.ส. ที่เป็นฝ่าย ส.ป.ท. อันนี้ผมรู้สึกเสียใจที่รัฐบาลไม่มองเห็นประชาชนทั้งประเทศ เขาจะรู้สึกที่รัฐบาลนี้ให้ความเป็นธรรมแก่เขาได้แค่ไหน เพียงใด ผู้แทนที่เป็นฝ่าย ส.ป.ท. เท่านั้นหรือที่เป็นผู้แทนของประชาชนชาวไทยที่แท้จริง อันนี้ผมตระหนักอย่างนี้ แต่ทางรัฐบาลควรจะพิจารณาและเข้าใจในความรู้สึกนึกคิดของประชาชน เต็มวันนี้แม้แต่ในจังหวัดของผม เงินที่ได้ไป ๓ แส่นบาท ซึ่งผู้แทนได้เอาไปซูดน้ำบ่อ หรือทำถนน ทำอะไรก็แล้วแต่ เขาบอกว่าเขามาเป็นเงินของเขาเอง ส่วนผู้แทนที่ไม่ใช่ฝ่าย ส.ป.ท. นั้นไม่มีหวังฝันไปเถอะ เขาว่าอย่างนี้ ท่านประธานลองคิดดู ถ้าท่านประธานเป็นอย่างผมบ้าง ท่านประธานจะรู้สึกอย่างไรในลักษณะอย่างนี้ ผมจึงขอเล่าเรื่องนี้ จึงจะออกนอกประเด็นไปสักนิดหนึ่งก็เป็นส่วนควบของงบประมาณภาค ๘๕ ล้านบาทนี้เหมือนกัน คือว่าเต็มนั้นในความนึกคิดหรือโดยเจตนาหรือความตั้งใจของรัฐบาลนี้ ก็หวังจะยืนนานยืนหยัดเป็นรัฐบาล ส.ป.ท. ตลอดสมัยหรือตลอดคราหน้า จึงได้เจตนามุ่งในลักษณะที่จะให้ประชาชนเข้าใจในเงินที่ได้หรือทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งทางรัฐบาลให้แก่ฝ่ายผู้แทนของฝ่ายรัฐบาลนั้น ประชาชนก็ได้เข้าใจ และก็ส่วนมากที่ไม่ได้ก็รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ อันนี้แหละครับจะเป็นลักษณะที่ว่ารัฐบาลให้เงินไปแจกจ่ายให้เสีย แต่เสียเป็นหลายตัวนั้นแจกจ่ายกันไม่ทั่ว ตัวที่ได้กินก็ว่าดี ตัวที่กินมันจะย้อยมากัดตอนนี้ ผมคิดว่าให้รัฐบาลเอาไปคิดไว้ก่อน นอกจากนั้นยังได้ข่าวหรือมีหลักฐานว่า รัฐบาลจะให้กรรมวิธีการคนละ ๒ ล้าน ๓ ล้านบาท ผมก็รู้สึกหนักใจอยู่เหมือนกัน เงิน ๒ ล้านบาท ๓ ล้านบาท นี้ถ้ารัฐบาลมองให้ลึกซึ่งก็ควรจะเป็นไปในลักษณะงบประมาณภาค ๘๕ ล้านบาทนี้ก็ควรจะเป็นไปในลักษณะอย่างนี้ จังหวัดไหนที่เดือดร้อนก็ให้มากให้น้อยแล้วแต่หลักการเหตุผลและข้อเท็จจริง อย่างภาคอีสาน ผู้คนรู้สึกจะยากจนอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปว่า คนก็มาก ทำนาก็เนื้อที่กว้าง แต่ผลที่ได้รับนั้นน้อยเหลือเกินก็แสดงว่าประชาชนในภาคนี้ยากจน เมื่อยากจนมากขึ้น ความเดือดร้อนต่างๆ พวกก่อการร้าย มันก็มีมากขึ้น ส่วนคนที่มั่งมีจะกิน พวกก่อการร้ายมือที่ ๓ ก็ถือโอกาสอันนี้แหละมาตลบหลัง

เหตุผลอย่างโน้นอย่างนี้ว่ารัฐบาลนี้ไม่เหลียวแล รัฐบาลนี้ไม่ให้ความสำคัญเป็นธรรม นี่เป็นมูลเหตุ ซึ่งให้พวกก่อการร้ายในภาคอีสานไม่มีวันที่จะสิ้นสุด ฉะนั้นในการพิจารณางบประมาณ ผม ก็ขอฝากและย้ำไว้อีกเป็นครั้งสุดท้าย ขอให้เป็นไปด้วยความเป็นธรรม คืออย่าเลือกที่รักมัก ที่ชังอย่างว่าพรรคหนึ่งพรรคใดฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด เมื่อรัฐบาลทำดีประชาชนเขาก็สำนึกไปเอง รัฐบาลไม่ให้ความสำคัญเป็นธรรม เลือกที่รักมักที่ชัง ประชาชนก็เป็นสองฝักสามฝ่าย ความเดือดร้อน ทั้งหลาย ก็เกิดขึ้นที่ประชาชน งบประมาณที่แจกจ่ายไปให้ราบคอมมิวนิสต์ก็อาจจะไม่สิ้นสุด อันนี้แหละเป็นข้อมูล สุดท้ายนี้ก็ขอหยุดเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : กระผมสมพร จุริมาศ แห่งพรรคประชาธิปไตย จังหวัด ร้อยเอ็ด ในงบประมาณ ๘๕ ล้านบาทที่กำลังอภิปรายกันอยู่ ณ บัดนี้ กระผมได้ฟังเหตุผลของ บรรดาท่าน ส.ส. หลายท่านได้อภิปรายแล้วก็ได้ฟังทางฝ่ายกรรมาธิการท่านผู้มีเกียรติได้อภิปราย ชี้แจง ปรากฏตามเหตุผลทางฝ่ายกรรมาธิการ คือฝ่ายรัฐบาลจําแนกต่อเหตุผลโดยไม่ต้องสงสัย ถ้าหากว่าให้ประชาชนลงคะแนนแล้ว ฝ่ายค้านชนะแน่ ๆ แต่ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าแพ้ก็ต้องทำหน้าที่ ตามวิถีทาง ทั้งนี้เพราะอะไรการแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการ กรรมาธิการไม่สามารถจะชี้แจง ข้อเท็จจริงให้บรรดาท่านสมาชิกสภาผู้แทนหลายท่านที่ขอแปรญัตติมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยกตัวอย่างเช่นตัวกระผมเอง ความจริงไม่อยากจะขอแปรญัตติ เสียเวลาของชาติบ้านเมือง เสียเวลาของสภาแต่เวลาเข้าไปแปรญัตติแล้ว กรรมาธิการนั่งแล้วไม่สามารถจะชี้แจงอะไร ทั้งนั้น เพียงแต่อ่านรายการ ท่านประธานอ่าน อ่าน ๆ แล้วก็บอกรายการนี้เห็นถ้าจะต้องคงไว้ ๆ แล้ว เหตุผลไม่มี กระผมก็ต้องบอก ต้องตามธรรมเนียม คือต้องสงวนไว้ แต่การที่จะอภิปราย หรือไม่อภิปรายนั้น อย่างทางพรรคประชาธิปไตยก็มีข้อตกลงกันว่า เพื่อสงวนเวลาของสภา เพื่อให้งบประมาณนี้ออกโดยรวดเร็วไปสู่มือประชาชน เงินทองต่าง ๆ เห็นใจรัฐบาลในทาง ที่ดีที่ควรที่ชอบ หลักการใดเหตุผลใดที่อภิปรายแล้วก็ไม่ควรจะซ้ำกัน รวบรวมอย่างนี้แต่ กระผมรู้สึกภาคภูมิใจอย่างหนึ่งว่า ท่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรีท่านเป็นกรรมการพัฒนา ภาคหลาย ๆ ภาค ท่านได้ยอมรับและกระผมจำได้ว่าเงิน ๘๕ ล้านบาทนั้นจะไม่แจกจ่ายให้ ส.ส. คนใด จะใช้จ่ายตามเหตุและผลในการพัฒนาภาคต่าง ๆ กระผมจะจำไว้และเชื่อเหลือเกินว่า บุคคลท่านผู้นี้ ท่านได้เอาใจใส่จริง ทางภาคเหนือท่านยืนยันได้ว่า ถ้าหากว่าไม่จริงอย่างว่าแล้ว ท่านยอมให้ทำทุกสิ่งทุกอย่าง แต่การบริหารบ้านเมืองนั้นขึ้นอยู่กับตัวบุคคล ถ้าหากว่าภาคอื่น ๆ ใดอย่างท่านนี้ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น แล้วอยากจะถามว่ารัฐบาลนี้จะจัด

กรรมการพัฒนาภาคต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญกับธรรมชาติต่าง ๆ เช่นเดียวกับเหตุผลที่บรรดาท่าน ส.ส. ได้อภิปรายแล้วได้หรือไม่ นี่เป็นข้อที่ ๑

ปัญหาข้อที่ ๒ เรื่องยอมรับกันอยู่แล้วว่า เอาไปคนละ ๒ ล้านบาท ๓ ล้านบาท จังหวัดที่เป็นกรรมการเอาไปคนละ ๓ แสนบาท จังหวัดไหนจังหวัดนี้ และยิ่งกว่านั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านคงจะทราบดี กระผมไม่อยากจะอภิปรายอะไรไปถึงตัวท่าน แต่ว่าเป็นเรื่องของผู้ผู้ได้บังคับบัญชาท่าน ท่านนั่งท่านเหนื่อยท่านก็ธรรมดา แต่ท่านเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกล ไม่ใช่ท่านนั่งหลับ คือท่านเล็งญาณ ท่านสามารถมองเห็นทะลุปรุโปร่งเงิน ๓ แสนบาทที่จ่ายไปจังหวัดต่าง ๆ ให้บรรดา ส.ส. ไปจัดชุดน้ำบ่อก่อศาลาหาเสียง เมื่อคราวหาเสียงเลือกตั้งรับปากไว้ ปลัดอำเภอ นายอำเภอบางอำเภอบางแห่งประชุมกันกับผู้ใหญ่บ้านนี้แหละผลการเลือกตั้งพรรครัฐบาลได้ ๑ คน ได้ ๒ คนก็มีผลอย่างนี้ แสดงว่าทำลายระบอบประชาธิปไตย ขนาดข้าราชการชั้นปลัดอำเภอ ชั้นนายอำเภอพูดอย่างนี้ ท่านลองคิดดูซิ ถ้ากระผมจะออกชื่อเดี๋ยวนี้อีกเกรงว่าผู้น้อยจะลำบาก เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้รับทราบไว้อีกด้วย แล้วกระผมจะได้เรียนเป็นส่วนตัวอีกครั้งหนึ่งในเรื่องนี้ ปัญหาที่ว่าถ้าหากข้าราชการหลายอำเภอ หลาย ๆ จังหวัดทั่วประเทศไทยไปใช้ระบบการอย่างนี้แล้ว พยายามสร้างระบบว่าฝ่ายค้านไม่มีความหมาย ต้องเลือกพรรครัฐบาล ได้เงินไปชุดน้ำบ่อก่อศาลาเช่นนี้ อย่างจังหวัดร้อยเอ็ดของกระผมนี้ ได้ให้ไปน้อยเหลือเกิน ถึงแม้ว่าจะเป็นพรรครัฐบาลเพียงคนเดียว กระผมอยากจะให้ท่านจ่ายไปสัก ๑๐ ล้านบาท แต่เป็นวิธีการที่ไม่ชอบด้วยเหตุและผล เงินงบประมาณพัฒนาภาค ๘๕ ล้านบาทภาคอีสานลำบากเพียงใด แต่ละภาคแม้แต่จังหวัดภาคใต้ จังหวัดเล็ก ๆ แต่ทำประโยชน์ให้บ้านเมืองได้อย่างมหาดศาล แต่ก็กลับไม่ได้รับความเหลียวแลเท่าที่ควร ก็สร้างความน้อยอกน้อยใจ ความหวุ่นวิตกให้บรรดา ส.ส. ในรัฐสภานี้ กระผมยังเข้าใจว่าเงิน ๘๕ ล้านบาทนี้จะต้องไปแจกจ่ายให้แก่บรรดาท่านผู้มีเกียรติ ซึ่งประวัติศาสตร์มีมาแล้วอีกก็ได้ แต่เชื่อเหลือเกินว่าท่านกรรมการได้ซึ่งนายยอมรับในกลางสภาแล้วว่า จะปฏิบัติการโดยชอบและจะไม่จ่ายให้ ส.ส. คนใดนั้น กระผมจะได้ติดตามข่าวนี้ต่อไป และไม่เฉพาะตัวกระผม บรรดา ส.ส. ในรัฐสภาก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในการที่จะพัฒนาภาคต่าง ๆ นั้น อย่างท่านอ้างภาคเหนือภาคเหนือเจริญแล้วอยากจะถามดูซิว่าต่อไปท่านจะถืออันดับภาคไหน ภาคเหนือเจริญแล้วดีแล้ว และต่อไปนี้ ๖ ภาค ท่านจะเอาภาคไหนอีก เป็นอันดับ ๒ รองต่อไปนี้ ถ้าท่านไปบ่อย ๆ

เดือนละครึ่ง ๆ อย่างนี้ก็ดี เจริญ เพียงแต่ท่านเดินกรายไปเฉย ๆ ข้าราชการประจำผู้อยู่ใต้ บังคับบัญชาก็เอาใจใส่ แต่อย่างภาคอีสานนี้ ท่านไปเมื่อไรไปที่ไหนอย่างอนุกรรมการพัฒนา ภาคเดินทางไปจังหวัดต่าง ๆ เพียงไปอยู่ไม่กี่ชั่วโมงพอไปถึงแล้วจะเอาโครงการนั้นเอาโครงการนี้ ทำให้อย่างรีบด่วน จะไปบันดลได้อย่างไร อย่างจังหวัดร้อยเอ็ด ตอนนั้นกระผมเป็นเทศมนตรี ด้วย จะเอานั้นจะเอาที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็ทำให้ไม่ทัน ประเดี่ยวก็น่าผ่านไป แล้วไม่ได้อะไร เกิดขึ้น ท่านส่งคนอย่างไรไป ลองคิดดูซิ นี่แหละท่านสร้างความวิตกกังวลให้บรรดาท่านสมาชิก ในรัฐสภาเป็นอย่างมากมาที่สุด อย่างเหลือเชิญ เอาละในฐานะที่ท่านเป็นรัฐบาลท่านจะจัดงบประมาณให้บรรดาท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติ ขอประทานโทษ ซึ่งสังกัดพรรครัฐบาลก็เห็นใจ ขอประทานโทษครับ เราเลี้ยงม้าเราต้องขี่ม้า แต่เราไม่ให้หญ้ากิน มัันก็ตาย ผอมตาย แต่ท่านมี ส.ส. ที่สนับสนุนแก้อับลลังก์ท่าน เมื่อท่านไม่จัดสรรงบประมาณให้แล้วท่านจะไปจัดสรรให้ใคร อยากจะถามว่าท่านจะรับจริง ๆ หรือเปล่าว่า เอาละเดี๋ยวนี้คอยให้ท่านเป็นรัฐบาล ท่านคอยจัดให้พวกคนละ ๑๐ ล้านบาท ๆ เวลาที่ข้าพเจ้ากำลังมีอำนาจก็จัดให้เป็นอย่างนี้ จะทำอะไร อยากจะให้รับอย่างนี้ในสภากระผมจะยกมือทั้งสองมือให้เลย ไม่ใช่ขยับ ยื่นยกเสียด้วย เรื่องจริงมีอย่างนี้ ท่านจะกล้ายอมรับหรือเปล่า ถ้ากล้ายอมรับ บรรดาท่าน ส.ส. ทั้งหลาย ท่านคงจะหายข้องใจเพราะฉะนั้นการแปรญัตติแทบทุกรายการที่ผ่านมา ๆ มานั้น กระผมเองก็ สงวนไว้มากมายแต่บางรายการซึ่งบรรดาเพื่อน ส.ส. ต่างพรรคต่างพวกได้ขึ้นอภิปรายแล้วก็ ไม่จำเป็นที่จะขึ้นมารบกวนเวลาของสภา เพราะฉะนั้น กระผมขอความกรุณา ขอความเห็นใจ และขอให้ท่านกรรมาธิการที่ได้ยืนยันว่าเงิน ๘๕ ล้านบาทนี้ ถึงอย่างไร ๆ จะยกมือคัดค้านแค่ ไหนท่านก็ต้องให้อยู่วันยังค่ำในงบกลางงบนี้ ขอให้มาเป็นรัฐบาลคอยจ่ายคนละ ๑๐ ล้านบาท ถ้าท่านรับอย่างนี้ละก็ กระผมจะยกมือให้ทั้งสองมือและยื่นยกด้วยขอขอบพระคุณครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (กรรมาธิการ) : กระผมขออภิปรายอีกครั้งเดียว แต่การ อภิปรายครั้งนี้กระผมจะไม่กระทำเพื่อความแพ้หรือความชนะ แต่กระผมจะกระทำเพื่อความ เข้าใจที่ถูกต้อง กระผมขอตอบข้อข้องใจของบรรดาท่านเพื่อนสมาชิกตามลำดับ เท่าที่กระผม ได้โน้ตไว้ดังต่อไปนี้ สำหรับข้อข้องใจของท่านแรกคือท่าน ส.ส. ธนบุรี ซึ่งเป็นเพื่อนบ้าน ของกระผม กระผมก็ชาวธนบุรีเหมือนกัน ท่านได้แสดงความข้องใจว่า งบประมาณพัฒนา ภาค ๘๕ ล้านบาทนี้ จะแบ่งสรรกันอย่างไรและกระผมก็ตอบไปทันทีทันใดว่า เกือบจะเท่ากัน แต่ในหลักปฏิบัติแล้ว กระผมขอกราบเรียนว่า เราได้พิจารณาตามความจำเป็นอันเป็นสิ่งเร่ง

คำนวน เป็นความต้องการเป็นความเรียกร้องของประชาชนในแต่ละภาค และในแต่ละจังหวัด
 ของแต่ละภาค เท่าที่ปฏิบัติมาในระยะก่อน ๆ นั้น เราก็ไม่ได้แบ่งเท่ากัน ภาคตะวันออกเฉียง-
 เหนือ ได้มากกว่าภาคอื่น ๆ ตลอดมา นั้นแสดงว่าเราได้คำนึงถึง โปรอพเพอร์ชัน (proportion)
 ของพื้นที่ จำนวนประชากรของแต่ละภาคด้วย เพราะฉะนั้นปัญหานี้ กระทบขอเรียนว่าวิธี
 แบ่งสรรนั้นเราแบ่งสรรไปตามความจำเป็นของแต่ละภาคดังที่กราบเรียนมาแล้ว สำหรับปัญหา
 ข้อที่ ๒ ที่ท่านข้องใจว่า เมื่อมีงบประมาณพัฒนาภาคอย่างนี้แล้ว ทำไมถึงปล่อยให้ราคาข้าว
 เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ หรือจำนวนผลิตต่อไร่ ทำไมถึงน้อยลงตามลำดับอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น
 กระทบขอกราบเรียนว่า กระทบได้กราบเรียนแต่เบื้องต้นแล้วว่าการพัฒนาประเทศนั้น เราได้
 แบ่งออก ๒ ประการ หรือ ๒ อย่าง คือพัฒนาในเป้าหมายที่เป็นแผนระดับชาติ อันนั้นเราได้
 มอบให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สภาพัฒนา
 เศรษฐกิจแห่งชาติเป็นผู้วางเป้าหมาย สำหรับเป้าหมายอันนี้เราจะยึดประโยชน์ส่วนใหญ่
 ของชาติเป็นหลัก เราจะไม่คำนึงถึงโปรอพเพอร์ชัน (proportion) ของประชากรหรืออย่างไร
 เพราะเหตุว่าเงินงบประมาณแผ่นดินที่จะนำมาพัฒนาชาติเป็นส่วนใหญ่นั้น เราจะต้องเอามา
 รวมไว้เป็นยอดกลาง และเราจะส่งผลสะท้อนไปในสิ่งที่จะเป็นผลรับที่ดีที่สุดของชาติ นี่เป็น
 หน้าที่ของแผนพัฒนาระดับประเทศหรือระดับชาติ เพราะฉะนั้นเงินงบประมาณพัฒนาภาคนี้
 มันเล็กน้อยเหลือเกิน เป็นงบที่จะใช้ในเหตุการณ์เฉพาะหน้า ดังที่กระทบได้กราบเรียนยก
 ตัวอย่างมาแล้วว่า เมื่อประชาชนมีความต้องการอย่างไร เมื่อจังหวัดมีความต้องการอย่างไร
 เราก็พิจารณาไปอย่างนั้น ที่นี้การตอบสนอง สมมติว่าภาคใดภาคหนึ่ง สมมติว่าภาคเหนือ
 ของกระทบนี้ได้รับงบประมาณในปีนี้ ๑๐ ล้านบาท กระทบจะจ่ายไปอย่างไร ไม่ใช่เราเอา
 ๑๖ จังหวัดของภาคเหนือไปหาร แล้วก็ไปแจกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเอาไปอย่างนั้น ความจริง
 เรามีวิธีปฏิบัติตามหลักตามเกณฑ์ในความต้องการของแต่ละจังหวัด เราได้จัดไพโรอริตี
 (priority) แห่งความต้องการของแต่ละจังหวัด และของประชาชนแต่ละท้องถิ่นนั้นมาเป็น
 เกณฑ์ปกติเราได้มีการประชุมกันเดือนละหนึ่งครั้งเป็นอย่างน้อย เพื่อจะประมวลข้อต้องการ
 ของประชาชนในแต่ละจังหวัดประมวลข้อต้องการของผู้ว่าราชการจังหวัด และในขณะนี้เรา
 ก็มีผู้แทนราษฎร เราก็จะนำมาตราการอันนี้ประมวลความต้องการที่ราษฎรได้ร้องทุกข์แสดง
 ความต้องการผ่านผู้แทนราษฎรทุกพรรคด้วย เมื่อเราได้ประมวลอย่างนี้เป็นรายเดือนแล้ว
 เราจึงได้พิจารณาตามยอดเงินงบประมาณที่พึงจะให้ได้ และความต้องการใดที่เป็นความต้องการ

เร่งด่วนก่อนหลัง เราก็จ่ายไปอย่างนั้นนี่เป็นหลักการในการปฏิบัติที่คณะกรรมการพัฒนาภาคได้ยึดถือปฏิบัติตลอดมา ที่นี้ปัญหาสำหรับท่านผู้มีเกียรติท่านต่อไปได้มีข้อข้องใจว่า งบประมาณพัฒนาภาคนี้จะนำไปเผื่อแผ่แต่เฉพาะบรรดาผู้แทนราษฎรในพรรครัฐบาลนั้นหรือประการใด กระผมก็ได้ทราบเรียนแล้วว่า คณะกรรมการพัฒนาภาคนี้ได้อุบัติขึ้นนับเป็นเวลา ๑๑ ปีเข้านี้แล้ว ก่อนที่จะมีผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นหลักที่เราเคยปฏิบัติมาอย่างไร เราก็จะปฏิบัติอย่างนั้น และยิ่งเมื่อมีผู้แทนราษฎรเข้ามาแล้ว เราก็จะรับฟังความเรียกร้องต้องการที่ผู้แทนราษฎรได้รับผ่านมาจากประชาชนสำหรับตัวกระผม กระผมไม่อาจจะไปรับรองกับคนอื่นได้ ได้ฐานะที่กระผมรับผิดชอบภาคเหนือตลอดมา สำหรับภาคอื่นที่กระผมบอกว่ากระผมเป็นกรรมการทุกภาคนั้น กระผมเพิ่งได้เป็นเมื่อรัฐบาลที่ตั้งใหม่นี้เอง กระผมยังไม่เคยก้าวเหยียบไปในภาคอื่น ๆ ในฐานะกรรมการพัฒนาภาคอื่น ๆ เหล่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะพูดแต่เฉพาะในสิ่งที่กระผมกระทำในภาระหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการพัฒนาภาค กระผมไม่เคยคำนึงถึงเลยว่าจะเป็นการต้องการของประชาชนคนไหน จังหวัดไหน อำเภอไหน หรือจะร้องผ่านผู้แทนราษฎรคนไหน อันนี้กระผมมีหลักฐานยืนยันท่านผู้แทนราษฎรทุกพรรคที่อยู่ในภาคเหนือคงจะเป็นพยานแก่กระผมได้เมื่อเดือนก่อนนี้ คุณบุญแห่ง ทองสวัสดิ์ กับบรรดาท่านเพื่อนผู้แทนราษฎรในจังหวัดลำปาง ทั้ง ๆ ที่จังหวัดลำปางนี้เราไม่มีผู้แทนราษฎรของพรรครัฐบาลเลย ได้ขอร้องให้กระผมไปตรวจเยี่ยมไปดูความทุกข์สุขของอำเภอแม่พริก ซึ่งเป็นอำเภอที่ห่างไกลที่สุดของจังหวัดลำปาง กับอำเภอเถิน และในที่สุดกระผมและคณะก็ได้ไปที่นั่น การไปแต่ละครั้ง กระผมขอสรุปตอบอีกท่านหนึ่งที่กล่าวอ้างว่าคณะกรรมการภาคนี้ปฏิบัติโดยขาดหลักวิชาไม่มีผู้เชี่ยวชาญนั้น กระผมขอปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง เพราะเหตุว่าคณะกรรมการพัฒนาภาคนั้นรวมเจ้าหน้าที่ทุกระดับที่เป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้เชี่ยวชาญในแต่ละกรม ทุกครั้งที่กระผมไปตรวจราชการ กระผมจะต้องมีข้าราชการระดับอธิบดีหรือรองอธิบดีในกรมที่สำคัญไปด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรมทาง กรมชลประทาน กรมพัฒนาที่ดิน กรมป่าไม้เหล่านี้ต้องไปกับกระผมเสมอ ในคราวที่กระผมไปที่จังหวัดลำปางก็เช่นเดียวกัน และในที่สุดกระผมก็ตอบสนองความต้องการของประชาชนในอำเภอแม่พริก และอำเภออื่น ๆ ตามที่บรรดาท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดนั้นมีความเรียกร้องต้องการกระผมก็นำมาเสนอ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็รับพิจารณาด้วยดี และกระผมยืนยันว่าสิ่งที่ท่านปรารถนานั้นจะสัมฤทธิ์ผลอย่างแน่นอน นอกจากนี้

เมื่อวานนี้เองผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นพรรคฝ่ายประชาธิปไตยเหมือนกัน ได้ขอ ร้องให้กระผมไปตรวจเยี่ยมที่อำเภอปง และอำเภอเชียงคำ อำเภอดอกคำใต้ ขอประทานโทษ ซึ่งอันนี้ผู้แทนราษฎรพรรครัฐบาลก็ขอร้องมาเหมือนกัน เพราะเหตุว่าได้เกิดความทุกข์ยาก ขึ้นที่นั่น กระผมกับคณะก็มีแผนที่จะเดินทางไปในวันที่ ๕ นี้ นี่แสดงความบริสุทธิ์ใจในตัวของ กระผมในฐานะที่เป็นกลจักรของรัฐบาล ในฐานะคณะกรรมการพัฒนาภาคว่า เราไม่ได้เลือก ที่รักมักที่ชัง เราปฏิบัติเสมอหน้ากันหมด เพราะฉะนั้นในโอกาสต่อไปในฐานะที่กระผมได้ ร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาภาคอื่น ๆ ด้วย ถ้าท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดใดมีความปรารถนา หรือมีความไว้วางใจตัวกระผม กระผมพร้อมที่จะเดินทางไปตรวจเยี่ยมในจังหวัดต่าง ๆ ของ ท่าน ไม่ว่าจะป็นอำเภอใดหรือตำบลใด กระผมจะไป

อีกประการหนึ่ง ที่สำนักงานผู้มิเกียรติได้มีความข้องใจ และทั้ง ๆ ที่ทางฝ่ายคณะกรรมการ ได้อธิบายและชี้แจงถึงข้อข้องใจหรือข้อหาตระแวงว่า เงินทุกไอเทม (item) ที่เราพูดกันมา ตั้งแต่เช้าเมื่อวานนี้จนกระทั่งถึงวันนี้ และจะพูดต่อไปอีกนั้น จะต้องมุ่งเงิน ๓ แสนบาทกับ ๒ ล้านบาท อะไรต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ตลอดเวลา หวาดระแวงว่ารัฐบาลหรือคณะกรรมการ นี้จะตั้งเงินงบประมาณเอาไปเจือจุนแก่ผู้แทนราษฎรในพรรครัฐบาลนั้น ก็ได้มีการอภิปราย ชี้แจงกันมาเป็นเวลานานพอสมควรก็ยังไม่มีความยุติใด ๆ ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเรามาพิจารณา ถึงไอเทม (item) นี้ถึงเงินงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท กระผมขอยืนยันด้วยเกียรติยศแห่งสมาชิกรัฐสภา นี้ ด้วยผู้หนึ่งว่า กระผมจะไม่ยอมให้รัฐบาลนำเงินแม้แต่บาทเดียวจากยอด ๘๕ ล้านบาทนี้ไป เจือจุนแก่ผู้แทนราษฎรคนหนึ่งคนใดโดยเฉพาะ เราจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์สุขและความ ต้องการเฉพาะหน้าของประชาชนจริง ๆ เพราะเงินยอดนี้เราตั้งเพื่อเป้าหมายอันนั้น

อีกประการหนึ่ง ที่ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ซึ่งกระผมได้ติดตามและติดตามใจคำ อภิปรายของท่านอยู่ตลอดมา คือคุณชวน หลีกภัย ผู้นี้ กระผมอยากจะได้ผู้แทนราษฎรอย่าง ท่าน ที่ท่านแสดงความปรารถนาดีต่อประเทศชาติและประชาชนถ้าหากว่าเป็นจริง ท่านจะทำ จริงต่อไปในอนาคต ดังที่ท่านได้อภิปรายในรัฐสภานี้ท่านจะเป็นผู้แทนราษฎรที่มีคุณค่าผู้หนึ่ง และกระผมอยากได้ท่าน

อย่างไรก็ดี กระผมขอตั้งความหวังว่า ก่อนที่กระผมจะยุติการอภิปรายกระผมคิดว่า กระผมจะอภิปรายเรื่องนี้เป็นครั้งสุดท้าย ส่วนท่านจะอภิปรายแก้อย่างไรนั้น กระผมจะให้ ท่านกรรมการอื่น ๆ ท่านตอบ กระผมก็อยากจะขอตั้งปณิธานความหวังว่าในการอภิปราย

ไม่ว่าในเรื่องใด มาตราใด หรือไอเทม (item) ใด กระผมหวังอย่างยิ่งว่าบรรดาเพื่อนผู้แทนราษฎรทุกท่านจะไม่อภิปรายเพื่อความแพ้ความชนะ ขอได้อภิปรายเพื่อเหตุและผล และในที่สุดผลในการลงมติจะเป็นประการใดนั้น ก็สุดแต่ที่ประชุมในรัฐสภาแห่งนี้ ขอขอบคุณ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าได้ฟังท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงเมื่อคืนแล้วก็รู้สึกสบายใจมาก ที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติ ๘๕ ล้านบาทที่ตัดออกไปนี้ทั้งสิ้น งบประมาณภาครวม ๘๕ ล้านบาทถ้วนนั้น ความจริงข้าพเจ้าเห็นว่าในงบนี้อาจจะไปพ้องกับงบของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทของสำนักนายกรัฐมนตรีที่ขึ้นอยู่ในทำเนียบ ท่านสมาชิกลองดูรายละเอียดเป็นเงินอยู่ประมาณเกือบ ๔๐ ล้านบาท แล้วนอกจากนี้กรมการพัฒนาชุมชน ๒ แผน แผนงานอาสาพัฒนาชนบทรวมทั้งหมดด้วยกัน ๒๔ ล้านบาทเศษ นี่นะท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเห็นว่างบอันนี้เพราะตั้งซ้อนกัน แย่งกันทำงาน แย่งกันจริง ๆ ที่นี้จะไปถึงประชาชนพลเมืองหรือไม่ ท่านประธาน เพราะข้าพเจ้าถือว่างบ ๘๕ ล้านบาทนั้นนะ เท่าที่สังเกตดูแล้วบางครั้งไปซื้อรถจี๊ป รถเก๋ง ให้ไปที่โน่นที่นี่ แล้วนอกจากนี้ ถ้าให้ถึงรายการสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทหรือถึงกรมพัฒนาชุมชนแล้ว ข้าพเจ้ายังจะได้พูดต่อไป ที่นี้มาเห็นว่า ๘๕ ล้านบาทนั้น เมื่อคืนข้าพเจ้าก็รู้สึกยินดีที่ประธานอนุกรรมการภาคเหนือท่านบอกว่า ท่านช่วยภาคเหนือ แต่ที่นี้ข้าพเจ้าขอถามว่าจังหวัดไหนได้มากที่สุด จังหวัดตากใช้ไหม นี่ใช่หรือไม่ และที่ลำพูนใช่หรือไม่ เพราะลำพูนบ้านของท่านประธานอนุกรรมการไปอยู่ที่นั่น ตำบลหนองช้างคืน เขาว่าอย่างนั้น หนองช้างคืน ที่นี้สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ นั้นท่านประธานที่เคารพ จังหวัดข้าพเจ้าภาคเหนือเป็นจังหวัดที่ใหญ่ และอย่างเชียงใหม่ ๑๗ อำเภอ กับ ๑ กิ่ง ๑๗ อำเภอกับ ๑ กิ่ง ท่านมุ่งจะไปพัฒนาอำเภอสะเมิงหรือไม่ อำเภออมก๋อย อำเภอแม่แจ่ม นี่เป็นอำเภอที่อยู่ติดกับชายแดน เต็มไปด้วยภูเขา ราษฎรยากจน ตลอดจนถึงอำเภอพร้าว อำเภอฝาง กิ่งอำเภอแม่เมาะ ท่านประธานที่เคารพ กิ่งอำเภอแม่เมาะนี้เวลานี้ทำให้ราษฎรในกิ่งอำเภอแม่เมาะหวาดกลัวแล้ว ถึงกับต้องหนีข้ามไปอยู่ในเขตแดนของพม่า ทั้งนี้ข้าพเจ้าจะได้พูดถึงในรายการที่สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติที่จะไปสร้างเขื่อนขวางลำน้ำกก ขวางลำน้ำกกแล้วจะทำให้ น้ำท่วมกิ่งอำเภอแม่เมาะ และอำเภอฝาง นี้ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ได้ประชุมกันแล้วเมื่อวันที่ ๒ เดือนนี้ บังเอิญข้าพเจ้าไปไม่ทัน เพราะข้าพเจ้าขึ้นเครื่องบินไปวันที่ ๓ เขาเชิญวันที่ ๒ แต่ข้าพเจ้าไม่รู้เรื่อง ข้าพเจ้าไม่รู้เรื่อง ที่ไม่รู้ไม่ทราบเรื่องเพราะอะไร เพราะว่าหนังสือเชิญถึงข้าพเจ้านะนอนอยู่ที่บ้านพักข้าพเจ้าที่เชียงใหม่ ข้าพเจ้าขึ้นไปวันที่ ๓ ก็ไปเห็นหนังสือเชิญ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๓๔

ของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นเพื่อนนักเรียนรุ่นเดียวกับข้าพเจ้า พันตำรวจเอก นิรันดร ชัยนาม ข้าพเจ้าโทรศัพท์ถาม ๓ ครั้ง ๔ ครั้ง ปรากฏว่าไม่อยู่ ไปตีกอล์ฟเสีย นี้อย่างนี้ก็มี พอรุ่งขึ้นเมื่อข้าพเจ้าโทรศัพท์ติดต่อแล้วก็ถามว่าเป็นอย่างไร บอกว่า ผู้แทนราษฎรทั้ง ๕ คนนะเข้าประชุมกันแล้ว ลงมติเป็นเอกฉันท์ว่าไม่ให้สร้างเขื่อนขวางลำน้ำแม่กก เพื่อผลประโยชน์แก่จังหวัดเชียงใหม่จังหวัดเดียว ส่วนเชียงใหม่กิ่งอำเภอแม่ฮ่อม กับอำเภอฝางอีกประมาณ ๒ หมื่นกว่าไร่ จะถูกน้ำท่วม ข้าพเจ้าบอกว่าตัวข้าพเจ้าเองก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน ห้ามไม่ต้องการ เพราะข้าพเจ้าได้เสนอแปรญัตติตัดแล้ว ตัดงบ ๔ ล้านบาท ที่จะไปสำรวจสร้างเขื่อนแม่กก นี้ข้าพเจ้าเสนอตัดแล้ว แต่ยังไม่ถึงรายการ เพราะฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าได้ยื่นได้ฟังประธานอนุกรรมการได้ชี้แจงมานี้แล้ว ข้าพเจ้าก็รู้สึกพอใจ พอใจในสิ่งที่ว่า เพราะท่านจะพิจารณาตัวเองแล้วว่าทุกภาคทุกพรรคไม่ว่าพรรคหนึ่งพรรคใด ถ้าติดต่อกับท่านแล้ว ท่านก็ยินดีจะช่วยเหลือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเองก็ตั้งใจ แต่ขอให้จริง อย่าไปเล่นพรรคเล่นพวก เดียวถ้าไปเกิดเรื่องเข้าที่หลังแล้วก็ ท่านอาจจะเสื่อมความนิยมนับถือได้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเข้าใจว่าทุกบาททุกสตางค์แดงเป็นภาษีอากรของราษฎรปวงชนชาวไทยทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอท่านกรุณาชี้แจงอีกหน่อยเถิดว่า ๘๕ ล้านบาทนี้ รายการที่ท่านจะใช้จ่ายโครงการอะไรบ้าง โครงการมีไหม ถ้าท่านมี มีที่ไหน จังหวัดอะไรบ้าง ภาคไหน สร้างโครงการอะไรบ้าง อันนี้ถ้าหากว่าท่านไม่แสดงโครงการมา แสดงว่าท่านตั้งขึ้นลอยๆ ข้าพเจ้าเกรงว่างบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้จะกลายเป็นอีหลุยๆ แฉกไป เกรงจะไปซื้อรถจี๊ป รถเก๋ง แฉกให้ลูกน้องไปที่ไหนที่นั่นเหมือนอย่าง ส.ส. ร้อยเอ็ด คุณสมพร พุดเมื่อก็ว่าไปประเด็นว่า ประคำอะอะก็จะมาขอโครงการ แต่ท่านเป็นถึงนายกเทศมนตรียังไม่ทัน ข้าหลวงก็ให้ไม่ได้ ผลสุดท้ายก็ผ่านไปเสีย อันนี้มันเสียเวลา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอสรุปเพียงแต่เท่านี้

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมขอชมเชยท่านประธานอนุกรรมการพัฒนาภาคเหนือ ท่านเหมาะสมที่เป็นน้องชายรองนายกรัฐมนตรี ขอโทษนายกรัฐมนตรี คงไม่ผิดนะ คงพูดไม่ผิดนะ คิดดี ๆ นะ ท่านสามารถใช้ลีลาชั้นเชิงจนทำให้สภานี้คล้อยตามทั้ง ๆ ที่ผิดหลักการ แต่เสียใจผู้แทนเชียงใหม่ยังมีหลายคน อาจจะเป็นคุณปริดาภิวัตน์ คุณทองดีก็ได้ คล้อยตาม แต่ไกรสร ตันติพงศ์ นี้ไม่คล้อยตาม ท่านประธานที่เคารพ โดยหลักการในระบบประชาธิปไตย การพัฒนาต้องพัฒนาระบบประชาธิปไตย หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนเป็นหน้าที่นิติบัญญัติ เพื่อนสมาชิกพึงได้รับเลือกตั้งคราวนี้พูดแล้วในสภานี้ ผมได้รับเลือก

ตั้งแต่เมื่อครั้งแรกอายุ ๒๖ ปี ผมยังไม่เคยทำหน้าที่ผิตรีทางของสมาชิกสภาผู้แทน มันไม่ใช่หน้าที่นี้ครับที่สมาชิกสภาผู้แทนจะมาขอเงิน หน้าที่ผู้แทนในจิตสำนึกของผมมีเพียงมาพูดว่าเขามีความเดือดร้อนในเรื่องอะไร และประสงค์จะให้จัดการแก้ไขอย่างไร นอกนั้นรัฐบาลทำได้ทำไป ทำไม่ได้ ออก ผมเป็นก็ได้ และเรื่องอะไรครับ เมื่อหลักการมีอย่างนี้แล้วเพื่อนสมาชิกกลับไปทำอย่างนั้น หรือว่าส่วนใหญ่ในที่นี้ได้รับเลือกตั้งเพราะประพตติผิด ไม่ได้มาจากความนิยมจากประชาชนที่แท้จริง มาจากอามิสสินจ้าง ผมก็คิดว่าไม่ใช่อย่างนั้น ก็เมื่อไม่ใช่อย่างนั้นทำไมไม่อยู่ในหลักประชาธิปไตยล่ะครับ หน้าที่ผู้แทน นิติบัญญัติควบคุมรัฐบาล ใช้จ่ายเงินทอง ควบคุมรัฐบาลในด้านออกกฎหมายว่าอันไหนจะเดือดร้อนแก่ประชาชน แนะนำแสดงความคิดเห็นว่าควรจะจัดการอย่างไร เพื่อถูกใจประชาชน นี้โดยหลักการของหน้าที่นิติบัญญัติ หลักการฝ่ายบริหารก็อีกแล้วครับ เรื่องอะไรครับจะไปแย่งเงินกัน ๘๕ ล้านบาท จะเสริมสร้างบารมีทางการเมืองกระมัง โดยหลักการเงินนี้ทำไมไม่ให้ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทก็สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำไมไม่เอาไปตั้งไว้ที่กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ท่านพูดบอกว่าเอาไปทำในด้านถนนหนทาง ก็กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เพื่อนสมาชิกผมก็ได้พูดแล้ว ท่านบอกโรงเรียนก็กระทรวงศึกษาธิการ ท่านบอกเรื่องโรงพยาบาล ความเจ็บป่วย สุขศาลาก็กระทรวงสาธารณสุข เมื่อหลักการมันผิดอย่างนี้แล้ว ผมไม่คล้อยตามครับเราทำให้ถูกหลักการพัฒนาประชาธิปไตยครับ ผมขอเชิญท่านประธานอนุกรรมการโปรดนั่ง ผมเป็นผู้แทนที่พูดตรงไปตรงมา ท่านจะโกรธจะเกลียดผมไม่แคร์ผมขอทำหน้าที่ปวงชนชาวไทย ท่านไม่ได้พัฒนาระบบประชาธิปไตยนะครับ คราวหาเสียงท่านซีเฮลิคอปเตอร์ไปลงอำเภอสะเมิง บอกว่าถ้าเลือกคุณปรีดา อ้ายน้อยนี้จะได้ถนนสะเมิงได้หรือยัง นี่ท่านทำให้ประชาธิปไตยเสื่อมลงไป ท่านซีเฮลิคอปเตอร์ไปอำเภอมก๋อย บอกว่า ถ้าเลือกอ้ายน้อยของผม ปรีดาสร้างถนนเข้ามก๋อย นี่ท่านไม่ได้พัฒนาระบบประชาธิปไตย ผมพูดอย่างนี้ไม่ใช่ทรงครวหน่าจะกีดกันอย่างไรเชิญกีดกัน แต่ผมจะต้องแหวกเข้ามาพูดแทนประชาชน ท่านรับฟังความคิดเห็นแล้วจัดงบประมาณไปเอง นำมืออยู่จอกแก้วเดียวแย่งกันกิน หน้าที่กระทรวงมหาดไทยเขาจะพัฒนาชุมชนให้เขาพัฒนาไปครับ หน้าที่จัดทำโรงเรียนเป็นหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการให้เขาทำไปครับ ผมพูดนี้มีอารมณ์เหมือนกันนะ แต่อารมณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนนี้ต้องการทำตามหน้าที่ หรือท่านต้องการอะไรทางการเมือง ก็เป็นเรื่องที่ท่านตกลงภายในครับ อย่าเอาสถาบันนี้ไปคล้อยตามท่าน เมื่อก่อนนี้ผมเคยนิยมชมชอบท่าน

แต่วันนี้ขอโทษครับ เสมอตัวไม่ขึ้นและไม่ลง พอรู้สึกว่ามันทำผิดหลักการ เพราะฉะนั้น ขอยืนยันตัดงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท เมื่อไม่ได้ไปเชียงใหม่แม้แต่ล้านเดียว แม้แต่บาทเดียว ไม่แคร์ เพราะเชียงใหม่ประเทศไทยเหมือนกัน วันหนึ่งไม่แน่นะครับวิถีทางการเมือง ๆ ภาวนา นายกรัฐมนตรี อาจจะเปลี่ยน อาจจะเป็นผู้หนึ่งผู้ใดก็ได้ เราก็จำกันได้ เมื่อจอมพลคนในโกศ เพิ่งสิ้นบุญไปใหม่ๆ มีการปรึกษาหารือกันว่าเอาคนอื่นไม่แน่ เพราะฉะนั้น คนไหนที่ทำ ถูกหลักประชาธิปไตย คนนั้นควรเป็นนายกรัฐมนตรีครับแค่นี้ครับ เพราะฉะนั้น ผมตัด ๘๕ ล้านบาท

ประธานสภาผู้แทน : ขอพักการประชุม เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกา ขอเชิญ มาโดยพร้อมเพรียงกันด้วยครับ

พักการประชุมเวลา ๑๙.๑๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๙.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป
 นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : เท่าที่กระผมได้ฟังการอภิปรายเรื่องนี้มาก็พอ
 จะประมวลได้ว่างบประมาณ งบกลางตามมาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๑) นี้ เห็นสมควรที่จะให้มี
 การตัดออกตามที่ท่านผู้แปรญัตติได้ขอแปรญัตติไว้ ก็จะกล่าวต่อไป กระผมอยากจะเรียน
 ว่าขณะนี้เรากำลังแสวงหาข้อเท็จจริง ก็จะเป็นการบังเอิญหรืออย่างไร กระผมไม่ทราบที่ว่าทาง
 ฝ่ายซึ่งจะให้ข้อเท็จจริงแก่เรานั้นไม่ค่อยพูด คือถ้าเรามาพูดกันกับคนที่ชอบพูดก็พอจะได้
 ความจริงกัน นี่เรายังเอื้อมมาพูดกับคนที่ไม่ชอบพูด แต่ก็เป็นการทำน่าชอบคุณอยู่อย่างหนึ่ง
 ในการพิจารณาในเรื่องนี้ ท่านกรรมาธิการได้ถอดสำห้ขึ้นมาพูดถึง ๒ ครั้ง ซึ่งท่านก็บอกว่า
 ท่านขอพูดเท่านั้นและท่านบอกว่าบางที่ท่านพูดยาวเกินไป กระผมคิดว่าท่านพูดสั้นเกินไป
 เสียอีก ก็มีพวกเราที่พูดกันยาว ท่านพูดทำให้เราพอจะเข้าใจแต่ไม่ใช่เข้าใจในแง่ที่ว่าเงินเหล่านี้
 ท่านตั้งมาโดยอาศัยหลักเกณฑ์อะไร คือทำให้เราเข้าใจไปในลักษณะที่ว่าการทำงานของท่าน
 ที่ทำมานะไม่ถูก ไม่ถูกตามหลัก ดังที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปหลายท่าน กระผมก็อยาก
 กล่าวสนับสนุน ที่ไม่ถูกตามหลักก็คือว่าการใช้งบประมาณนี้ เราจะต้องพยายามให้มีโครงการ
 ที่แน่นอนมากที่สุด อันนี้ก็พูดกันไปมากแล้วหรือเรื่องความไม่แน่นอน ที่นี้การใช้งบประมาณ
 งบนี้ก็เหมือนงบอื่น ๆ ที่พูดกันมาทั้ง ๒ วันนี้ คือไม่มีโครงการที่แน่นอน อันนี้เป็นหลัก
 สำคัญที่ที่ท่านก็ไปอ้างว่าท่านไปช่วยน้ำบ้ำง ช่วยถนนช่วยอะไร กระผมก็มานั่งคิด นั่งฟัง
 และก็พยายามคิดด้วยความเป็นธรรมว่ามันจริงหรือเปล่า กระผมก็ยังหาตัวอย่างไม่พบ ที่ไป ๆ
 ขึ้น ๆ ล่อง ๆ อยู่ก็หลายจังหวัดหลายภาค คือถ้าไปดูว่าถนนนี้มันดีขึ้นมาขึ้นมันก็เป็นถนนของกรม
 ทางหลวงเสียบ้าง ซึ่งอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากกาฬสินธุ์ก็บอกแล้วว่า ก็มีงบประมาณ
 ให้อยู่ในกรมทางหลวง ไปดูอีกทีก็เป็นทางของ ร.พ.ช. คือเร่งรัดพัฒนาชนบทก็มีงบประมาณ
 ให้อยู่แล้ว ดูไปก็เป็นทางของส่วนอย่างี่ต่างประเทศช่วย เช่นว่า ยูซอมบ้างอะไรบ้าง ซึ่งล้วน
 แต่เราหาที่มาได้ทั้งนั้น ทางที่เกิดจากงบนี้มันไม่พบ ถ้าพูดถึงเรื่องน้ำ เราก็ไปดูว่าอย่างโครงการ
 ใหญ่ ๆ ก็เป็นโครงการของกรมชลประทาน ก็มีงบเป็นจำนวนมากมายมหาศาล ถ้าเป็นโครงการ
 เล็ก ๆ ก็เป็นโครงการชลประทานราษฎร์อยู่ในกระทรวงมหาดไทย อยู่ในกรมการปกครองก็มี
 คือหาพบ แต่ที่หาว่ามาจากงบนี้ไม่พบ แล้วมาดูจำนวนเงินจะว่ามากก็มาก คือเอามารวมกัน

เป็นก้อนก็ ๘๕ ล้านบาท มากพอในแง่หนึ่ง แต่ถ้ากระจายออกไป ๗๑ จังหวัดนี้ก็จังหวัดละ ล้านบาทเศษจะเอาไปกระจายทุกโครงการ อย่างที่ว่านี้ก็ไม่มีทางที่จะขึ้นมาเป็นกอบเป็นกำ เป็นลำเป็นสันได้ ถ้าจะพูดเป็นยารักษาโรคไม่พัฒนาของบ้านเมือง มันก็เป็นยาทา ยาชนิดจางที่สุดแล้วทาไปเรื่อย ๆ ไม่เกิดผลอะไร กระผมอยากจะอุปมา ถ้าคนเป็นโรค บางทีอาจจะคิดมากไปว่าเป็นขนาดโรคเรื้อน เอายาแดงมานั่งทาทำนองอยู่ คือมันคันที่ไหนปูดที่ไหนก็ทาไป ทาหมด ๒-๓ โอง คือหลาย ๆ ปีเป็นหลายโองมันก็ไม่หาย เพราะฉะนั้นแทนที่จะเอามา ประหยัดคือเอามาเปลี่ยนเป็นงบซึ่งมีโครงการแน่นอน ท่านกรรมาธิการได้บอกว่า ท่านมี ประสบการณ์มานาน ท่านตั้งคณะกรรมการพัฒนามา ๑๐ ปี กระผมยินดีในข้อนี้ คือการ ตั้งมานานน่าจะมีประสบการณ์และน่าจะรู้วิธี และ ๑๐ ปีนี้ถ้าเป็นเด็กก็เรียกว่าพูดได้รู้เรื่อง เป็นคนก็เรียกว่าโตพอสมควร ถ้าเป็นกรรมการพัฒนาที่ท่านทำงานมา ๑๐ ปี ท่านย่อมมีสถิติ ข้อมูลอะไรซึ่งพอจะตั้งเป็นโครงการระยะสั้นระยะยาวได้ ถ้าท่านมีโครงการระยะยาวอยู่แล้ว ท่านก็มีโครงการระยะสั้นแทรกเข้ามา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ คือกระผมได้ทราบประเทศไทย เรามีการเปลี่ยนระบบงบประมาณมาก็หลายปีแล้ว ก็ดีใจ คือดีใจในแง่ที่ว่าการทำงานงบประมาณ ของเราจะมีเหตุมีผลคือสามารถที่จะตรวจสอบเช็คได้อย่างงบประมาณทางธุรกิจเขา แต่ไม่ เอาถึงขนาดนั้น เอาแต่ทำให้มันใช้ลักษณะนั้น ก็มาดู ป่านนี้ก็ยังทำอะไรเป็นหลักยึดถือไม่ได้ อันนี้กระผมรู้สึกผิดหวัง การตั้งมา ๑๐ ปีนี้ กระผมก็ว่านาน และน่าจะได้มีการวางหลักเกณฑ์ อะไรแน่นอนลงไป แล้วการใช้เงินจำนวนนี้เมื่อรวมกันแล้วไม่ใช่เงินจำนวนน้อย ๆ แต่กระจาย ออกไปแล้วไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย อันนี้กระผมอยากจะขอฝากไว้ว่า ที่เราพิจารณาว่าควร จะตัดเพราะอย่างนี้ จะไปเพิ่มทำอะไรอย่างหนึ่งให้เป็นลำเป็นสัน งบนี้กระผมอยากจะเรียกว่า งบเร่ คือมันเร่ไป มันเร่ไปเรื่อยไม่รู้ว่าสายไปสายมา สดแล้วแต่ว่าใครจะมาขอมาพูดถูกใจให้ไป อาจจะไปบอกว่ามาขอไปทำถนนระหว่างตำบลระหว่างอะไร ซึ่งความจริงไม่เป็นเช่นนั้น กระผม อยากจะยกตัวอย่างตอนหาเสียงสมัครผู้แทน นี้เคยไปพบว่าขณะที่ไป ชาวบ้านกำลังขุดถนน กันใหญ่ซึ่งการเกณฑ์แรงงานนี้เราห้ามกันมานานแล้ว คือรัฐธรรมนูญเราห้ามไว้ ก็มีการเกณฑ์ แรงงาน คือเกณฑ์ในลักษณะเกลี้ยกล่อมคือกำนันผู้ใหญ่บ้านไปเกลี้ยกล่อมชาวบ้านก็ห่อข้าว มากินกันก็ขุด แบ่งกันขุดว่าถนนเอาตก ๑๐ คน นี้ขุด ๑๐ เมตร เป็นกลุ่ม ๆ ก็ขุดกันไปก็เสร็จ ถนนไประหว่างตำบลไปหลายกิโลเมตร แต่ไปถาม สอบถามไปมากก็ปรากฏว่าท่านนายอำเภอ บอกว่าจะมีเงินมาช่วย และตอนหลังไปถามว่าได้ไหมเงิน ไม่ได้เสียแล้วแต่เซ็นรับเงินไปแล้ว

ผลก็ปรากฏว่านายอำเภอให้ผู้ใหญ่บ้านกำนันเซ็นรับ คุณเซ็นรับไปก่อน เงินคนละ ๒-๓ หมื่น
 กำนันผู้ใหญ่บ้านไม่กล้าขัดขืนจะท้วงว่าเงินอยู่ไหนก็ไม่กล้า บอกว่าคุณเซ็นรับไปก่อนซี แล้ว
 จะเอาลายเซ็นนี้ไปเบิก พอตอนวันหลังมา มาถามนายอำเภอก็คุณเซ็นรับไปแล้วไม่ใช่หรือ นี
 ่อย่างนี้ก็ได้เหมือนกัน เงินเหล่านี้อาจจะเงินซึ่งไปในลักษณะนั้นก็ได้อันนี้สูญเสีย
 มันสิ้นเปลือง หรือจะมีโครงการลักษณะโครงการจำบังคืออาจจะมีการกำมะลออยู่ใน
 กระเป๋าร้อยแปด สำหรับเจ้าหน้าที่ซึ่งจะมาขอเงินจำนวนนี้ สมมติว่ามีไปเอาไปทำไว้ เกิดวิ่งมา
 ขอ แต่เป็นโครงการที่เรียกว่าคิดขึ้นเดี๋ยวนั้น อันนี้กระผมจึงอยากจะให้ตัดออกเสีย คือจะ
 เอาไปใช้แบบนี้ไม่ถูก และไปสร้างความคาดหวังในทางที่ไม่ดีให้แก่ประชาชน ถ้าท่านเอาเงินนี้
 ไปจัดสรรให้สมาชิกสภาผู้แทนในพรรคของท่านนี้ กระผมก็ไม่เห็นด้วย แต่ท่านก็ได้ยืนยัน
 รับปากมาแล้ว อันนี้ก็ในฐานะที่ว่าผู้ใหญ่พูดกันก็น่าจะรับฟังได้แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เรื่องที่
 เกิดขึ้นแล้วปรากฏว่าผู้แทนของท่านนี่จะเป็นท่านผู้ใด จังหวัดใดก็ตาม กระผมไปมาทั่ว ๆ
 ได้ทราบมา มักจะมีการไปवादอ้างกับประชาชนว่า กระผมจะขอนั้นมาขอนั้นมา มีไปทั่วทุก
 จังหวัด เท่าที่กระผมไปมา ก็กลายเป็นว่า ประชาชนมองผู้แทนในลักษณะที่ว่าใครไปขอมาให้
 สด ๆ ร้อน ๆ ได้ นับถือ เอ ถ้าทำอย่างนี้เป็นการจูงใจประเทศบ้านเมืองเราในแง่ประชาธิปไตย
 ถอยหลังเข้าไปอีกหลายร้อยปีกว่า เราจะดึงกันออกมาได้ นี่เรื่องอย่างนี้ เป็นเรื่องที่น่าเศร้า
 ผลประโยชน์แก่พวกท่านคงไม่ได้ทำใครครับ ตัวอย่างมีมาแล้ว ไม่ได้หรอก แต่ท่านทำทำว่า
 คล้าย ๆ จะได้ประโยชน์ มันไม่ได้ครับ กระผมอยากจะคิดว่า คือเราตัดเสีย เอาไปใช้อะไร
 ก็ใช้ให้เป็นล่ำเป็นสัน หรือไม่ใช้ก็คืนไป ให้เป็นเงินซึ่งไปลดดอกเบี้ย ลดเงินกู้จะอย่างไร
 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดมาหลายท่านแล้ว กระผมก็เห็นด้วย เดียวนี้เรามีแต่ใช้ ๆ ไม่ได้
 ประเมินว่าที่ใช้ไปคุ้มไหม คือวันดีคืนดีเราจะมาพิจารณาดูซิว่า ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ท่านใช้
 เงินท่านใช้กี่บาท และได้ผลออกมาเป็นถนนหนทางก็กิโลเมตร ทางรถไฟอะไรต่ออะไร กับ
 เดียวนี้เราใช้กันมากมายเหลือเกิน งบประมาณเป็นปีละหมื่น ๆ ล้านบาท ๒ หมื่นล้านบาท
 นี้ทับถมกันเข้าไป ผลที่มันงอกออกมาเป็นสัดส่วนกันแล้ว ได้คิดหักราคาเงิน ค่าเงินอะไร
 กระผมว่าน่าจะพบของดี ๆ อยู่โดยการประทับใจ แล้วก็รู้สึกว่ามันคุ้มหรือครับ ยังไม่คุ้ม เรา
 คิดกลับไปในอนาคตอีกนาน อันนี้อยากจะให้ตัดเสีย ที่นี้ลักษณะทางเศรษฐกิจ มีอยู่ว่าถ้า
 ท่านพยายามจะบีบเงินจำนวนตั้งหมื่นล้านบาท ๒ หมื่นล้านบาท เข้าไปในชนบทนี้ โดยที่
 ท่านไม่มีโครงการอะไรรองรับ.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณบุญเย็น ผมอยากจะขอความกรุณาให้พวกเข้าเรื่องนี้เถอะครับ
 นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : นี่แหละครับ ๆ

ประธานสภาผู้แทน : ครับ รวบรวมหน่อย

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : ครับ ๆ

ประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณครับ

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : การที่ท่านมีเงินจำนวนใดจำนวนหนึ่งเข้าไปใน
 โดยที่ชนบทไม่สามารถจะดูดซึมเอาได้ คือท่านไม่มีโครงการที่แน่นอนว่าท่านจะไปจ้างงาน
 ที่ไหนให้ใครมาทำงานนี้ ให้ก่อเกิดบริการสาธารณะ ใครจะได้ประโยชน์อะไรอย่างไหนแน่นอน
 มันก็คิดน้ำเกลือเข้าไปในร่างกายนี้ มันไม่เข้าครับ เพราะอะไร เพราะไม่มีช่องทางอะไรที่
 เตรียมไว้ มันไม่เข้า ไม่มีโครงการ คือพาไปเรื่อย คิดไม่เข้า แล้วไปไหน มันไหลคืน ไหลคืน
 มาเป็นแพลตฟอร์มอะไรต่ออะไรอยู่ในเมือง มันไหลไปอยู่ตามบาร์ ตามไนท์คลับ มันไปสร้าง
 นิสัยในการบริโภคให้แก่ผู้ใช้เงินเหล่านี้ คืออาจจะเงินค่าเบี้ยเลี้ยงพาหนะ ค่าอะไร โรงแรม
 อะไรร้อยแปด แล้วก็ทำให้เงินนี้ไหลกลับคืนมา ก็ไปสร้างนิสัยเสีย คือมีเงินในมือก็ไปเที่ยว
 ไปอะไรต่ออะไร เมื่อมีนิสัยเสียแล้ว ก็ทำให้เงินนี้รั่วไหล เกิดข้อผูกพันอะไรขึ้นมาร้อยแปด
 พันประการ นี่เป็นผลทางเศรษฐกิจ ไม่ได้ครับ ไม่ได้อย่างยิ่งครับ กระผมคิดว่านี่คือเหตุผล
 ซึ่งพอเพียงที่เราควรจะตัด กระผมก็อยากจะฝากท่านกรรมการ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
 อีกเล็กน้อยว่า ท่านได้เพียรพยายามจะอธิบายว่า ท่านก็พยายามมองดูว่าจะรักษาผลประโยชน์
 ของประชาชนชาวไทยเช่นเดียวกับท่านสมาชิกฝ่ายค้านทั้งหลาย กระผมก็ตั้งใจและคิดว่า
 ควรจะเป็นอย่างนั้น แล้วท่านก็บอกว่าท่านก็พยายามแล้วแต่ไม่สำเร็จ บางทีท่านก็อยากจะ
 ตัดออก แต่ว่าเมื่อพิจารณาแล้วได้พยายามแล้ว ก็ไม่สำเร็จ กระผมก็มานับดูท่านมีจำนวน
 ๒๓ คน ในคณะกรรมาธิการ ๓๕ คน นี่เสียงข้างมาก ถ้าท่านต่อสู้จริง ๆ เอากันจริง ๆ กระผมว่า
 ท่านชนะทุกรายการเลย แต่ท่านบอกว่าท่านสู้ไม่ได้สักที กระผมก็อยากจะทราบว่ามีอะไร
 อยู่เบื้องหลัง ท่านมีพยานคดีหรือมีไมหาคติอะไรอยู่เบื้องหลัง กระผมก็อยากจะให้ท่านได้
 ทบทวนดูอีกทีหนึ่งเท่านั้นแหละครับ กระผมขออภิปรายเท่านี้ครับ ขอบคุณครับ

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : กระผมเรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์
 แห่งร้อยเอ็ด พรรคประชาธิปไตย กระผมขอขอบพระคุณท่านกรรมการผู้มีเกียรติที่ได้มา
 ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณภาค ๘๕ ล้านบาทไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม กระผมก็ยังตั้งใจ

อยู่ว่าที่ท่านได้ชี้แจงไปนั้นน้อยไป ทั้งนี้ เพราะว่างบพัฒนาภาคนั้นไม่มีรายละเอียดไว้ แล้วก็ขอขอบคุณและชมเชยท่านที่ได้พูดความจริง เท่าที่กระผมได้ไปศึกษาจากพัฒนาภาคจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๘ และปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๔ ว่า มีตัวเลขจ่าย ๘๐ หรือ ๘๕ ล้านบาท ตลอดมา แต่อย่างไรก็ตาม กระผมใคร่จะกราบเรียน ณ ที่นี้ว่าการใช้จ่ายเงินจำนวนนั้นนั้นเป็นการใช้จ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องตามหลักการ กล่าวคือ เป็นการใช้จ่ายที่ไม่มีแผนวางไว้โดยแน่ชัด ถ้าหากว่าท่านจะพัฒนาประเทศพัฒนาภาคไหนอย่างไรจริง ๆ แล้ว ท่านก็น่าจะมีแผนวางไว้ว่าจะพัฒนาเรื่องอะไรอย่างไรโดยละเอียด ทั้งนี้เพื่อที่จะช่วยสร้างสรรค์ท้องถิ่นที่ยังต่ำต้อยด้อยพัฒนาทั้งหลายนั้นให้เจริญทัดเทียมกัน และอีกประการหนึ่ง กระผมได้เคยชี้แจงในวันแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการแล้วว่า การตั้งงบ ๘๕ ล้านบาทนี้ ท่านตั้งอย่างเลื่อนลอย ท่านได้เอาตัวเลขอะไร ท่านได้เอาหลักฐานข้อมูลอะไรว่า ๘๕ ล้านบาทนั้นพอ จริงอยู่เป็นตัวเลขที่ต่อเนื่องมาจากสมัยรัฐบาลสมัยก่อนครั้งก่อนโน้นก็ตาม แต่ว่าเนื่องจากว่า ภาวะการณ์ทางสังคมยุ่งยากซับซ้อนขึ้น มีปัญหาข้อเดือดร้อนต่าง ๆ มากมาย ท่านก็น่าที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขตัวเลขนั้นให้ทันกับปัญหาความเดือดร้อน ความต้องการเหล่านั้น กระผมได้เตรียมในชั้นกรรมาธิการแล้วว่า ยกตัวอย่างอย่างจังหวัดของกระผมนั่น แม้ว่าท่านจะตั้งงบไปพัฒนา ๑๐๐ ล้านบาทหรือพันล้านบาทก็คงจะไม่พอกับความต้องการที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากให้เห็น ถ้าหากว่าจะมีการตั้งบอมนั้นไปพัฒนาอย่างแท้จริงแล้ว ก็อยากจะได้เห็นการตั้งบออย่างมีเหตุผล สำหรับพัฒนาภาคนี้ เดิมทีเดิวนั้นกระผมเห็นว่าเป็นงบที่อันตราย และน่าเป็นห่วงต่อชาติบ้านเมืองอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เพราะเหตุว่ากระผมได้ถามในชั้นการแปรญัตติชั้นกรรมาธิการแล้วว่าเงิน ๓ แสนบาทที่มีข่าวลือว่าจะให้ ส.ส. พรรค ส.ป.ท. นั้นอยู่ในงบนี้ใช่ไหม แล้วก็กระผมก็ได้รับคำตอบว่าใช่ กระผมก็ได้เรียนว่า ถ้าเช่นนั้นเป็นวิธีการที่ไม่ชอบอย่างแน่นอนแล้วกระผมก็ได้รับคำตอบอีกว่า ส.ส. พรรคอื่นก็มีสิทธิที่จะเสนอมาได้เหมือนกัน กระผมเอง กระผมก็ยังไม่ได้พูดในชั้นกรรมาธิการนั้นว่า กระผมจะต้องการเงินนั้นหรือไม่ แต่ใจจริงแล้วกระผมเห็นว่าวิธีการกระทำเช่นนั้นเป็นการทำลายศักดิ์ศรีของสถาบันผู้แทนพยายามที่จะใช้ผู้แทนเป็นเครื่องมือของรัฐบาล เพราะการกระทำเช่นนั้น ฝ่ายนิติบัญญัติอ่อนแอลง ถูกมองไปในแง่ว่าเป็นผู้ขอ แต่ฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายบริหารนั้นเข้มแข็งขึ้น เป็นผู้ที่จะให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดแล้วว่า ส.ส. จะเป็นผู้มาขอทาน แล้วกระผมไปพบกับราษฎร

กระทบก็บอกเขาว่ากระทบได้รับค่าชี้แจงว่า ๓ แสนบาทนี้ ถ้าหากจะต้องการแล้วก็คงจะได้ให้
 เสนอมา แต่ว่ากระทบเองนั้น กระทบยังรังเกียจวิธีการที่จะได้เงิน ๓ แสนบาทเช่นนี้มา เพราะ
 เป็นวิธีการที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลทำนองครองธรรมตามระบอบประชาธิปไตย กระทบจะ
 พยายามต่อสู้ให้ได้มากกว่า ๓ แสนบาทให้ได้เป็น ๑๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาท หรือ ๑,๐๐๐
 ล้านบาท ด้วยวิธีการที่สมเหตุสมผลและเป็นระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ถ้าไม่ได้ก็ขอ
 ให้เป็นเรื่องของพระสยามเทวาธิราช กระทบได้บอกเขาว่าอย่างนี้ นี่แหละครับเป็นการสร้าง
 ภาพให้ประชาชนเห็นว่า ทำไมคนหนึ่งเป็น ส.ป.ท. อีกคนหนึ่งเป็นพรรคอื่นนั้น ไม่ใช่เป็น
 ผู้แทนด้วยกัน แล้วก็เขาได้คุณไม่ได้ แล้วคุณก็ไม่มีความสามารถอย่างเขา แล้วนอกจากนั้น
 กระทบได้ทราบจากเพื่อนสมาชิกบางคนบอกว่า เวลานี้สมาชิกในพรรค ส.ป.ท. นั้นได้ไปคุย
 ใ้อวดว่า นี่แหละเขาจะเอานั่นมาให้ เขาจะเอาถนน เอาโรงเรียนเอาบ่อน้ำ เอาอะไรต่ออะไร
 มาให้ ทั้งๆ ที่เป็นงบประมาณของแผ่นดิน แล้วเขาก็ไปพูดว่า นั่นแหละเขาเป็นคนเอาอะไร
 เอามาอย่างนั้น นี่แหละครับเป็นการสร้าง สร้างทรรศนะคติที่ไม่ดีให้แก่ประชาชน แล้วเมื่อ
 กระทบได้ฟังท่านสมาชิกและได้เห็นหลักฐานว่า เวลานี้ได้มีพฤติการณ์ที่คณะกรรมการ
 ฝ่ายรัฐสภานั้น ได้มีการตั้งบคนละ ๒ ล้านบาท ๓ ล้านบาทหรือมากกว่านั้น วิธีการอย่างนี้
 สร้างความแตกแยกไม่เฉพาะแต่บรรดาสมาชิกสภาผู้แทนด้วยกัน แม้แต่ใน ส.ป.ท.เอง
 กระทบเข้าใจว่าจะสร้างความขมขื่น ความผิดหวังให้แก่คนที่ไม่ได้เหมือนกัน นี่แหละครับ
 ขอให้ท่านคิดว่าใครเป็นผู้ทำลายประชาธิปไตย ใครเป็นผู้ทำลายความสามัคคีของคนในชาติ
 ท่านคณะกรรมการ ขอให้ท่านได้โปรดคิดให้จงดี ถ้าท่านรักชาติบ้านเมืองแล้วขอได้โปรด
 พิจารณาแผ่นดินของชาติไทยนี้ทุกกระเบียดนิ้วว่าต้องการอะไรบ้าง แล้วโปรดได้ให้ความ
 เป็นธรรมเฉลี่ยไปยังจุดต่างๆ เหล่านั้นโดยเสมอภาคกันด้วย กระทบไม่อยากจะให้มีการ
 สร้างอาณาจักร ส.ป.ท. โดยใช้ความโง่เขลาเบาปัญญาของประชาชนเป็นเครื่องมือ กระทบไม่
 อยากจะเห็นรัฐบาลนี้ รัฐบาลของ ส.ป.ท. โดย ส.ป.ท. และเพื่อ ส.ป.ท. อย่างเดียว กระทบ
 อยากจะเห็นรัฐบาลของ ส.ป.ท. ก็จริง โดย ส.ป.ท. ก็จริง แต่เพื่อประชาชนทั้งชาติ กระทบ
 ขอขอบพระคุณท่านกรรมการที่ได้มาชี้แจงให้ทราบข้อเท็จจริง และกระทบก็ขอกราบเรียน
 ด้วยใจจริงว่า รู้สึกซาบซึ้งในพฤติการณ์ของท่านที่ท่านได้ไปติดตามดูข้อเท็จจริง เมื่อท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติได้มาร้องเรียนกับท่าน กระทบอยากจะเห็นคณะรัฐมนตรีหรือผู้บริหาร
 ประเทศอย่างท่านนี้ทุกคนได้ไปเห็นข้อเท็จจริง แล้วได้นำมาแก้ไขชาติบ้านเมืองของเรา แล้ว

กระผมตั้งใจเหลือเกินที่กระผมได้ทราบว่า ท่านยินดีที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ขอถือโอกาสนี้ และ ณ บัดนี้ขอจูงท่านไว้ เมื่อเสร็จสิ้นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๑๓ นี้แล้ว กระผมใคร่ขอจูงท่านไปยังห้องถิ่นที่เขาคณะกรมนั้นร่วมกับกระผม กระผมเสียใจที่ท่านร้องนายกรัฐมนตรีนี่ซึ่งเป็นประธานกรรมการพัฒนาภาคท่านไม่ได้อยู่ในที่นี้ กระผมไม่สามารถที่จะเชิญชวนท่านไปได้ ก็เผอิญท่านกรรมการผู้มีเกียรติได้อยู่ ณ ที่นี้ เพราะฉะนั้น กระผมขอจูงท่านไว้แล้ว ก็ไปกับกระผมที่ไปนั้นมิได้หมายความว่ากระผมต้องการเงิน ๓ แสนบาทอย่างคนอื่น ๆ แต่กระผมต้องการให้ผู้มีอำนาจในการบริหาร ผู้ที่มีอำนาจในการที่เป็นตัวจักรสำคัญในการปกครองบ้านเมืองในปัจจุบันนี้ได้ไปเห็น ท่านอาจจะช่วยเขามากกว่า ๓ แสนบาทนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ขอเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า เมื่อท่านไปกับกระผมแล้ว คุณความดีทั้งหลาย ท่านจะให้เขาสร้างสะพาน สร้างถนน สร้างโรงงาน สร้างบ่อน้ำเหมืองฝายอะไรก็แล้วแต่ กระผมจะยกให้เป็นความดีของท่านทั้งสิ้น กระผมจะยกหรือติดป้ายจารึกไว้ ถ้าหากว่าท่าน พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร ขอภัยโทษที่เอ่ยนามในที่นี้ ไปร่วมกับกระผม กระผมจะจารึกนามสกุลกิตติขจร ไว้ ณ จังหวัดร้อยเอ็ดทุกแห่งที่ได้รับความช่วยเหลือ ที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ขอขอบพระคุณครับ

นายเสริม โลกเลื่อง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม เสริม โลกเลื่อง แห่งจังหวัดอุดรดิตถ์ ขอชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในฐานะเป็นกรรมการ กระผมได้นั่งฟังท่านผู้มีเกียรติพูดอภิปรายด้วยความห่วงใยชาติและแผ่นดินไทย ประชาชาติไทยมา ๒ วัน และ ๒ คืนเข้าขณะนี้แล้ว ได้นั่งใช้ความอดทนสดับตรับฟังการดำเนินคดีงานของกรรมการมาโดยตลอด ขอยกย่องชมเชยว่าท่านพูดได้ไพเราะเสียดแทงเสียดสีตีมาก กระผมขอกราบเรียนว่ากรรมการก็มีหัวใจเหมือนกันนะครับ แต่ว่าในขณะนี้มีความเมตตาสงสารท่านที่ท่านไม่มีโอกาสมาทวงตัง มาชักฟอก มาห่วงใยเหมือนคณะกรรมการ ท่านห่วงว่า พวกกระผมจะโกงท่าน กระผมห่วงกลัวรัฐบาลจะโกงพวกท่าน ได้ต่อสู้และโต้แย้งอย่างสุดฝีมือ แต่ว่าพวกท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็ต่างได้พูดกระทบกระเทียบเปรียบเปรยว่ากรรมการไม่มีความรู้ ไม่มีความสามารถ ไม่มีความห่วงใยในระบอบประชาธิปไตย สร้างระบบที่จะชักจูงประชาธิปไตยเข้ารกเข้าพง อะไรทำนองนั้นเป็นส่วนใหญ่ กระผมคิดว่ามติหลายมติได้ผ่านมติของสภานี้ไปแล้ว ท่านก็ย้งนำเอามาพูดกันอีก คล้าย ๆ กับว่าท่านเป็นผู้ห่วงแทนและรักระบอบประชาธิปไตยเสียเหลือเกิน เสียข้างมากยอมรับแล้ว

ท่านเสียงข้างน้อยก็ยังเอามาพูดกันอยู่ ตัดก็ดำ เพิ่มก็ว่า ไม่รู้จะทำอย่างไร คนจูงลา ๒ คน
 นี้เดินไปเจอเข้าบอกว่า เอ๊ย อ้ายโง่ ซี้ลาไปซิวะ ซี้ซิ่นไปทั้งสองคน เดินไป อีกพวกหนึ่งบอกว่า
 เอ้า อ้ายนี้มันบัดซบ ขอให้ทามลาไปซิ ไม่รู้จะทำอย่างไรครับ กระผมอยากจะขอกราบเรียน
 ท่านผู้ที่มีความห่วงใยในความเป็นมาและเป็นไปของการทางบประมาณนี้ ได้ฟังว่ากรรมวิธีการ
 ผ่านมาได้อย่างไร ไม่เห็นแก่ชาติบ้านเมืองเลย ท่านต้องคิดว่ากรรมวิธีการนี้ก็มาจากปวงชน
 เหมือนกัน เหมือนท่านเหมือนกัน มายืนดูมานั่งดู ซักฟอกนี่ อยู่ใกล้ชิดกว่าท่าน ได้พิจารณา
 แผนการที่ถูกต้องเสียก่อน แผนการเศรษฐกิจแผนการพัฒนาของชาติบ้านเมืองย่อมเอาเป็น
 แผนใหญ่ไว้ ท่านพูดในแผนย่อย จะเอาแผนย่อยมาตีแผนใหญ่ให้คว่ำไปเช่นนั้นหรือ จึงจะ
 เป็นประชาธิปไตย กระผมยังไม่เข้าใจเหมือนกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องการที่เราจะพูดกันโดย
 ไม่มีความรับผิดชอบ กระผมคิดว่าพูดกันได้ทุกคน ท่านเป็นคนที่เคยริมฝีปากพูดขอให้
 ห่วงใยชาติบ้านเมือง ขอให้ห่วงใยระบอบประชาธิปไตย ขอให้ท่านปฏิบัติตนให้อยู่ในขอบเขต
 อย่างมาเดี๋ยวจึงเกี่ยวกับเฉพาะกรรมวิธีการซึ่งท่านแต่งตั้งมาเอง หน้าแข็งหัวเข่าของท่าน ใช้ความ
 เอ็นดู และเมตตากันพอสมควร ให้ความเป็นธรรมกัน กระผมคิดว่าการทำงานร่วมกันเท่านั้น
 ที่จะพาให้ชาติบ้านเมืองรอด ไม่ใช่ว่าจะมาเรียกร้องให้พวกกระผมเสียสละแต่ผู้เดียว ส่วน
 พวกท่านไม่เสียสละจะเป็นประชาธิปไตยตามใจท่านเท่านั้นหรือ กระผมอยากจะกราบเรียน
 ว่าทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้อยคำที่ท่านมาพูด มีแต่กรรมวิธีการ เป็นผู้เสียหายทั้งนั้น บอกว่าเข้าไป
 แปรญัตติ กรรมวิธีการก็บอกว่าสงวนไว้เถอะ ไม่เห็นชี้แจงอะไรกัน นั่งนิ่ง บางคนก็เล่านิทาน
 ได้สนุกสนานว่า เขารีดน้ำม้าออกมาอย่างไร ผสมกันอย่างไร พูดกันไปได้กรรมวิธีการไม่เคย
 พูดปัญหาเหล่านี้เลย รวมทั้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่า ถามแล้วว่าเงิน ๓ แสนบาทที่ไป
 แจกกันนะอยู่ในงบนี้ไซ้ไหม ตอบว่าไซ้ กระผมขอกล่าวด้วยความเสียใจว่าไม่มีกรรมวิธีการ
 คนใดตอบเช่นนั้นเลย ไม่มีปัญหา คนไหนที่ไปแปรญัตติตามกรรมวิธีการในข้อนี้เลย อย่างนี้
 เป็นต้นครับ ท่านผู้ฟังทั้งหลายไม่รู้เรื่อง กรรมวิธีการไม่ได้พูด ท่านประธานไม่ได้เหลียวมาชี้เลย
 กรรมวิธีการอยากจะลุกมาตอบท่านแน่ เห็นใจที่ท่านสงสัยข้องใจกันอยู่ตลอดวันตลอดคืน
 มาวันนี้ แต่ท่านประธาน กระผมไม่เหลียวมาชี้ทางนี้เลย ก็จนใจครับ ก็เรารักษาระบอบประชาธิปไตย
 กันอย่างว่านี่ ท่านไม่ชี้ ก็พูดไม่ได้ เพื่อนสมาชิกที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนเมื่อตอนเช้า
 ก็ได้พูดแล้ว ด้วยความเห็นอกเห็นใจ ว่ากระผมทำงานด้วยความสำนึกในหน้าที่และความ
 รับผิดชอบต่อชาติบ้านเมืองเหมือนท่าน ไม่น้อยไปกว่าท่าน แต่การที่ท่านมาพูดเช่นนี้เป็น

การแบ่งแยกคล้าย ๆ กับว่าأيายพวกกรรมธิการไม่รักชาติบ้านเมืองเลย เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ถ้าเราจะถ้อยที่ถ้อยอาศัยกันไม่รู้อะไรถามออกมา การพูดโดยไม่รู้ กระผมก็มีความเมตตาธรรมพอสมควร สงสารท่าน อยากจะตอบให้หายข้องใจ แต่ว่าด้วยความงัวเงลาเบาปัญญา บางทีกระผมพูด บางทีก็เลอะเทอะหรือไม่เข้าประเด็นของท่าน ก็ต้องอภัยกันด้วยตามบ่อย ๆ ก็ตอบได้บ่อย ๆ เพื่อความเข้าใจกัน กระผมคิดว่าอย่างนี้จะเป็นการที่ช่วยกันผดุงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยได้ทางหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : ข้อนี้ได้พิจารณากันมานานพอสมควรแล้ว ผมอยากจะถามมติที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๗ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ผมจะขอถามมติที่ประชุมว่า อนุมาตรา(๑๑) นี้ที่ประชุมนี้จะยืนยันให้คงไว้ตามร่างเดิมหรือจะให้เป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรที่จะให้เป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม ก่อนที่จะพิจารณาต่อไป

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน ได้ยืนขึ้น)

ประธานสภาผู้แทน : ฟังผมก่อน คุณอุทัย นั่งลงก่อน ผมมีเรื่องที่จะชี้แจงเหมือนกัน เดี่ยวผมมีเรื่องจะชี้แจง นั่งเสียก่อน แล้วผมจะพูดได้อย่างไรเล่า

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน ได้นั่งลง)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในการดำเนินการประชุมเรื่องงบประมาณนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นมา ผมได้พยายามที่ตั้งอุดมคติและเป้าหมายไว้ว่า ในการที่จะพิจารณากันแต่ละ

ซ้อนั้น ก็ได้พยายามให้ผู้แปรญัตติเป็นส่วนใหญ่ได้เสนอข้อแปรญัตติ และนอกจากนั้นก็ได้อีก
 แทรกผู้ที่จะอภิปรายสนับสนุนบ้างบางคนโดยสมควรแก่เวลา และนอกจากนั้นเมื่อผมพิจารณา
 โดยหน้าที่ของประธาน เห็นว่าสิ่งใดได้อภิปรายกันช้า ๆ ชาก ๆ วน ๆ เวียน ๆ กันอยู่ ลูกขึ้น
 มาอย่างไรก็กล่าวกันอย่างนั้น ผมก็พยายามที่จะอดทนในการที่เห็นว่า เมื่อเราจะเป็นประชาธิปไตย
 กันก็ปล่อยให้พูดไปบ้าง อะไรไปบ้าง แล้วเมื่อเห็นเวลาสมควร ผมก็เสนอถามที่ประชุมให้
 วินิจฉัยว่า ควรจะปิดอภิปรายหรือยัง ตามข้อบังคับข้อ ๕๓ ผมก็ได้กระทำอย่างนี้เสมอมา
 โดยที่มองดูทั้งทางผู้แปรญัตติบ้าง แล้วก็พยายามขำเลียงมาทางขว้างว่า กรรมวิธีการจะ
 พิจารณาหรือไม่หรืออย่างไร ผมก็พยายามที่จะใช้ดุลพินิจ ก็อาจจะในฐานะที่ท่านสมาชิก
 ฝ่ายค้านก็มีหัวใจ ฝ่ายรัฐบาลก็มีหัวใจ กรรมวิธีการก็มีหัวใจ ประธานสภาก็มีหัวใจเหมือนกัน
 เพราะฉะนั้นในการดำเนินงานนี้ ผมยอมรับว่าผมเป็นบุรุษ เพราะฉะนั้นผมเองก็มีขอบเขต
 และความสามารถ แต่ในบางขณะผมได้ใช้ดุลพินิจว่าในระบบประชาธิปไตยนั้น ถ้าหากว่า
 สิ่งใดในฐานะและสิ่งแวดล้อมที่เราเป็นอยู่ในขณะนี้นั้น หากเราจะดำรงไว้ให้เกิดผล โดย
 สิ่งทีเรียบร้อยไปสู่เป้าหมายไม่เกิดความสับสนอลเวงในสถาบันนี้ ผมได้ใช้ดุลพินิจพยายาม
 ที่จะแก้ปัญหาตลอดมาเพื่อหวังอย่างเดียว ความสงบและประเทศชาติ และในการที่เราจะทำ
 เรื่องประชาธิปไตยได้นั้น ผมคิดว่าเราจะต้องมีความอดทน รู้จักเสียสละให้ซึ่งกันและกัน
 เพราะฉะนั้นเมื่อท่านให้ผมเป็นประธานโดยเสียงส่วนใหญ่แล้ว โปรดได้ให้เกียรติผมบ้าง
 ในบางขณะผมก็อาจจะสร้างความไม่พอใจให้ฝ่ายหนึ่ง และสร้างความพอใจให้อีกฝ่ายหนึ่ง
 และอาจจะกลับกันอย่างนี้บ้าง โดยผมคำนึงถึงว่า อะไรที่จะบังเกิดซึ่งความสงบ อะไรที่พอ
 จะดับไปได้ ในการที่ลงมติผ่านไปอันหนึ่ง ๆ นั้น ในบางขณะผมแก้ไขปัญหาความสับสน ถ้า
 จะปล่อยให้พูดกันต่อไป ต่อล้อต่อเถียงในบางขณะ บรรยากาศรุนแรง ท่านคิดว่าอยากจะ
 ให้แรงขึ้นเพื่อจะเอาชนะคะคาน หรือการที่จะปล่อยให้ไปอย่างนี้ เพียงอย่างนี้เท่านั้น แต่เรายัง
 มีโอกาสที่จะควบคุมที่จะติดตามทำหน้าที่ในนิติบัญญัติอีกเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้น
 เพื่อนสมาชิกที่เคารพ ผมและท่านต่างเป็นผู้แทนเหมือนกัน ผมไม่เคยถือว่าผมเป็นประธานสภา
 ผมให้สัตย์ปฏิญาณกับตัวเองว่า จะไม่ใช่ข้อนี้อย่างเดียวในชีวิตประธานสภาของผม.....

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทน : แต่ว่าผมจะใช้ความสามารถที่มีอยู่ ผมอยากจะเป็นประธานสภา
 ที่เป็นเยี่ยงอย่างในการที่จะเริ่มระบบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นสิ่งใดที่ผมขอร้อง เพื่อน

สมาชิกขอโหลี่ให้ผ่านไปเถอะ ถ้าผมเมื่อกี้ผิดพลาดประการใด ผมขอโทษด้วย ขอให้พุดกัน
ในข้อต่อไป มีเวลาที่จะพุดอีกเยอะ แล้วยังมีรายการอีกเยอะ ขอแก้ผมในฐานะที่เป็นประธาน
สภาเถอะ เรื่องต่าง ๆ จะได้ราบรื่นต่อไป ผมขอ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

(เรื่ออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ ได้ยืนขึ้น)

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก็จะต่อไปได้ มีอันอื่นที่จะพุดอีกเยอะ เราพุดถึงเขากัน
มาตั้ง ๒ วัน เขายังไม่เคยตอบเลย นี่พุดจริง ๆ เอาเถอะพอที่ ผมขอ พอที่

(เรื่ออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์) ได้นั่งลง)

ประธานสภาผู้แทน : เชิญคุณอุทัย

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : สิ่งที่ผมจะกล่าวนี้เป็นเรื่องระหว่างผมกับท่านประธาน
ไม่เกี่ยวกับสมาชิก แต่ว่าเกี่ยวกับข้อบังคับที่เราจะต้องดำเนินกันต่อไป คือผมวิตกกังวล ผม
ก็ขอขอบคุณท่านประธานที่ได้อุตส่าห์อบรมสั่งสอนพวกเราเป็นอย่างดีตลอดมาตั้งแต่เปิด
สภาหลายครั้งหลายหน ก็ซาบซึ้งเรื่อยมา แต่เมื่อกี้ก็รู้สึกประหลาดใจว่าที่ท่านอบรมนะ
ผมก็ไม่เข้าใจว่าผมทำผิดหรือว่าผมทำถูก เพราะว่าผมยืนขึ้นยกมือนี้ตามข้อบังคับ เขาบอกว่า
เป็นการประท้วง เมื่อเป็นการประท้วงท่านประธานก็น่าจะถามผมสักคำ คุณอุทัย มีอะไรไหม
ผมก็จะได้ชี้แจงให้ฟังว่า อะไรผิดอะไรถูกในสภาขณะนี้ แล้วท่านก็ชี้แจงตอบผม ผมก็เป็น
คนฟังเหตุผลเหมือนกัน ผมคิดว่าถ้าท่านประธานให้ผมมีโอกาสชี้แจงว่า ที่คุณประท้วงนะว่า
อะไร ถ้าท่านประธานชี้แจงว่า คุณอุทัย ขณะนี้นะเขาลงมติแล้วคุณพุดไม่ได้แล้ว ผมก็จะได้
กลับเข้าไปนั่ง เออ ว่ามันเป็นอย่างที่ท่านประธานว่า แต่ท่านประธานไม่เปิดโอกาสเลย ไม่เปิด
โอกาสยังพอว่า ไม่เปิดข้อบังคับด้วย อาศัยอำนาจ จริง อำนาจนะมีอยู่ ผมไม่เถียง แต่ว่า
อำนาจนั้นนะ ใครจะใช้ให้สวยให้งามนะ ก็อยู่ที่การใช้เหมือนกัน ผมก็คิดอย่างนี้ แล้วที่ผม
จะถามท่านประธาน ท่านประธานชี้แจง ผมก็พอใจ คือเป็นอย่างนี้ครับ ผมนี้ขอสงวนเอาไว้
ตามสิทธิของสมาชิกสภาผู้แทนเพื่อจะได้เข้ามาพุดในสภา การทำงานนั้นนะถ้าในสภาขนาด
ขอสงวนยังถูกปิดปากนี้ ผมก็ไม่รู้ว่าจะไปพุดที่ไหน แต่ถ้ามันขัดขวางมากให้ปิด ถ้าท่านประธาน
ชี้แจงว่า นี่คุณอุทัย เขาลงมติปิดแล้ว คุณต้องเป็นอย่างนั้น ผมก็จะไม่เสียใจ แล้วผมก็จะ
แสดงความเข้าใจ แล้วยังจะจำไว้ในกาปฏิบัติที่เราต้องประชุมต่อไป ถ้าสภานี้ยังคงอยู่เรา
ก็ต้องทำงานกันอยู่อย่างนี้ ผมขอขอบคุณท่านประธาน ตลอดเวลาที่ทำงานมานั้นผมได้

ชมเชยอยู่เสมอด้วยความภาคภูมิใจในตัวประธานคนนี้ นี่ ผมคุยอยู่เสมอด้วยความภาคภูมิใจ แต่ขณะนี้นั้นนะ ถ้าสมาชิกท่านใดจะมองเห็นว่าผมเป็นเด็กดีอ้อรึ้น ผมก็ขออภัย แต่ขอให้อภัยความในใจของผมด้วยเถิดว่า ผมรู้สึกประหลาดใจที่ท่านประธานน่าจะเปิดโอกาสให้ผมชี้แจงบ้าง แล้วก็ขอรบกวนท่านประธานนิดเถาะครับว่า ผมก็อ่อนด้วยข้อบังคับ เพราะท่านประธานต้องเชี่ยวชาญกว่าผมแน่ ว่าเมื่อผมขอสงวนไว้เช่นนี้ ท่านประธานมีญาณอันใดจะเล็งให้ทราบว่ามีเหตุขัดข้องกับคนอื่น เพราะว่าถ้าท่านประธานเรียกให้ผมขึ้นมาพูด หรือว่าใครขึ้นมาพูด ถ้าท่านประธานเห็นว่าเข้า นี่ชี้ครับท่านประธาน ใช้อำนาจท่านเลย ว่า นาย ก. คุณนะเข้าคนอื่นแล้วนั่งได้ อย่างนี้ชี้ครับ ถ้าทราบแต่ที่คนสงวนไว้เขายังไม่ได้พูด จะรู้ได้อย่างไรว่าเขาจะเข้า ให้เขายืนขยับปากสัก ๒ คำเถาะ ถ้ามันเข้า ท่านบอกว่า นี่คุณเข้าแล้ว เขาก็จะได้นั่งว่ามันเข้าแล้ว คนเรานะมันโตแล้ว ผมก็พูดอย่างนี้แหละครับ แล้วถ้าหากว่าจะเป็นการล่วงเกิน ผมก็ถือว่าเป็นความรู้สึกในฐานะที่ผมก็มีสิทธิคนหนึ่ง ผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมก็ขอบคุณครับ อยากจะเรียนชี้แจงให้ทราบด้วย คือดูหน้า ๑๖ ข้อบังคับข้อ ๕๓ “ในกรณีที่ประธานพิจารณาเห็นว่า ได้อภิปรายกันพอสมควรแล้ว จะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะปิดอภิปรายหรือไม่ก็ได้” เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเราได้อภิปรายกันมาตั้งแต่ตอนบ่ายแล้วก็มาจนกระทั่งถึงบัดนี้แล้ว ก็เห็นว่าเป็นการสมควรสำหรับข้อนี้ และในการที่จะปิดอภิปรายหรือเปิดอภิปรายได้นั้นก็แล้วแต่เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมนี้ ผมเป็นแต่เพียงขอให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยว่าควรจะปิดหรือเปิด เมื่อผมขอวินิจฉัยตามข้อบังคับที่ประชุมนี้จะให้เป็นอย่างไรผมก็พร้อมที่จะปฏิบัติตามที่ประชุมนั้น ผมขอความกรุณาให้ยุติได้ไหมครับ จะได้อ่านข้อต่อไป เพราะถ้าอย่างไรก็ตาม ถ้าอย่างนั้นก็มีข้อโต้แย้งกับผมเท่านั้นแหละที่จะเถียงกับคนอื่นละก็คงจะไม่ควรละขออนุญาตอ่านอีกต่อไปครับ ข้อต่อไป ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๒) เงินสำรองเพื่อปราบปราม

ประธานสภาผู้แทน : อนุมาตรา (๑๒) คุณแคแล้วครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กระผมขอขอบพระคุณ ได้ยินหรือเปล่าก็ไม่รู้

ประธานสภาผู้แทน : ได้ยิน

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ได้ยินนะครับ มีคนเคยตำหนิว่าไม่ได้ยิน คราวนี้เงินสำรองเพื่อการปราบปรามนี้ รวมทั้งสิ้น ๒๘๐ ล้านบาท กระผมขอตัดไป ๒๐ ล้านบาท กระผม

ได้พยายามพากเพียรที่จะตรวจดูในงบประมาณฉบับก่อน ๆ เช่นงบประมาณฉบับพุทธศักราช ๒๕๑๒ ก็ไม่ปรากฏว่ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณเพื่อการปราบปรามขึ้น ในงบประมาณปีต่อ ๆ ไป ถัด ๆ ไปก็ไม่เคยปรากฏว่ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณเพื่อการปราบปรามไว้ นอกจาก ๒๘๐ ล้านบาทนั้นแล้ว ปรากฏว่ารัฐบาลได้ตั้งรายจ่ายไว้ในอนุมาตรา (๑๓) คือค่าทดแทนผู้ได้รับอันตรายในการปราบปราม ๔ ล้านบาท เงินสู้รบของการปราบปรามอีก ๓๐ ล้านบาท ท่านผู้เป็นประธาน กระผมจะให้เหตุผลนะครับ กระผมเข้าใจประเด็น ขอความกรุณาประธานได้โปรดอนุญาตให้กระผมพูดข้อเท็จจริงที่น่าไปสู่ประเด็นนั้นด้วยเพื่อการให้เหตุผล ท่านประธาน กระผมเข้าใจว่างบประมาณเพื่อการปราบปรามนี้คืองบประมาณเพื่อการปราบปรามการก่อการร้ายของคอมมิวนิสต์ ซึ่งปรากฏขึ้นทั้งภาคใต้ ทั้งภาคเหนือและทั้งภาคอีสาน กระผมเข้าใจว่าอย่างนั้น เหตุที่กระผมขอตัดนั้นท่านผู้เป็นประธาน การปราบปรามผู้ก่อการร้ายหรือคอมมิวนิสต์นั้น เราจะใช้เฉพาะวิธีปราบปรามเอาเป็นไปยิง เอาเครื่องบินไปทิ้งระเบิดอย่างนี้ กระผมเห็นว่าคงจะไม่เป็นผลสำเร็จ อันแน่แท้ ในปัจจุบันนี้ก็ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้มานั่งอยู่ ณ ที่นี้ด้วย รัฐบาลนี้ ในนามของรัฐบาลนี้ก็พยายามหลายวิธีที่จะปราบปรามพวกก่อการร้ายนี้ให้สูญสิ้นไป เป็นต้นว่าพัฒนาในเขตย่านที่เรียกว่า เซนซิทีฟ แอเรีย (sensitive area) หรือพวกที่มีชุกชุมนะ เป็นอย่างนี้ เช่นชนบทที่อยู่ห่างไกล พยายามเข้าไปถึงประชาชน เหล่านี้เป็นต้น ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่ารัฐบาลนี้กระผมขอตำหนิสักนิดหนึ่งนะครับ ได้มีส่วนช่วยส่งเสริมให้มีการก่อการร้ายหรือคอมมิวนิสต์ยิ่งขึ้น ประการแรกกระผมขอพูดเพื่อเป็นการสร้างสรรค์ท่านผู้เป็นประธาน ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ได้ปราบปรามคอร์รัปชันลงโดยเด็ดขาด และแท้จริงแล้วอันนี้จะป็นสาเหตุประการหนึ่งที่จะสกัดกั้นการก่อการร้ายหรือพวกคอมมิวนิสต์นะครับ เท่าที่กระผมได้ทราบเจียงไคเช็คนั้นต้องกระโจนไปจากผืนแผ่นดินใหญ่ก็เพราะว่าทหารจีนก็กมินตั้งนั้นคอร์รัปชันจนกระทั่งกระผมได้อ่านและได้ทราบว่าเมเซตุงแกมก็กวอดอยู่เสมอมว่าอเมริกันนั้นคือคลังแสงของเรา นะครับ สำหรับทหารเจียงไคเช็คนั้นคือทหารชนสัมภาระมาให้เรา ทั้งนี้ก็เพราะว่าเขาชนอาวุธมาขาย เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้ตัวอย่างมาแล้วอย่างนี้ เราจะต้องสกัดกั้นและปราบปรามคอร์รัปชันโดยเด็ดขาด ท่านผู้เป็นประธาน ท่านต้องยอมให้กระผมพูดข้อสาระสำคัญอันอาจจะเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ อันนี้เป็นเหตุประการหนึ่ง รัฐบาลที่รัก ๆ พวก ๆ นายกรัฐมนตรีก็อยู่ที่นี้พร้อมแล้ว ท่านมักจะพูดอยู่เสมอว่าบ้านเมืองนี้ไม่มีคอร์รัปชัน เพราะไม่มีผู้ใดร้องขอ มาร้องกล่าวหา ท่านอย่าไปเชื่อ นะครับ เติมไปทั่วทุกหัวระแหง ตำรวจก็ดี อำเภอก็ดี เพราะ

ฉะนั้นขอให้ท่านสอดส่อง กระทบขอชมเชยท่านอธิบดีกรมการปกครอง คุณสนิท วิไลจิตต์ ท่านมักมีวิธีการใหม่ๆ แปรกๆ ของท่านเสมอ ที่จะปราบปรามคอร์รัปชัน ประการที่ ๒ ท่านต้องพยายามเข้าถึงประชาชนนะครับ ในปัจจุบันนี้ปรากฏว่าข้าราชการที่อยู่ตามชนบทนั้นมักเข้าไม่ถึงประชาชน วางตนเป็นเจ้าของเป็นนาย ประชาชนไปนี้ แหมขู และนอกจากขู่แล้วก็ไม่ได้รับความสะดวก พวกก่อการร้ายหรือพวกคอมมิวนิสต์ก็เอาสิ่งเหล่านี้ไปอ้างเหล่านี้เป็นต้น ในประการแรกท่านต้องจัดการปราบปรามมือเท้าของรัฐบาลก่อน ถ้าหากว่ามือและเท้าของท่านดีแน่นอนที่เดียวประชาชนก็ย่อมจะอยู่เย็นเป็นสุข อันนี้เป็นเหตุผลประการแรก ท่านประธาน เหตุใดกระทบผมจึงพูดอย่างนี้ ก็อยู่ในประเด็นนั่นเอง คือว่า ถ้าหากว่า ถ้ารัฐบาลจัดการสิ่งเหล่านี้แล้ว จะไม่จำเป็นต้องเสียเงินจำนวนถึง ๒๘๐ ล้านบาท หรือ ๓๐๐ ล้านบาท ๔๐๐ ล้านบาท ท่านต้องยอมให้กระทบพูด ประการที่ ๒ ท่านประธาน ในการที่จะปราบปรามคอมมิวนิสต์หรือผู้ก่อการร้ายนั้น เพื่อที่จะสงวนเงินของชาติ กระทบขอกราบเรียน ท่านอย่าเอาคำว่าคอมมิวนิสต์ไปยึดเยียดให้เขาโดยเขาไม่ได้เป็น โดยเขาไม่ชอบ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมครับพร้อมด้วยท่านนายกรัฐมนตรี กระทบได้ทราบว่าคุณของท่าน คือทหารที่ท่านส่งไปนะไปก่อการ ไปโจมตีพรรคของกระทบว่าเป็นคอมมิวนิสต์ อย่าเอาอย่างนายเทพ นายแคล้ว มันใช้ได้ที่ไหน ท่านอย่าไปแบ่งชั้นวรรณะ กระทบมีความรู้สึกรักชาติไทย เช่นเดียวกับท่านนะครับ รักขนบธรรมเนียม รักประเพณีไทยเช่นเดียวกับท่าน เป็นแต่ว่าจะให้ความคิดของกระทบเหมือนกับท่านเบียดทุกกรณีไปเป็นไปไม่ได้ กระทบเป็นฝ่ายค้าน ไม่อยากจะเรียกว่าเป็นฝ่ายค้าน กระทบเป็นฝ่ายที่ยังไม่ได้สนับสนุนรัฐบาลในทุกกรณีนะครับ บางกรณีกระทบก็ยกมือให้ ถ้าหากว่ารัฐบาลกระทำดี เพราะฉะนั้นท่านอย่าไปเอา ก่อนที่ท่านจะส่งใครไปนะ ท่านต้องอบรมคนของท่านไปในเขตเซนซิทีฟ แอเรีย (sensitive area) นะ เขตชนบทที่อยู่ห่างไกล ท่านต้องอบรม อย่าไปเข้าใจผู้ใดผู้หนึ่งว่าเป็นคอมมิวนิสต์ อย่าไปใส่ร้ายป้ายสีเขา คอมมิวนิสต์นะเท่าที่กระทบทราบมันเป็นยากจะตายไปท่านประธาน มันเป็นยากจะตายไป เฉพาะคนที่ได้รับการศึกษาเท่านั้นถึงจะเป็นได้ ถึงจะรู้จักคอมมิวนิสต์ กระทบจะยกตัวอย่างให้ฟัง เป็นต้นว่า สภาพอินเดียนะครับ สภาพอินเดีย รัฐที่เป็นคอมมิวนิสต์มากที่สุด คือรัฐเคลลา ซึ่งรัฐนั้นปรากฏว่าประชาชนมีการศึกษามากกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ยิ่งกว่ารัฐอื่น อย่างนี้เป็นต้น ในขณะที่พวกเรานะมันไม่ใช่ซะ ท่านอย่าเอาสิ่งใดมาสาตามามอมไม่ถูกครับ เราก็ยังรักรัฐบาลนี้ เราก็ยังรักประเทศไทย เพราะฉะนั้นอย่าสาตากันอย่า

มอมกัณฑ์ มันจะเสียใจ และมันจะเตลิดเปิดเปิงเข้าป่า อันนี้ท่านจำไว้ๆ คราวนี้ในชนบทบาง
 สิ่งบางอย่างนะครับ อันนี้กระผมขอเสนอวิธีแก้ไขเพื่อให้เปลืองเงินปราบน้อยลงใจละครับ
 ท่านประธานเป็นข้อเท็จจริงที่น่าไปสู่ประเด็นเช่นว่า ท่านส่งทหารไปจังหวัดสกลนคร ไปจังหวัด
 นครพนมนะครับ คนของท่านไม่ดี อ.ส.ของท่านไม่ดี ทหารของท่านไม่ดี ท่านก็จะรู้จักอยู่
 แล้วว่า อาหารก็คือไรก็ดีของชาวบ้านบ้านนอกนั้นอยู่ตามป่าตามดงมีเห็ดมีอะไร เขาเรียก
 อะไร กะปอม มีแย้ มีกิ้งก่า อะไรเหล่านั้นแหละครับ มันอยู่ในโลก ไม่อย่างนั้นก็ห่อข้าวไป
 ส่งเขา ทว่าเขาเอาข้าวไปส่งคอมมิวนิสต์ยิ่งทิ้งเสีย อย่างนี้เป็นต้น มันก็เกิดโมโห ท่านผู้เป็น
 ประธาน ท่านอย่ามีส่วนช่วย อันนี้เป็นข้อสำคัญนะครับรัฐบาลขอได้โปรดฟังไว้ กระผมก็ได้
 ฟังมา อันนี้เป็นข้อแก้ไขประการหนึ่ง ท่านผู้เป็นประธาน นอกจากนั้นกระผมขอกราบเรียน
 ว่า ขอกราบเรียนว่านะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พูดถึงนโยบายของประเทศผู้นำในโลกเสรีนี้
 เช่นประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ปรากฏว่าเขายื่นมือออกไป กระผมจะยกตัวอย่างให้เห็น เวลานี้
 เขาใช้นโยบายที่อะลุ่มอล่วย เป็นต้นว่า เปิดการประชุมขึ้นที่กรุงวอร์ซอ กับจีนปักกิ่ง กับจีนแดง
 เหล่านี้ เป็นต้น ยอมให้พวกทัวริสต์ (tourist) พวกหนังสือพิมพ์ พวกนักท่องเที่ยว อนุญาต
 ให้ไป ๆ มา ๆ

ประธานสภาผู้แทน : นี่เห็นจะนอกเรื่องไปแล้วนะครับ ไม่เกี่ยวหรอกครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : แล้วกระผมจะหันเข้ามาประเทศไทย

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เกี่ยวหรอกครับ เาละ เข้าเรื่องดีกว่าครับ อย่าไป วอร์ซอ ปักกิ่ง
 ไม่เอาครับ เข้าเรื่องเถาะครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ครับ ท่านผู้เป็นประธาน ปรากฏว่าเราอยู่ใกล้ขีด
 เหตุการณ์เหลือเกินกับประเทศที่เราถือว่าเป็นศัตรู เช่นประเทศจีนแดง ประเทศเวียดนามเหนือ
 ท่านจะเห็นได้ว่าอาณาเขตของไทย ตั้งแต่เชียงรายได้ไปจนจรดอุบลราชธานี ตั้ง ๑,๐๐๐ กว่ากิโลเมตร
 ๒,๐๐๐ กิโลเมตร และนอกจากนั้นไปจรดจังหวัดตราด เหล่านี้เป็นต้น เราก็คงไปถือเป็นศัตรู
 กับประเทศเขมรเสีย อะไรอย่างนี้เป็นต้น ทำให้เราเพิ่มจำนวนศัตรูขึ้น เงินปราบปรามคอม-
 มิวนิสต์มากขึ้น อย่างนี้เป็นต้น มีอย่างไหนเมื่อ ๕-๖ ปีมาแล้วเราไม่เคยมีงบประมาณพรรคนี้
 เลย แต่ทว่าปีนี้หรือ ๒ ปีนี้พุ่งพรวดขึ้นมาตามลำดับอย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธาน มีอะไรที่จะ
 เป็นหลักประกันว่า ปีนี้ ปีหน้าและปีโน้นต่อไป งบประมาณการปราบปรามคอมมิวนิสต์นี้จะไม่
 พุ่งพรวดขึ้นไปเป็นตามลำดับ เท่าที่กระผมฟังมานั้น ในประเทศมลายูก็ดีในประเทศฟิลิปปินส์

ก็ดี เหล่านี้ก็มีกันอยู่อย่างนี้ แล้วรัฐบาลก็ทุ่มเทเงินปราบ เพราะฉะนั้นเราจะต้องศึกษาหาวิธีปราบโดยให้ใช้เงินน้อย จะทำอย่างไรเล่า เราควรจะมีกลวิธีการของเรา ไปปราบปรามนะ กระผมเข้าใจว่าจะลำบากเพราะว่ามีอยู่ใกล้กับศัตรูของเราเนะครับอยู่ใกล้กับประเทศจีนแดงเวลานี้ท่านผู้เป็นประธาน กระผมก็ได้อ่านหนังสือพิมพ์จีนแดงเขาจองถนนมาแล้ว เหนือห่างจากแม่น้ำโขงไปสัก ๑๐๐ กว่ากิโลเมตร ประกอบด้วยพวกอินยิเนียร์ (engineer) ประกอบด้วยพวกทหารเหล่านี้ เราจะทำอย่างไรละ สมควรผู้ที่วางนโยบายประเทศนั้นจะได้ไตร่ตรองและทบทวนเสียให้ถูกต้องเราจะได้ไม่เสียงบประมาณไปในการนี้ เราจะได้นำเงินส่วนนี้มาก่อสร้าง เช่นว่าโรงพยาบาล เช่นว่าโรงเรียน เช่นว่าสถานต่าง ๆ สถานที่ให้ความสะดวกหรือสถานศึกษาของประชาชนเหล่านี้เป็นต้น เพราะจะได้สงวนเงินจำนวนนี้ไว้ ท่านประธาน รัฐบาลในโอกาสนี้กระผมขอให้รัฐบาลนี้ได้โปรดทบทวนไตร่ตรองดูว่าตัวรัฐบาลเองนั้นมีอะไรบกพร่องบ้างแล้วจัดการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องนั้น ๆ เสีย จะเอาแต่ปราบอย่างเดียวนี้เราเห็นจะแย้ เพราะว่าเดี๋ยวนี้เขาไปเทียบโลกพระจันทร์กันแล้ว แม้แต่ประเทศจีนเขาก็พัฒนาชิปนาซุสได้แล้วอย่างนี้ เป็นต้น เจริญขึ้นแล้ว ถ้าหากว่าในอดีตแต่ไหนแต่ไรมานี้ เราไม่เคยรักษาตัวอยู่รอดด้วยกำลังแม่แต่ประเทศพม่าเรากียังแพ้อ.....

ประธานสภาผู้แทน : ผมให้เวลาอีก ๒ นาที

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : แต่ทว่าเราอยู่รอดด้วยวิโศบายของเราต่างหาก อันนี้กระผมใคร่จะขอเรียนรัฐบาลไว้ ท่านผู้เป็นประธาน การที่ข้าพเจ้าตกลง ๒๐ ล้านบาทนี้ก็เพื่อเหตุประการหนึ่งจะได้นำไปสร้างสรรค์หรืออบรมทหารที่จะส่งออกไปหรือบุคคลที่จะออกไปปฏิบัติการให้อยู่ในระเบียบเรียบร้อย อย่าไปเอาของเขามากินเฉย ๆ ให้ซื้อเอา ประกอบสัมมาอาชีพะให้ดีพูดให้ดีกับประชาชนเหล่านั้น เข้าให้ถึงกับประชาชนเหล่านั้น จะตั้งหน้าตั้งตาปราบปรามอย่างเดียวนั้นไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมขอกราบเรียนรัฐบาลนี้ว่าท่านต้องบอกคนว่า บอกคนของท่านที่ออกไปปราบปรามนั้นว่า ท่านอย่าสาดโคลน ท่านอย่ามอมหน้าผู้อื่น ท่านอย่ามองเห็นผู้อื่นเป็นคอมมิวนิสต์อย่างนี้เป็นการเสียหาย เราไปฆ่าพี่เขาน้องเขาก็เสียใจมีความเสียใจแล้วมันก็เปิดเตลิดเปิดเปิงเข้าป่าไป ดังนั้นเป็นต้น ถ้าหากว่ารัฐบาลปฏิบัติได้ดังนี้แล้ว กระผมเข้าใจว่ารัฐบาลนี้จะลดบออันนี้ลงได้เป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นกระผมถึงยืนยันนมติเดิมว่า ตัดลงเสีย ๒๐ ล้านบาท เพื่อการอบรมหรือสั่งสอนบุคคลที่จะออกไป ส่งไปยังเซนซิติฟ แอเรีย (sensitive area)

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอโทษนะครับ ผมจะพยายามให้ผู้ที่ได้แปรญัตตินี้ได้พูด แล้วก็สลับกับฝ่ายสนับสนุน

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : กระผม นิสิต เวทย์ศิริยานันท์ ส.ส. ศรีสะเกษ กระผมเป็นผู้หนึ่งที่เสนอแปรญัตติตั้งงบประมาณนี้ออกทั้งหมด ในการที่กระผมเสนอตั้งนั้นกระผมมีเหตุผลที่จะเรียนชี้แจงว่างบประมาณนี้นั้นมุ่งไปในทางปราบปรามอย่างเดียว แต่ไม่ได้มุ่งในการสร้างสรรค์ เพราะว่ากระผมนั้นอยู่ในดินแดนที่ประชาชนยากจนเหลือเกิน เป็นดินแดนชายแดนเหมือนกันและก็ปรากฏว่าดินแดนเหล่านั้นด้วยพัฒนามาก แต่ว่าอย่างไรก็ตามคนเหล่านั้นมีที่ดินเป็นของตัวเองส่วนมาก ก็อย่างไรก็ตามเถอะ แม้ว่าฐานะภูมิประเทศจะไม่ดีเท่าภาคกลางคือฝนฟ้าไม่ดีเท่าเขา แต่ว่าความแห้งแล้งนี้แหละครับเป็นมูลเหตุที่ทำให้เขาได้รับความยากจน ไม่ใช่ว่าคนพวกนั้นขี้เกียจ แต่ว่าแผนพัฒนาของเราที่มุ่งแต่ปราบปรามแทนที่จะพัฒนาคนหรือว่าในขณะที่เดียวกันการพัฒนาคนนั้นก็ควรจะให้ความสำคัญไปกับการที่จะให้ประชาชนนั้นได้มีรายได้ดีขึ้นในการที่จะทำให้ประชาชนเหล่านั้นมีรายได้ดีขึ้น อย่งไรก็ตามประชาชนที่ยากจนเหล่านั้นมีความต้องการโรงเรียนที่ดีแก่ลูกหลาน มีความต้องการอาหารดีถ้าท่านไปเห็นสภาพเหล่านั้นกระผมขอเรียนว่าท่านคงได้เห็นแต่เพียงในเขตสุขภาพ ถ้าหากว่าท่านได้ไปเห็นในดินแดนที่แห้งแล้งซึ่งเมื่อก่อนกระผมเคยดูในหนังคองโก นะครับ ใส่ผ้าเตี่ยว ผู้หญิงก็ยังไม่มียาปิดหน้าอกที่เป็นผู้หญิงสาวดินแดนเหล่านั้นกระผมนี้คิดว่าพัฒนาไปแล้ว พอกระผมหนีมาอยู่กรุงเทพฯ มาเรียนธรรมศาสตร์ก็เลยจากมาเสียนานครับ ไปเห็นตอนสมัครเลือกตั้งนี้ครับดินแดนเหล่านั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปครับ สภาพเหล่านั้นยังคงอยู่ กระผมจึงว่า เอ็นี่เขาว่าพัฒนาๆ เงินทองที่หมดไปไม่ใช่ค่อยๆ แต่ว่าคนเหล่านั้นไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ชาวบ้านนอกเคยมาถามกระผม กระผมขอเรียนชี้แจงเหตุผลก่อนที่จะเข้าสู่ประเด็นสักเล็กน้อย เพื่อเป็นเหตุผลประกอบว่าทำไมกระผมถึงตัด มาบอกว่าถนนหนทางที่เข้ามานี้พวกกระผมไม่ค่อยห่วงเท่าไรหรอก เพราะว่าถนนหนทางนี้เขาพูดแบบที่ว่าแบบภาษาของเขา ยิ่งถนนพัฒนาเข้ามาหาผมเร็วเท่าไร พวกผมยิ่งแย่งเท่านั้น เขาว่าอย่างนั้น กระผมฟังดู เออกระผมคิดไม่ถึงเหมือนกัน กระผมถามไปถามมาก็ได้ความว่า เขาบอกว่าก็เมื่อถนนหนทางมาถึงเร็วนี้พวกผมต้องจ่ายเงินให้ลูกที่ไปโรงเรียนมากขึ้น จากการซื้อน้ำขวด การซื้อท่อพีพีต่าง ๆ พวกนี้เพิ่มขึ้น แต่ว่ารายได้ผมนี้ยังคงเท่าเก่า มันไม่ได้มากขึ้น นวมก็ยังมีแค่เก่า รายได้ผมไม่ได้มีเพิ่มขึ้นเลย อย่างนี้ เพราะฉะนั้นมีแต่รายจ่ายมากขึ้น เขาจึง

บอกว่าพัฒนาแต่อย่างนี้อย่างเดียวมันก็ไม่พอ กระทบใจว่าการพัฒนาเศรษฐกิจนั้นไม่ใช่มุ่งแต่ทำถนนหนทางหรือว่าเขื่อนอะไรเหล่านั้น ไม่ถูกนัก เพราะว่ายังไกลเป้าหมาย เราไม่มีโครงการพัฒนาที่แน่นอนอย่างที่ว่า เราตั้งเอาโดยมากเป็นการแก้เหตุการณ์เฉพาะหน้าไปชั่วระยะพีเรียด (period) หนึ่งเท่านั้นจะเห็นว่าเราสร้าง กระทบต้องขอย้อนไปถึงเรื่องเขื่อนสักเล็กน้อยนะครับท่านประธาน ขอภัยด้วย อย่างเขื่อนนี้กระทบไปคุยกับท่านผู้ว่าราชการจังหวัดหลายจังหวัดในภาคอีสาน ท่านมีความคิดเห็นตรงกับกระทบ อย่าให้กระทบเอเยื่อท่านเหล่านั้นเลย เดียวท่านจะลำบาก ท่านบอกว่าอย่างไฟฟ้าก็เหมือนกัน แทนที่จะทำจากเขื่อนเอาไฟฟ้าจากมูลโคพวกนี้ครับก็ยังได้อยู่จากแก๊สพวกนี้ก็ได้อีก ยังไม่มีความจำเป็นถึงขั้นนั้น เพราะรัฐบาลนี้ได้ประกาศนโยบายกระทบใจได้ว่าเพื่อฟื้นฟูทางเกษตรหรือพัฒนาทางด้านเกษตรให้มากที่สุดเพราะชาวไทยเรา ๘๕ เปอร์เซ็นต์เป็นชาวนาหรือเกษตรกร อะไรเหล่านี้แต่เสร็จแล้วเราเอาไฟฟ้า เดียวนี้ไฟฟ้าเหลือเพื่อ เราส่งไปในลวนะครับอย่างนี้เป็นต้น กระทบจึงบอกว่าเรามุ่งไปด้านไฟฟ้า หมายถึงมุ่งไปทางด้านอุตสาหกรรม นี่ไม่ใช่ความคิดของกระทบคนเดียว ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเหล่านั้นมีความคิดตรงกับกระทบเลยบอกว่า เอ นี่แหละครับมันไกลเป้าหมายเมื่อไกลเป้าหมายเราก็มีหนี้สินมาก ที่เรากู้ยืมเข้ามา สิ่งที่เราควรจะได้ เราไม่ทำ เรากลับไปทำสิ่งที่มันไกล ถ้าไปไฟฟ้านี้ต้องพัฒนาโรงถลุงเหล็ก โรงอะไรกัน ต้องไปกันท่านองนั้น เราก็กังไม่ได้ทำโรงงานถลุงเหล็กอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในงบนี้ก็เช่นเดียวกันครับ เราตั้งตัวเลขปราบปรามไว้สูงเหลือเกิน ตั้ง ๒๘๐ ล้านบาท นี่แหละครับเป็นตัวเลขที่มุ่งแต่จะปราบกันเท่านั้น แล้วนอกจากนั้นกระทบว่าเห็นผิดพลาดมาตั้งแต่ครั้งแรก กระทบเคยไปกราบเรียนท่านรัฐมนตรีบางท่านที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ บอกว่าถ้าท่านส่งทหารจากกรุงเทพฯ ไปนี้ ทหารเหล่านี้ไม่รู้ภาวะชีวิตทุเอชั่น (situation) ในดินแดนเหล่านั้น ไปครับ นี่กระทบเห็นกับท่านะครับ แต่งเครื่องแบบทหารเสร็จแล้วเอาสันตินขอโทษเออะครับ กระทบกล่าวคำหยาบพาดบนโต๊ะครูโรงเรียนแล้วสั่งให้กำนันผู้ใหญ่บ้านไปเอาเบ็ดเอาไก่อมาต้มให้กินอย่างนี้เป็นต้น กระทบเห็นแล้วกระทบสะเทือนใจว่า เมืองไทยนี้แย่มากครับ ถ้าทำอย่างนั้น แล้วพวกนี้ก็รู้ว่าชาวบ้านนอกนะครับ ตามธรรมดาคนที่ไปเป็นแขกไปเยือน ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีเครื่องแบบหรอกครับจะเป็นใครก็ตาม ประเพณีแต่โบราณเรานั่น เขาจะมีน้ำเย็นมาต้อนรับ หรือว่าเขาจะถามว่ากินข้าวหรือยัง สบายมาหรือยัง อะไรพวกนี้ แต่ว่าเมื่อเขาต้อนรับคืนนี้ครับแทนที่จะเป็นผลดีแก่เขา กลับเห็นว่าเขานี้เป็นพวกป่าพวกเถื่อน คือจะบีบบังคับอะไรก็ทำไปตามอำเภอใจ

เหตุการณ์เหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเดี๋ยวนี้อีก เกิดมานานแล้ว แล้วเรื่องพัฒนาเหล่านี้ก็เหมือนกัน กระทบเห็นว่าการพัฒนามันไม่ไปควบไปคู่กัน แล้วแย่งกันทำงานอย่างที่เราว่า เมื่อมีการแย่งกันทำงาน เราก็เลยต้องมาหมดเปลืองกับการปราบปรามเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่าง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่นี้ เมื่อเกิดการเข้าใจผิดหรือว่ารุนแรงกันถึงกับใช้อาวุธฆ่าแกงกันแล้ว คนที่ถูกกล่าวหาหรือว่าเจ็บอกเจ็บใจ ก็มีการแก้แค้น ไม่ใช่เป็นลัทธิอะไรหรอก กระทบว่ามันเป็นจุดเริ่มต้นที่เลวร้ายอย่างนี้ ถ้าหากว่าเราจะมุ่งแต่ปราบปรามอย่างเดียวนั้น ไม่ค่อยถูกวิธีนัก เพราะฉะนั้นแม้แต่ญวนเองก็มีแผนพัฒนาหมู่บ้านชนบทอะไรต่างๆ ที่ทำขึ้นก็เพื่อจะลดล้างสิ่งเหล่านี้ กระทบจึงเห็นว่าถ้าหากว่าเราจะเองประมาณนี้มาสิ้นเปลืองกับการปราบปรามแล้ว กระทบเห็นว่าควรจะต้องปรับนี้ออก หากว่าทางกรมการจะไปใส่บ่ออื่นนั้น กระทบก็ไม่ขัดข้อง แล้วก็ยกมือให้ด้วย แต่ว่างบนี้กระทบขอตัด ถ้าท่านจะอ้างความปลอดภัยนั้น กระทบเชื่อว่ายังมีงบอื่นอยู่ในกระทรวงกลาโหม ก็คงจะพอ เพราะฉะนั้นเราก็ทราบอยู่แล้วว่า งบนี้เป็นงบกลาง ซึ่งมีหลายๆ ท่านได้อภิปรายมาหลายท่าน บอกว่าเป็นงบเลื่อนลอย เป็นงบซึ่งจะทำไปโยกย้ายกันได้ นี่แหละครับ กระทบจึงขอฝากทัศนคติว่า ถ้าหากว่าเราผู้แทนทุก ๆ ท่านในรัฐสภาได้เห็นว่าการปราบปรามนั้น คือสิ่งนำมาซึ่งความสงบสุขแล้ว กระทบว่ามันไม่ถูกนัก เพราะว่าเราจะต้องสร้างคนอย่างที่ว่า แต่ขณะเดียวกัน ถ้าหากคนเราซึ่งเขามีที่ดินที่ตนเองเป็นเจ้าของ คนเหล่านั้นถ้าพูดไปแล้วยังดีกว่าคนในกรุงเทพฯ ด้วยซ้ำ ซึ่งคนในกรุงเทพฯ นะต้องไปเช่าบ้านอยู่ ส่วนมากเปอร์เซ็นต์นะครับ ต้องไปเช่าบ้านอยู่ของคนอื่น ที่ดินคนอื่น อะไรเหล่านี้ ซึ่งก็ซื้อกันแปลงหนึ่ง แต่นั่นเขามีที่ดินเยอะแยะ แต่ว่าเราไม่ได้ช่วยเขาในด้านการเกษตรให้เต็มที่นี้แหละครับจึงเป็นมูลเหตุอันหนึ่งที่นำมาซึ่งที่เราใช้คำว่าผู้ก่อการร้ายหรืออะไรทั้งหลายทั้งมวล งบนี้อย่างไรก็ดี กระทบยังเห็นว่าเป็นงบที่ยังไม่จำเป็นสำหรับประเทศเรา เป็นงบซึ่งควรจะตัดทอนไปสู่บ่ออื่น กระทบจึงขอเสนอตัดออกอย่าง ที่กระทบได้เรียนแล้วครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนได้ลงจากบัลลังก์ชั่วคราว และได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทนคนที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นประธานดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้ไปไปตามลำดับครับ คุณสมนึกกับคุณยิ่ง ขอแปรญัตติไว้ ใครจะพูด พูดคนหนึ่งก่อน ใครจะเป็นคนพูดก่อนครับ ตกลงกันเสียก่อนครับ เดี่ยวจะเถียงกันทีหลัง เชิญครับ

นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ (อุบลราชธานี) : ตลอดเวลา ๒ วัน ที่เราได้พิจารณางบประมาณประจำปี ๒๕๑๓ มาแล้ว กระทบมีข้อสังเกตอยู่อย่างหนึ่งว่า ส่วนสมาชิกที่มาซักถามทางฝ่ายกรรมาธิการนั้นได้อภิปรายไปในแง่ความสงสัยเนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้ โดยรูปร่างลักษณะแล้วก็อยู่ในลักษณะว่าเคลือบคลุมไม่ให้ข้อกระจ่างแจ้ง เพราะฉะนั้นการถามกันไปถามกันมาเมื่อมีการลงมติกันไปหลายครั้งหลายหน ฝ่ายค้านทั้งหลายนั้นก็แพ้ทางฝ่ายรัฐบาลไปทุกครั้ง เพราะฉะนั้นในการที่เราอภิปรายกันนี้ ส่วนตัวกระทบเองก็ดีหรือสมาชิกอื่น ๆ ก็ตาม เราอภิปรายกันในแง่ที่ว่าในบางสิ่งบางอย่างนั้นทางรัฐบาลหรือทางฝ่ายกรรมาธิการอาจจะไม่รู้จักข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นเรื่องต่างๆ กระทบจะพูดต่อไปนี้ กระทบจะพูดในปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งข้อเท็จจริงที่กระทบจะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ต่อสภานี้ อาจจะห่างไกลจากความรู้สึกหรือความเข้าใจของฝ่ายรัฐบาลเป็นอย่างมากก็ได้ เมื่อพูดถึงเรื่องการปราบปราม กระทบก็เข้าใจว่าการปราบปรามผู้ก่อการร้ายและคอมมิวนิสต์ซึ่งได้ตั้งยอดไว้เพื่อการปราบปรามนี้ถึง ๒๕๐ ล้านบาท กระทบขอตัดงบนี้ออกไป ๑๓๐ ล้านบาท เนื่องจากได้เห็นความคลาดเคลื่อนและความเข้าใจของฝ่ายรัฐบาลที่เข้าใจ ในเรื่องคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยนี้คลาดเคลื่อนอยู่เป็นอย่างมาก กระทบอยากจะเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่าคอมมิวนิสต์ที่มีอยู่ในประเทศไทยเวลานี้จะเป็นคอมมิวนิสต์จริงๆ มันก็มีอยู่ กระทบรับสารภาพ แต่คอมมิวนิสต์อีกประเภทหนึ่งนั้นเป็นคอมมิวนิสต์ที่ฝ่ายปกครอง ฝ่ายปราบปรามได้สมมติขึ้น เยียดยัดคำว่าคอมมิวนิสต์ไปให้พวกเหล่านั้น กระทบเองมีชีวิตอยู่ในเขตที่ทางราชการถือว่าเป็นเขตที่มีผู้ก่อการร้ายเป็นเขตที่ติดต่อกับประเทศลาว ข้อเท็จจริงทั้งหลายกระทบก็จะนำมาอ้างได้ต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ถ้าหากว่าเรื่องนั้นยังไม่คลี่คลาย ลงในทางดีแล้ว กระทบจะไปกราบทูลรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในวันต่อไป คือเดี๋ยวนี้ประชาชนส่วนมาก โดยเฉพาะทางภาคอีสานนี้และบ้านกระทบด้วย ยังไม่เข้าใจว่าอะไรเป็นอะไร ในบางโอกาสเขาจะสงวนสิทธิเขาจะเรียกร้องเอาสิทธิที่ควรมีควรได้ตามกฎหมาย เมื่อสิทธิที่เรียกร้องนี้ไปขัดกับความต้องการหรือขัดกับเจตนาหรือขัดกับอะไรก็แล้วแต่ของฝ่ายปกครองและฝ่ายปราบปรามนี้ ก็จะมีการต่อสู้กันในทางต่างๆ แต่ในที่สุดถ้าฝ่ายปราบปรามฝ่ายปกครองนี้ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะไปปลงล้างได้ ก็มักจะเอาคำว่าคอมมิวนิสต์หรือผู้ก่อการร้ายนี้ไปยัดเยียดให้ประชาชนเหล่านั้น เรื่องความไม่เข้าใจของผู้ใหญ่ที่มีมาอยู่ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรายงานข่าวต่างๆ ขึ้นมาจากเบื้องล่างมาสู่เบื้องบนนี้ บรรดาผู้มีหน้าที่รายงานข่าวทั้งหลาย นับตั้งแต่ อ.ส. ก็มี

กำนันผู้ใหญ่บ้าน ปลัดอำเภอ นายอำเภอ หลายระดับขึ้นมา นี้ ถือว่าการรายงานข่าวเรื่อง คอมมิวนิสต์นี้เป็นรายงานข่าวที่จะมีประโยชน์ต่อตัวเอง ซึ่งจะบันดาลความดีความชอบให้ได้ กระผมเห็นคราวหนึ่งที่บ้านของกระผมที่อำเภอของกระผมนี้ ระหว่างนั้นมันมีการต่อสู้ระหว่างลูกบ้านกับผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากว่าผู้ใหญ่บ้านมีลูกน้องไปลักวัวควายข้ามมาจากเมืองลาว ผลที่สุดเมื่อลักมาแล้วก็ยกย้ายถ่ายเทไป ผู้ที่เขารักษาความสงบอยู่ในบ้านเขาต้องการมีความสงบอยู่ในเขตนั้น ก็ต่อสู้ว่าการกระทำอย่างนั้นมันไม่เหมาะสมไม่ควร ผลที่สุดพวกเหล่านั้นถูกรายงานมาทางอำเภอ ทางอำเภอก็หลงเชื่อว่าการกระทำอย่างนั้นเป็นความจริง ในที่สุดเมื่อเดือนก่อนนี้ กระผมกลับไปบ้าน ได้ทราบว่ามีเจ้าหน้าที่หลาย ๆ ฝ่าย ตำรวจ ทชต. ตำรวจภูธรระดับจังหวัด ได้ออกไปสู่มุ่บ้านนั้นตั้ง ๓๐ คน ผลที่สุดออกไปแล้วก็ไม่มีอะไรเป็นอย่างนี้ ฉะนั้นการที่เอาข้อมูลที่ผิด ๆ มาวินิจฉัยกัน มาตัดสินกันว่าคอมมิวนิสต์อยู่ในเมืองไทยนี้มากมาย นี้ กระผมยังไม่เชื่อว่าเป็นอย่างนั้น ข้อเท็จจริงมันฟ้องอยู่ในตัวแล้ว ฉะนั้นงบประมาณที่ตั้งไว้ในยอดนี้ กระผมเห็นว่าจะฟุ่มเฟือยจะมากมาย ประการหนึ่ง การออกไปปราบปรามไปปกติธรรมดา ไปราชการตามหน้าที่ก็ถือว่าไปปราบปรามคอมมิวนิสต์ พวกนั้นก็ถือเอาประโยชน์ ถือว่าเป็นแหล่งหาเงินหาผลของข้าราชการบางจำพวกบางคนที่มีเจตนาไม่ค่อยสุจริต เพราะ ฉะนั้นด้วยข้อเท็จจริงทั้งหลาย ด้วยเหตุผลหลายประการที่บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ชี้แจงต่อสภาแล้ว จึงเห็นควรร่างนี้เป็นงบประมาณที่สร้างขึ้นเพื่อความต้องการในทางที่ไม่บริสุทธิ์ เนื่องจากว่าทางรัฐบาลไม่ทราบข้อเท็จจริงอันแน่นอน จริงอยู่ถ้าหากว่าจะมีคอมมิวนิสต์จริง ๆ เข้ามาอยู่ในเมืองไทยเรา นี้ กระผมก็เชื่ออย่างนั้น เพราะว่าต่างประเทศที่มีต้นตอที่จะส่ง ที่ จะแพร่ขยายลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ามาอยู่ในเมืองไทยนั้นมันก็มีอยู่ กระผมเคยเปรียบเทียบ ในที่ทุกหนทุกแห่งว่า คอมมิวนิสต์นี้เหมือนกับลมหนาว เหมือนกับเปลวไฟที่ร้อนอย่างน้อยที่สุดก็มีต้นตออยู่ที่ประเทศรัสเซีย ประเทศจีนแดง ลมนั้นจะห้ามไม่ให้พัดไม่ได้ ถึงเวลาถึงฤดูกาลมันพัด เมื่อมันพัดมาแล้วทำอย่างไรประชาชนจึงจะไม่หนาว เพราะฉะนั้นความจำเป็นของรัฐบาลจึงจำเป็นที่จะต้องสร้างเกราะป้องกันความหนาวให้แก่ประชาชน โดยบริการให้ประชาชนนี้มีชีวิตอยู่อย่างอยู่ดีกินดี ถ้าท่านได้ไปเห็นชีวิตประชาชนตามบ้านนอกบ้านนาผู้ซึ่งถูกจูงไปในทางที่ผิดนี้ด้วยตาตนเองแล้ว ท่านจะให้การบริการเขาในทางที่เขาต้องการหรือในทางที่เขาควรมีควรได้ ถ้าขจัดปัญหาอย่างนั้นได้แล้ว กระผมคิดว่า การตั้งงบประมาณเพื่อการกินกันในทางที่ไม่ชอบอย่างนี้ก็จะลดลงมาก กระผมได้รับฟังท่านกรรมาธิการ คือ พลตำรวจตรี

สง่า นะครับ ขอโทษที่กระผมต้องออกนามท่าน ท่านรับปากในเรื่องก่อนนั้นว่าทุกหนทุกแห่งในเมืองไทยนี้จะเป็นภาคไหนก็ตาม ถ้าหากว่าท่านผู้แทนพรรคไทนฝ่ายไหน คนไหน จะเชิญท่านไปดูเหตุการณ์ไปดูชีวิตอันแท้จริงของประชาชนแล้ว ไปดูความเดือดร้อนของประชาชนแล้ว ท่านยินดีจะไป เพราะฉะนั้นโอกาสนี้กระผมจึงขอเรียนเตือนท่านว่า ท่านเตรียมตัวได้แล้ว นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป กระผมนี้แหละคนหนึ่งจะพาท่านไปดูชีวิตที่แท้จริงในเขตที่ท่านหรือทางราชการถือว่ามิใช่การร้าย ที่นั่นมีความสงบ ในสมัยหนึ่งนายอำเภอคนหนึ่งย้ายมาอยู่ที่ปราจีนบุรี เข้าไปอยู่ที่นั่น เป็นคนที่คอมมิวนิสต์ขึ้นสมอง ไปที่ไหนก็เอาตำรวจไป เอา อสส.ไปเต็มรถเต็มรา ผลที่สุดย้ายมาแล้ว ทศนคติของทางราชการกับประชาชนไม่เข้ากัน ถ้าข้าราชการจะเป็นก้ามนผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นลูกน้องของรัฐบาลก็ดี หรือข้าราชการระดับที่เป็นนายอำเภอ ปลัดอำเภอขึ้นมาก็ดี ไปเข้าใจหรือเห็นใจประชาชนแล้ว ทางราชการจะมองคนคนนั้นเป็นคนอีกฝ่ายหนึ่ง คือคนดีของประชาชน กับคนดีของทางราชการไม่ใช่คนคนเดียวกัน ข้อเท็จจริงอย่างนี้ขอให้ทางรัฐบาลรับไว้พิจารณาครับ ที่กระผมเอามาเล่ามากเล่าในที่นี่ กระผมเอาของจริงมา เพื่อให้ท่านได้ศึกษาข้อมูลอันถูกต้องที่จะนำไปวินิจฉัย ไปพิจารณาบริหารงานในด้านการปกครองประเทศชาติบ้านเมือง เพื่อให้ประเทศชาติของเราที่อยู่ด้วยกันด้วยความร่มเย็นเป็นสุข ตัวกระผมเองที่ตัดงบประมาณนี้ออกไป มิใช่ว่ากระผมไม่เห็นความสำคัญอะไรในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ คอมมิวนิสต์กระผมก็ไม่ชอบ สิ่งใดที่จะเป็นภัยเป็นเสี้ยนหนามต่อแผ่นดิน เรามีความรับผิดชอบร่วมกัน ผู้แทนทุกคนที่เข้ามาสู่สภาประชาชนเลือกมา กระผมรับแทนท่านทั้งหลายเหล่านั้นเข้ามาด้วยความรับผิดชอบ ฉะนั้นสิ่งต่างๆ ที่เรานำมาสู่สภาก็ขอให้ท่านรัฐบาลได้ตั้งใจฟังในทางที่ดีมีทัศนคติที่ดีต่อผู้แทนไว้เสียก่อน เพราะฉะนั้นขั้นต่อไปนี้กระผมถือว่าเป็นเวลาที่ทางรัฐบาลจะต้องพิจารณาจะต้องวินิจฉัยจะต้องลึ้มสิ่งที่เข้าใจผิดๆ มาแล้วอยู่ว่า ปีงบประมาณก็จะผ่านไปไม่กี่วันนี้ถึงจะถึงไปอย่างไรก็สู้ฝ่ายนั้นไม่ได้ เพราะว่าการฆาตกรรมที่เป็นฝ่ายผู้แทนก็ดี เป็นฝ่ายรัฐบาลตั้งไปก็ดี คือ ส.ป.ท. นั้นนะ ไม่มีทางจะชนะหรอก แต่ไว้ในโอกาสที่เราจะคุยกันได้พูดกันได้นี้เราต้องการจะเอาของจริงมาให้ท่าน ในโอกาสนี้ กระผมจึงขอเรียนว่า สิ่งที่เราทำไปของฝ่ายค้านต่างๆ รวมถึงตัวกระผมด้วย เราทำไปในความปรารถนาดีในความหวังดีต่อชาติบ้านเมืองร่วมกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ที่นี้ คุณใหญ่ คุณสัมพันธ์ คุณสมบุญ ใครจะพูด

คุณใหญ่ เชิญครับ

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์) : ผมมีความเห็นแตกต่างกับเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายมาแล้วประการหนึ่ง คือเพื่อนสมาชิกมุ่งไปวางบสำรองจ่ายเพื่อการปราบปราม ๒๕๐ ล้านบาท นั้น เฉพาะปราบคอมมิวนิสต์เท่านั้น แต่ผมอ่านตามตัวบทแล้ว ผมคิดว่าปราบทุกอย่าง ซึ่งคนกระด้างกระเดื่องต่อบ้านเมืองจะเป็นกฎหมายขโมยเล็กขโมยน้อย ต้มเหล้าเถื่อน เล่นการพนัน ตั้งช่องโสหุณ ก็อยู่ในบนี้เหมือนกัน ที่ผมตัดออกนั้นมิได้หมายความว่าผมพอใจในความเป็นอยู่ของบ้านเมืองในขณะนี้ ผมไม่พอใจเหมือนกัน เพราะว่าเค็ดร้อนในเรื่องโจรผู้ร้ายทำให้ประชาชนอยู่ไม่เป็นสุข ที่ผมตัดออกนั้นก็เพราะไม่ชอบใจหรือไม่เห็นว่ามันถูกต้อง ใน การที่จะมวตั้งสำรองจ่าย ผมอยากให้ ๒๕๐ ล้านบาทนี้จ่ายจริง ๆ ถ้าจ่ายจริง ๆ ก็ไม่ต้องมาใน บกกลางการจ่ายจริง ๆ นั้นจะปราบอะไร คนที่ของบประมาณมา คือรัฐบาลก็ควรจะมี ถ้าจะปราบปรามโดยใช้กำลังทหารก็ควรจะไปตั้งทางกระทรวงกลาโหมก็บาทที่สตางค์ ถ้าจะปราบปรามผู้ร้ายธรรมดาซึ่งใช้อำนาจตำรวจก็จ่ายไปทางกระทรวงมหาดไทย จะจ่ายโดยผู้สาธารณสุข ดินแดนก็ควรจ่ายที่กระทรวงมหาดไทย นี่หลักวิธีการใช้เงินตามทัศนคติของผมเห็นอย่างนั้น เมื่อมาตั้งไว้แบบนี้แล้วก็เป็นเรื่อง เป็นเรื่องซ้ำซาก ที่เราพูดกันอยู่ว่า ๑. ไม่ประหยัด ๒. วงเวียนไปใช้จ่ายได้ มันซ้ำซากอยู่ตรงนั้นกลาง

ที่นี้ผมจึงคิดว่า ถ้าผมถูกหรือผิดผมก็ไม่ทราบ ก็บอกให้เพื่อนสมาชิกได้วินิจฉัย ว่า ความเห็นของผมนั้นเห็นว่าเงิน ๒๕๐ ล้านบาท เพื่อการปราบปรามนั้นไม่ได้มาก อาจจะน้อยไป เสียด้วยซ้ำไป ทำอะไรจะทำให้เราต้องอยู่เย็นเป็นสุข ผมหมายความว่าประชาชนคนไทยทั่วไป อย่างว่าแต่ ๒๕๐ ล้านบาทเลย ๒,๕๐๐ ล้านบาทก็น่าจะให้ เราใช้เงินไปก็เพื่อความสุขของเรา เงินราษฎรที่ให้เรามาให้ใช้ก็เพื่อความสุขของเขา แต่ว่าความจริงที่เดิยวนั้น เราจะยืนยันและ รับรองกันไม่ได้ว่า เวลานี้ประชาชนเรามีความสุข มีความไม่มีความสุขนั้นมีประการหนึ่งก็คือว่ามีโจรผู้ร้าย การจะป้องกันโจรผู้ร้ายอย่างเพื่อนสมาชิกว่านั้น ผมเห็นด้วย แต่คงจะไม่ใช่งบนี้ ถ้างบนี้นั้นก็ปราบปราม เมื่อปราบปรามมันหมายความว่าผู้ร้ายมันเกิดขึ้นแล้ว จะทำอย่างไรให้กลัว อาญาบ้านเมืองบ้าง กลัวเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานบ้าง ก็เห็นจะต้องใช้สตางค์ จะใช้สตางค์เพื่ออะไร อาจจะต้องเพิ่มตำรวจ อาจจะต้องเพิ่มอาสาสมัครดินแดน อาจจะต้องเคลื่อนย้ายกำลัง ทหาร ซึ่งใช้เงินเหมือนกันทั้งนั้น การตั้งสำรองจ่ายนั้นทำเป็นเสมือนหนึ่งว่าบ้านเมืองเวลานี้ อยู่เย็นเป็นสุข แต่เมื่อไว้ว่าพองบประมาณนี้ออกได้แล้วเกิดทุกข์ ก็เอาเงินนี้ไปจ่าย ก็ถูกต้อง

เพราะฉะนั้นถ้าหากมันเป็นอย่างนั้น แต่ข้อเท็จจริงเดี๋ยวนี้นี้ไม่เป็นอย่างนั้น มันเกิดทุกข์ยาก กันเกือบทั่วแผ่นดินแล้ว ก็รัฐ ๆ กันนี้พวกเราที่รู้กันทุกคนว่า มีที่ไหนในอายุพวกเราเนี่ย ซีรธเมล์ กลางวันมาจี้ ปล้นเอาปืนตำรวจ ผมงก็เกิดมาจนแก่ปานนี้แล้วก็ไม่เคยพบไม่เคยเห็น แต่ก่อน นี้เดินอยู่ในกรุงเทพฯ ก็มีผลึกว่าไม่มีผู้ร้าย แต่เดี๋ยวนี้นี้ อย่างที่ผมไปปักชำได้มา ชาวบ้าน ก็ปรารถนากับผมว่า โอ มีผู้แทนขึ้นก็ขอให้ได้นอนกับเมียหน่อยเถอะ เพราะนอนกับควายมา ๑๐ ปีแล้ว คือถ้าไม่ได้นอนกับควาย ควายมันหาย ขโมยมันชุม ผมงก็เคยไปพบตำรวจว่านี่คุณ ทำไมขโมยมันชุมนักเล่า บอกว่าจะทำอย่างไรได้ คนที่เป็นขโมยนั้นก็ลูกกำนัน หลานผู้ใหญ่ บ้าน พี่น้องกับตำรวจ ตำรวจว่ากับผมอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเงินก้อนนี้จะมียประโยชน์ ที่ตัดนี้ เพื่อให้เอาไปใช้ที่อื่น ถ้ามาอยู่ตรงส่วนกลางนี้แล้วก็เป็นอย่างที่ผมเรียนท่านประธานมาหลาย ครั้งหลายหนแล้วว่า คนที่อยู่สำนักงานประมาณนั้นไม่เหมือนคนที่รับผิดชอบต่อความผาสุก ของประชาชน ผมหมายถึงตำรวจ ข้าราชการ ปกครองหรือทหาร มันมีอยู่ ๓ ประเภท แต่ดัน มาอยู่เงินสำนักงานประมาณ เดี๋ยวนี้นี้ก็เปลี่ยนไปอยู่กระทรวงการคลัง ถึงไปอยู่กระทรวงการคลัง ผลก็พอ ๆ กันกับสำนักงานประมาณเพราะกระทรวงการคลังตั้งอยู่ที่พระราชวัง ไม่มีทางที่จะ ไปรู้ว่าผู้ร้ายที่แม่ฮ่องสอนมันขโมยอะไรใครที่ไหน มันออกอาจแคไหน แต่ถ้าส่งไปกรมตำรวจ ถ้าผู้กำกับตำรวจแม่ฮ่องสอนบอกว่า ผู้ร้ายมันชุกชุมเหลือเกินส่งกำลังมาเถอะ ถ้าไม่ให้ สตางค์ตำรวจก็ต้องมาขอกระทรวงการคลัง กว่าจะได้ไอ้เอ๊วหารราย ปล้นกันแหลกลาญไปแล้ว ผมไม่เห็นด้วยกับวิธีตั้ง แต่ไม่ได้ตั้งใจในเรื่องยอดเงินที่ตัดมานั้น กรรมวิธีการถ้าเห็นกับผม ก็ควรจะเอาไปอย่างที่ผมว่าได้ ก็อย่างที่เราเรียนท่านประธานละครับ เราไม่มีโอกาสได้ชี้แจงกัน เพราะว่กรรมวิธีการเองก็ฉุกฉลุกรูๆ แปรอยู่ติดกันเข้ามามากมาย ผมงก็เห็นใจ เวลานั้นอยู่นี้ พุดกันได้คำสองคำทางโน้นก็มารออยู่ ก็พุดกันได้น้อยหน่อย ไม่เหมือนในสภานี้ แต่ว่ามาถึง สภานี้แล้วกรรมวิธีการจะเห็นกับผมหรือไม่ทราบ ก็อยากจะเรียนเจตนาของผมว่า ทำไม ผมมาตัด ในเมื่อบ้านเมืองมันยุคเข็ญ ที่ตัดเพื่อให้ไปตั้งจ่ายให้ถูกที่ ผมวิตกกังวลในเรื่องใจ รผู้ร้ายมากก็อยากจะให้ไปอยู่ที่บตำรวจ งบปกครอง ถ้าหากว่าก่อการคอมมิวนิสต์จะต้องใช้ อาสาสมัครรักษาดินแดน หรือว่าจะเคลื่อนย้ายทหาร ซึ่งก็เสียสตางค์ เอาไป ผมงก็ไม่ว่า แต่ มาตั้งสำรองจ่าย ทั้ง ๆ ที่ผู้ร้ายมีอยู่ชุกชุมอย่างนี้ เห็นจะใช้เงินไม่ค่อยจะเกิดประโยชน์นัก นี้ เหตุผลผมงก็มีเท่านั้น

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : กระผม วิชัย เสวะมาตย์ แห่งจังหวัดอุบลราชธานี

สั่งกักพรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้นั่งฟังมาเป็นเวลา ๒ วันแล้ว ยังไม่มีโอกาสได้พูดเท่าที่ได้ฟังมาก็รู้สึกท้อหลายท่านที่พูดมานั้น คำทักท้วงการว่า ไม่ได้ชี้แจงในวันที่แปรญัตติขั้นกรรมาธิการ ซึ่งเรื่องนี้กระผมเองก็มานั่งอยู่ในวันแรกตั้งแต่เช้าจนเย็น ก็รู้สึกจะเป็นอย่างนั้นจริงๆ เหตุที่กรรมาธิการกระทำเช่นนั้นอาจจะมีเจตนาอยู่สองประการ คือ

ประการที่ ๑ อาจจะมีเจตนาดีหรือเจตนาของรัฐบาลนี้มีเจตนาดีกว่า อยากจะฟังความคิดเห็นของผู้แทนในสภา ไม่ต้องพูดกันละ ในขั้นกรรมาธิการนั้น ให้สงวนไว้หมดเลย รัฐมนตรีเขาจะได้ฟัง อาจจะมีความคิดเห็นอย่างนั้นก็ได้ นี่อาจจะเป็นเจตนาดีของรัฐบาล

ประการที่ ๒ อาจจะเป็นเจตนาร้ายก็ได้ คือว่า ทหาทางใส่ร้ายฝ่ายค้านว่า ให้เป็นผู้ที่ถ่วงงบประมาณไม่ให้ออก จะได้คะแนนตก อาจจะเป็นทำนองนั้นก็ได้ คืออาจเป็นไปได้สองแง่

อย่างไรก็ตาม กระผมเห็นว่ากรรมาธิการดำเนินการไม่เหมาะสม เพราะที่ไม่ชี้แจงในขั้นนั้น ถ้าได้ชี้แจงแล้ว กระผมว่าพวกเราจะไม่ได้มาอภิปรายกันมากมายอย่างนี้ ยกตัวอย่างเช่น กระผมเองได้ขอแปรญัตติไปถึง ๖๒ รายการ แต่ว่าพูดกันไม่ถึง ๒๐ นาที กระผมก็ยอมๆ ไปถึงเหลือไว้เพียง ๔ รายการเท่านั้น คือกระผมก็ไม่อยากจะยุ่งให้มากนักเหมือนกัน คือสำหรับในมาตรา ๔ นี้ กระผมสงวนไว้เพียงข้อเดียว คือการปราบโจรผู้ร้ายนี้เท่านั้น กระผมขอเสนอตัดไป ๒๐๐ ล้านบาท คงไว้ ๘๐ ล้านบาท เหตุที่ขอตัดไปมากมายถึง ๒๐๐ ล้านบาทเช่นนี้ ก็เพราะเหตุว่าต้องมองกันเสียก่อนว่า งบสำรองปราบปรามนี้เขาจะเอาไปใช้อะไรบ้าง ตามความในมาตรา ๔ วรรค ๒ ก็บอกว่าให้สำนักงบประมาณหรือกระทรวงการคลังนี้จัดสรรให้กระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ นำไปใช้ตามฉบับนั้น ๆ ที่มีอยู่ ก็คือสำรองไว้นั่นเอง กระผมก็ตีความได้ว่า อาจจะไปปราบโจรผู้ร้ายอย่างหนึ่ง ให้กรมตำรวจบ้าง คือแบ่งกันไป เอาไปสำหรับปราบปรามผู้ที่ลักลอบทำลายป่าไม้ ให้กรมป่าไม้บ้าง เอาไปปราบปรามพวกโจรผู้ร้าย ทางอะไร เขาเรียกฉลามบก อะไรนั้น ไปคอยดักจับรถ เอาคันละ ๑๐ บาท ๒๐ บาท กันอย่างนั้น ตามถนนสายต่าง ๆ สายเมนต่าง ๆ เช่นจาก อุบล-กรุงเทพฯ จากภาคใต้-กรุงเทพฯ หรือจากเชียงใหม่-กรุงเทพฯ เพชรบูรณ์-กรุงเทพฯ อะไรนี้ เขามันกันเหลือเกิน คงจะเอาไปซื้อรถอะไร พวกนี้ไปปราบ คือไปสกัดจับรถเอาคันละ ๒๐, ๓๐ บาท อันนี้เขาเคยมาพูดกับกระผมกระผมก็บอกาก็ให้เขาไปบ้างซิ เพราะเขาก็เห็นอ่อนนะ ค่าคืนเขาก็ไม่ได้อยู่ ก็เห็นใจเขา ตำรวจเงินเดือนเขาก็ไม่กี่สตางค์หรอก พวกที่เขาไปเผ่าเวรยามให้เรา รักษาความปลอดภัยให้เราเหมือนกัน กระผมก็ชี้แจง รถเขาอย่างนี้เขามาหากกระผมหลายคน คือให้เขาไป ๕ บาท ๑๐ บาท ก็คงไม่เสียหาย

อะไร กระผมก็พูดไปทำนองนี้ อันนั้นก็เป็นการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง สำหรับการปราบปรามนี้ ถ้าหากว่าจะปราบปรามได้ผล กระผมเองไม่เสียดายเงิน ๒๕๐ ล้านบาทเลย แต่เนื่องจากการจะเป็นการปราบปรามโดยการทำลายป่า พวกทำลายป่าก็ดี ปราบปรามพวกหนีภาษี อะไรพวกนี้ก็ดี จะได้ผลจริงจังหรือไม่เพราะขณะนี้ปรากฏว่า ข้าราชการนั้นนะเป็นผู้ก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ขอประทานโทษครับ กระผมไม่ได้หมายถึงข้าราชการทั้งหมด แต่หมายถึงข้าราชการบางคน บางกรม กอง ที่มีอำนาจทางการปราบปรามจับกุมและอื่น ๆ อีกบ้าง พวกนี้เป็นพวกที่สร้างสถานการณ์ กล่าวคือกลั่นแกล้งอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้วว่า ไม่เป็นคอมมิวนิสต์ก็ว่าเป็น ไม่ขโมยก็ว่าขโมย จับมาแล้ว ทำผิด ถ้าเอาเงินไปยัดก็ไมผิด จับมาแล้วถ้าไม่ได้ทำผิด ถ้าเป็นศัตรูกันก็จับยัดเข้าตะราง อะไรอย่างนี้ มีมากอันนี้ กระผมมีตัวอย่าง และ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอละครับ คุณวิชัย อย่าให้ไปซ้ำกับคนอื่นเลยครับ นายวิชัย เสวยมาตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ ๆ ขอขอบคุณท่านประธานและอีกสำคัญอีกยอดหนึ่ง กระผมคิดว่าคงจะเป็นการปราบปรามคอมมิวนิสต์ ซึ่งเรื่องนี้กระผมเห็นว่าเราไม่มีทางที่จะปราบปรามคอมมิวนิสต์ได้ ถ้าหากว่าข้าราชการของเราแยกตัวออกมาซึ่งประชาชนอยู่ อันนี้มีตัวอย่างมาแล้วในประเทศใกล้เคียงเราเอง ซึ่งเราก็เป็นฐานทัพที่ให้ต่างประเทศไปทิ้งระเบิดเขาอยู่ กระผมเองตอนหาเสียง ไปนอนแถวๆ หมู่บ้านเล็กบ้านน้อยแถวริมฝั่งโขง ก็ได้ยินเสียงปืนตูม ๆ ในเวลากลางคืน อยู่ถึงปัจจุบันนี้แหละครับ นี้กระผมว่าตัวอย่างของประเทศที่ใกล้เคียงเราเนี่ย น่าจะสอนให้เราหรือเราน่าจะศึกษาว่าการที่เขาปราบกันมาตั้งแต่หลังสงครามกับฝรั่งเศสนั้นนะ เริ่มต้นด้วยมหามิตรได้สังหารมาเพียง ๖๖๔ คน ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๔ กระผมจำได้ว่าอย่างนั้น แล้วเพิ่มขึ้นเป็น ๑ หมื่น-๒ หมื่น-๓ หมื่นคน เป็น ๑ แสน-๒ แสน-๓ แสนคน แล้วปราบเป็นอย่างไรครับ อันนี้กระผมยกตัวอย่าง ถ้าไม่ปราบข้าราชการที่อยู่ในเครื่องแบบที่ไปกดขี่ข่มเหงประชาชนนี้ได้เสียก่อนอย่างหนึ่ง และไม่ทำนุบำรุงส่งเสริมให้การศึกษแก่ประชาชนอย่างหนึ่ง เรื่องนี้หลายท่านก็พูดมาแล้ว กระผมก็เลยนึกขึ้นมาได้ว่า ท่านกรรมธิการท่านหนึ่งได้มาชี้แจงว่า เราก็ได้พัฒนาไปมาก เช่นว่าภาคอีสานก็มีมหาวิทยาลัยที่จังหวัดขอนแก่น กระผมก็ได้พลิกดูเอกสารของสภาการศึกษาแห่งชาติที่เขาส่งไปให้เมื่อเร็ว ๆ นี้ สถิตินักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่ใช่จำนวนมหาวิทยาลัย คือบอกว่่านักเรียนในภาคอีสาน ๑๕ จังหวัด จบ ม.ศ. ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๑ เพียง ๔๑๗ คน สอบเข้ามหาวิทยาลัย

ขอนแก่นได้ ๑๘ คน นี่ครบตัวเลข อาจจะเป็นเพราะว่าเข้าทางกรุงเทพฯ กันบ้าง หรืออาจจะ เป็นเพราะว่าทางกรุงเทพฯ นี่สอบได้มากกว่า หรือทางจังหวัดอื่น ๆ สอบเข้าได้มากกว่า อะไรก็ แล้วแต่ แต่ว่าภาคอีสานได้เข้าเพียง ๑๘ คน อันนี้แหละการที่ท่านยกนักหนาว่าเราได้ช่วย พัฒนาด้านการศึกษาอันกระผมก็ยังไม่เป็นที่พอใจ ไม่ว่าจะการศึกษาชั้นประถมศึกษา ชั้นมัธยม อาชีวศึกษาตลอดจนอุดมศึกษาก็ยังไม่เป็นที่เหมาะสม เท่าที่รัฐบาลนี้ได้บริหารประเทศมา เป็นเวลาถึง ๑๐ ปีด้วยความเรียกว่าไม่มีสภามาขัดขวาง เรื่องนี้กระผมได้เรียนไปแล้วว่า เราปราบคอมมิวนิสต์นี้ยิ่งปราบก็ยิ่งมาก ถ้าเราปราบกันอย่างนี้ และการปราบนี้จะไม่คุ้ม คำว่า "ไม่คุ้ม" นี้หมายถึงอย่างไร หมายความว่าคอมมิวนิสต์มันส่งมา ๑๐ คน ลงทุน ๑๐๐ บาทมา ก่อกรวนในอำเภอหนึ่งหรือจังหวัดหนึ่ง แต่เราส่งทหารไปเป็นกอง เป็นกรม ใช้เงิน ๑๐๐ ล้าน บาท อย่างนี้ครับ อันนี้เป็นนโยบายของคอมมิวนิสต์ที่จะทำให้เรานี้กำลังฮือกันไปทางนั้น เอกกองทัพไปทางโน้น เอาไปทางนี้ เอาไปทางโน้นอีก ๑๐๐ ล้านบาท ทางโน้นอีก ๒๐๐ ล้าน บาท เขาใช้งบประมาณเพียง ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท หรือประมาณนั้น แล้วเราก็ก๊วบนันกันใหญ่ ก็มัวแต่จะปราบทางโน้นปราบทางนี้ นี่เป็นนโยบายที่เขาบ่อนทำลายเรา กระผมจะชี้ให้ท่าน มัวแต่จะปราบอยู่นี้ด้านอื่น การศึกษาก็ไม่เอา เรื่องการพัฒนาอื่นก็ไม่ไหว เพราะมาปราบ กันนี้เงินก็ต้องใช้ไปเป็น ๒๐๐-๓๐๐ ล้านบาท นี่ไม่ใช่เท่านั้นนะครับ มีรายการมากมายที่ปราบนี้ กระผมจะอ่านให้ฟัง.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่าเลยครับ อย่าเลยครับคุณวิชัย เอาเฉพาะเรื่องนี้ ก่อน อย่าครับให้ถึงเรื่องของมันเสียก่อน

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ครับผม นี่กระผมชี้ให้เห็นอย่างนั้นละครับว่า เราลงทุนมากมาย แต่คอมมิวนิสต์มันลงทุนเพียงเล็กน้อย แล้วเราก็ก๊วบนัน นี่เป็นนโยบาย ของเขาที่จะทำลายเราให้พังทลายละครับ แบบเวียดนาม แบบนี้ เขาใช้วิธีอย่างนี้ กระผมจะ เรียนให้ทราบ ถ้าท่านมัวจะก๊วบนันอยู่กับการปราบปรามอย่างนี้แล้วก็ยิ่งปราบยิ่งมาก ๆ ไม่มี ทางครับ ขอเรียนอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ทางฝ่ายกรมการจะมีชี้แจงใหม่ครับเชิญครับ- ท่านรัฐมนตรีครับ

นายถวิล สุนทรศารทูล (กรมการ) : ผมในฐานะกรมการขอเรียนชี้แจงต่อ ท่านสมาชิก ที่คณะกรมการไม่เห็นด้วยกับการแปรญัตติขอตัดงบประมาณในยอดที่ตั้ง

สำรองไว้เพื่อการปราบปราม ๒๕๐ ล้านบาทนี้ ในโอกาสแรกก็ใครจะเรียนถึงความมุ่งหมาย
 ของสำนักงบประมาณที่ได้ตั้งจำนวนเงินสำรองเพื่อปราบปรามอันนี้ไว้เป็นจำนวน ๒๕๐ ล้าน
 บาทนั้นได้ตั้งไว้โดยมุ่งหมายเฉพาะเพื่อการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เท่านั้น การ
 ปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้ดำเนินการตามกฎหมายป้องกันปราบปรามการกระทำ
 อันเป็นคอมมิวนิสต์ตามมาตรา ๑๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ ตามมาตรา ๘ ตามกฎหมาย
 นี้ได้ให้อำนาจแก่กระทรวงมหาดไทยที่จะประกาศระบุนเขตท้องที่ซึ่งได้มีผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์
 แทรกซึมเข้ามาเป็นรายจังหวัดหรือรายท้องที่ ๆ ไปโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา จังหวัดที่
 ได้มีผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์แทรกซึมเข้ามาแล้ว และกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศไปแล้ว
 รวมเป็นระยะ ๆ รวมทั้งสิ้นในขณะนี้ ๓๖ จังหวัดด้วยกัน แต่ในกฎหมายนั้นได้ให้อำนาจแก่
 กระทรวงมหาดไทยที่จะแต่งตั้งผู้อำนวยการปราบปรามคอมมิวนิสต์ โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี
 ซึ่งได้อนุมัติให้แต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้อำนวยการปราบปรามผู้ก่อ
 การร้ายนี้ การปราบปรามผู้ก่อการร้ายนี้ก็ให้มีคณะกรรมการร่วมกันในการพิจารณา และจัด
 แบ่งเขตการปราบปรามและแบ่งเขตจังหวัดไปเพื่อให้มีผู้รับผิดชอบในการที่จะปราบปราม
 เพราะฉะนั้นในยอดนี้จึงไม่ได้มุ่งหวังที่จะนำไปใช้จ่ายในการปราบปรามโจรผู้ร้ายปกติตาม
 ธรรมดา ซึ่งท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้มีข้อข้องใจ โดยเฉพาะการปราบปรามโจรผู้ร้ายธรรมดา
 นั้น ได้ตั้งไว้ยังกรมกองซึ่งได้มีหน้าที่นี้อยู่แล้ว ถ้าหากว่าเหตุการณ์ผิดปกติมากขึ้น ทางรัฐบาล
 ก็รับว่าจะได้แก้ไขต่อไปตามควรแก่เหตุการณ์ นโยบายที่ได้ใช้ในการปราบปรามนี้ ทางคณะ
 กรรมการก็ได้สอบถามรายละเอียดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ดำเนินการปราบปราม และมีตัวเลขในการ
 ที่ใช้จ่ายไปอย่างชัดเจนโดยมีหลักฐานที่ได้ตั้งงบประมาณนี้ขึ้นมา สำหรับงบประมาณ ซึ่งท่าน
 สมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวว่าในงบนี้ไม่เคยเห็นมีมาในปีแต่ก่อนนั้น ความจริงได้มีและได้ตั้งไว้ใน
 งบกลางนี้เช่นเดียวกัน แต่ได้ตั้งไว้ในงบรวม มิได้แยกแยะออกมาให้ต่างหาก แต่ในคราวนี้
 ได้แยกออกมาให้เห็น จึงมียอดที่ตั้งอยู่ในขณะนี้ ๒๕๐ ล้านบาท ได้สอบถามผลของการใช้จ่ายในปีที่
 แล้วมา พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้ใช้จ่ายไปเป็นเงิน ๒๒๗ ล้านบาทเศษ ในปี ๒๕๑๓ นี้ทางเจ้าหน้าที่ได้
 ประมาณการซึ่งได้ตรวจดูตามยอดกำลังต่าง ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้จ่ายภายในเขต
 ๓๖ จังหวัด นั้นมียอดเสนอมายังถึง ๔๖๓ ล้านบาทเศษ ทางสำนักงบประมาณได้ตั้งให้เป็นเงิน
 สำรองแต่เพียง ๒๕๐ ล้านบาท ก็ด้วยการที่ว่าประหยัด ดูเหตุการณ์เท่าที่ได้เป็นมาแล้ว ถ้าหาก
 ว่าเหตุการณ์ไม่รุนแรงมากยิ่งขึ้นกว่านี้ ในจำนวนเงิน ๒๕๐ ล้านบาทนี้ก็คงจะพอใช้จ่าย ถ้า

หากว่ามีความจำเป็นเพิ่มมากขึ้น ตามที่เจ้าหน้าที่ได้ตั้งงบประมาณชี้แจงก็จะได้พิจารณาดำเนินการในขั้นต่อไป สำหรับนโยบายในทางปราบปรามนั้น ซึ่งท่านสมาชิกข้องใจ อันนี้ในฐานะกรรมการที่ได้ดูเรื่องจากที่เจ้าหน้าที่ประมาณการเสนอมาก็ได้แยกงานที่จะจัดทำเป็นแผน ๆ ด้วยกันหลายแผน มีчимุ่งแต่ในการที่จะทำการปราบปรามแต่อย่างเดียว กล่าวคือ เหตุการณ์เราก็ต้องแก้ตามเหตุที่เกิดขึ้นว่าเราจะควรแก้ไขอย่างไร จากประสบการณ์ที่ได้ทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ ปลายปีเรื่อยมาจนถึงขณะนี้นั้น ทางคณะกรรมการผู้อำนวยการปราบปรามก็ได้สอดส่องและวางแผนที่จะแก้ไขไปตามควรแก่เหตุการณ์ในประการแรกการก่อตัวของผู้ก่อการร้ายในขณะนี้ ความสำคัญที่รุนแรงก็คือการใช้กำลังปิดหมู่บ้าน เรียกราชฎมาประชุมปลุกปั่น ยุยงให้เกิดภัยซึ่งเจ้าหน้าที่และรัฐบาลให้เกิดการแตกแยกซึ่งกันและกัน โดยการที่จะพยายามบ่อนทำลายเสถียรภาพให้หมดสิ้นไป และนอกจากนั้นยังได้ใช้วิธีการบีบบังคับเอาเสบียงอาหารและสิ่งต่าง ๆ ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนเป็นอันมาก นอกจากนั้นก็ได้ทำการทำลายอย่างโหดร้ายแก่ราษฎรหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเห็นว่าจะเป็นพวกหรือเป็นสายของรัฐบาลหรือมาเข้าด้วยกับรัฐบาล โดยการกระทำให้เป็นตัวอย่าง ให้ราษฎรเกรงกลัวให้เกิดความสยดสยองต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น และนอกจากนั้นก็ได้ทำการซ้อมโจมตีเจ้าหน้าที่หรือรบกวนทำลายหน่วยของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ซึ่งไปทำการคุ้มครองป้องกันให้แก่ประชาชนในด้านการปราบปรามนั้น จึงได้วางหลักเกณฑ์ออกเป็นแผน ๆ ด้วยกัน ในแผนหนึ่งนั้นก็ได้ทราบดีว่า การที่เราจะไปรักษาความสงบเรียบร้อยแก่ราษฎรซึ่งถูกผู้ก่อการร้ายแทรกซึมนี้ โดยการปราบอย่างเดียวย่อมไม่สำเร็จ ความสำคัญก็คือว่าเราจะทำอย่างไรที่จะให้ราษฎรหายความหวาดกลัวสยดสยองจากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าในท้องที่ใดเรามีกำลังพอที่จะส่งไปได้ เราก็ใช้หน่วยคุ้มครองป้องกันเข้าไปอยู่ในหน่วยต่าง ๆ เหล่านี้โดยพยายามเข้าไปให้ถึงราษฎรด้วยความใกล้ชิด ทั้งคุ้มครองและทั้งพยายามที่จะช่วยในด้านการพัฒนา ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากที่เจ้าหน้าที่ไปอยู่ ในการที่จะช่วยรักษาความสงบเรียบร้อยนั้น แทนที่จะอยู่เปล่า ๆ เพื่อเพียงแต่ว่าดูแลความสงบสุขก็ได้ช่วยในการพัฒนาเท่าที่จะทำได้ โดยการชี้แจงสั่งสอน โดยการช่วยเรื่องอาชีพโดยการแนะนำอะไรต่าง ๆ ตามกำลังของเจ้าหน้าที่ที่ไปอยู่ ณ ที่นั้น ในท้องที่ใดซึ่งห่างไกลมาก หรือไม่มีกำลังพอที่จะส่งหน่วยคุ้มครองไปได้ ก็ได้จัดหน้าที่ลาดตระเวนออกไปยังถิ่นต่าง ๆ เหล่านี้เป็นครั้งเป็นคราว ตามเหตุผลว่าจะรุนแรงขึ้นมากหรือไม่เพียงไร และถ้าในท้องที่ใดเห็นว่าเราไม่สามารถจะคุ้มกันเขาได้ หรือราษฎรในบางแห่งนั้นเองตื่นกลัวเป็นอันมาก พยายามจะ

อพยพเข้ามาใกล้ในถิ่นฐานซึ่งชุมชนชนหนาแน่น เราก็พยายามกระทำทำให้ความคุ้มครอง เช่นเดียวกัน หรือในบางท้องที่บางแห่งเช่นในท้องที่ชาวเขาเป็นต้น ซึ่งไม่สามารถจะอยู่ได้ ก็มีศูนย์อพยพ มีเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินงานอย่างนั้นเช่นเดียวกัน ส่วนการปราบปรามอย่างจริงจัง นั้นกระทำต่อเมื่อได้เห็นที่หมายหรือได้เห็นจุดเป้าหมายแล้วว่าผู้ก่อการร้ายรวมตัวกันอยู่ที่ใด หรือมีการทำการต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ที่ใด เราจึงส่งกำลังไปปราบปราม ซึ่งกำลังต่าง ๆ ดังที่วานี้ ได้ใช้กำลังผสมรวมกัน ทั้งเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร และกองอาสาสมัคร พวกเจ้าหน้าที่อาสาสมัครรักษาดินแดนก็ได้ทำการฝึกอบรมขึ้นเพื่อใช้ในการนี้ การกระทำดังที่วานี้ภายใน ๓๖ จังหวัด ก็ได้แยกกันกระทำตามสมควรแก่เหตุการณ์ หน่วยใดที่จำเป็นจึงใช้กำลังทหารไปทำการปราบปรามและมีกำลังหมุนเผื่อเอาไว้สำหรับเหตุการณ์ที่จำเป็นเกิดขึ้นจะต้องใช้กำลัง ท่านสมาชิกจะเห็นได้ว่า โดยวิธีการดังที่ได้กล่าวนี้ต้องใช้งบประมาณสิ้นเปลืองไปมาก แต่ได้ตรวจดูตามอัตรากำลังอะไรต่าง ๆ ทั้งหลายเท่าที่เป็นมาแล้ว เทียบกันกับปีที่แล้วได้ใช้จ่ายมากก็เห็นว่าเท่าที่ได้ตั้งไว้ ๒๘๐ ล้านบาทนี้ ก็เป็นอัตราที่สมควรในขณะนี้แล้ว จึงไม่เห็นด้วยในการที่จะตัดทอนยอดนี้ ส่วนปัญหาที่ว่าการพัฒนาต่างๆ จริงอยู่ในการปราบปรามนี้ แม้จะมีการพัฒนาเป็นผลพลอยได้มาด้วยก็ตาม ก็ได้พิจารณาอยู่เหมือนกัน ตามโครงการที่เสนอ นั้นว่าแม้จะได้ทำการพัฒนาเล็กน้อยเป็นผลพลอยได้แล้ว ก็ได้ทำการพัฒนาอันใหญ่ตามโครงการพัฒนาหลายกระแสที่ได้กระทำอยู่โดยเฉพาะในด้านเกี่ยวกับเพื่อป้องกันผู้ก่อการร้าย คอมมิวนิสต์นี้ก็ได้กระทำในท้องที่กันดารหลายแห่งอยู่ด้วยกัน เพื่อเป็นการเข้าไปถึงประชาชน เสียก่อน ที่จะให้ผู้ก่อการร้ายเข้าไปถึง ทั้งนี้ก็ได้แยกกระทำอยู่ทาง กรป. กลางเป็นต้น ในหน่วยการเร่งรัดพัฒนาเป็นต้น ทั้งนี้ก็เป็นนโยบายซึ่งประสานกันกับโครงการตามที่ได้เรียนชี้แจงมานี้ ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ทางคณะกรรมการจึงไม่เห็นด้วยที่จะตัดยอดงบประมาณรายนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ จะพูดใหม่ เชิญครับ กรุณาอย่าให้ซ้ำกันนะ เอาคนละเหตุผลไปเลย อย่าให้ซ้ำกับที่พูดมาแล้วเพื่อความรวดเร็วบรรทัด

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด): ผมได้ตัดงบประมาณนี้ก็เนื่องจากว่า ได้เห็นว่าเราตั้งงบประมาณนี้เราไม่ได้ปราบความโลภ ความโกรธ และความหลง ของผู้ไปปราบเขานั้นแล้วผมเป็นห่วงเจ้าหน้าที่ ที่ส่งให้เขาเหนียวไกปืน หรือเจ้าหน้าที่ที่เหนียวไกปืน นั้นกระทำการโดยไม่มีเหตุผล ทั้งนี้มีตัวอย่างมาแล้วเป็นจำนวนมาก ผมเป็นทหาร แล้วผม

ไม่อยากจะพูดอะไรมากไปกว่านี้ แต่ใคร่ขอเรียนให้ท่านคณะรัฐมนตรีให้รัฐบาลได้ทราบ เป็นข้อสังเกตไว้ว่า ผมเป็นห่วงเจ้าหน้าที่ที่ไปปราบ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาเป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือเจ้าหน้าที่ที่อยู่ประจำ บก. กองบังคับการปราบปรามคอมมิวนิสต์ มีทหาร พลเรือนรวมกัน เพราะเจ้าหน้าที่เหล่านี้ ถ้าหากว่า เราจะใช้คนซึ่งไม่มีตำแหน่งที่จะก้าวขึ้นต่อไปแล้ว หรือว่าผู้ใหญ่เขาไม่ใช้แล้ว เพราะหมดสมรรถภาพก็ให้ไปปราบอย่างนี้เป็นต้น ประสิทธิภาพในการปราบก็คงจะไม่เป็นผลดีต่อประเทศชาติอย่างแน่นอน และผมเห็นว่าถ้าเราเอาเงินไปปราบความยากจนที่เป็นอยู่แล้วเวลานี้ ก็คงจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอยู่บ้างและผมอยากจะยกตัวอย่างนิดหนึ่งว่า ได้มีผู้ร้ายเข้าไปในหมู่บ้านนั้น ๒ คนและก็มีฝ่ายเจ้าหน้าที่ปราบนี้ติดตามไป ๑๐ กว่าคน และผู้ร้ายนั้นเข้าไปและขอข้าวกินแล้วก็ออกไปและชาวบ้านเขาไม่รู้เรื่องอะไรทั้งสิ้น พอไปถามว่าใครเห็นไหม มีใครรับไหม ใครให้ความช่วยเหลือบ้าง พวกเหล่านั้นเขาบอกไม่รู้ไม่เห็นอะไรทั้งสิ้นเขาไม่รู้เรื่องด้วย แล้วเสร็จแล้วบอกว่าต้องรับมานะ ภายในค่านี ถ้าไม่รับแล้วจะจับให้หมดแล้วก็ไม่มีใครรับ แล้วก็จับไป ๆ จนกระทั่งไม่มีคนอยู่ในหมู่บ้านนั้นเลย ๑๐๐ กว่าหลังคาเรือนเสร็จแล้วก็ไปอีกหมู่บ้านหนึ่งเห็นมีคน ๒ คนมาใหม่ พวกนั้นบอกไม่มี แล้วก็ไปทำพฤติกรรมแบบเดียวกันอย่างนี้ มีหลายหมู่บ้านหนีเข้าป่าหมดแล้ว วิธีการอย่างนี้ครับ ผมใคร่ขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกตให้แก่คณะรัฐบาลให้ทราบไว้ ผมมีความเห็นเพียงแค่นี้ครับขอบคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี ก่อนครับ ให้ฝ่ายนี้ว่าไปก่อนแล้วผมจะถามอีกฝ่ายหนึ่ง คุณทองดี เชิญครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอให้คุณสมคิดพูดก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : แล้วก็ให้คุณฟองกับพวก ๕ คน คุณสมนึก พูดไปแล้ว คุณไพบูลย์ คุณสมคิด คุณอนันต์ ใครจะเป็นคนพูดครับ ตกลงกันเองครับ พูดคนหนึ่งก่อน คุณฟอง คุณไพบูลย์ คุณสมคิด คุณอนันต์ ใครจะเป็นคนพูด

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลัย (ศรีสะเกษ) : กระผมไพบูลย์ มัชฌิมาลัย ส.ส. ศรีสะเกษ สังกัดพรรคแนวประชาธิปไตย งบประมาณเพื่อปราบปรามนี้ กระผมและพรรคพวกได้ขอตัดโดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้ ก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานและสมาชิกผู้มีเกียรติ ณ ที่แห่งนี้ว่า บรรพบุรุษของเรานั้นปู่ตาทวดของเรานั้นส่วนมากเขาไม่ได้เคยกล่าวว่าเขารักชาติ แต่เขาก็อยู่มาอย่างนั้น สืบชาติบ้านเมืองมาจนกระทั่งทุกวันนี้ โดยเฉพาะชาวไร่

ชาวนาตาสีตาสำนั่นแหละครับ เขาไม่ได้เคยกล่าวเลยว่าเขารักชาติไทย แต่เขาก็สืบทอดก้นนั้นมาตกทอดมายังเรา และนอกจากนี้ยังมีธรรมเนียม ขนบธรรมเนียมอันหนึ่ง คือความเคารพเจ้านาย นอกจากนี้ก็ยังนับถือศาสนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือพุทธศาสนา นี่คือทุนเดิมของประชาชนพลเมืองชาติไทย หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวอีสานนี้นับถือพุทธศาสนา เคารพต่อเจ้านายแล้วก็ทำมาหากินด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เขาก็มีชีวิตอยู่อย่างนี้ตลอดมา แต่ที่นี้เกิดมาเดี๋ยวนี้ ปีที่แล้วหรือปีนี้หรือต่อๆ ที่ก่อนๆ มากี่ไม่รู้ เกิดมีขึ้นมาว่ามีบางเหล่าบางพวก เขาเป็นผู้ก่อการร้าย ท่านลองคิดดูซิว่าใครเป็นผู้ให้ชื่อเขาว่าผู้ก่อการร้าย กระผมอยากจะกราบเรียนข้อเท็จจริงในรัฐสภาแห่งชาตินี้ว่าความจริงได้ปรากฏแก่สายตาของเพื่อนสมาชิกและท่านผู้มีเกียรติตั้งได้กล่าวมาแล้ว มีความจริงอย่างหนึ่งคือจังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดของกระผมนี้แหละซึ่งตั้งแต่สมัยก่อน ตั้งแต่สมัยรัฐบาลก่อนๆ โฉมนี้เรียกว่าเป็นจังหวัดหนึ่งที่เป็นคอมมิวนิสต์ กระผมก็ไม่รู้ว่าคอมมิวนิสต์เป็นอย่างไร กระผมก็ไม่รู้ และสมัยนั้นก็มีการปราบปรามเรียกว่าตัดต้นโค่นง่ามเลยละไม่ให้เหลือหรือ จะเป็นเพราะกรรมของจังหวัดศรีสะเกษหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ โดยสรุปแล้วถ้าเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ แล้วเป็นจังหวัดที่เรียกว่าเป็นเกาะกลางบกถนนหนทางจะเข้าไปสู่จังหวัดศรีสะเกษซึ่งจะเชื่อมกับจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดสุรินทร์ก็ไม่มี มีเฉพาะทางรถไฟสายเดียว กระผมขอสนับสนุนคำพูดของท่านผู้มียุติที่พูดเมื่อเช้านี้ว่า ถ้าแดนใดที่มีผู้ก่อการร้ายขึ้นมา จังหวัดนั้น แดนนั้นมักจะเจริญ นี่เป็นอยู่อย่างนี้ครับ แล้วที่นี้กระผมทำไมถึงตัด กระผมก็มีเหตุผลของกระผมว่าตั้งงบประมาณเพื่อปราบปรามนี้ปราบปรามใครกันแน่ ให้ประชาชนปราบปรามผู้มีหน้าที่คือเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือ อ.ส. หรือว่าเจ้าหน้าที่ในทางราชการเช่นตำแหน่งอำเภอ ปลัดอำเภอ อะไรซึ่งเกี่ยวแก่การปราบปรามผู้ก่อการร้ายนี้ ท่านเหล่านี้ท่านไปเยี่ยมประชาชน ไปลาดตระเวน ออกตระเวนอะไรไปนั้น ท่านไปเป็นเจ้านาย ไปชมเหิงประชาชน แต่ท่านก็รายงานมาบอกว่าได้เข้าถึงประชาชน แต่ความจริงโดยข้อเท็จจริงไม่เป็นเช่นนั้น โดยส่วนมากท่านเอาลัทธิเจ้าขุนมูลนายนี้คือว่าไปชมเหิงประชาชนโดยตรง ที่นี้ท่านอย่าลืมว่าเดี๋ยวนี้ประชาชนชาวไทยนี้เด็กเล็กเขาก็มีการศึกษาขึ้นมา เขาพอจะรู้ว่าอะไรผิดอะไรถูก สิทธิและเสรีภาพของเขามีอยู่แค่นั้นเพียงไรเขาพอจะรู้บางอย่างเขาก็อยากจะใช้สิทธิเสรีภาพของเขามีอยู่ แต่การใช้สิทธิเสรีภาพของเขานี้เกิดขัดกับผู้มีอำนาจ เป็นอยู่อย่างนี้ครับ ที่นี้พอขัดกับผู้มีอำนาจทำอย่างไรก็หาเรื่องว่าเขาเป็นผู้ก่อการร้าย น้อย่างสมาชิกท่านผู้มียุติว่าผู้ก่อการร้าย น้อย่างสมาชิกท่านผู้มียุติว่าผู้ก่อการร้ายส่วน

มากนี้ถูกมอมเป็นผู้ก่อการร้าย ใส่ชื่อให้เป็นผู้ก่อการร้าย ทั้ง ๆ ที่เขาเองนี่เขาไม่รู้ว่าอะไรเลย
 ว่าเขาเป็นผู้ก่อการร้าย เขาเชื่อว่า เขาอยากจะสร้างประชาธิปไตย เขาจะใช้สิทธิเสรีภาพตาม
 ดั้วบทกฎหมาย ซึ่งเขาเรียนรู้มา ซึ่งเขาได้รับการอบรมมา เขามีความรู้ยุคนี้ แต่เขาไม่มีอำนาจ
 เขาก็ต่อสู้ตามสิทธิเสรีภาพของเขาไป และกระผมจึงอยากจะทราบเรียนว่า ใครละเป็นผู้สร้าง
 ประชาธิปไตย ใครเป็นผู้รักชาติไทย เดียวนี้ใครเป็นผู้รักชาติไทย ใครเป็นผู้สร้างประชาธิปไตย
 กันแน่ นี่กระผมขอฝากอันนี้ไว้ให้แก่รัฐบาลโปรดได้เป็นข้อสังเกตไว้ด้วยว่า คำที่กระผมพูด
 ไว้ต่อรัฐสภาแห่งนี้ หรือเพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่พูดต่อรัฐสภาแห่งนี้ว่า จะเป็นความจริงหรือ
 เปล่า และกระผมอยากจะทราบเรียนต่อไปว่า งบ ๒๕๐ ล้านบาทนี้ ท่านเชื่อไหมว่าปีหน้าจะ
 ลดลง ถ้าท่านไม่เชื่อคำบอกเล่าของสมาชิกหรือตัวแทนของปวงชนชาวไทยนี้ที่อยู่รัฐสภา
 แห่งชาตินี้ กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ท่านจะปราบอย่างไร ก็ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่หมดงบประมาณนี้
 จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่ท่านนำมาคิด นำข้อสังเกตเหล่านี้ไปวิเคราะห์ดูดีว่าเป็นความจริงไหม
 คนของท่านที่ส่งออกไปนั้นนะที่รายงานข่าวมานั้นนะ มีความจริงอยู่ที่เปอร์เซ็นต์ มีจะเรียก
 ว่ามีนิสัยหรือมีสันดานอยู่อย่างหนึ่ง คนเรานะถ้าทำงานหน้าที่อะไรขึ้นมาก็มักจะสร้างสถานการณ์
 ขึ้นมา เพื่อให้ตัวเองมีคุณค่า คือ พูดง่าย ๆ ว่า ถ้าเป็นร้อยตรี ก็อยากเป็นร้อยโท และจะทำ
 อย่างไรเล่า บางโอกาสถ้าเหมาะสมกับสภาพการณ์สภาวะก็สร้างสถานการณ์ขึ้นมา ทว่าผู้ก่อ
 การร้าย รายงานนี้ก็มีความดีความชอบขึ้นมา นี่คือเรื่องหนึ่งที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ถ้าท่านไม่แก้
 สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ ถ้าท่านคิดว่าเป็นสิ่งเล็กน้อยเหลือเกิน ท่านเชื่อว่าข้าราชการของ
 ท่านที่ส่งออกไปนี้ เป็นผู้มิวินัยถูกต้องทุกอย่าง กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ผู้ก่อการร้ายหรืองบ
 ๒๕๐ ล้านบาทนี้ ต่อให้อีกตั้งพันล้านบาทก็ไม่มีทางปราบได้ กระผมขอฝากย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า
 งบนั้นะที่ท่านตั้งไว้ มันกลายเป็นว่าท่านสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน โดยให้เงิน
 จำนวนนี้แหละไปให้ตัวแทนของท่านนี้มีโอกาสที่จะเข้าหาประชาชน แล้วก็ไปสร้างความเดือดร้อน
 ให้เขาขึ้นมา ประชาชนเขาพยายามที่จะอยู่ตามธรรมเนียมบ้านเมืองของเขา อยู่ตามศีลตาม
 ธรรมในทางพุทธศาสนา อยู่ตามขนบธรรมเนียมความ เป็นเจ้าเป็นนาย เขายังเคารพอยู่ ถ้าท่าน
 ไปในดินแดนภาคอีสานท่านจะรู้ ไม่อดตายแน่ เข้าบ้านไหนไปขอข้าวได้กิน ไม่อดตาย และ
 ก็เชื่อว่าภาคอื่นก็เหมือนกัน นี่มันมีอยู่อย่างนี้ครับ ไม่มีใครอยากเป็นทรอกครับผู้ก่อการร้าย
 แม้แต่ว่านาผืนเดียวเพียงกว้าง ๑๐ วา ยาว ๑๐ วา นี่ยังสู้กันถึงโรงถึงศาล เขารักผืนแผ่นดินเขา
 ถึงขนาดนี้ละครับ เขาไม่อยากจะเป็นผู้ก่อการร้าย เพราะฉะนั้นข้าราชการที่ท่านส่งไปนั้นนะ

สมาชิกทุกท่านที่มาอภิปรายนี้ จะพูดเรื่องนี้ เพราะความจริงมีอยู่อย่างนี้ ถ้าท่านยอมรับ ยอมรับแล้วก็ไปแก้ไข ยังไม่สายนัก กระผมเชื่อเหลือเกินว่า งบประมาณ ๒๕๐ ล้านบาท จะลดลงในปีหน้า สิ่งใดที่จะเป็นความผาสุกของประชาชน ที่จะถึงมือของประชาชน สิ่งนั้นแหละให้ท่านทำเถอะ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการชมเหงน้ำใจกันนี้ ท่านจะมีวิธีการใดที่จะกระทำ ได้สำหรับข้าราชการ ท่านอย่าไปชมเหงน้ำใจประชาชน อันนี้แหละครับจะแก้ได้ ผู้ก่อการร้าย มันเรื่องของจิตใจ ไม่ใช่เรื่องกำลังกาย กำลังกายนี้รอยเท้าเท่ากันแล้วอย่างไรสู้กันไม่ได้ สู้ไม่ได้ ตายไปก็แล้วกัน คนใหม่เกิดขึ้นมาสู้กันต่อไปอีก เรื่องน้ำใจนี้สำคัญที่สุด ท่านจะมีวิธีการใดที่จะสร้างน้ำใจขึ้นมา เพื่อความสามัคคีให้เขารู้ว่า ผืนแผ่นดินนี้คนนี้มีหน้าที่อะไร เจ้านาย เป็น ตำรวจ มีหน้าที่รักษาความสงบ ภิรักษายไป ความสงบอย่าไปยึดเยียดให้เขาบอกว่าให้เขาไปขโมย ให้เขาไปเอาอะไรมาเพียงนิดหน่อยก็ทำเรื่องขึ้นมาว่าเขาเป็นขโมย แล้วก็มิหน้าเข้าบอกว่า เป็น อ้ายเสือ เพื่อจะได้เลื่อนยศฐาบรรดาศักดิ์ขึ้นมา มันมีอยู่อย่างนี้ครับ ความจริงมันมีอยู่อย่าง นี้เพราะฉะนั้นในการที่กระผมขอตัดงบ ๒๕๐ ล้านบาทนี้ กระผมเห็นว่าเป็นการที่จะส่งเสริม ให้ทางราชการหรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐบาลนี้เอาเงินจำนวนนี้ไปส่งเสริมให้เกิดมีผู้ก่อ การร้ายขึ้นมากที่สุด โดยเจ้าหน้าที่ของท่านเอง จึงขอตัดงบนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ฝ่ายสนับสนุนกรรมาธิการ เชิญครับ คุณพิชัย

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) : กระผมขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งที่กรุณา จำชื่อของกระผมได้ว่า กระผม พิชัย มากคุณ เป็นฝ่ายสนับสนุนกรรมาธิการ กระผม พิชัย มากคุณ ส.ป.ท. นครสวรรค์ ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนสนับสนุน กรรมาธิการว่างบ ๒๕๐ ล้านบาทนี้ กระผมขอให้กรรมาธิการยืนยันว่าจะไม่ตัดและไม่ตัด ตลอดไป ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะเหตุว่า ท่านประธานที่เคารพคงจะได้ฟังกรรมาธิการชี้แจงแล้วว่า งบประมาณนี้เพื่อปราบปรามและได้มีการมีตามแผนการปกครองป้องกันด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ หมายความว่าในบางแห่งก็เกิดยุคเข็ญเป็นที่สาหัสแล้ว ก็จำเป็นจะต้องปราบว่ากันให้มันเป็น เสรีเด็ดขาดไปเลยเหมือนอย่างทีหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เมื่อสองวันนี่ลงข่าวว่ายิงแม้วแดง ตายไปแล้ว ๒๐ คน ทหารไทยเก่งมาก ไม่ถูกเลยหรือว่าเจ็บ ถูกยิงไปบ้างแต่ว่ามีพระดีเลยไม่ เจ็บอย่างนี้เป็นต้น ส่วนอีกแผนการหนึ่ง กระผมขอกราบเรียนว่ามันจำเป็นที่จะต้องปราบ ในแผนปราบปรามในเงิน ๒๕๐ ล้านบาทนี้ มันมีแผนปราบอยู่ด้วย คำว่าปราบหมายความว่า อย่างไร กระผมขอเรียนว่ามันจำเป็นที่จะต้องสร้างสมรรถภาพให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจ ตลอดจน

กระทั่งอาสาสมัครและทหารซึ่งอยู่บนโน้นโน้นอะไร ฟุ้งซ้างฟุ้งง่า นครไทย อะไรต่ออะไรนี้
 กระผมจำไม่ค่อยได้นัก แต่ว่าอย่างไรก็ตามเถิด ท่านที่เคารพทั้งหลายคงจะเห็นว่ามีความจำเป็น
 จริง ๆ ว่าเมืองไทยเดี๋ยวนี้วันนี้มีความจำเป็นเช่นนั้นหรือไม่ มีความเดือดร้อน เพราะเหตุว่า
 มีผู้ก่อการร้ายจริงหรือไม่ กระผมขอเรียนต่อสภานี้ว่า ตั้งแต่เหนือสุดของเมืองไทย ตลอดจน
 กระทั่งภาคอีสานลงไปใต้สุดของเมืองไทย ของผืนแผ่นดินไทยทุกวันนี้มีผู้ก่อการร้าย
 เป็นดินแดนซึ่งกว้างไกลสุดแสนจะอธิบายได้ว่าก็หมื่นก็แสนกิโลเมตร ไม่ใช่กี่ปันกิโลเมตร
 เพียงเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นเงินเพียง ๒๘๐ ล้านบาทนี้ มากมายนักหรือ
 กระผมเห็นว่าไม่มากมายเลยถ้าหากว่าจะให้ผืนแผ่นดินไทยนี้กลับมาสงบสุขร่มเย็นเป็นสุข
 เหมือนเมื่อครั้งปู่ย่าตาทวดของเราเมื่อครั้งเก่าก่อนมา ท่านประธาน กระผมขอกราบเรียน
 ต่อไปว่าในเงินปราบปรามนี้ดังที่กรมการได้ชี้แจงแล้วว่า มันมีแผนปกครองและป้องกัน
 ด้วย ในแผนปกครองป้องกันนี้ก็ถือว่า เช่นว่าทำถนนปรี๊ดเข้าไปทีเดียวถึงโน่น แม่ไร่ แม่วง
 จรดจนกระทั่งทุ่งผางโน้น กระผมสมมติเอาตามที่กระผมต้องการปรารถนา เพราะเหตุว่า
 จังหวัดนครสวรรค์ของกระผมต้องการเช่นนั้น นั่นแหละมันก็จะใช้เงินอันนี้แหละสร้างเป็น
 ถนนหนทางขึ้น เพื่อจะได้ใช้เป็นแผนปราบเข้าไว้ว่าอย่างะสหายแมว หรือว่าสหายหมาเซตุง
 อย่างะ ถนนหนทางฉันเรียบร้อยแล้ว โผล่มาเมื่อไรถึงตัวกันเมื่อนั้นละก็ จี้ยิงกันได้สบาย
 เลยทีเดียว แล้วที่นี้ท่านก็มาบอกว่าบอกว่าแหมถนนหนทาง โอ๊ย ทำไปนะมันดีหรืออก แต่ว่า
 ชาวบ้านเขาก็บอกว่าไม่ดี ๆ อย่างที่กระผมได้ฟังท่านฝ่ายค้านอภิปรายมาเมื่อกี้นี้ กระผมก็ไม่
 เข้าใจเหมือนกันกระผมไม่เข้าใจจริง ๆ เหมือนกันว่าถนนดีเพราะเหตุว่าจะไปปราบปรามอะไร
 ต่ออะไรนี้กลับบอกว่า เอ๊ะ ชาวบ้านว่าไม่ดี เรื่องอะไรถึงเป็นไปเช่นนี้ กระผมไม่เข้าใจจริง ๆ
 ครับ ท่านประธาน อีกประการหนึ่ง พอมีถนนดีแล้วรถราวิ่งไปวิ่งมาได้สะดวก มีน้ำอัดลมขาย
 อะไรต่ออะไรขาย เดือดร้อนเสียอีกแล้ว มันเรื่องอะไรนี้ มันเรื่องอะไรกันครับนี้ กระผมไม่
 เข้าใจเลยว่าทำไมจึงได้ค้านกันหันเหกลับไปเช่นนี้ก็ไม่ต้องทราบ กระผมเรียนเช่นนั้นนั้นไม่ใช่
 หมายความว่ากระผมพูดจาเลอะเลือนไปเช่นนั้นก็หาไม่ได้ กระผมยังมีสติสัมปชัญญะพอที่
 จะเรียนต่อสภานี้ว่า พรรคประชาธิปัตย์ คุณวรศักดิ์ นิมานนท์ ขอประทานโทษที่กระผม
 ต้องกล่าวนามเช่นนั้น เพราะเหตุว่าได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไปหลายฉบับเมื่อสักครา ๆ
 ก่อนที่จะมาประชุมสภานี้เอง บอกว่าแมวแดง ซึ่งไม่ใช่เรื่องเล็กสำหรับประเทศไทย รัฐบาล
 นี้ดูเถอะช่างนิ่งเฉยอยู่ได้ นิ่งเฉยอยู่ได้อย่างไรนี้ แมวแดงโน้นในเมืองลาว ซึ่งเป็นฝ่ายหมาเซตุง

นั้นได้ติดต่อกับแม่แดงในเมืองไทยที่นครไท ที่เชียงใหม่ ตลอดมาจนกระทั่งถึงเมืองตาก จรดโนนนะเมืองกาญจนบุรีโนน ที่มีแม่ทั้งหลายอยู่นั้น นี่รัฐบาล คุณวรศักดิ์ว่าอย่างนั้น ขอประทานโทษด้วยที่กระผมต้องกล่าวนามเช่นนี้ ต้องขอประทานโทษเป็นอย่างยิ่ง เพราะ กระผมพูดนี้ตามรายงานของหนังสือพิมพ์บอกว่า รัฐบาล แหม นิ่งนอนใจจังเลย ดูซิประเดี๋ยว ได้ตายกันหมดหรอกนี่ ดูเถอะเหตุการณ์สำคัญใหญ่หลวงเกิดขึ้นแล้ว ปล่อยให้ไว้ได้หรือ ท่าน ประธานที่เคารพ ในเมื่อท่านฝ่ายค้านได้มองเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องปราบปรามผู้ก่อ การร้ายอันเป็นเสี้ยนหนามต่อแผ่นดินเช่นนี้แล้ว เพราะฉะนั้นเงินเพียง ๒๕๐ ล้านบาทมัน มากไปหรือครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมนี้ขอกราบเรียนต่อสภาด้วยความสุจริตใจว่า ท่านที่เคารพ ผืนแผ่นดินไทยของเรานั้น ครั้งปยุตาทวาดเราอยู่กันมาด้วยความสงบสุขเป็น อย่างยิ่ง แต่ว่าบัดนี้เล่า มันร้อนระอุกันไปเกือบจะทั่วทุกหย่อมหญ้าเช่นนี้เพราะอะไรก็เพราะ เหตุว่ามันมีจุดมุ่งหมายขึ้นประการหนึ่งของเสียกระผมโน้น จากผืนแผ่นดินใหญ่โน้นว่าจะ ต้องยึดครองเมืองไทยนี้ให้จงได้ ก็ได้ส่งแนวหน้าแนวหลัง ระวังหน้าระวังหลังเข้ามาแล้ว แล้วก็มีการประกาศด้วยบอกว่าจะต้องยึดครองผืนแผ่นดินไทยนี้ให้จงได้ในปีเท่านั้นเท่านี้ เห็น เขาว่ากันมาอย่างนั้น กระผมก็ไม่ได้ไปได้ยินได้ฟังเขาอภิปรายหรือว่าเขาพูดให้กระผมฟังหรือ กว่าแต่ว่าวิหยาว่าบ้าง หนังสือพิมพ์ว่าบ้าง แล้วก็พวก ๆ ว่าให้ฟังบ้าง กระผมเชื่อก็เลยมาพูดไป เช่นนี้ ท่านที่เคารพทั้งหลาย ผืนแผ่นดินไทยของเรานี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้และคณะกรรมการ นี้จะขอเงินสัก ๒๕๐ ล้านบาทเพื่อรักษาเอกราชของชาติไทยเพื่อรักษาความสงบสุขของบ้าน เมืองให้เป็นอยู่เสมือนหนึ่งครั้งปยุตาทวาดของเราแต่เก่าก่อนนั้น มันแพงไปหรือครับ มัน แพงไปหรือ กระผมขอเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ตำรวจก็ดี ทหารก็ดี และอาสาสมัครรักษาดินแดน เพื่อนเลือดไทยของเราที่ดีได้สูญเสียชีวิต เอาชีวิตไปเสียเสียที่นครไท ที่ทุ่งช้าง ที่นาแก ที่อะไร หนาสาร อีกหลายหนหลายแห่งตลอดไปของประเทศไทยนี้นั้น กระผมจำไม่ได้ว่าที่ไหนบ้าง ต่อที่ไหนบ้าง ออย่าว่าแต่ ๒๕๐ ล้านบาทเลย หมื่นล้าน แสนล้านก็ซื้อชีวิต ซื้อเลือดไทย ซื้อ ความสงบสุขกลับมาไม่ได้ ท่านที่เคารพทั้งหลายมีหรือที่เราจะไม่ใช้เงินเพื่อปราบปราม มัน เป็นไปได้อย่างไร ที่จะให้สถานการณ์กลับมาส่วนที่เสมือนหนึ่งปยุตาทวาด เราอยู่บนผืน แผ่นดินไทยมาด้วยความสงบสุขเหมือนเช่นดั้งเช่นเดิม ท่านประธานที่เคารพ แม้แต่อเมริกา ก็ตาม เขาก็ยังต้องมึงบอย่างนี้ ที่ไหน ๆ ก็ต้องมีในเมื่อความเกลียด ความยุคเข็ญ มันเกิดขึ้น ท่านที่เคารพทั้งหลาย กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าพี่น้องทหาร ตำรวจก็ดี ตลอดจนกระทั่ง

อาสารักษาดินแดนของเพื่อนไทยทุกท่าน และเป็นสายเลือดของคนไทยทุกคนตลอดจนกระทั่งท่านผู้มีเกียรติแห่งรัฐสภานี้ จะสูญเสียกำลังใจเป็นอย่างยิ่งว่าจะตัดสินใจแล้ว เงินเพียง ๒๘๐ ล้านบาทตัดเสียแล้ว เงินที่จะเอาไปปราบ เอาไปปกครองป้องกันและปราบเข้าไว้ เขาจะอยู่แต่โดดเดี่ยวแล้วก็เดียวดาย ท่านที่เคารพทั้งหลาย กระผมขอมาพูดอีกสักนิดหนึ่งว่ากระผมเห็นใจกรรมาธิการนี้เป็นอย่างยิ่ง เห็นใจด้วยความจริงใจว่า เมื่อท่านเห็นว่าเงินเบี้ยหวัดบำนาญมันมากเกินไปก็ตัดเอาลงมาเสียหน่อย เอาลงมาเสียเพื่อให้มันครบถ้วนถูกต้องแล้วก็ใช้จ่ายให้มันตรงความจริง ฝ่ายค้านบอกว่า โอ๊ยไม่ต้อง ๆ อย่าไปตัด ๆ เก็บไว้ ๆ ถ้าหากว่าเงินเหลือจะได้เป็นเงินคงคลังดีจังเลย ว่าอย่างนั้น ถ้าฝ่ายกรรมาธิการตัด ฝ่ายค้านก็ต้องอภิปรายว่าตัดนั้นไม่ถูกต้อง แต่ถ้าหากว่าฝ่ายค้านขอเพิ่มเป็นต้นว่าเงินสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาท เพื่อเอาไปกระทำในเขตที่มีการฉุกเฉินในเหตุจำเป็นอันสำคัญ ๆ อย่างยิ่งยวด เป็นต้นว่ารถไฟชนกัน ตกไป ๑๐ ราง อย่างนี้ นี่ตกไปเลย ๑๐ ขบวนก็จะได้อำนาจเงินจำนวนไปใช้ให้แก้รัฐวิสาหกิจนั้น ฝ่ายค้านก็บอกว่าเงินจำนวนนี้เอามาเก็บไว้เฉย ๆ โอ๊ยเอามาเก็บไว้ทำไม เอามาเก็บไว้ทำไมที่ไม่เข้าทำอีกแหละ กรรมาธิการเพราะฉะนั้นก็อยู่ในฐานะพะอืดพะอม กลืนไม่เข้าคายไม่ออก แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ท่านก็เป็นกรรมาธิการของรัฐสภานี้ กระผมเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง และกระผมขอยืนยันว่าขอได้โปรดยืนหยัดไว้ กระผมนี้จะยกมือให้กับ ๒๘๐ ล้านบาทนี้ในหน้าที่ที่จะมีขอมติครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณชวน คุณอุทัย ใครจะพูด

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ขอกราบเรียนท่านประธานสักท่อน้อย ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานในฐานะที่ขึ้นมาเป็นประธานคราวนี้ แทนท่านประธานใหญ่ และเมื่อวานนี้ผมได้ลั่นวาจาต่อสภานี้ผมจะไม่ขอพูดอีกภายใน ๕ วัน แต่บัดนี้ได้เปลี่ยนประธานสภาใหม่แล้ว และที่นั่นบังเอิญ คุณพิชัย ดาบหัก อ้อ คุณพิชัย มากคุณ ได้ขึ้นมาพูดเรื่องเกี่ยวกับเงินสำรองเพื่อปราบปราม ๒๘๐ ล้านบาทนี้ ที่นี้ผมในฐานะอยากจะสนับสนุน แต่ด้วยความที่อยากจะให้สภาของชาติได้ทราบข้อเท็จจริงว่า จึงพูดกับผู้ขอสงวนแปรญัตติทั้งหมดว่า ผมขอพูดทั้งนี้ก็อนุญาตหมดแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : แล้วคุณอุทัย สละสิทธิหรือ ต้องให้คนที่เขาแปรญัตติได้พูดก่อน อ่านข้อบังคับข้อ ๔๕

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ ผมขอชี้แจงนิดนะครับ ไม่ใช่

เกี่ยวกับการสละสิทธิหรือครบ คือเกี่ยวกับข้อบังคับการประชุมเราเองแหละ ผมก็ไม่เข้าใจ ผมอาจจะเลอะเลือนไปมาก เพราะว่ามันชักจะตึกเข้าหรือว่าชักจะหลายวันเข้าก็ไม่ทราบผม มีความเข้าใจอย่างนี้ว่า การแปรญัตติในวาระที่ ๒ นั้น ผู้ที่มีสิทธิจะพูดได้คือผู้สงวนเท่านั้น เป็นเรื่องระหว่างผู้สงวนกับกรรมาธิการที่จะขึ้นมาโต้ตอบหรือว่ามาชี้แจงผู้แปรญัตติให้หายข้องใจ แต่ผมก็ไม่ทราบว่าท่านประธานนี้ ให้คุณพิชัยนี้สงวนไว้หรือเปล่า ขึ้นมาพูดอย่างนี้ ผมก็เลยสงสัยว่า ผมก็เลยนึกว่าคุณไชแสงคงจะพูดได้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อ่านข้อบังคับข้อ ๔๖ ลักหน้อยครับคือถ้าผู้แปรญัตตินี้หมายความว่าให้แปรญัตติไปก่อน เสร็จหมดแล้วก็ทางฝ่ายนั้นใครจะสนับสนุนกรรมาธิการกรรมาธิการจะมาชี้แจงสลับกันไปตามข้อบังคับข้อ ๔๖

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ผมขอสนับสนุนฝ่ายค้านลักหน้อยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ยังครับ ผู้ที่ขอแปรญัตติยังไม่หมดรอก่อนอย่าให้เขาแปรญัตติเสร็จก่อน

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : เนื่องจากผมแปรญัตติเอาไว้ ๒ ก้อนปี ก้อนปีนั้นผมขอสละสิทธิเพื่อจะไปแปรญัตติตามก้อนปีหลัง ตามญัตติที่ ๗๘ ครับ ขอเชิญเพื่อนสมาชิกที่แปรญัตติไว้ลำดับนี้ทำหน้าที่เลยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็มีคุณชวน กิตติศรีวรพันธ์ คุณชวน ไปไหนละ ตัวอย่างนั้นเชิญคุณจำนง อยู่ใหม่ อยู่นี้ก็ยังมีคุณชวน แล้วคุณอุทัย พิมพ์ใจชน ขอสงวนเฉพาะว่าอย่างนั้น ผมไม่รู้ พิมพ์มาอย่างนี้ก็ว่าตามนี้ เพราะประธานไม่ได้ไปรู้ด้วย

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ก็ขอสนับสนุนละทีนี้เพื่อไม่ให้เสียเวลาเริ่มเลยนะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ๆ เดี่ยว คุณจำนง เขายังอยู่ ยังไม่หมด

นายจำนง แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ตอนแรกคิดว่าจะไม่มาอภิปราย เพราะว่าเกรงว่าจะซ้ำกับเพื่อนสมาชิก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็พยายามหลีกเลี่ยงก็แล้วกัน อย่านำซ้ำ

นายจำนง แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : แต่เมื่อฝ่ายสนับสนุนกรรมาธิการได้มาอภิปรายก็มีความจำเป็นที่จะต้องลุกขึ้นมาโต้ตอบพอดูปากหอมคอสักเล็กน้อย ท่านผู้สนับสนุนได้ยกปัญหาว่า แต่เดิมนั้นประเทศไทยสงบสุข ปุ่ยาตายายของท่านสงบสุข เดี่ยวนี้เดือดร้อนและท่านก็ยกว่าสาเหตุที่เดือดร้อนนี้ก็เพราะคุณพีชของท่านที่อยู่แผ่นดินใหญ่ ผมก็เลย

คิดว่าเราอาจจะโทษคนอื่น โดยไม่โทษตัวเองนั้น บางทีก็จะไม่สมบูรณ์ จริงอยู่ในสมัยปู่ตายาย นั้น เรามีความสงบสุข แต่คนเราเกิดมาเป็นชนชาวไทยก็มีปู่ตายายด้วยกันทั้งนั้น ความสงบสุขในสมัยปู่ตายายนั้นสงบสุขทั่วหน้ากันหรือเปล่า นี่เป็นปัญหาสำคัญ บ้านเมืองพัฒนามาโดยตลอด ระบบการปกครองก็วิวัฒนาการมาเรื่อยๆ ก็เพื่อจะแก้ปัญหาของสังคม ผมว่าปัญหาที่เดือดร้อนนี้ไม่ใช่เฉพาะสาเหตุประเทศจีนเท่านั้นแหละครับ มันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นภายในของเราด้วย คือปัญหาการจัดสรรรายได้ประชาชาติไม่ทั่วถึงและก็เกิดความเหลื่อมล้ำของสังคม นี่เป็นประเด็นสำคัญ และเราก็ควรจะเฟส (face) ความจริงอันนี้ด้วย ปัญหาการจัดสรรรายได้ประชาชาติไม่สม่ำเสมอผมอยากจะเน้นประเด็นนี้ คือเราอย่าเห็นว่าเป็นความผิดของคนอื่น ความผิดของเราด้วยครับ เท่านั้นละครับ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด): กระผม สมพร จุริมาศ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ แห่งจังหวัดร้อยเอ็ด กระผมผู้หนึ่งได้แปรญัตติในรายการเงิน ๒๕๐ ล้านบาท ซึ่งได้อภิปรายอยู่ที่นี่ กระผมไม่เข้าใจเลยในการที่ผู้สนับสนุนฝ่ายกรรมาธิการได้ขึ้นมาซักแม่น้ำทั้งห้าร้อย แล้วนอกจากนั้นยังอภิปรายว่า เพียงแต่สมมติ เงิน ๒๕๐ ล้านบาทนี้ จะใช้คำว่า "สมมติ" แล้วมาอภิปรายให้บรรดาท่านสมาชิกนี้รับรองง่าย ๆ แล้วอ้างเหตุผลต่าง ๆ นานาซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริงเลย จะให้สภานี้เข้าใจได้อย่างไร และนอกจากนั้นยังบอกว่ามีแต่ค้าน ค้านอย่างหันเหแลก้านไม่ฟังหน้าฟังหลัง ถ้ากรรมาธิการตัดก็ค้าน ถ้ากรรมาธิการเพิ่มก็ค้าน ค้านทั้งขึ้นทั้งล่อง ค้านตลอดก็เห็นว่าเขาจะชี้ให้เห็นว่าท่านทำถูกหรือทำผิด ไม่ใช่ว่าจะค้านให้ท่านลงเหวรัฐบาลทำดี ยกมือให้หลายครั้งหลายคราวแล้วตั้งแต่เปิดสภามา นี้ ไม่มีที่ว่าฝ่ายค้านหรือบรรดาท่านสมาชิกจะไม่สนับสนุน กระผมเองต้องการความยุติธรรมอย่างเดียว การปราบปราม การใช้เงินของประชาชนนี้ ใช้ให้เกิดคุณประโยชน์อันแท้จริง ไม่ใช่เงิน ๑๐ บาท ใช้ ๑๐ สตางค์ เงิน ๒๕๐ ล้านบาท ใช้ ๒๕๐ บาท แล้วอีกประเด็นหนึ่ง ท่านบอกว่าเงิน ๒๕๐ ล้านบาทนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยเกินที่จะต้องใช้จ่ายเพื่อเอกราชเพื่อความผาสุกของคนนั้นคนนี้ งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ไม่ได้เกี่ยวกับ ๒๕๐ ล้านบาท ท่านบอกว่าเพียงเงิน ๒๕๐ ล้านบาท ชื่อความสงบสุขของประชาชน ชื่อเอกราช ถ้า ๒๕๐ ล้านบาทนะ จะไปยกอะไร ใครจะมาพูดให้เสียเวลา ไม่มี ท่านประธานที่เคารพ บรรดาท่านสมาชิกที่ขอแปรญัตติทุกท่านในรายการนี้ ถ้าหากว่ากรรมาธิการได้ชี้แจงตั้งแต่ต้นอยู่ในขั้นกรรมาธิการอย่างนี้แล้ว ความตึงเครียด หรือความผ่อนคลายในรัฐสภา นี้ บรรยากาศจะดีขึ้น และนอกจากนั้น ขอประทานโทษ บรรดา

ฝ่ายทางรัฐบาลเองขึ้นมากะทบกระทั่งมาเสียดมาลี แม้แต่ท่านประธานเอง ก็ยังนั่งไม่ติด แล้วยังจะมาต่อว่าต่อขานทางนี้ทางฝ่ายผู้แปรญัตตินั้น ก็เป็นเรื่องที่รู้สึกว่าจะไม่ค่อยจะงดงามนัก กระทบมีความเห็นว่าเงิน ๒๕๐ ล้านบาทนี้ ราชการใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งเราตั้งไว้เรามีอยู่แล้ว และงบฉุกเฉินอะไรต่าง ๆ เรามี และเงินสำรองจ่ายนี้ ถ้าหากว่าท่านไม่ตั้งเงิน ๒๕๐ ล้านบาทนี้ไว้ ประเทศไทยจะล่มจมลงหรือเปล่าท่านประธานที่เคารพ กระทบคิดว่าคงไม่มีอะไรเกิดขึ้น ยิ่งดีเสียอีก จะเป็นการประหยัด ช่วยประหยัด ช่วยทางรัฐบาลประหยัด ในทางที่ถูกที่ชอบที่ควร แล้วท่านไม่พอใจ แล้วลุกขึ้นมาต่อว่าต่อขาน แล้วทำให้บรรยากาศในการประชุมสมานนี้ รู้สึกว่าไม่ดีเลย แล้วก่อนการร้ายอยู่ที่ไหน ก่อนการร้ายอยู่ในสภาไซ้หรือเปล่า ท่านประธานกระทบคิดว่าในทางที่ดีที่ชอบแล้ว ควรจะได้ชี้แจงให้บรรดาท่านสมาชิกที่ขอแปรญัตติได้เข้าใจด้วย เหตุด้วยผล เพื่อจะได้สรุปเหตุผลต่าง ๆ เวลาซึ่งเป็นของมีค่า กระทบเห็นใจบรรดาท่านสมาชิก ฝ่ายค้าน ทางรัฐบาลและท่านผู้ใหญ่ก็มานั่งเสียเวลาอยู่ ประชาชน ๓๐, ๔๐ ล้านคน ที่กำลังจะเกิดใหม่ กำลังเกิดใหม่ในขณะที่กำลังอภิปรายอยู่ รอคอยอยู่ก็มีครับ เป็นเช่นนี้ครับ ท่านประธาน กระทบคิดว่าทางใดที่ดีทางใดที่ชอบที่ควรแล้ว เรามาสร้างบรรยากาศในรัฐสมานนี้ให้รวบรัด แล้วให้งบประมาณนี้ออกไปสู่ประชาชนโดยด่วนที่สุด การปราบปรามผู้ก่อการร้ายก็จะเบาลง ท่านบอกว่า แหม เก่งเหลือเกิน เห็นใหม่ละ ไปยิงแล้ว แม้วแดงนะ ๒๐ คนตายแล้ว สามารถเอาชนะ ไม่ใช่แม้วแดง จะเป็นแม้วแดงหรืออย่างไร กระทบเข้าใจอย่างไร เวลานี้โลกเขาไปถึงไหนกันแล้ว เราจะมาต่อสู้อกับแม้วแดง ๆ อย่างนี้ ไม่เข้าใจเลยแล้วจะใช้เงินถึง ๒๐๐-๓๐๐ ล้านบาท และอ้างเหตุผลคน ๒๐-๓๐ คนแล้ว ขอประทานโทษครับ ข้าราชการที่ไปต่อสู้อ ราษฎรที่อุทิศชีวิต ตาย ซึ่งทางรัฐบาลไม่กล้าแถลงให้ประชาชนทราบ มีเท่าไร มีไหม แล้วไปยิงเขาตาย ๒๐ คนแค่นี้มาอดหนักหนา เวลาตายจริง ๆ ตายเล็ก ๆ ลับ ๆ นะ เขาฆ่าตายวันหนึ่งเท่าไร ขณะที่นั่งประชุมอยู่นี้ ตายไปกี่คนแล้ว ท่านรู้หรือเปล่า รับรายงานใหม่ ลองชี้แจงดูซิว่า ตายใหม่ขณะที่ประชุมเพียง ๒-๓ วันนี่ตายเท่าไร ท่านรู้หรือเปล่าท่านไม่กล้าแถลง ความจริงก็มี เพราะกลัวประชาชนขวัญเสีย กระทบทราบดีแล้วไปเห็นมาด้วยตาด้วยก็มีเรื่องจริง ๆ มันมีเช่นนั้น เพราะฉะนั้นในทางใดที่จะสร้างบรรยากาศให้บรรดาท่านผู้แปรญัตตินี้เข้าใจได้ดีที่สุดนั้นจะเป็นความสุขของรัฐบาลนี้ แล้วเป็นความสุขของประชาชน ท่านอย่าไปคิดอย่างอื่น ท่านจะเม้มอย่างไรก็เม้มกันไปในเมื่อมีอำนาจศักดิ์แล้ว ไม่ว่าจะไร รู้เลยว่าแพ้แต่ในมุ้ง แต่ว่าก็ต้องสู้เพื่อศักดิ์ศรี ผู้แทนราษฎรทุกท่านไม่ใช่เด็กเลี้ยงวัวเลี้ยงควาย ขอประทานโทษ ท่าน

จะมาตอบอย่างชนิดที่คำ ๒ คำแล้วไปนั่ง คล้าย ๆ กับว่าไม่มีความหมายอะไรอย่างนั้น ทำให้บรรยากาศไม่ดี แล้วจะมาโทษว่าผู้แปรญัตติทำให้งบประมาณล่าช้าอะไรเช่นนั้นครับ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นการใช้จ่ายเงิน ๒๕๐ ล้านบาทนี้ การก่อการร้ายนั้นมันเกิดขึ้นจากในรัฐสภาตัวเอง ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่อยากจะขอทราบเรียนไว้เช่นนี้ ขอความกรุณาให้บรรดาท่านที่จะทำตัวเป็นผู้ก่อการร้ายในรัฐสภาเป็นตัวอย่างของประชาชนนะจงได้เพลาลง แล้วงบประมาณนี้จะได้ออกในวันพรุ่งนี้ มะรืนนี้ให้เสร็จสิ้นไป บางท่านก็ไปนอนแล้วเจ็บป่วยก็มี ลำบาก ไม่สามารถจะทนทานได้ กระผมเห็นใจ เรื่องมันเป็นเช่นนั้น และนอกจากนั้นยังโทษพรรคประชาธิปัตย์ อ้างหนังสือพิมพ์บอกว่าสมาชิกให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ก็ท่านหัวหน้ารัฐบาลท่านได้อภิปรายวันแกลงนโยบายแล้ว แล้วท่านกรรมาธิการหลายท่านที่ได้ขึ้นมาอภิปรายก็บอกแล้วว่ามิอะไรขอให้ท่านผู้แทนราษฎรได้กระซิบกระซาบได้บอกเถิด จะได้จัดการให้ทันที ทันท่วงทีทุกสิ่งทุกอย่าง ในเมื่อเขากระซิบกระซาบเขาบอกก็บอกว่าเขากลับมาพูดทำโน่นทำนี่ไม่ดีอีก อะไรอย่างนี้เป็นต้น แล้วบางโอกาสก็เชิญไปถึงกรมตำรวจ ถึงกระทรวงโน้นกระทรวงนี้ เชิญไปทำไม ถ้าบอกว่าจะฟังก็ต้องฟังจริง ๆ ฟังด้วยเหตุด้วยผล ไม่ใช่เรื่องเท็จ เขาเอาเรื่องจริงมาพูดแล้วท่านไม่ชอบหรือ แล้วท่านจะให้หลับหูหลับตาสนับสนุนรัฐบาลในทางที่ผิด ที่ไม่ควรนั้นนะ กระผมเห็นว่าไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นเงิน ๒๕๐ ล้านบาทนี้ถ้าหากว่าตัดแล้วเป็นการประหยัดอีก และดูว่า ท่านประธานที่เคารพถ้าตัดเงิน ๒๕๐ ล้านบาทตามที่กระผมแปรญัตติไว้นี้ หรือบรรดาท่านสมาชิกที่แปรญัตติไว้นี้ประเทศไทยจะล่มจมหรือเปล่า รับรองว่ายิ่งเจริญ เงิน ๒๕๐ ล้านบาทจะเอาไปใช้จ่ายอะไรบำรุงการศึกษาหรืออย่างอื่น หรือปราบปรามผู้ก่อการร้ายในเครื่องแบบก็ยังได้ครับท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ที่นี้ก็มีคุณชาย คุณบุญเท่ง นะครับ แปรญัตติไว้ อีกเหมือนกันครับ ท่านผู้ใดจะพูดครับ เชิญครับ

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : ผม ชาย สัจจะ สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดธนบุรี ท่านประธานที่เคารพ ตามที่คณะกรรมาธิการได้ลุกขึ้นมาชี้แจงเมื่อคืนนี้ว่ายอดเงินสำรองเพื่อปราบปราม ๒๕๐ ล้านบาทที่เราตั้งไว้ปราบปรามคอมมิวนิสต์โดยเฉพาะ และได้ชี้แจงวิธีการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่คณะนี้โดยละเอียดถี่ถ้วน ผมขอขอบพระคุณ ถ้าหากว่ากรรมาธิการที่ชี้แจงเมื่อคืนนี้ ท่านได้ชี้แจงเสียแต่วันแรกที่เราไปแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการ ผมคงไม่ต้องมายืนพูดในที่นี้

ผมจำได้ ท่านกรรมาธิการผู้นี้แหละเป็นคนพูดกับผมว่า อย่ามาซักถามมากมายนักเลย สงวนไว้ก็แล้วกัน ไปพูดกันในสภาดีกว่าที่นี้การที่พูดกันในสภาเนี่ย ยิ่งพูดกันไปถึงพูดกันมา แทนที่จะพูดกับคณะกรรมการกลับไปพูดกับสมาชิกซึ่งสนับสนุนรัฐบาล ความโยกโย้อะไรต่างๆ นี้ก็เกิดขึ้น ถ้าหากเราได้พูดกันถ้อยที่ถ้อยอาศัย สงสัยอะไรพูดกัน ผมคิดว่าป่านนี้คงจะผ่านไป ได้หลายมาตราแล้ว เมื่อก็ขึ้นตามที่ผมเรียนว่าท่านกรรมาธิการได้มาชี้แจง แล้วก็ท่านสมาชิกสนับสนุนรัฐบาลท่านหนึ่งได้ขึ้นมาพูดว่าการกระทำนี้เป็นการที่ถูกต้อง ขอให้ยืนหยัดสู้ไว้หรือยืนไว้อย่าได้ลด ท่านสมาชิกครับ ไม่ต้องยืนละครับ นั่งก็ชนะ เพราะว่าเป็นที่แน่นอนแล้วว่ารัฐบาลนั้นต้องชนะอยู่เสมอ การที่เรามาพูดกันนี้เราไม่ได้พูดเพื่อชนะ พร้อมเสมอที่จะแพ้ แต่พูดอย่างไรให้เป็นคุณแก่รัฐบาล เท่าที่จะมีมากที่สุดที่จะมีได้ ผมอยากเรียนท่านกรรมาธิการว่า ตามที่ท่านตั้งงบประมาณไว้สำรองในอนุมาตรา (๑๒) สำรองเพื่อปราบปรามนี้ ผมอยากจะถามท่านกรรมาธิการที่ขึ้นมาชี้แจงเมื่อก็เห็นว่า คำว่าสำรองเพื่อปราบปรามนี้ ความหมายของคำนั้นปรากฏอยู่ชัดว่า คำว่าสำรอง อยากจะถามเสียก่อนว่า ท่านมีงบประมาณที่จะใช้จ่ายในการนี้หรือเปล่า แล้วผมจะขอพูดต่อ ขอความกรุณาครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กรรมาธิการว่าอย่างไรครับ เชิญ ครับ

นายถวิล สุนทรศารทูล (กรรมาธิการ) : ท่านสมาชิกเมื่อก็ขึ้นที่ท่านทั้งผมในฐานะที่เป็นกรรมาธิการว่า ถ้าหากว่าผมได้ชี้แจงรายละเอียดเสียในขณะนั้นก็จะไม่ต้องเสียเวลาในสภาเนี่ย ในปัญหานี้ผมก็ใคร่เรียนว่าในคณะกรรมการก็ได้พิจารณากันอยู่เหมือนกัน ก็เห็นว่าเวลาที่คณะกรรมการได้กระทำมานั้นก็นานพออยู่แล้ว การที่มีผู้แปรญัตติเป็นจำนวนมาก คนหนึ่งตั้งหลายสิบข้อหลายสิบเรื่องนี้ ก็ได้เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ถึงอย่างไรก็คงจะไม่ใช่ที่พอใจของท่านจนหมดทุกข้อทุกกระทงเป็นแน่ คงจะได้มีการสงวนไว้และก็ได้ฟังดูเหมือนกันว่าการที่คณะกรรมการได้ชี้แจงในเรื่องใดอะไรไปนั้น ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้แปรญัตติได้สนใจฟังและจับเอาเหตุเอาผลนั้นมาเพื่อเป็นหลักในการประนีประนอมต่อรองกันแล้ว กรรมาธิการก็ยินดีเต็มใจอย่างยิ่ง จะชี้แจงจนหมดไส้หมดพุง แต่ได้ฟังดูแล้วรู้สึกว่าการที่คณะกรรมการได้ชี้แจงไปบ้างแล้วนั้น ก็ดูเป็นการเลื่อนลอย ซึ่งผลที่สุดท่านก็สงวนอยู่ดี ทางคณะกรรมการจึงเห็นว่าเพื่อประหยัดเวลา ไหนๆ จะสงวนไว้แล้วก็ควรจะได้ไปว่ากันให้มันหมดไปเป็นเรื่องๆ ไป โดยเฉพาะงบทที่ว่า เป็นงบสำรองเพื่อปราบปรามนี้ ความจริงก็คือ คำว่าสำรองเพื่อปราบปรามนี้ทาง สำนักงบประมาณก็ได้พิจารณาอยู่แล้วเหมือนกันว่า

ยอดนี้เป็นยอดที่ยังไม่ตายตัวโดยแน่นอน เพราะเหตุว่าการปราบปรามนั้นยังไม่อาจจะยุติได้ว่าจะเพิ่มขึ้นหรือตกลงเพียงไร ดังเช่นได้เรียนเมื่อตะกั้นแล้วว่ายอดที่เขาตั้งมาถึง ๔๐๐ กว่าล้านบาท ทางสำนักงบประมาณจึงได้ตั้งให้เป็นยอดสำรองไว้ก่อนเพื่อจะดำเนินการในเรื่องนี้ แต่ว่ายอดจริงนั้นมี มีวาทะทั้งรายการต่างๆ ทุกหน่วยทุกแนวที่ได้ดำเนินงานอยู่มีกำลังเท่าไร จำนวนเท่าไร มีตัวเลขอยู่แน่นอน แต่ไม่อาจจะเปิดเผยในที่นี้ได้ เห็นสมควรว่าเป็นเรื่องของทางราชการซึ่งบางอย่างก็เป็นเรื่องลับอยู่

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : ตามที่กระผมได้เรียนถามท่านกรรมาธิการเมื่อคืน ๒ ข้อ ข้อที่ ๑ ก็ว่า ท่านไม่ได้ชี้แจงให้เราฟังโดยละเอียดในที่ประชุมคณะกรรมการต่อนแปรญัตติ ท่านก็ยอมรับ เพราะว่าท่านไม่ได้ชี้แจงกันละเอียดแล้วก็ให้สงวนเอาไว้ กระผมก็ขอบพระคุณที่เราได้พูดกันตรงไปตรงมาว่า เราทำกันไว้อย่างไรแล้วเราได้พูดอย่างนั้น อีกข้อหนึ่งก็มีอยู่ว่า ท่านยอมรับว่าเงินอันนี้เป็นเงินสำรอง ความหมายของคำ คำว่าสำรองนั้นก็ถูกต้องตามที่กระผมคิดไว้ คือมีเงินประจำอยู่ก่อนหนึ่งแล้วที่จะทำ ก็เป็นที่เรารู้กันแน่นอนว่า เงินอันนี้ถ้าเงินประจำหมดไปแล้ว เราถึงจะมาใช้เงินก้อนนี้ ที่นี้ถ้ามีความคิดอย่างถูกต้องกันแล้ว เพื่อให้การพิจารณานี้ถูกเป้าหมายและพูดกันง่ายเข้า ก็เลยกลับมาคิดว่า เงินนี้ถ้าใช้เงินเก่าหมดจึงจะใช้เงินใหม่ คือว่าเงินสำรอง กระผมกลับคิดว่าถ้าอย่างนั้นละก็ เงินอันนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ถึงขนาดนี้ กระผมจึงได้ตัดเสีย ๒๐๐ ล้านบาท ให้เหลือไว้ ๘๐ ล้านบาท ทำไมถึงได้ตัดขนาดนี้ เพราะว่ากระผมเชื่อสถิติ เชื่อความสามารถของกรรมาธิการชุดนี้ว่า ตั้งแต่ทางงบประมาณมาไม่มีการเพิ่มเลยมีแต่การตัด ตัวอย่างค่าเบี้ยหวัดเบี้ยบานาญ ๖๕ ล้านบาท เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นเลยที่จะต้องสำรองไว้ เพราะว่ากรรมาธิการชุดนี้เป็นคนละเอียด เป็นคนทำอะไรที่ถูกต้องทุกอย่างหมด แล้วทำไมจะต้องมาสำรองไว้ สำรองไว้ก็ไม่มีประโยชน์ในเมื่อเราทำอะไรเราไม่มีผิดพลาด การที่มีสำรองไว้นี้กันไว้สำหรับคนไม่มีฝีมือทำ คือทำแล้วก็สำรองไว้ กลัวจะผิดพลาด ในเมื่อเรามีความสามารถทุกอย่าง จนกระทั่งตัดอะไรไม่ได้ เพิ่มอะไรไม่ได้ อะไรต่ออะไรทุกอย่างนี้ แล้วเราจะสำรองไว้ทำไม เป็นการดูถูกความสามารถของเรามีใช้หรือ ถ้าตัดไปสำรองไว้ การสำรองก็คือการเผื่อเหลือเผื่อขาด กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่กระผมตัด ๒๐๐ ล้านบาทนี้ ก็เป็นการเหมาะสม อยากจะให้ท่านกรรมาธิการลองคิดตามความเห็นของกระผมที่กระผมเรียนในรัฐสภาที่ว่า ที่กระผมเรียนไว้เมื่อก็ เหตุผลสมควรอย่างไร กระผมยกย่องกรรมาธิการนะครับ ไม่ได้ตำหนิกรรมาธิการเลยก็น่าจะเห็นใจว่าเงินไปสำรองทิ้งไว้เฉย ๆ

ตั้ง ๒๘๐ ล้านบาทนี้ แล้วก็คงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ ตั้งไว้เสีย ๘๐ ล้านบาท อีก ๒๐๐ ล้านบาท ท่านจะเอาไปทำอะไรหรือว่าจะไปทำอะไรไม่ได้ก็ควรจะต้องออกไว้ ถ้าตัดออกไป เราจะได้ไม่ต้องไปกู้เขามาก อย่างน้อยก็เซฟไป ๒๐๐ ล้านบาท อันนี้ประเด็นหนึ่งที่กระผม กราบเรียนเพื่อเป็นประโยชน์ในการอภิปรายของเรา แล้วก็อีกข้อหนึ่ง กรรมการใส่ว่า เงิน สำรองเพื่อปราบปราม การปราบปรามนี้ เราต้องคน คนก็ต้องต่อเราถ้าเมื่อกรรมการได้ ศึกษาถึงเจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจงเรื่องปราบปราม ทำไมท่านไม่คิดปรองดองหรือป้องกัน คนเราถ้า เราไปสร้างการปราบปราม ไปฆ่าเขาคนหนึ่ง เขาก็เข้ามา ๒ คน ปีนี้เราตั้งไว้ ๒๘๐ ล้านบาท ปีหน้าคงจะตั้ง ๕๖๐ ล้านบาท ถ้าเมื่อเราเอาเงินจำนวนนี้ ถ้าตัดไม่ได้เราไปหาทางทำอย่างไร ป้องกันไม่ให้ต้องถึงกับปราบปราม กระผมคิดว่าจะเป็นอย่างคุณแก่บ้านเมืองเรามากกว่าที่เราจะต้องไปหาศัตรูอยู่เรื่อย เรามีปัญญาอย่างไรใหม่ที่ไมคิดจะปราบปราม แต่คิดอยู่อย่างเดียวว่า เราคิดจะป้องกันและไม่คิดจะต่อสู้ด้วย ทำอย่างไรที่จะผูกมิตรไว้ไม่ให้เขามาเป็นศัตรูเรา กระผม อยากตั้งข้อสังเกตไว้อย่างนี้ ถ้าเผื่อว่าเป็นประโยชน์ การที่อภิปรายในสภาในชั้นกรรมการนี้ ขอเรียนตรงๆว่า รู้อยู่แล้วว่าพูดอย่างไรกรรมการก็ไม่เอาด้วย อย่างที่ว่ายืนสู้อะไร ยืนหยัด สู้อะไรต่ออะไร นี่ก็เป็นข้อยืนยันอยู่แล้ว แต่ในใจว่า ท่านกรรมการคงจะไม่ยอมให้เราตัด ยอดโดยยอดหนึ่งออกไปเป็นแน่ ที่นี้ไหนๆ เราเป็นผู้แทนราษฎร รู้อยู่แล้วว่ารัฐบาลไม่ยอม ในแง่นี้ กระผมก็คิดกลับไปเป็นมุมกลับว่า ทำอย่างไรถึงจะให้เป็นอย่างคุณแก่บ้านเมือง ไม่ได้คิดที่จะต่อล้อต่อเถียงหรือว่าหาทางอย่างไรที่จะใช้โวหารที่จะมาพูดเสียดลี้อะไรต่ออะไร เรียนด้วยความสุจริตใจว่า เราไม่คิดเลยที่จะทำอย่างไรที่จะให้ไม่พอใจกันเกิดขึ้นในรัฐสภานั้น เราต้องการจะคอมโปรไมซ์ (compromise) กันทุกอย่าง ถ้าเผื่อว่าเราตัดไม่ได้ก็ทำอย่างไรให้ เงินนี้ที่จะต้องเสียไปในการนี้ให้มันดีที่สุดที่จะได้ กระผมก็อยากจะเรียนฝากท่านกรรมการ ไว้ว่า ถ้าแม้ว่าเราจะหาทางอย่างไรไม่ปราบปราม หาทางอย่างไรเพื่อหาทางไม่ต้องกระทำเพื่อ ปราบปรามให้มีศัตรู ทำอย่างไรเราจะติดต่อกับหรือว่ามีมาตรการอย่างไรก็ได้ เพราะว่าท่านเป็น เทคนิค ท่านจะต้องทำอย่างไรได้ว่าผูกมิตรไว้ไม่ให้เขามารบกวนในบ้านเรา และไม่ต้องปราบปราม เงินที่จะต้องเสียไปก็ไม่ต้องเสีย ต่อไปก็ไม่ต้องเสียอีก กระผมคิดว่ากระผมกราบเรียนไว้ แค่นี้ครับ

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของท่านกรรมการ แล้ว ก็อยากจะเชื่อเหลือเกิน แต่บรรยากาศเมื่อที่รู้สึกจะขุ่นมัว ถ้าเป็นบรรยากาศชนิดเช่นนั้นแล้ว

ข้าพเจ้าคิดว่าไปพัดกันที่สนามหลวงเสียดีกว่า แต่ในฐานะที่เรามีเกียรติเรามีเหตุเรามีผลเราต้องสู้กันด้วยเหตุด้วยผล ไม่ใช่แพ้แล้วทำดีทำต่อย ไม่ใช่แบบนั้น ทำไมข้าพเจ้าจึงตั้งงบประมาณบานพับนี้ออก ก็เพราะถ้าวางนี้เป็นงบประมาณ งานชื่องาน ทำไมไม่มอบให้หน้าที่ของกระทรวงซึ่งเขาปราบปรามอยู่แล้วจัดไป การกระทำเช่นนี้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นห่วงเสถียรภาพของรัฐบาลเอง คือของบไทยมีเงินมากก็แย่งชิงกันไปทำ ข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวถึงว่าแย่งกันกิน แย่งชิงกันไปทำเมื่อทำไม่สำเร็จก็โยนกลับไปหรือเมื่อทำไม่สำเร็จก็โยนกลองไปให้ตำรวจว่ากระทำไม่สำเร็จโยนกลองให้ตำรวจ เพราะฉะนั้นตำรวจที่ดีบางคนอาจจะน้อยเนื้อต่ำใจ ทำไปทำมาก็ไม่ได้ดี ก็เกิดพิศมัยในตำแหน่งอธิบดีตำรวจขึ้นมาบ้าง เป็นเช่นนี้ครับ เป็นห่วงเสถียรภาพเช่นนี้ เมื่อเกิดการแย่งเกิดการชิงดีชิงเด่นขึ้นมา ตัวข้าพเจ้าไม่ห่วง ห่วงชาติ ห่วงเสถียรภาพของประเทศไทย เรารักชาติด้วยกันทั้งนั้น ไม่ใช่ท่านผูกขาดรักชาติแต่คนเดียว ฝ่ายค้านก็รักชาติ พูดเช่นนี้ก็เพื่อรักชาติ ท่านเอาเหตุผล ผู้สนับสนุนกรรมวิธีการเอาเหตุผลเพียงอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับเดียว พูดเป็นคั่งเป็นแควขึ้นเหนือจรดใต้ไม่มีเหตุผลที่จะมาพูด เพราะฉะนั้นในงบนี้ทำไมข้าพเจ้าจึงขอตัดก็เพราะเหตุว่าเป็นห่วงเสถียรภาพ เป็นห่วงว่างานชื่องาน งบประมาณ ท่านกรรมวิธีการที่เคารพ ท่านอย่าน้อยเนื้อต่ำใจเลย ซึ่งถูกยำใหญ่มาตั้งแต่เข้าจนเย็นก็เพราะว่าท่านไม่สามารถจะตอบข้อเท็จจริงได้ ข้อเท็จจริงเหล่านี้เป็นการฟ้องท่านเอง เมื่อท่านไม่ตอบผู้ที่ถามก็ต้องถามย้ำแล้วก็ย้ำอีก เพื่อให้เหตุผลอันนั้นเกิดขึ้นมาเป็นเช่นนี้ครับ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะพูดมากไปก็เป็นการซ้ำซากเพราะว่าเหตุผลของฝ่ายค้านนั้นเสนอด้วยเหตุผลว่ามันซ้ำกันอย่างไรซ้อนกันอย่างไร ทำไมไม่ชี้แจงแถลงไขมาให้เข้าใจนี้แหละครับเป็นห่วงแค่นี้ครับ เอาแค่นี้ครับ สวัสดี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ขอเรียนหน่อย ชาวตัมมีตามเดิมนะครับ ผลัดเปลี่ยนกันไป แต่อย่าถึงให้ขาดองค์ประชุมนะครับ

ที่นี้คุณไกรสร คุณขุนทอง คุณอุทัย คุณดำรง คุณบุญสวัสดิ์ ใครจะเป็นคนพูดหนึ่งคนเชิญครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาคนใหม่ ซึ่งเป็นรอง มานั่งรักษาการ ท่านประธานคณะกรรมการเพื่อนสมาชิก ผมจะพยายามใช้เวลาพูดที่เกิดประโยชน์กับประเทศชาติ เท่าที่จะทำได้ ระบอบประชาธิปไตยนี้ไม่ต้องคิดอะไรมาก ๆ คิดตัวของเรานี้แหละครับ สมัยเมื่อเราเป็นเด็กนี้เราไม่มีฟัน เรารับประทานอาหารเป็นอย่างไรบ้าง พ่อแม่

พี่น้องพี่ป้าหน้าอา ต้องมาบดค่อยๆ ป้อน พอเราอายุมากเข้าเรามีฟัน มันกระทบมันได้มัน
 แย้งกัน เมื่อก็รับประทานอาหารมือเย็นเป็นอย่างไร ท้องอืดไหม ไม่ค่อยอืด เพราะมันกัดกัน
 มันเคี้ยวกัน พออายุมากฟันไม่มีเป็นอย่างไร ต้องค่อยๆ เคี้ยวอีก ให้มีคนทำอาหารอ่อนๆ
 ที่เรานั่งทั้งหมดนี้ผ่านวัยเด็กและยังไม่ถึงวัยชรา ยังอยู่วัยฉกรรจ์จึงพูดกันด้วยเหตุด้วยผล
 ถ้าท่านผู้หนึ่งผู้ใดไม่ยอมรับฟังเหตุฟังผลตามหลักประชาธิปไตย ขอได้พิจารณาเองว่าท่าน
 เป็นเด็กหรือผู้ชรา ผมขอพูดประเด็นถึงที่ท่านไม่ถึงดั่งขบ ๒๘๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นงบสำรอง
 ปราบปราม และจะทราบเหตุผลตอนสุดท้ายว่าตัดเพื่อประสงค์อะไร ท่านประธาน เราลอง
 แบ่งเหตุการณ์ออกมา ๑. คอมมิวนิสต์ ๒. ผู้ก่อการร้าย ๓. ระบอบประชาธิปไตย ผมจะพูด
 ๓ ประเด็น มูลเหตุ วิธีการ แผนงาน มูลเหตุที่เกิดขึ้นนั้น สมาชิกทั้งสภานี้อยากจะมาเรียน
 ต่อคณะรัฐบาล แต่ตลอดเวลานี้โอกาสเกือบจะไม่มี ท่านผู้เป็นประธาน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้อง
 ต้องสงวนแปรญัตติเพื่อเรียนมูลเหตุให้คณะรัฐบาลทราบ เมื่อรักจะเป็นระบอบประชาธิปไตย
 ประชาธิปไตยต้องรับฟัง เพราะเป็นวัยฉกรรจ์ต้องใช้ฟันกระทบกัน มูลเหตุมีหลายกรณี
 คราวนี้ผมได้ตระเวนทั่วประเทศไปที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัด
 สุราษฎร์ธานีอยู่พรรค ส.ป.ท.คงจะยืนยันได้ว่ามูลเหตุที่อำเภอนาสารนั้น เรื่องหนึ่งมาจาก
 ตำรวจไปทำมิดีมีร้ายลูกสาวของท่าน ผู้ใหญ่บ้าน มีเชื้อลองถาม จึงเป็นมูลเหตุที่ให้คนใน
 อำเภอนาสารในตำบลที่อยู่ชายป่าไม่พอใจเกิดเรื่องขึ้นจึงเป็นผู้ก่อการร้าย วันหลังยึดยึด
 คอมมิวนิสต์ให้ ที่จังหวัดเชียงใหม่เกือบๆ จะมีมูลเหตุ เมื่อประมาณ ๓ เดือนที่ผ่านมา ได้
 มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๒ ท่าน ยศคนหนึ่งนายสิบตำรวจตรี อีกคนหนึ่งพลตำรวจพร้อมกับ
 ประชาชนรูปร่างกระรอกกระแรงสูบเฮ้อรอื่น มีรถจักรยานยนต์ ๒ คัน บุกว่าบ้านดอยเขา
 เข้าไปในตำบลสันป่ายาง อำเภอแม่แตง ไปบอกว่าบ้านหลังนี้มีพระอยู่องค์หนึ่งเป็นพระที่เขา
 หาย แจ่งความไว้กับสถานีตำรวจ เจ้าของบ้านไม่อยู่ ผู้หญิงอยู่ แม่บ้าน จะบุกเข้าไปจนได้
 ต้องไปเรียกผู้ใหญ่บ้านๆ บอกว่าพระองค์นี้เป็นของเขามาตั้งนานแล้ว ยืนยันได้ เสร็จแล้ว
 ดันรนจะเอาจนได้ เรียกท่านมา ท่านเป็นคนที่อยู่หมู่บ้านไกล ยอมให้ พอไปถึงเปิดตู้
 องค์นี้ใช้ชุดๆ เอาเลย พอดีสามี่เขากลับจากไปป่าไปหาพื้นมาประสบเหตุการณ์ จับเกาะ
 ท้ายรถจักรยานยนต์ขึ้นเขา แต่เวลานั้นไม่ถึงกับรุนแรง พอไปถึงกลางทางบอกว่ารถขึ้นเขา
 ไม่ได้แล้ว คุณกลับเสียเถอะชาวบ้านจึงกลับลง ๓,๐๐๐ บาทมาได้ ผลที่สุดกลับมาถึงบ้าน
 พวกท่านผู้ใหญ่บ้านถามว่าทำไมละถูกจับว่าลักพระทำไมปล่อยกลางทาง เขาบอกว่าไป

ไม่ได้รถขึ้นเขาไม่ได้ จึงเกิดความเกลียดใจไปแจ้งความที่ตำรวจว่าพระถูกขโมยไปโดยตำรวจ
 สิบตำรวจตรีคนนั้น บอกชื่อเสร็จ เสร็จแล้วเป็นอย่างไรครับ ผู้บังคับกองอำเภอนั้นก็ไป
 เรียกพระมา เอามาไว้บ้านร้อยตำรวจโทอีกคนหนึ่ง ๓,๐๐๐ บาทมาไถ่ นี่มูลเหตุอันหนึ่ง
 นะครับ ถ้าไม่มี ส.ส. อย่างผมนี้ซึ่งไม่ค่อยจะเอาเรื่องใคร พอทราบเรื่องอุตุส่าห์เขียนจดหมาย
 บอกท่านผู้บังคับกอง ความจริงเป็นอย่างนี้ขอได้เมตตาอย่าให้มีเรื่อง คั้นเขาเสีย คั้นเมื่อ
 วันที่ ๒๐ กันยายน ปี ๒๕๑๒ มูลเหตุนี้ถูกระงับโดยผมคนหนึ่งซึ่งไม่ค่อยจะรักชาติไทยสัก
 เท่าไรกระมัง เพราะเป็นบ้านป่านะครับ มูลเหตุที่ ๒ เกิดจากข้าราชการชั้นนายอำเภอ ถ้าเอา
 จังหวัดเชียงราย ผืน งามท่าน ส.ส. จังหวัดเชียงราย อำเภอเทิง ไปรีดไถผืนแม่เกิดปะทะกัน
 แม่จึงเป็นผู้ก่อการร้าย ตอนหลัง ท่านทั้งหลาย ยัดเยียดเป็นคอมมิวนิสต์ เชียงใหม่ อำเภอ
 ผาง ตำบลแม่สุ่น เกือบแล้วครับ ถ้าไม่มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยช่วย ผมจะ
 เล่าว่าช่วยอย่างไร ท่านอาจจะยังไม่ทราบ น้ำลำห้วยงู จะตัดลงมาสู่หมู่บ้านอยู่ ๔ หมู่บ้าน ใน
 ตำบลแม่สุ่น ท่านนายอำเภอผมไม่ขอระบุชื่อ กับคนไทยซึ่งมีเชื้อชาติอินเดีย คนอินเดียนะ
 มีส่วนบุกเบิกถากถางป่า นายอำเภอจะได้อย่างไรผมไม่ทราบ ท่านนายกรัฐมนตรีกลับที่ดิน
 จำนวนเกือบ ๓๐๐ ไร่ จำเป็นต้องอาศัยลำน้ำห้วยงูนี้ ห้วยแม่สุ่นน้อยนี้ คบคิดกับทางอำเภอ
 ทำเขื่อนเล็กกันน้ำที่จะไหลลงไปสู่ ๔ หมู่บ้าน นาก็พันไร่นี้มูลเหตุชาวบ้านไม่ได้รับความเป็น
 ธรรม จะต้องเกิดการต่อสู้ไปทุกหลายเขื่อน เกือบจะเป็นผู้ก่อการร้ายแล้ว ผลเป็นอย่างไ
 ครับ ท่านประธาน ผมก็ถามชาวบ้านว่า มันจริงหรือตามหลักแล้วจะสร้างเขื่อนจะต้องประกาศ
 จะต้องขออนุญาตนะ ชาวบ้านมีสิทธิคัดค้าน บอกถ้านั้นโมเมไม่ได้เอาไปปิดประกาศและ
 กำหนดเป็นผู้รับเหมากำทำ ผมมีหนังสือกราบเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรี ท่านส่งไปยังจังหวัดเชียงใหม่
 จังหวัดเชียงใหม่สั่งสอบสวนระหว่างสอบสวนนี้ครับ จึงพัน ฤดูท่านปีนี้ชาวบ้านบอกว่าถ้า
 ไม่รื้อ พัง สู้ บังเอิญฝนฟ้าปีนี้ดีครับ เขื่อนยังอยู่ แต่ปีนี้ ๒๕๑๓ นี้ถ้าไม่พังก็มีหวัง สิบตอนหลัง
 กรรมการที่ตั้งได้คนละหลายสิบไร่ครับ แยกอินเดียเขาแบ่งให้ ท่านนายอำเภอจะได้ก็สิบ
 ก็ร้อยไร่ ผมไม่รับทราบ แต่มีการให้ จึงยังมีเขื่อนกันอยู่ อีกมูลเหตุหนึ่งเอากันง่าย ๆ ผมขอ
 ยกจังหวัดของผมนี้ ถ้ามีฉะนั้นวันหนึ่งมันจะเป็นจังหวัดเชียงใหม่ไม่ต้องการหาสาเหตุมี
 ผู้ก่อการร้าย เพื่อพัฒนา เราเป็นไทยดั้งเดิมกว่าพวกท่านทั้งหลาย เราอยู่มาก่อน ท่านไทย
 รุ่นน้อง อยู่ข้างหลัง อยู่ข้างล่าง ดูประวัติศาสตร์อพยพมา เพราะฉะนั้นเราพัฒนาจนถึง
 ระดับจิตใจเจริญแล้ว ที่จังหวัดเชียงใหม่ อีกมูลเหตุ ถ้าไม่มีการระงับจะต้องเกิดในไว ๆ นี้ครับ

น้ำแม่เงย ตำบลเมืองเงย ไหลสู่ ๔ ตำบล เดียวนี้มีคนไปหักล้างทางป่าที่ขุนเขาแม่เงย จะทำลาย
 ต้นน้ำนี้ ใครครับ พวกที่จะหาแร่ฟลูออไรต์ มีข้าราชการถือหัวด้วย ราษฎรร้องคัดค้านอำเภอ
 อำเภอไม่สนใจ ลองปล่อยสิครับ เส้นชีวิตเขาหากินมาตั้งแต่เรายังไม่เกิด นี่จะเป็นมูลเหตุ
 หนึ่ง และติดเขตแดนพม่าที่นี้ละสนุก แต่ผมไม่ต้องการเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในภาคเหนือ
 ในจังหวัดเชียงใหม่ โครงการของรัฐบาลก็เป็นมูลเหตุ โปรดรับฟังนะครับ โครงการที่ ส.ส.
 จังหวัดเชียงใหม่ คุณทองดี อิศราชีวิน กล่าวเมื่อเช้านี้ โครงการนี้จะกั้นน้ำกัก จะหมดเงินสร้าง
 ๘๖๐ ล้านบาท ใครจะกินไม่กิน ผมไม่ขอพูด เพราะเราคิดว่าทุกคนสุจริตก่อน แต่พูดถึงเมื่อ
 กั้นแล้ว จะเกิดปัญหาอะไร คนเกือบหมื่นคนครับ จะเดือดร้อน ผมทำหนังสือมา ๓ ทาง ถึง
 ๖ หน่วยงาน นายกรัฐมนตรีทางหนึ่ง ถึง ๖ หน่วยงาน รองนายกรัฐมนตรีทางหนึ่ง ถึง ๖ หน่วยงาน รองนายกรัฐมนตรี
 รัฐมนตรี อีกทางหนึ่งรวม ๓ ท่าน หวังว่าท่านจะไปพบกันในที่ ค.ร.ม. อาจจะไปแลกเปลี่ยน
 ทรรศนะกัน เพราะเดี๋ยวนี้คนบ้านท่าตอน ๑๐ กว่าครอบครัวอพยพไปเมืองยอง รัฐชานเสตท
 ประเทศพม่า ถ้าสร้างแล้ว หมู่บ้านหนึ่ง บ้านคาญ ๑๖๗ ครอบครัว จะอพยพไปอยู่เมืองยอง
 รัฐชานเสตท ประเทศพม่า ระหว่างที่เขาจะออกไป เขาบอกว่าต้องฆ่าเจ้าหน้าที่ที่มาสำรวจ
 จะทำนี้ให้ได้ ถ้าลงมือทำ สำรวจต่อไป เกิดยิงกัน เจ้าหน้าที่ก็จะต้องรายงานมาบอกว่า ผู้ก่อ
 การร้ายอีกละครับในหลาย ๆ มูลเหตุเหล่านี้ ถ้าทางรัฐบาลทราบจะค่อย ๆ หมดปัญหา แม้กระทั่ง
 เทศบาลนครเชียงใหม่ ก็จะเป็นมูลเหตุเหมือนกัน คนงานกวาดขยะวันละ ๔ บาท ญาติติเข้า
 สภาเทศบาลรับญาติติว่าจะเพิ่มเป็นวันละ ๑๒ บาท ผ่านมา ๔ เดือน ไม่เพิ่มคน ๒๕๗ คน
 บอกว่านี่หรือระบอบประชาธิปไตย แล้วคน ๒๕๗ คนนี้เป็นหัวหน้าครอบครัวอยู่ที่อำเภอ
 สิ่งเหล่านี้ครับไม่ได้รับความสนใจจากผู้มีอำนาจเท่าที่ควร ความคับแค้นบีบคั้นจึงเป็นสิ่งที่
 ผลักดัน นี่ผมก็พูดเพียงมูลเหตุย่อ ๆ วิธีการ วิธีการเท่าที่ทำนี้ เป็นสิ่งสนับสนุนให้มูลเหตุนี้
 เพิ่มเติมขึ้น ง่ายๆ ที่ผ่านกันเมื่อเช้านี้ งบประมาณพัฒนาภาค ๘๕ ล้านบาท เราหมดระบบ
 ผู้ตรวจราชการ ขอโทษไม่ใช่ ข้าหลวงภาค เราหมดแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดสมัยนี้ควรจะมี
 อำนาจเบ็ดเสร็จในจังหวัดนั้นพอสมควร เท่าที่กระทรวงมหาดไทยควบคุมดูแล แต่พัฒนา
 ภาคนี้จะเป็นมูลเหตุส่งเสริมให้มูลเหตุเหล่านั้นเพิ่มขึ้น ขอประทานโทษ บังเอิญท่านประธาน
 อนุกรรมการพัฒนาภาคเหนือ นั่งอยู่ที่นี้ ผมไม่โกรธ ดันติพงษ์ ผู้แทนเชียงใหม่ ชอบพูดตรง ๆ
 เราถือว่าสุจริตใจ ขอประทานโทษ ยืมให้ผมหน่อยสิครับ สุจริตใจ เอ้าขอบพระคุณ พัฒนา
 ภาคนี้ครับไปที่ไหนใหญ่ ความใหญ่ของพัฒนาภาคนี้ลดอำนาจกระทรวงมหาดไทย ทำให้ผู้ว่า

ราชการจังหวัด นายอำเภอ งบประมาณจะเอากับใครดี นั่นน้องชายรองนายกรัฐมนตรีนะ
งกลางนะ เป็นฝึกเป็นฝายนี้ครับ สนับสนุนมูลเหตุ เพราะวิธีการบริหารงานของรัฐบาล
ผิดพลาด ผมจึงอยากจะขอร้องเพื่อนสมาชิก อย่าได้คิดถึงเรื่องราวต่าง ๆ เพียงแค่นี้
เด็กครับ ทะเลาะกันก็ต่อยกัน ไม่ยอมฟังเหตุผล แล้วก็คนแก่เท่านั้นครับ พอลูกหลานไม่มา
เยี่ยมก็ร้องไห้ เสียใจ บอกว่าลูกหลานนี้ไม่แยแสนะ นั่นเป็นวิธีการของเด็กกับคนแก่ชรา เรา
วิญญูกรจยังสู้ แต่สู้ด้วยสมอง จงตัดวิธีการที่ส่งเสริมมูลเหตุ จงเลิกความไม่ไว้ใจซึ่งกัน
และกันเสีย ท่านเองไม่ใช่ผม ผมประชาชน ผมฟังพฤติกรรมของผู้เสมือนหนึ่งข้าหลวงภาค
ไปพูดภาคเหนือ ฟังแล้วกระเทือนหัวใจ ทั้ง ๆ ที่ท่านเป็นน้องชายของนายกรัฐมนตรี อย่าให้
ผมพูดกลางสภาว่า ท่านใช้คำพูดอย่างนี้ พูดไปแล้วก็กระเทือนใจพี่ชาย นายกรัฐมนตรีนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่าเลย ๆ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมมีมารยาททางการเมือง อยากจะให้เข้าใจ ท่าน
อธิบดีตำรวจไปเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีคนคิดว่าใหญ่กว่าผู้ว่าราชการภาค
ไม่ถูกครับ ผมพูดเพื่อประเทศชาติ พูดอย่างลูกผู้ชาย เพื่อประเทศชาติ นี่วิธีการสนับสนุน
มูลเหตุ มหาดไทยต้องมหาดไทย ใครใหญ่กว่ามหาดไทยไม่ได้ คมนาคมต้องคมนาคม ถ้า
วิธีการอย่างนี้ มูลเหตุจะลดลง เมื่อเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ยอมฟังเสียงผู้แทนปวงชนชาวไทย
ไม่ใช่เอะอะมือข้างมาก ผิดนี้ผลที่ท่านไม่ฟังครับ พวกผมนี้ถือว่าวันละ ๒๐๐ บาท เงินเดือน
จึงสงวนแปรญัตติ นี่มูลเหตุอันหนึ่งที่ผมสงวนแปรญัตติ เพื่อจะได้พูด เพราะเวลาจะพูด
ตามปกติไม่ได้พูด นี่แหละครับ ถ้าใครสนับสนุนผู้ก่อการร้าย จงดูพฤติกรรมมูลเหตุอย่างนี้
แผนงาน ผมว่าทุกวันรัฐบาลก็ทำแผนดีแล้ว แต่ว่าแผนนั้นนะหนักไปเหมือนท่าน ส.ส. ชนบุรี
คือหนักแต่การปราบปราม เดียวนี้เรามีพระธรรมทูต พระธรรมพัฒนา พระธรรมจาริก ประเทศไทย
นี้ยังต้องการศาสนา ต้องการพระมหากษัตริย์ คนพูดมีน้ำหนัก พระสงฆ์องค์เจ้า พระธรรมทูต
นาน ๆ ถึงจะมีงบประมาณไปพูดที่หนึ่ง พระธรรมพัฒนาพัฒนาโดยปาก ไม่มีอะไรให้ พระ-
ธรรมจาริก จาริกไปถูกยิงตาย เพราะแผนท่านไม่สนับสนุนพระสงฆ์เท่าที่ควร ขอประทานโทษ
ผมเดิมาก็พระกรโรภิกขุ ไม่ได้หมิ่นประมาทพระสงฆ์ ว่าไม่ใช่เป็นเครื่องมือในทางที่เกิดประโยชน์
แก่ประเทศชาติ ส.ส. นี้ เขารักประเทศ คัดเขาเข้ามา ผมพูดอย่างนี้ ถ้าผมไม่รักนะผมเสี่ยง
ต่อความเกลียด ออกไป เดียวท่านพลตำรวจตรี ส่ง กิตติขจร ตบหัวที่ บอกไกรสรล้อพูดมาก
ผมเจ็บตัวเปล่า ๆ เห็นไหม แต่ผมก็ยอมเสี่ยงเจ็บ เพราะรักประเทศชาติ ทำไม่ไม่รู้จักวิธีใช้

๑๐ กว่าปียุบสภา อดีต ส.ส. มีคุณค่าไม่รู้จักใช้ ระวัง เมื่อลาวแตกที่น้ำทา ข้ามที่เชียงแสน อดีต ส.ส. เชียงใหม่ อุตสาห์ไปสังเกตุการณ์ มีรายงานเข้ามาชั้นผู้ใหญ่ว่า ใครก็ไม่รู้ ๒-๓ คน ไปทักทูลลาวข้ามมา ถูกเพ่งเล็ง ก็ลองชี ลองยัดเยียดผมเป็นผู้ก่อการร้าย ระวังผมไม่ใช่ ย่อยต้องดีกว่าผู้ก่อการร้ายคนอื่น หนักนะจะบอกให้ ไม่อย่างนั้นไม่มาที่หนึ่งเชียงใหม่แน่ หนักนะ เพราะฉะนั้นอย่ายัดเยียด ใช้ชี บอกไกรสรลือไปทำไมนะเชียงแสน ผมจะได้บอก ให้นี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เห็นจะพอละกระมังเหตุผล

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ยังอีกนิดหนึ่งท่าน เพื่อประเทศชาติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้อีก ๑ นาที ถ้าอย่างนั้น

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้น เมื่อเงินทั้งหมดนี้ ผมว่าทิ้งให้ทาง ไทหนจัดก็ทิ้ง หน้าที่รักษาความสงบภายใน เมื่อมหาดไทย ทิ้งให้มหาดไทยทั้งหมดดี ทำไมมี งบกลางผมไม่เข้าใจ จะหนักทางตำรวจ หนักไปชิครับ จะหนักกลาโหม เราก็รู้งบประมาณก็ พันล้าน รู้กันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นขอโปรดว่าที่ผมท้วงนี้ไม่ใช่ไม่ให้เลืกหมดเลย ต้องการให้ ทำ แต่ขอมอบที่ใดที่หนึ่งมีอำนาจ เอาละครับ ที่พูดมานี้จะเข้าใจว่าปรารถนาดีหรือไม่ตามใจ ท่าน ผมที่ตัดเพราะไม่รู้จะแปรญัตติไปย้ายไว้กระทรวงอื่น ข้อบังคับบังคับว่าตัดได้ เพิ่มไม่ได้ ย้ายไม่ได้จึงตัด เพราะไม่ถูกใจเห็นว่าอยู่ที่นี้ไม่เหมาะสม ควรจะไปอยู่ที่ใดที่หนึ่งจึงจะเหมาะสม เพราะฉะนั้นหวังว่าคงทราบเหตุผลของผมนะครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ความจริงข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะใช้เวลาของสภา มาก เพราะว่าเวลาก็ได้ล่วงเลยมานานแล้ว แต่ว่าข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้เพื่อตัดรายการนี้ ก็ เพราะมีเหตุผลบางประการ และต้องการที่จะตั้งข้อสังเกตให้สภานี้ได้ทราบไว้ การที่รัฐบาล ต้องตั้งงบปราบปรามไว้นี้ ซึ่งหมายความว่าปราบปรามคอมมิวนิสต์หรือว่าผู้ก่อการร้ายนั้นนะ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าเป็นการปราบปรามที่ไม่ถูกจุด เป็นการปราบปรามที่ปลายเหตุ ถ้าหาก ว่ารัฐบาลดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคมของบ้านเมืองไปถูกต้องไปตามทิศทางที่ ถูกต้องแล้ว งบที่เราตั้งมาไว้ ๒๕๐ ล้านบาท ซึ่งความจริง ไม่ใช่ ๒๕๐ ล้านบาท หรอกครับ ถ้าท่านดูลำดับต่อไป ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอนุมาตราต่อไปนั้นนะตั้ง ๓๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าหากว่ารัฐบาลดำเนินนโยบายในทางเศรษฐกิจและสังคมไปให้ถูกต้องไป ตามทิศทางที่ถูกต้องแล้ว งบนี้ก็เลยลดน้อยลงตามลำดับ แต่เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ไม่มี

ทางที่จะลดลง มีแต่จะเพิ่มขึ้น เพราะว่ากาหนดนโยบายในทางเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาลนั้นจะเป็นไปในทางที่จะส่งเสริมความไม่เป็นธรรมของสังคม ทำให้ความไม่เป็นธรรมในสังคมนั้นเพิ่มขึ้นตามลำดับ เพราะฉะนั้น เมื่อความไม่เป็นธรรมในสังคมเพิ่มขึ้นเป็นตามลำดับแล้ว ลัทธิคอมมิวนิสต์ก็ต้องเพิ่มขึ้นตามลำดับและก็เป็นทางที่จะส่งเสริมให้ผู้ออกการร้าย ให้ผู้ที่อยากเป็นคอมมิวนิสต์นี้เพิ่มขึ้นตามลำดับด้วย ข้าพเจ้าก็อยากจะกล่าวว่ารัฐบาลนี้จะได้สนใจศึกษาว่าต้นเหตุของลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นมีมาอย่างไร หรือเปล่า ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ แต่ถ้าหากว่าพิจารณาจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วจะเห็นว่า มีความสนใจในความหมายของลัทธิคอมมิวนิสต์น้อยเต็มที และไม่ได้ศึกษาถึงสาเหตุอันแท้จริงที่ทำให้เกิดลัทธิคอมมิวนิสต์นี้ อย่างจริงจัง ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างที่ผู้ที่ถูกจับกุม ที่หาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ มาฟ้องศาลที่ศาลทหารในศาลาว่าการกลาโหม พวกเหล่านี้เป็นชานาเราดี ๆ นี้เอง แต่ถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ถูกกล่าวหาแล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลคือเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งไปจับกุมนั้นแหละ ก็มาให้การว่าลัทธิคือคอมมิวนิสต์ คืออะไร ให้การไปให้การมา ไป ๆ มา ๆ ก็ไม่ทราบว่าเป็นเรียนลัทธิคอมมิวนิสต์มาจากไหนก็ไม่ทราบ ถ้าหากว่าคนที่เป็นคอมมิวนิสต์ตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองจับกุมไปแล้ว คอมมิวนิสต์ก็เต็มบ้านเต็มเมือง ถ้าหากว่าเราเปรียบเทียบกับต่างประเทศ อย่างประเทศประชาธิปไตย อย่างประเทศอังกฤษ อย่างนี้ละครับ ในสายตาของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองของเราปัจจุบันนี้ที่มองคนให้เป็นคอมมิวนิสต์นั้นนะ พรรคเลเบอร์ของประเทศอังกฤษนะ เข้าตะรางหมด ถูกจับกุมหมดใครที่พูดขัดขวางรัฐบาล พูดคัดค้านรัฐบาล ก็กลายเป็นคอมมิวนิสต์ ใครขัดผลประโยชน์กับเจ้าหน้าที่ ก็เป็นคอมมิวนิสต์ พยานหลักฐานที่ปรากฏในศาลทหารทำให้เห็นได้ชัดเลยว่า คอมมิวนิสต์ในเมืองไทยนั้นมันเกิดขึ้นอย่างไร ถ้าท่านดูประวัติศาสตร์ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากกล่าวให้ยืดยาวไป คอมมิวนิสต์เกิดขึ้นมาก็เพราะความยากจน ผู้ที่เขียนลัทธิคอมมิวนิสต์ขึ้นมาคือเขียนในประเทศประชาธิปไตย คือประเทศอังกฤษนะครับ เขียนขึ้นในใจกลางกรุงลอนดอนนั้นแหละครับ ในขณะที่ประเทศอังกฤษกำลังรุ่งเรืองในสมัยที่ประเทศอังกฤษเกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรมรุ่งเรืองที่สุดในโลก แต่ในขณะเดียวกันนั้นแหละ ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในสังคมมันเหลือทน ผู้ที่มั่งคั่งเสียเต็มที ผู้ที่ยากจนก็ยากจนเสียจนเหลือล้น เพราะฉะนั้นผู้ที่มองความเป็นอยู่ของสังคมในสมัยนั้นเห็นว่า ความไม่ยุติธรรมในสังคม นี้แหละมันก่อให้เกิดลัทธิคอมมิวนิสต์ขึ้น แล้วลัทธิอันนี้ก็ค่อยแพร่กระจายไป ประเทศไหนยากจนมากลัทธิคอมมิวนิสต์นี้ก็ไป

เพาะเชื้อไว้ ประเทศรัสเซียที่กลายเป็นคอมมิวนิสต์ ไม่ใช่อะไรหรอกครับ เพราะความไม่
เป็นธรรมในสังคม ประเทศจีนที่เป็นคอมมิวนิสต์ก็เพราะความไม่เป็นธรรมในสังคม ทันมา
ดูบ้านเมืองของเราหน่อย การดำเนินนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันนี้ มุ่งไปในทางที่จะส่งเสริม
ให้คนที่มั่งมีก็มั่งมีขึ้น คนยากจนก็ยากจนลง ความแตกต่างระหว่างเมืองกับหมู่บ้านระหว่าง
เมืองกับชนบทมันห่างไกลและยิ่งจะห่างไกลกันไปทุกวัน เดียวนี้เราส่งเสริมไปในทางที่จะ
พุ่งเพื่อเทอเทิม เดียวนี้เราไม่รู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่พุ่งเพื่อยและไม่พุ่งเพื่อยแล้ว แม้แต่ท่านผู้
ที่อยู่ในวงรัฐบาลเองท่านก็ไม่รู้ว่าอะไรจะจำกัดว่าอย่างไรสิ่งพุ่งเพื่อยหรือไม่พุ่งเพื่อย ไม่ทราบ
ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าเราห่างไกลจากประชาชน ความพุ่งเพื่อยเทอเทิม ทั้งในภาคเอกชน และภาค
รัฐบาลของเรานี้ละครับ ทำให้เห็น เรามองไม่เห็นว่าคุณภาพที่เป็นช้อนอยู่นะ เรานั่ง
รถยนต์กัน ผู้ที่อยู่ตำแหน่งสูงๆ ก็มีรถกันพุ่งเพื่อยเทอเทิม ผู้ที่ยากจนก็แสนจะลำบาก แล้ว
ผู้ที่จะมานั่งคิดว่าอะไรก็คือสิ่งพุ่งเพื่อยก็คือผู้ที่นั่งอยู่ห้องเย็นนั่นเอง เพราะฉะนั้นท่านก็
เห็นห้องเย็น คือสิ่งที่จำเป็น ท่านก็เห็นรถยนต์คันละ ๓ วา ๔ วา เป็นสิ่งจำเป็นเห็นทีวี เห็น
อะไรร้อยแปดอย่างตู้เย็นอะไรพวกนี้เป็นสิ่งที่จำเป็น ไม่ใช่สิ่งที่พุ่งเพื่อย แต่ท่านลืมไปว่า
ประชาชน ๓๕ ล้านคนนี่ละครับ มีสักกี่คนที่ได้นั่งห้องเย็น มีสักกี่คนที่ได้นั่งรถยนต์คันละ
๓ วา ๔ วา มีสักกี่คนที่มีตู้เย็น แล้วสิ่งเหล่านี้หรือที่เป็นสิ่งจำเป็น สำหรับสังคมไทยของเรา
ปัจจุบันนี้ อันนี้แหละครับ เมื่อนโยบายของรัฐบาลมุ่งไปในทางนี้แบบนี้ครับ ท่านไม่มีความ
เด็ดเดี่ยว ท่านไม่มีความเด็ดขาด ท่านไม่กล้าที่จะเสียสละ ที่จะเสียสละความสุขส่วนตัวของ
ท่านนะครับ ข้าพเจ้าขออภัยที่จะต้องกล่าวความจริง เดียวนี้ นะครับเราหลอกตัวเราเอง
หลอกประชาชน หลอกชาติบ้านเมือง หลอกอย่างไร เราออกไปตรวจเราออกไปหาประชาชน
ขอให้ประชาชนรักชาติ ขอให้ประชาชนเสียสละ แต่ท่านที่พูดเหล่านี้ ใครเสียสละบ้าง ใคร
เสียสละบ้าง ไปบอกประชาชน ประชาชนไม่มีอะไรจะเสียสละแล้ว ผ้าจะนุ่งหมาก็จะไม่มี
เสียสละแล้ว ท่านเหล่านี้ท่านที่มั่งมีศรีสุขในกรุงเทพมหานครนี้แหละครับ ท่านเสียสละอะไร
บ้างนั่งอยู่ในห้องเย็น นั่งรถคันละ ๕ วา ๑๐ วา คนหนึ่งมีสักกี่คันกัน แล้วท่านก็มานั่งอยู่อย่างนี้ครับ
แม้แต่สิ่งที่พุ่งเพื่อยหรือไม่พุ่งเพื่อยก็ยังไม่สามารถที่จะพูดได้ นี่แหละครับนโยบายเศรษฐกิจ
และสังคมของเรา นี่ความเหลื่อมล้ำค่าสูงของเรามีอยู่ทั่วไป ก่อให้เกิดปัญหาในทางสังคม
ร้อยแปดประการ เราแก้ไม่ได้ แล้วก็นั่งกันทำตาปริบๆ นะครับ แก้ไม่ได้ ปัญหาใจผู้ร้าย
ปัญหาอะไรร้อยแปดอย่าง มันเกิดจากความเลื่อมโทรม ฟอนเพะของสังคมของเราปัจจุบันนี้

ครับ ใครๆ ก็มุ่งแต่เอาตัวรอดทั้งนั้น แล้วก็ปล่อยให้ประชาชน เงินงบประมาณที่เราได้มานี้ ละครับ มันระบายไปถึงประชาชนที่อยู่ในชนบทละครับ ๓๐ กว่าล้าน มีสักแค่วัน ทานพยายามที่จะสร้าง ที่เรียกกันว่ารากฐานของการเศรษฐกิจขอประธานโฆสที่เขาเรียกกันว่า อินฟรา สตรัคเจอร์ (infra structure) อะไรพวกนี้ละครับ สร้างกันเหลือเกิน ถนนหนทางอันใหญ่หลวงก็สร้างขึ้นมมา เขื่อนมหึมาก็สร้างขึ้นมมา แต่แล้วสร้างขึ้นมมา ใครละครับได้รับผลประโยชน์ อันนั้น ใคร ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับไหม มีบุคคลบางจำพวกเท่านั้นละครับผู้มีอภิสิทธิ์ทั้งนั้น ที่ได้รับ อย่างนี้ละครับ ความฟอนเฟะของสังคมความไม่เป็นธรรมของสังคมเหล่านี้แหละครับ ไม่ต้องทำอะไรครับ ก็สูกอมไปเองก็หล่นไปเอง แล้วลัทธิคอมมิวนิสต์ละครับ ไม่ต้องมีใครมาขย่งส่งเสริมหรอกครับ มันขย่งส่งเสริมมันในตัวเอง ท่านมีปิ่นอยู่ในมือละครับ ทหารของชาติละครับที่ถือปิ่นอยู่นั้นแหละครับ เมื่อสังคมไม่ให้ความยุติธรรมแก่เขา เมื่อสังคมไม่ให้ความยุติธรรมแก่พ่อแม่ญาติพี่น้องของเขา พ่อแม่ญาติพี่น้องของเขาต้องประสบแต่ความไม่เป็นธรรมอย่างนี้ ปากกระบอกปืนอันนั้นจะหันมาสู่เราเอง ไม่ต้องให้คอมมิวนิสต์ที่ไหนเข้ามาหรอก นี่แหละครับความไม่เป็นธรรมของสังคมนี้ ประวัติศาสตร์ในระยะใกล้ๆ นี้บอกเราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอฝากไว้ด้วยว่า เราอย่ามานั่งกันอยู่แต่ในห้องเย็น เราอย่ามานั่ง แต่ว่าการกรรมกรมาคิดกัน อะไร ก็คือสิ่งฟุ่มเฟือย อะไรคือสิ่งไม่ฟุ่มเฟือย เป็นกรรมกร เดียวก็คิดอย่างโน้นคิดอย่างนี้ แต่ว่าลืมนึกถึงความไม่เป็นธรรมของสังคม ซึ่งปรากฏอยู่ในประชาชนส่วนใหญ่ เราก็มานั่งอยู่ในห้องกรรมกร แล้วก็ไม่ได้รู้ความเป็นอยู่อันแท้จริงของสังคม นี่แหละครับนอกจากนั้นเราก็มักจะพูดกันว่า แหม นี่พัฒนาชาติบ้านเมืองมานี้ อวดอ้างกันนักหนาทีเดียวครับว่านักวิชาการนี้ละครับ นักวางแผนการ เศรษฐกิจ ๕ ปี ๖ ปี แล้วก็บ้านเมืองนี้พัฒนาไปผลิตภัณฑ์มวลรวมแห่งชาตินี้ได้เท่านี้จุดได้เท่านี้จุด ภาคภูมิใจกันเหลือเกิน แล้วก็บังเอิญฝรั่งเขาก็มายกย่องด้วย แน่นนอนละครับ ฝรั่งดูตัวเลขเขาก็ต้องยกย่อง แต่ฝรั่งเขาไม่ได้มาเห็นหรอกครับ ว่าประชาชนส่วนใหญ่ของเรามาเป็นอย่างไร เรารายงานให้เขาเห็น แต่ว่าเขาดูจุดใหญ่ จุดใหญ่ละครับ เราบอกว่าพลเมืองของเรา เดียวนี้คิดเฉลี่ยแล้วรายได้ประมาณปีละ ๒,๐๐๐ กว่าบาทนี่ครับ นี่เป็นรายเฉลี่ย แต่คนที่มั่งเงินเป็นล้านๆ มีไม่กี่คน แล้วคนที่ไม่มีกินอยู่ หาเข้ากินค่านี้ มีจำนวนตั้งมากมาย แล้วก็เอาจำนวนนี้มาหาร แล้วก็มารวบรวมทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่ปัจจุบันนี้แหละครับมาหารๆกันเป็นตัวเลขที่สวยงาม แล้วก็อวดชาวต่างประเทศ แล้วก็มาพูดภาคภูมิใจนั้น แต่หารู้ไม่ว่า ตัวเลขนี้แหละครับที่

จะนำเราไปสู่ความหายนะโดยไม่รู้ตัว เราลืมนึกถึงปัญหาสังคมซึ่งซุกซ่อนอยู่ภายใต้สังคมน
 ของเรานี้ สังคมที่ไม่มีความเป็นธรรม สังคมที่จะนำไปสู่ลัทธิคอมมิวนิสต์นี้ครับ ที่นี้หันมา
 ดูว่า หันมาในเรื่องความเดือดร้อนของประชาชน ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้พูดมานี้
 ครับ ว่าความไม่เป็นธรรมมีอยู่ทั่วไป ข้าพเจ้าอยากจะพูดในวงราชการก่อน ในวงราชการ
 ของเรานี้แหละครับ ความไม่เป็นธรรมมีอยู่ทั่วไป เดียวนี้ละครับ ข้าราชการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ครับ คุณสมคิด เรื่องตัดเงิน

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : เรื่องตัดเงินนะครับ ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าการดำเนิน
 นโยบายของรัฐบาลนี้แหละครับ การดำเนินนโยบายของรัฐบาลไม่ถูกจุดหมาย แล้ว
 ถึงได้เกิดปัญหาขึ้นถึงตั้งงบประมาณกันขึ้นมาครับ งบประมาณที่จะมาปราบปรามผู้ก่อการร้าย
 ถ้าหากว่ารัฐบาลดำเนินไปตามนโยบายที่ถูกต้อง ปัญหาเรื่องการตั้งเงินจำนวน ๒๐๐, ๓๐๐
 ล้านบาทก็ไม่มีขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งข้อสังเกตเพื่อที่จะให้รัฐบาลนี้ได้รับไว้ให้เป็น
 ข้อเตือนใจไว้ครับในวงราชการเราก็เช่นเดียวกัน ความไม่เป็นธรรม ท่านลองไปถามดูซิครับ
 ในวงราชการของเรา สันหัวไปตาม ๆ กัน อันนี้ข้าพเจ้าก็ไม่อยากพูดมากเพราะเสียเวลาของ
 สภา ข้าพเจ้าจะพูดสั้น ๆ ว่าความเป็นธรรมนะครับถ้าหากว่าเกิดกรณีพิพาทในระหว่างเอ
 ระหว่างราชการกับราษฎรก่อน อย่างนี้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์นะครับ ราชการต้องชนะ อันนี้เป็น
 ที่รู้ ไม่มีใครปฏิเสธ ๙๐ เปอร์เซนต์ครับ ถ้าไม่ใช่ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แล้วราษฎรที่พิพาทจาก
 ข้าราชการนี้แหละครับ แม้แต่สมัยที่มีผู้แทนเรานี้แหละครับ ราชการชนะ ๑๐๐ เปอร์เซนต์
 แล้วจะหาความเป็นธรรมที่ไหน ท่านผู้เป็นใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ ข้าพเจ้าก็เห็นใจ เพราะ
 เป็นระเบียบปฏิบัติราชการอย่างนั้น เราจะต้องหาทางแก้ไข ก็รายงานกันขึ้นมา ท่านก็เชื่อ
 ไม่มีทางอื่น ท่านจำเป็นที่จะต้องเชื่อ แล้วก็มาแก้อย่างไรเล่าครับ อันนี้ท่านจะต้องไปคิด
 เมื่อราษฎรรับความเดือดร้อน ท่านตั้งกรรมการ อย่างสมมติว่า ระหว่างที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทน
 นี้ครับ ราษฎรร้องทุกข์ไม่ได้รับความเป็นธรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อเราได้เป็นผู้แทน
 ใหม่ ๆ ท่านอธิบดีกรมตำรวจท่านกรุณามีหนังสือไปบอกว่าเป็นเหตุเป็นตาแทนอธิบดีตำรวจ
 ด้วย ถ้ามีอะไรก็ขอให้ติดต่อที่อธิบดีกรมตำรวจโดยตรง เมื่อราษฎรร้องทุกข์มา ข้าพเจ้าก็
 ร้องทุกข์ไปยังท่านอธิบดีกรมตำรวจ ท่านอธิบดีกรมตำรวจก็ส่งไปตามลำดับลงไปจนกระทั่งถึง
 อำเภอ แล้วก็ไปสอบสวนกันเท่านั้นละครับ ก็เห็นได้ชัดแล้วว่าความเป็นธรรมจะมีแค่ไหน
 ก็เห็นใจครับ เพราะว่าป็นวิธีปฏิบัติราชการอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราจะต้องหาทางแก้ไข

ให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎรอย่างไร แล้วในวงราชการครับ กรณีพิพาทระหว่างข้าราชการกันเอง ถ้าผู้น้อยกับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ชนะ ถ้าไม่ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ก็ ๙๐ เปอร์เซนต์ ๙๐ เปอร์เซนต์ครับ เห็นกันอยู่ครับ ข้าพเจ้าไม่ต้องยกตัวอย่างเป็นที่รู้จักอยู่ทั่วไปอย่างนี้ละครับ ความไม่เป็นธรรมมีอยู่อย่างนี้ แล้วที่นี้ถ้าพูดถึงว่า เรื่องการที่จะให้เรื่องเข้าใกล้ชิดกับประชาชน อันนี้ถ้าพูดไปก็เป็นเรื่องใหญ่ จะต้องแก้ไขกันมาก คือระบบการปกครองของเราปัจจุบันนี้ ก็หันไปเรื่องรัฐธรรมนูญนี่ละครับ รัฐบาลนี้ไม่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง ถ้าหากว่าท่าน นายกรัฐมนตรีที่ดี ท่านรัฐมนตรีทุกกระทรวงก็ดี ไปสมัครผู้แทน รับเลือกตั้งประชาชน ท่านเดินไปสมัคร สมัครจังหวัดไหน ๆ ก็แล้วแต่ จะไปสมัครจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย หรืออะไรก็แล้วแต่ ท่านไปสมัคร ท่านเดินไป ท่านจะต้องไปหาเสียง ไปหาเสียงแล้วท่านก็จะได้เห็นว่ประชาชนเขาเดือดร้อนอย่างไร เขาต้องการอะไร แล้วการกดขี่ ช่มเหงประชาชนเขาก็ไม่มี ข้าราชการจะกล้าหรือ นายกรัฐมนตรีมายืนอยู่ที่นี่ มาปราศรัยกับประชาชนอยู่ที่นี่ ไม่กล้าหรือครับ ข้าราชการกล้าหรือ กล้าจะช่มเหงประชาชนหรือ กล้าจะ รีดไถหรือ กล้าจะทุจริตหรือ มันเป็นอย่างนี้ครับ ในประเทศประชาธิปไตยไม่ว่าประธานาธิบดี หรือนายกรัฐมนตรี เขาไปให้ราษฎรเลือกขึ้นมา ไปเห็นอย่างนี้ อันนี้มันก็เป็นเรื่องโครงสร้าง ของรัฐบาลของเรา เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้แหละครับ ความไม่เป็นธรรมของสังคม โครงสร้าง ของการปกครองบ้านเมืองของเรา แล้วอีกหลายอย่างครับ พูดไปก็จะเป็นการเสียเวลาแก่สภานี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอฝากไว้ครับ ถ้าเราดำเนินนโยบายในทางเศรษฐกิจและสังคม และการเมืองไปตามทิศทางที่ถูกต้องของระบอบประชาธิปไตย เงิน ๒๕๐ ล้านบาท ๓๐๐ ล้านบาทนี่ครับ ไม่จำเป็นที่จะต้องตั้ง หรือตั้งไว้ดินเหนียวเท่านั้นแหละครับ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอฝากไว้เพียงแค่นี้ ขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ทางท่านกรรมาธิการครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (กรรมาธิการ) : ความจริงผมได้เคยกราบเรียนมาแล้วว่า ผมเป็นวุฒิสมาชิก แต่ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการได้มีโอกาสเข้ามาอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้ ผมถือว่าเป็นเกียรติ และเป็นโอกาสอันสำคัญยิ่งในชีวิตของผมที่จะได้มาพูด อยู่เฉพาะหน้าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย แล้วผมมีปณิธานอย่างมั่นคงแล้วว่า จะพูดตอบแต่ เฉพาะในหลักการตามภาระหน้าที่ของกรรมาธิการเท่านั้น ผมจะหลีกเลี่ยงในการที่จะตอบได้ ต่อสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งที่พูดอย่างมีเหตุผลอย่างที่ผมกราบเรียนมาแล้ว คือคุณชวน หลีกภัย

และทั้งที่พูดอย่างไรเหตุผล และใช้โอกาสในการอภิปรายในที่นี้กล่าวพาดพิงก้าวร้าวไปถึงตัวบุคคล ซึ่งผมคิดว่าท่านปัญญาชนทุกท่านที่นั่งฟังอยู่ในที่นี้คงจะมีจิตสำนึกอย่างผมว่าใครพูดไปแล้วเป็นสิ่งที่น่าเคารพนับถือ และใครพูดไปแล้วเป็นสิ่งที่น่าอับยศ อย่างไรก็ตามขอกราบเรียนว่าการที่คณะกรรมการได้อนุมัติและเห็นชอบในการตั้งงบประมาณมา ๒๘๐ ล้านบาทในครั้งนี้ ก็โดยเหตุสำนึกถึงภาระแห่งความรับผิดชอบต่อความสงบสุขของบ้านเมือง ความผาสุกของประชาชนที่กำลังได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย จะเรียกคอมมิวนิสต์หรือไม่คอมมิวนิสต์ก็ตาม แต่เป็นผู้ที่ได้ก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนส่วนใหญ่ของเราแล้ว และได้เป็นผู้ที่ล่วงละเมิดอธิปไตยและความมั่นคงของชาติเราแล้วจะเป็นโดยวิธีใดก็ตาม ผมคิดว่าเป็นภาระหน้าที่ของรัฐบาลนี้หรือทุกรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการทุกมาตรการในอันที่จะให้เกิดความสงบสุขแก่ประชาชนให้เกิดความมั่นคงแก่ประเทศชาติ เราไม่คำนึงว่าผู้รุกรานหรือผู้ก่อความไม่สงบนั้นจะเป็นใคร เมื่อพูดถึงเรื่องแนวทางในการที่จะป้องกันการแทรกแซงหรือการบ่อนทำลายของคอมมิวนิสต์ หรือผู้ก่อการร้ายดังที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้มาอบรมรัฐบาล อบรมกรรมการในวันนี้ เราได้อดทนนั่งฟังและบางท่านที่ให้แนวความคิดที่ถูกต้อง เป็นต้นว่าขอให้รัฐบาลนี้มุ่งในการปราบปรามคอร์รัปชันก็ดี หรือมุ่งในการที่จะแก้ไขความไม่ดีไม่งามนานาประการของข้าราชการทุกฝ่ายก็ดี เรื่องนี้รัฐบาลได้ตระหนักเป็นอย่างดีอยู่ตลอดเวลา และก็ได้ออกมาตรการต่าง ๆ ที่นี้มูลเหตุแห่งการดำเนินการแทรกแซงบ่อนทำลายก่อความไม่สงบสุขแก่ประชาชนและความมั่นคงของชาติของบุคคลที่เราเรียกกันว่าผู้ก่อการร้ายนั้นได้มีวิธีการกระทำอย่างไร ผมก็ได้กราบเรียนแล้ว และรัฐบาลนี้พยายามใช้ทุกมาตรการตั้งแต่อ่อนที่สุดจนกระทั่งปานกลางและแข็งที่สุด ผมได้กราบเรียนมาเมื่อตอนบ่าย เมื่อเราได้อภิปรายกันถึงเรื่องงบประมาณ ผมได้กล่าวแล้วว่า การพัฒนาประเทศเพื่อจะให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดีนั้นเป็นมาตรการอันหนึ่งในการที่จะป้องกันโอกาสของผู้ก่อการร้ายหรือคอมมิวนิสต์หรือจะเป็นอะไรก็ตาม แต่ ที่จะใช้ข้ออ้างในลักษณะเป็นนักบุญผู้ปลดแอกเข้าและเราก็ทำแล้วเป็นเวลา ๑๑ ปีที่ผ่านมา และผมคิดว่ามาตรการอันนั้นก็ได้สัมฤทธิ์ผลไปแล้วเป็นอันมาก เรามีแนวความคิดเช่นเดียวกันกับท่านกรรมการที่ได้อภิปรายอบรมรัฐบาลมา เราเข้าใจอย่างตื้นซ้นแน่ชัด แต่ว่าผมรู้สึกว่ามีรัฐสภาแห่งนี้ ที่ประชุมนี้จะมีท่านสมาชิกมากหน้าหลายตาที่เป็นทนายแก่ต่างให้แก่ผู้ก่อการร้าย ผู้ที่เข้ามาก่อความสงบสุขแก่ประชาชนชาวไทยของเราซึ่งเกิดขึ้นอย่างแท้จริง ผู้ที่กำลังจะ

ยื้อแย่งเอาเอกราชอธิปไตยของเราจากความยุ่งยากในประเทศให้แก่เรามากกว่าที่จะเป็นปากเสียง
 ให้แก่ทหาร ตำรวจ และเพื่อนข้าราชการของเราที่ออกไปต่อสู้เพื่อปกป้องความผาสุกของ
 พวกเราเสียอีก อันนี้เป็นสิ่งที่น่าเศร้าใจเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าผมเป็นฝ่ายผู้ก่อการร้ายหรือ
 เป็นคอมมิวนิสต์ ดังกล่าวแล้ว เมื่อได้ยินได้ฟังคำอภิปรายอย่างนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรค
 ฝ่ายค้านผู้ทรงเกียรติซึ่งผมเคยเคารพนับถือมากรู้สึกว่ ถ้าคอมมิวนิสต์ได้ทราบข่าวนี้ก็คงจะ
 เป็นที่ยินดีเป็นอันมาก แต่ตรงกันข้าม ถ้าทหารและตำรวจ ฟัน้องทุกฝ่ายที่ต้องเสียชีวิตไป
 เนื่องจากไปปกป้องคุ้มครองความสงบสุขให้แก่พวกเรา ได้ยินได้ฟังการอภิปรายของท่าน
 สมาชิกผู้ทรงเกียรติในวันนี้แล้ว เขาคงมีความโหม่นสเสีใจเป็นอย่างยิ่ง และคงจะมีความ
 ท้อถอย ในการที่จะปฏิบัติภารกิจอันนั้นเพื่อประโยชน์สุขแก่พวกเรา ผมอยากจะกราบเรียน
 อีกอย่างหนึ่งว่าผู้ก่อการร้ายหรือที่ดำเนินการอยู่ในประเทศเราไม่ว่าจะที่ไหน จะเป็นอะไร
 ก็ตามถ้าเราคิดว่าเป็นมาตรการที่แน่นอนแล้วว่าเป็นการกระทำของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ผมอยากจะ
 กราบเรียนว่าความมุ่งหมายความมุ่งมั่นของคอมมิวนิสต์ เป้าหมายของคอมมิวนิสต์ในการที่
 เข้าไปแทรกแซง บ่อนทำลายประเทศใดก็ตาม ถ้าหากว่าเกิดจากที่ท่านอภิปรายในวันนี้แล้ว
 ผมก็รู้สึกว่าการที่คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้บุกกรุกย่ำยีเข้าไปที่ธิเบตก็ดี คอมมิวนิสต์ยุโรป
 ได้ยกกองทัพเข้าไปบดขยี้เชคโกสโลวาเกียก็ดี หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ราชอาณาจักรลาว
 ก็ดี หรือเหตุการณ์ที่กำลังยุ่งยากอยู่ที่เวียดนามก็ดี คงจะเกิดจากการกระทำอันไม่งดงามของ
 ข้าราชการในประเทศ ๆ ไปเสียทั้งหมด ผมรู้สึกว่าข้อสังเกตหรือข้ออภิปรายของท่านนั้นไม่
 ได้คำนึงถึงความเป็นจริง ผมรู้สึกว่ามิที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านได้ยกนิทานมากล่าวอ้าง
 ต่าง ๆ นานา ซึ่งเป็นปลายเหตุ ผมฟังแล้วผมก็รู้ว่าเป็นนิทานที่ท่านต้องการจะเล่าเพื่อจะทำ
 ให้แนวความคิดในการตัดยอดงบประมาณอันนี้ให้จงได้ แต่ผมก็ทนฟังและผมคิดว่าเพื่อน
 สมาชิกตลอดจนประชาชนที่มาฟังในที่นี้ก็คงจะได้ยินได้ฟังแล้วว่า นิทานที่ท่านเล่านั้นมีเหตุผล
 สมเหตุสมผลหรือไม่ อันนี้ผมขอให้ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านเป็นผู้วินิจฉัย ผมขอสรุปเพียงสั้น ๆ
 ว่า เวลาของรัฐบาลนั้นน่าจะใช้ให้เป็นประโยชน์ในเหตุในผลมากกว่าที่จะมาตัดดวงในการที่
 ใช้วจาอันหยาบคายก้าวร้าวถึงตัวบุคคล ผมคิดว่าไม่พึงกระทำอย่างนั้นเป็นอย่างยิ่ง สำหรับ
 ในชีวิตในการที่จะดำเนินการเมืองของผม ผมมีปณิธานว่า ผมจะไม่กระทำเช่นนั้น แล้วผม
 คิดว่าพรรคฝ่ายค้านผู้ทรงเกียรติที่ผมเคยเคารพนับถือ ก็คงจะไม่ปรารถนาที่จะมีสมาชิก
 ของท่านเยี่ยงนั้นเป็นอันขาด คงจะเป็นท่านเองเดียวกันอย่างนี้ ในที่สุดนี้ผมขอกราบเรียน

สั้น ๆ ว่า การที่คณะกรรมการเห็นดีเห็นชอบในการตั้งงบประมาณปราบปรามเพื่อรักษาความสงบสุขของประชาชนและประเทศชาตินี้ เป็นความสำนึกในการที่ได้เห็นแล้วซึ่งความทุกข์ของประชาชนซึ่งจะไม่มีใครปฏิเสธได้ มีท่านสมาชิกหลายท่านที่มาจากจังหวัดที่ได้มีเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างร้ายแรง ท่านคงจะตระหนักแล้วว่า เหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นจากอะไร ส่วนข้อสังเกตต่าง ๆ นั้น ผมคิดว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รวมทั้งฝ่ายรัฐบาลพร้อมที่จะรับมาพิจารณาประกอบการพิจารณา ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลของเราก็ได้พิจารณาและแก้ไขดำเนินการอยู่ทุกวิถีทางแล้ว ในขณะนี้เราได้ผ่านการใช้มาตรการต่าง ๆ ที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว เมื่อถึงคราวจำเป็นที่เราจะต้องใช้มาตรการที่แรงที่สุด เราก็มักจำเป็นต้องใช้ การตั้งงบประมาณอันนี้ขึ้นมาก็เพราะจิตสำนึกในความรับผิดชอบ และผมคิดว่าไม่ว่าพรรคใด ไม่ว่าท่านผู้ใดที่เป็นรัฐบาล ท่านคงจะต้องมีเงินงบประมาณยอดนี้แน่นอน ถ้าท่านไม่มีแล้ว ผมเชื่อว่าจะไม่มีการประชาชนผู้ใดเลือกท่านเข้าเป็นรัฐบาลอย่างแน่ชัด ผมขอขอบคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวครับ ขอถามกรรมการหน่อยซิครับว่า ยืนยันไหม กรรมการนะ ยืนยันเงินยอดนี้ตามที่กรรมการทำมาไหม

นายสุจินต์ เชาว์วิศิษฐ (กรรมการ) : คณะกรรมการขอยืนยันตัวเลขนี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้ายืนยันผมก็เห็นว่า การอภิปรายมานี้เป็นครั้งที่ ๑๙ แล้ว

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เดียวซิครับท่านประธานขอผมอีกสักหน่อยได้ไหมครับ ท่านบอกว่าจะให้ผมพูดสุดท้ายนี้ ผมรอท่านอยู่ รออย่างกระวนกระวายครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ คือคุณจะพูดกี่นาที

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ท่านกำหนดผมเลย ผมจะพูดประเด็นเท่านั้นนะเพื่อจะ ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่างนอกเรื่องนะ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ไม่นอกเรื่องครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอา ๒ นาที

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เนื่องจากผมได้ฟังการอภิปรายของท่านผู้มีเกียรติในสภามาหลายท่านแล้ว และรู้สึกตึงเครียดต้องใจท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้หนึ่งได้ขึ้นมากล่าวเมื่อสักครู่นี้ อาจจะทำความเข้าใจอันดีระหว่างสภาให้เข้าใจแน่ชัดเข้า ทั้งนี้เพราะผมเห็นว่าท่านสมาชิกซึ่งอภิปรายไปสักครู่นี้ ผมก็ได้ยอมรับอย่างหนึ่งว่า เป็นการนำเอาความสัตย์ความจริงเข้ามาตีแผ่

แต่ถึงอย่างไรก็ช่าง เราจะมาเอาเหตุผลชนะกันในวันนี้ฉัน ผมเชื่อว่าไม่ได้เป็นอันตราย แต่ผม
 อยากจะขอเน้นให้เห็นว่า เงินจำนวน ๒๘๐ ล้านบาทนี้ ในทศวรรษของผม ส่วนตัวผมเอง
 ผมเห็นว่าเป็นเงินไปสร้างให้คนเป็นคอมมิวนิสต์มากขึ้น ในส่วนตัวของผมนะครับ เอาละ
 บันทึกลงเทปไว้เลย จะเอาเมื่อไรก็ได้ ถ้าหากเอาเงินนี้ไปให้เขา จะมีคอมมิวนิสต์อยู่เดี๋ยวนี้
 ๓,๐๐๐ คน ซึ่งรัฐบาลได้แถลงแล้วว่า มี ๓,๐๐๐ คน เราจะเอาไปให้คนละแสน ตัดเลยให้คนละ
 แสน พวกนี้จะกลับเนื้อกลับตัวมาเป็นคนดีแน่นอนที่สุด ที่นี้ก็ผมมาคิดอีกอย่างหนึ่ง ถ้าหาก
 ไม่พูดวันนี้ก็จะไม่เข้าใจ คือเมื่อก่อนที่คอมมิวนิสต์จะเกิดขึ้น ผมอยากขอเล่าเรื่องสักเล็กน้อย
 ให้ท่านผู้มีเกียรติได้ฟังอำเภอนาแก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่าให้ข้าเขานะครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ไม่ข้าละครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอา ๆ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : โห่ เรื่องนี้เรื่องจริงนะครับ ไม่ใช่นิทาน เมื่อก่อน
 ก็มีนี้ครับ ที่นี้ผมจะเอาเรื่องจริง อำเภอนาแกซึ่งท่านได้ยื่นอยู่แล้ว ผมออกไปเยี่ยมราษฎร
 คราวนี้ ถ้าหากท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ฟังข่าวทางชาวอำเภอนาแกแล้วท่านจะรักผมมาก
 ทำไม่ถึงรักผม ผมไปพูดให้ฟังว่า พี่น้อง ในฐานะที่ผมได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรคราวนี้ ได้เข้าไปมีโอกาสได้พบกับผู้หลักผู้ใหญ่และผมรู้สึกปลื้มใจมาก ท่านอยากฟัง
 ความคิดเห็น ผมจะไปชี้แจงให้ท่านมาหาพี่น้อง ให้พี่น้องร้องทุกข์นี้ผมกำลังจะเข้าไปหา
 รองนายอยู่ แต่เข้าไม่ถึงสักที จึงมาพูดวันนี้ จะถือโอกาสเลิกจากนี้จะไปกระชับกับท่าน
 บอกว่าจะไปไหม ถ้าหากว่าไม่แก้ไขสถานการณ์อย่างนี้ พันเอกสมคิดได้พูดขึ้นเมื่อกี้สักครู่
 นี้ได้มีท่านสมาชิกหลายท่าน ได้หัวเราะ หัวเราะอย่างทำทายเป็นเหยียดหยามนี้แหละครับเป็น
 สัญลักษณ์อย่างหนึ่งซึ่งจะทำให้เห็นว่าในขณะที่บ้านเมืองที่กำลังฟุ้งเฟ้อกำลังหลงระเรีง
 ต่อสิ่งแสลงสิ่งทั้งหลายในกรุง กรุงโรมจะล่มไม่นานนัก พวกเศรษฐีทั้งหลายที่ร่ำรวย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : จวนแล้วนะ ๆ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : แน่ ๆ เอาอีกแล้ว มันก็ไม่มีประเด็นครับ ที่นี้พวก
 เศรษฐีทั้งหลายก่อนจะรับประทานอาหารนะครับ ก็เรียกร้องเอาแต่ลิ้นของนกในติเกล ซึ่งหา
 ได้ยากยิ่ง หรือไม่ก่อนจะได้รับประทานเนื้อของปลาไหล ก็จับพวกทากโยนทิ้งลงไปใบบ่อ
 เสียก่อน เพื่อจะให้ปลาไหลกินเนื้อพวกทากเหล่านั้น ก่อนที่จะนำเอาปลาไหลมาประกอบ

อาหารให้แก่พวกเศรษฐีที่ฟุ้งเฟ้อเหล่านั้น บัดนี้ เมืองไทยเดี๋ยวนี้กรุงเทพฯ เราเป็นอย่างไร มีห้องแอร์คอนดิชัน มีอะไรต่อสิ่งอะไรทุกอย่างเต็มไปหมด จนฝรั่งอยากจะเข้ามาเสียเหลือเกิน เพราะเมืองไทยดี ถนนช้อปปิ้งตัดใหม่ไหนใครก็อยากจะไปเที่ยว เพราะอะไร เพราะมีสิ่งยั่วยวนทั้งหลาย ที่นี้ได้มีสมาชิกมาเรียกร้องมาให้เห็นว่าความทุกข์ยากเป็นอย่างไร อำเภอนาแกเป็นอย่างไร ท่านปลัดกระทรวงมหาดไทยก่อนนี้ซึ่งท่านมาเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านจะต้องไม่ปฏิเสธ ได้มีนายตำรวจสันติบาล ผู้บังคับการสันติบาลได้เชิญผมไปบ้าน ท่านบอกว่าจะแก้ไขอย่างไร บ้านเมืองอย่างนี้จะแก้ไขได้อย่างไร นาแกเป็นอย่างนี้จะแก้ไขอย่างไร ท่านจะต้องไม่ปฏิเสธอย่างแน่ ผมบอกว่าคุณได้เรียนท่านอธิบดีตำรวจแล้ว ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๐๘ โดยมีนายฟอง สิทธิธรรม นี้ผู้หนึ่ง นายสุรียทองวานิชย์ ผู้หนึ่ง ซึ่งล้วนแต่เป็นผู้ยิ่งใหญ่ในสมัยนั้นเป็นบรรณาธิการ เป็นรัฐมนตรี นายสงวน ตุลาลักษณ์ เราได้ไปชี้แจงให้ฟังว่า ท่านครับ เดี่ยวนี้บ้านเมืองกำลังจะลุกเป็นไฟ ทำให้ไม่ถึงลุกเป็นไฟ เพราะท่านส่งตำรวจ ตำรวจที่ไม่เข้าทำไปปราบปรามประชาชน ในขณะที่เดียวกันก็ส่งทหารออกไปร่วมด้วย ทหาร.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ขอ ๒ นาที หมดเวลาแล้ว

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ขออีก ๒ นาที ขอต่ออีกหน่อยครับ นิดเดียวจนจะเลิกแล้ว ผมขอ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาอีกหน่อยเดียว เอาให้ อยากพูดเหลือเกิน เอาให้

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เปล่าครับไม่อยากจะพูดครับ อยากให้เห็นความจริงครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ๑ นาทีนะ ให้อีก ๑ นาที รวมเป็น ๓ นาที

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เอาละครับ ได้ครับ ที่นี้ผมก็อยากจะให้เห็นว่าอำเภอนาแกที่ถูกจับมาเดี๋ยวนี้หมู่บ้านทั้งหมู่บ้านนี้ครับผู้ชายไม่มีเลย ไม่รู้หายไปไหนหมด แต่ผลสุดท้าย ปรากฏว่าได้ถูกจับกุมไป ถูกฆ่า ถูกอะไรเรื่อย แต่บางคนก็หนีเข้าป่า อ้ายนี้ต้องยอมรับเป็นความจริง ผมเห็นด้วยในการที่ท่านไปปราบปรามเห็นด้วย มันมีจริง มันมีแล้ว มันมีขึ้นแล้ว มีอย่างแน่นอน ถ้าหากภาษาอีสานเขาว่า ทอกับกัน มันเป็นซีกลากซัวแล้วครับ เพราะท่านประธานก็ต้องรู้ "ซีกลากซัว" หมายความว่ามันลาม "กกลาก" นะมันลาม ลามไปหมด มันออกจากนาแกไปตามเขตภูพานไปหมดไปจังหวัดน่านไปอะไรหมด เพราะอะไรไม่ยอมรับฟังความคิดเห็น เมื่อกี้ท่านสมาชิกวุฒิสภาควรจะได้ขอบคุณ คุณสมคิด คุณสมคิดได้พูด

ทฤษฎีให้ฟัง ผมว่ามันเป็นอย่างนี้ เป็นอย่างนี้ เอาละคอมมิวนิสต์ มันจะเผยแพร่ เรามาพูดว่า แหมคอมมิวนิสต์จะดีใจ ให้มันดีไปซี ในเมื่อคนไทยไม่ชอบ คนไทยไม่ร่วมมือ ท่านต้องปลุกเร้าคนไทยให้ร่วมมือ ปลุกเร้าให้คนไทยทุกคนได้เห็นวิญญานการต่อสู้ของคนไทย ไม่ชอบคอมมิวนิสต์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละหมดเวลาแล้ว

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ที่จริงข้าพเจ้าก็ไม่ปรารถนาที่จะมากล่าวอันใดในเรื่องปัญหานี้เท่าใดนัก แต่ข้าพเจ้าเกรงไปว่า สภานี้จะเห็นพ้องไปกับผู้แปรญัตติในอันที่จะตั้งงบประมาณ ๒๕๐ ล้านบาท เพื่อปราบปรามการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ท่านสมาชิกฝ่ายค้านได้กล่าวอย่างมากมายและได้กล่าวด้วยมีเหตุผลอาจจะทำให้สภานี้เคลิบเคลิ้มไป ข้าพเจ้าห่วงใยและมีความปรารถนาดีต่อชาติบ้านเมืองในฐานะที่ข้าพเจ้าถือกำเนิดเกิดมาเป็นคนไทยคนหนึ่ง ข้าพเจ้ายอมรับกับเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนท่านหนึ่งแห่งจังหวัดอุตรธานี ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมชั้นของข้าพเจ้าได้กล่าวว่าขณะนี้สังคมไม่ได้ก่อให้เกิดความยุติธรรมแต่ประการใด ภาวะเศรษฐกิจเสียหายไป อันนี้เป็นที่ยอมรับและขอให้บรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้โปรดทราบไว้ด้วยว่า การที่เรามาอภิปรายกันในขณะนี้มันเราได้ให้ความเป็นธรรม ๆ แก่บุคคลผู้เสียสละเพื่อชาติแล้วหรือ ทุกคนย่อมตระหนักดีว่าปัจจุบันนี้ภัยพิบัติกำลังได้คืบคลานเข้ามาสู่ประเทศไทย ท่านสมาชิกสภาผู้แทนล้วนแต่ปัญญาชนทั้งสิ้นย่อมตระหนักถึงความล่อแหลมต่ออันตรายที่ชาติไทยเราพึงประสบอยู่ ทุกคนย่อมตระหนักภาวะการณ์ในประเทศลาว ทุกคนย่อมตระหนักความยุ่งยากที่เกิดในประเทศญวนและทุกคนย่อมไม่ปฏิเสธว่าบัดนี้กองทัพของคอมมิวนิสต์ได้เริ่มส่งเข้มารุกรานอธิปไตยของชาติไทย ในเขตจังหวัดน่านและภาคอีสาน ไม่แต่เท่านั้น ปัจจุบันนี้ได้ล่องละเมียดอธิปไตยของเราเข้ามาในใจกลางของประเทศแล้วคือที่หล่มสัก ใกล้กับจังหวัดของข้าพเจ้า แผนของคอมมิวนิสต์ได้เริ่มเดินทางตั้งแต่ทุ่งช้างผ่านเลย และผ่านทิศตะวันออกของนครสวรรค์ตามทิวเขาแดงพญาเย็นและพญาฝ่อ ตามความมุ่งมาดปรารถนาก็คงจะหมายความกรุงเตาเผา เป็นเป้าหมายอันสุดท้าย เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้เป็นเจ้าของชาติบ้านเมืองได้ตระหนักบ้างหรือเปล่าว่าภัยพิบัติกำลังจะเกิดขึ้นต่อชาติ รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ตระหนักในข้อนี้และได้เริ่มทำการปราบปรามแก้ไขเหตุการณ์ตลอดมา ได้ตั้งงบประมาณเพื่อต่อสู้ ท่านอาจจะมีความข้องใจและสงสัยไปว่าก็ได้ตั้งงบประมาณปราบปรามผู้ก่อการร้าย

ที่จะยึดครองประเทศไทยตลอดมา ๕-๖ ปีเศษมาแล้ว แต่เหตุไฉนคอมมิวนิสต์จึงไม่สงบ ก็ขอได้โปรดระลึกไว้ด้วยว่าแผนการของคอมมิวนิสต์นั้นหาได้มีความต้องการจะครองประเทศจีน แห่งเดียวหาไม่ได้ คอมมิวนิสต์ไม่ต้องการจะครองเพียงเมืองญวนเท่านั้น คอมมิวนิสต์ไม่ได้ปรารถนาจะครองประเทศลาวเท่านั้น ทุกคนย่อมตระหนักว่าชาติไทยเป็นเป้าหมายอันสำคัญที่คอมมิวนิสต์ต้องการจะยึดครองท่านทราบหรือไม่ว่าปัจจุบันนี้ทหารมณฑลทหารบกที่ ๔ ของนครสวรรค์ได้ไปรับความลำบากตรากตรำอยู่ที่ทุ่งช้างก็กองพัน ข้าพเจ้าขอกล่าวและนำภาพอันสลดใจมาสู่เพื่อนชาวไทยและรัฐบาลว่า เมื่อ ๕ ปีมาแล้ว วันแรกที่กองทหารแห่งนครสวรรค์ไปที่ทุ่งช้างหลังจากนั้นไม่ถึงเดือนได้ถูกโจมตีอย่างหนัก แล้ว ส.อ. สำเร็จฯ ได้ถึงแก่ความตายซึ่งเป็นญาติของข้าพเจ้า ได้นำศพกลับมาที่นครสวรรค์ในวันรุ่งขึ้น เขาได้สิ้นใจไปแล้วเพื่อป้องกันชาติไทยอันเป็นที่รักของเขา เขาได้อะไรบ้าง นอกจากเมื่อมาถึง ลูกเล็กๆ ของเขาคนหนึ่งต้องพวเข้ากอดศพพ่อของเขา ข้าพเจ้ายังจำได้ และยังจำติดหูติดตาถึงภาพอันนั้น และยังจำคำสำคัญอันหนึ่งซึ่งภรรยาของ ส.อ. สำเร็จฯ ได้กล่าวในขณะที่ลูกของเขาเข้ากอดศพพ่อ เขาได้ดึงลูกของเขาเข้าแนบอกและก็พูดว่าไม่ต้องเสียใจพ่อเจ้าตายเพื่อชาติ ถ้อยคำต่างๆ เหล่านี้ยังก้องกังวาลอยู่ และข้าพเจ้าใครจะนำมากล่าวในที่นี้ว่าการที่บุคคลไปปฏิบัติหน้าที่ราชการถึงแก่ความตาย และมีภาพอย่างนี้เมื่อเรากล่าวถึงความเป็นธรรมแห่งสังคม ก็อยากจะกล่าวว่ารัฐสภานี้ได้ให้ความเป็นธรรมแก่สังคมแก่ทหารแล้วพอแล้วหรือท่านจะให้เขาไปรบเพื่อชาติโดยปราศจากกำลัง โดยปราศจากเสบียงอาหาร ปราศจากทุกสิ่งทุกอย่างกระนั้นหรือ เราจะให้ทหารของเราไปตายกระนั้นหรือ การที่รัฐบาลตั้งงบประมาณ ๒๘๐ ล้านบาท ไม่ได้ไปเข้าพกเข้าหอบุคคลใดแม้แต่น้อย ตั้งไว้เพื่อชาติ ท่านประธาน ชาติไทยคงจะมีค่าสูงกว่า ๒๘๐ ล้านบาทเป็นแน่ และข้าพเจ้าก็คิดว่า ถ้าหากภัยพิบัติได้มากขึ้นกว่านี้ ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะสนับสนุนให้รัฐบาลและกรมการนี้ได้ตั้งงบประมาณให้สูงขึ้นกว่านี้ ชาติไทยเป็นมรดกชั้นสุดท้าย ข้าพเจ้าไม่อยากจะเห็นค่ากล่าวในสภานี้ให้ตัดๆ ตัดทุกสิ่งทุกอย่าง ตัดจนกระทั่งทหารไม่มีอาหารจะรับประทานในสนามรบกระนั้นหรือ ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวอะไรมาก แต่ข้าพเจ้าใครจะขอฝากต่อเพื่อนสมาชิกไว้ด้วยว่า เหตุการณ์ต่างๆ ที่ท่านกล่าวมานั้น ก็ตรงกันกับข้าพเจ้าในข้อที่ว่า เศรษฐกิจของสังคมของเรานั้นเสีย แต่ปัจจุบันนี้เราไม่ได้กล่าวในปัญหานั้น เรากล่าวในปัญหาเฉพาะหน้าว่า ภัยพิบัติมันกำลังถึงเมืองไทยแล้ว รัฐบาลขอเงิน ๒๘๐ ล้านบาท เพื่อป้องกันอธิปไตย ป้องกันชาติ เพื่อความสงบสุข รักษา

มรดกชิ้นสุดท้ายเข้าไว้ เหตุใดเราจึงตัดเสีย เหตุใดเราจึงตัด การตั้งงบประมาณอันนี้ ท่านจะให้รัฐบาลทำอะไร เราจะป้องกันด้วยวิธีการอย่างไร ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนท่านกรรมาธิการและหวังใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้รักชาติบ้านเมือง ทั้งท่านและข้าพเจ้า ก็คงไม่มีใครรักชาติมากน้อยไปกว่ากันเท่าใดนัก เราเป็นคนไทยด้วยกัน รักชาติไทยด้วยกันทั้งสิ้น ท่านจะมากล่าวอ้างแต่ลำพังว่ารักชาติ ข้าพเจ้าก็กล่าวได้ว่ารักชาติ แต่การรักชาตินั้น ข้าพเจ้าปรารถนาให้ชาติไทยเป็นเอกราช ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่ต้องการให้ ชาติไทยเสียเอกราช ข้าพเจ้าต้องการได้เงินเพื่อปราบปรามคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าต้องการได้เงินเพื่อรักษาอธิปไตยของชาติ ข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะเห็นเอกราชสูญเสียไป จึงขอให้ท่าน ประธานและเพื่อนสมาชิกขอได้โปรดให้การสนับสนุนให้กำลังใจแก่ทหาร แก่ตำรวจ ท่านทราบ หรือไม่ว่า เราอยู่ในพระที่นั่งอนันตฯ ขณะนี้ไม่มีอันตราย ท่านทราบหรือไม่ว่า ในขณะนี้ อาจจะมีทหารของเรบางคนในแนวหน้าที่หุงช้าง ที่หล่มสัก อาจจะต้องถึงแก่ชีวิตไปแล้วเพื่อชาติ ของเขา ความลำบากยากเข็ญของเขามีเป็นประการใด ขอให้เพื่อนสมาชิกได้คิดและโปรด อนุมัติเงินยอดนี้ โปรดอย่าได้ย่นยื้อหรือยกมือคัดค้านงบนี่แต่ประการใดเลย เพื่อชาติ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ผมขอประท้วงสักอย่างหนึ่งหน่อย คืออย่างนั้นะครับ ผมอยากให้รัฐบาลฟังเสียงฝ่ายค้าน. เรื่องนี้เราแถลงการณ์ เราก่อทางหนังสือพิมพ์ รู้กันหมด รู้แล้วว่า จะต้องใช้เงินไปช่วยทหาร จะช่วย ไม่ใช่ไม่ช่วย.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ทำไมเล่า

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : อยากจะให้รู้ข้อเท็จจริงเปล่าครับ คืออย่างนี้.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เปล่า ประท้วงอะไร ๆ ใครเขาทำผิดข้อบังคับอะไร

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เปล่า ๆ ไม่ได้ประท้วง คือผมอยากให้กล่าวแก้สักหน่อยครับ นิดหน่อยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ เชิญ ๆ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ที่นี้ผมอยากขอท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เปล่า พอแล้ว ๆ คือว่าพูดมาท่านที่ ๒๑ แล้ว ผม เห็นว่าการอภิปรายพอสมควรแล้ว จึงอยากจะถามมติที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะปิดอภิปราย ในเรื่องนี้ได้หรือยัง คุณอนันต์ ยืนทักท้วงเรื่องอะไร

นายอนันต์ ภัคดีประไพ (พิษณุโลก) : ผมเป็นคนแปรญัตติคนหนึ่งครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : แปรในคณะไซ้ใหม่

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิชณูโลก) : ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็ให้ได้พูด ๑ คนอยู่แล้ว ถ้าจะพูดกันหมดก็หมายความว่า
วันนี้สว่าง

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิชณูโลก) : ผมต้องขอประทานกราบเรียนนะครับว่า ผม
เป็น ส.ส. คนหนึ่งในจังหวัดที่มีผู้ก่อการร้าย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็ใช่

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิชณูโลก) : เพราะฉะนั้นผมขอให้พรรคนะไว้บ้าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : แต่ที่นี้ถึง ๒๑ คนแล้ว ที่ผมปล่อยให้มานี้ ก็หมายความว่า
ให้พูดทุกคณะที่แปรญัตติไว้

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิชณูโลก) : ขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมก็ได้ถามแล้วว่า ใครจะเป็นคนพูดก็ให้ตกลง
กันเอง ผมก็ให้โอกาสอย่างเต็มที่แล้วครับ

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิชณูโลก) : มีอะไรที่ยังไม่จุใจอยู่ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รายการหลังก็ยังมีอยู่ครับ ไม่ใช่ว่า หมดรายการนี้
นะครับ ยังมีอยู่อีกตั้ง ๑๐ กว่ารายการ เฉพาะมาตรา ๔

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิชณูโลก) : ขอบคุณมากครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๖ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายต่อไป
ผมจะถามมติที่ประชุมว่า อนุมาตรา (๑๒) นี้ ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่าง
ที่คณะกรรมการธิการเสนอมาหรือจะให้เป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรจะเป็นไปตามร่างที่คณะกรรมการธิการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๒ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรจะให้เป็นไปตามที่สมาชิก
ขอแปรญัตติ คือตัด โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามร่างที่
คณะกรรมการธิการเสนอมานี้

สำหรับวันนี้สมควรแก่เวลาแล้ว ขอเลิกประชุม นัดประชุมต่อพรุ่งนี้ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา
ตรงครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๕๐ นาฬิกา

